

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

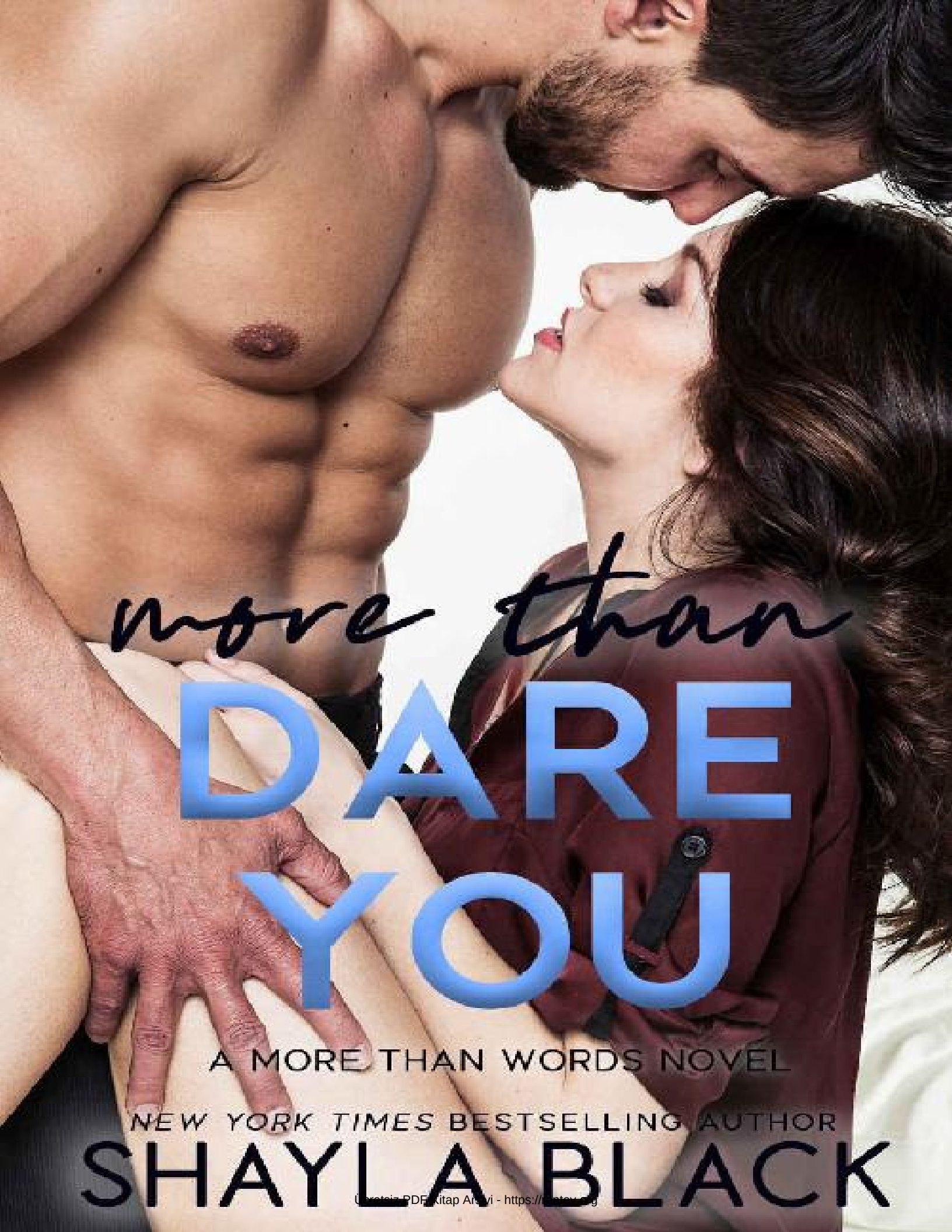
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A romantic close-up of a man and a woman about to kiss. The man is on the left, shirtless, showing his muscular torso and a tattoo on his chest. The woman is on the right, wearing a dark red top, looking up at him with her mouth slightly open. The background is plain white.

more than

**DARE
YOU**

A MORE THAN WORDS NOVEL

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

SHAYLA BLACK

more than
DARE
YOU

A MORE THAN WORDS NOVEL

SHAYLA BLACK

Steamy. Emotional. Forever.

İÇİNDEKİLER

Telif Hakkı

Sözcüklerden Daha Fazlası

İçin Övgüler Cesareten

Daha Fazlası Hakkında

Önsöz

Birinci Bölüm

İkinci Bölüm

Üçüncü Bölüm

Dördüncü Bölüm

Beşinci Bölüm

Altıncı Bölüm

Yedinci Bölüm

Sekizinci Bölüm

Dokuzuncu

Bölüm Onuncu

Bölüm Onbirinci

Bölüm Oniki

Bölüm Onüçüncü

Bölüm

Sizi Korumaktan Daha

Fazlası Shayla Black

Hakkında Yasak İtiraflar

Shayla Black Yazarının Diğer Kitapları

CESARETTEN DAHA FAZLASI

Kelimelerden Daha
Fazlası, 6. Kitap Shayla
Black tarafından yazıldı

Bu kitap Shayla Black'in özgün bir yayınıdır. Telif Hakkı

2020 Shelley Bradley LLC

Kapak Tasarımı: Rachel Connolly
Fotoğrafçı: Sara Eirew Fotoğrafçı
Düzenleyen: Blue Otter'dan Amy Knupp
Düzeltili: Fedora Chen

ISBN: 978-1-936596-60-7

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar kurgusaldır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır. Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, açık yazılı izin alınmaksızın -eleştirel makaleler veya incelemeler içine yerleştirilmiş kısa alıntılar hariç- elektronik veya mekanik yollarla herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

e-Kitaplar devredilemez. Satılamaz, paylaşılamaz veya hediye edilemez, çünkü bu yasa dışıdır ve bu çalışmanın telif hakkını ihlal eder.

Tüm hakları saklıdır.

CESARETTEN DAHA FAZLASI HAKKINDA

Benimle ateşli bir gece geçirmesi için ona meydan okudum. Şimdi onu sonsuza dek elimde tutmaya kararlıyım.

Ben Trace Weston, yakın zamanda kadın avcısı oldum. Göz açıp kapayınca kadar, meşgul bir bekârdan tam zamanlı bekâr bir babaya dönüştüm. Kayınbiraderim, tek ve uzun süreli ilişkisi bittiği için gerçek zevki tatmak isteyen en yakın arkadaşına yatak odası becerilerimi göstermemi istemeden önce hayatım zaten karmaşıktı. Muhteşem Masey Garrett benim "her zamanki" tipim değil. Utangaç, şımarık, azimli ve inanılmaz derecede nazik. Birdenbire hızla aşık oluyorum... ama o sadece bir geceliğine benim.

Eski bir oyuncu ne yapsın? Kuralları değiştirir.

Şimdi her gece benim çatım altında, vücuduna ve hayatına girmeme izin veriyor. Kalbine mi? O kadar da değil. Yeni doğan oğlumu seviyor. Ben mi? Bilemiyorum. Onu kazanmak için elimden geleni yapıyorum ama beni ciddiye almıyor. Tutku dışında ona nasıl ulaşabilirim? Her girişimim beni büyüsünün daha da derinlerine çekiyor. Elbette, bir L bombası atabilirim... ama o bir keresinde kalbimi patlatmıştı. Ama onun geçmişi benim arzuladığım gelecekle çarpıştığında, her şeyi riske atıp Masey'e sonsuza dek benimle kalması için cesaret edebilir miyim?

ÖNSÖZ

Birine onu sevdiğinizi söylemenin sonsuz yolu vardır. En güçlü olanlardan bazıları hiç kelime gerektirmez. Bu seriyi ilk tasarladığımda kafamdan geçen gerçek buydu; harfleri bir araya getirerek cümleler oluşturmanın bu duyguları anlatmaya yetmeyeceği kadar eksiksiz bir aşk hakkında yazmak. Bunun yerine, bu seri için tercihim müzik oldu.

Müziğe *bayılırım*. Her zaman müziğe dalmış durumdayım ve günde saatlerimi kulaklığımı takarak geçiriyorum. Müzikle yazarım. Müzikle düşünürüm. Hatta müzikle uyurum. Yolculuk için anlamlı olduğunu düşündüğüm şarkıları hikayeye dahil etmekten heyecan duydum. Bunu şu şekilde düşünüyorum: Bir filmin müziği vardır. Bir kitabın neden olmasın?

Ben de bir tane yarattım.

Seçtiğim şarkılardan bazıları tanıdık gelecektir. Bazıları eski. Bazıları daha yeni. Bazıları popüler. Bazıları belirsiz. Hepsi (bana göre) uygun ve doğrudan kalpten geldi. Kitabı yazarken bu şarkıların çoğunu dinledim.

Maksimum anlayış (ve his) için, bu şarkılara aşına olmanızı ve okurken ya onları çalmanızı ya da kafanızda yuvarlamanızı şiddetle tavsiye ederim. Telif hakkı yasaları nedeniyle şarkı sözlerini tam olarak kullanamıyorum, ancak Clint ve Bethany'nin hikayesi için en anlamlı olanların özünü size vermeye çalıştım. Ayrıca bir Spotify çalma listesi oluşturarak bu şarkıları dinlemenizi kolaylaştırdım. Tüm keyfi yaşamak için [buraya](#) tıklayın.

Sevgiler ve mutlu

okumalar! ÇIĞLIK -

Usher

WAITING FOR A GIRL LIKE YOU - Foreigner

CAN'T STOP THIS FEELING - Justin Timberlake

YOU ARE THE WOMAN - Firefall

AFTERNOON DELIGHT - Starland Vocal Band

SHAPE OF YOU - Ed Sheeran
MEANT TO BE - Florida Georgia Line

COME AWAY WITH ME - Norah
Jones A THOUSAND YEARS -
Christina Perri
BEST DAY OF MY LIFE - American Authors
BEST PART - Daniel Caesar feat. H.E.R.
LOVE SHACK - B-52s
LET ME LOVE YOU - DJ Snake feat. Justin Bieber

BİRİNCİ BÖLÜM

İz

6 Nisan Cuma

Maui, Hawaii

"Y

"Anlamsız bir seks gecesine hazır mısın?" Kardeşim Noah viskisini sek olarak yutuyor, sonra

da gösterişli otelin barında sinsi bir gülümsemeyle bana dönüyor.

Normalde ben de katılırdım. Dürüst olalım; hala öyleyim... ama daha az hedonist bir şekilde.

"Neden olmasın? Annem bu hafta sonu Ranger'a bakıyor, yani beş aydır ilk kez küçük bir insanın

kaprislerinin ya da düzensiz uyku programının kölesi olmayacağım."

"Seni anlıyorum dostum. Yeni bir baba olmak benim de seks hayatımı mahvetti. Harlow'un

doktoru 'normal aktiviteye devam edebileceğimizi' söyleyene kadar kelimenin tam anlamıyla

dakikaları saydım, ancak karımın ve benim bunu hissedecek kadar uyumamız birkaç gün sürdü."

Noah homurdanıyor. "Birdenbire bekâr bir baba olmanın senin için ne kadar zor olduğunu hayal bile

edemiyorum."

Şaka yapmıyor. Bir an, bekâr, ayakları yere basmayan, sahada oynayan ve eğlenen bir

bekârdım. Şanslı olmak hiçbir zaman gerçek bir şans meselesi değildi, sadece iyi bir sohbet ve

gülümsemeyle ortaya çıkıyordum. Evet, avantajlıyım. İyi genlere sahibim. Kiralık tekne sahibi-

işletmecisi olarak yaptığım iş formumu korumama yardımcı oluyor. Sonunda profesyonel olan ve

tonla para kazanan yerel bir futbol tanrısının spora daha az meyilli küçük kardeşi olarak büyüdüm.

Saha dışında gol atmak istiyorsam yaratıcı olmalıydım. Cazibeyi öğrendim. Flört etmek nefes almak

gibidir. Ve genelde iyi yaparım. Ya da yapardım.

Ama sarhoşken tek gecelik bir ilişki sırasında bir oğlum olduğunu öğrendiğimden ve Ranger'ın

annesi tam zamanlı velayeti bana verdiğinden beri hayatım alt üst oldu. Bir keşiş gibi yaşıyordum.

"Pratikten çok uzağım dostum. Parçalarım paslandı diye endişeleniyorum."

Ağabeyim gülüyor. "Eminim ellerin parçalarının iyi çalışmasını sağlamıştır. Ayrıca, bisiklete

binmek gibi bir şey."

"Tüm atletik işleri sana bıraktığımdan beri, bu beni daha iyi hissettirmiyor. Peki ne olacak?

bu kızla?"

"Masey Garrett -adı bu- buraya Cali'den yeni geldi. Karımın ona iyi vakit geçirtip geçirtmeyeceğinizi sormak için aradığında söylediği gibi, o ve Harlow kız kardeşlerdi. Ve kankalar. Masey bir güzellik influencer'ı, her ne demekse."

"Adı yardımcı oluyor. Gerisi..." Omuz silkiyorum. "Pek önemli değil. Sadece neden tek gecelik bir ilişki aradığını bilmek istiyorum." Ve kendimi tam olarak neyin içine soktuğumu.

Noah eğilir. "Tam olarak emin değilim. Masey ile tanışmadım. Geçen Haziran'daki düğünümüze katılmadı çünkü babası yeni ölmüştü ve bu dangalak birkaç gün sonra ondan ayrıldı. İyi adam, ha?"

"Gerçek bir prenze benziyor."

"Ama on beş yaşından beri aynı erkek arkadaşı olduğunu biliyorum, bu yüzden Harlow'un görüşü Masey'nin sonunda ayağa kalkıp kendi bisikletini sürmeye hazır olduğu yönünde."

İhmal edilmiş ve yalnız. Onun gibi kızlara yardım ettim. Masey'i baldızıma garip bir iyilik olsun diye yapıyorum ama yardım etmek zor olmamalı. "Neye benzediğini biliyor musun?"

"Sadece resimlerini gördüm." Ama gülümsüyor. Noah için bu ya gerçekten iyi bir şey... ya da gerçekten kötü.

"Çıkar ağzındaki baklayı. O bir trol mü?"

"Hayır. Her zamanki gibi değil, kardeşim, ama bence onu seveceksin. Küçük bir şey. Solgun.

Kocaman mavi gözleri var. Şımarık.

Her yerinde iyi kız yazıyor."

İlginç. Yozlaşmak için eğlenceli birine benziyor. Aniden sertleşen sikimi saklamak için koltuğumda kayıyorum ve kardeşim gülüyor. Belli ki onu kandıramıyorum.

"Başka bir şey var mı?"

Noah'nın önündeki barda telefonu çalıyor. Ona bakar. "Harlow'a sorabilirsin. Şu anda yolda."

"Masey ile mi?"

"Hayır. Birkaç işi varmış, o yüzden kendi kiralık arabasıyla geliyor. Önce karımı sorguya çekme şansınız olacak."

Harlow hakkında takdir ettiğim bir şey var. O dobra bir kız. Onunla nerede duracağımı asla tahmin etmem gerekmez. Eğer kızgınsa, yüzüme karşı söyler. Ve eğer bir bilgisi varsa, bana yalın gerçeği söyler. "Mükemmel."

"O zaman Harlow'u eve götürüyorum. Maxon ve Keeley bu gece küçük faremize bakmayı teklif ettiklerine göre, ben de muhteşem görünen karımdan faydalanacağım." Noah gözlerini dikmiş bana bakıyor. "Selam, bebeğim. Sevişmek ister misin?"

"Aynen öyle. Umarım bu sabah vitaminlerinizi almışsınızdır bayım. Onlara ihtiyacınız olacak." Göz kırpmıyor.

Baldızım harika biri. Muhteşem, zeki, komik, her yönüyle mükemmel. Kardeşim çok şanslı ve ben de onlar adına çok heyecanlıyım. Delicesine mutlular ve bunu hak ediyorlar. Kendimi kandırmayacağım; ben de onların sahip olduğu şeyi isterdim. Bir gün. Umutsuz değilim. Ranger ve ben aylardır bu işin peşindeyiz ve iyiyiz. Ama kardeşimin mutluluğunu görmek bana şunu fark ettirdi... evet, ben de eninde sonunda benzer bir şeyi isterdim.

Bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim ama işler değişiyor. Zaman tüm yaraları iyileştirir ve- Hayır. *Onu* düşünmüyorum.

"Selam." Harlow'un yanağından öperim. "Şu haline bak. Elbise ve makyaj mı?"

"Değil mi? Masey sayesinde nihayet uykusuz kalmış yeni bir anne gibi görünmüyorum. Makyaj konusunda tam bir sihirbaz. Ama bu onun işi."

"Onun hakkında bilmem gereken bir şey var mı?"

Harlow hemen konuya girmemize aldırıyor. "Kocamın size temel bilgileri verdiğinden eminim, ama önemli olan şu ki, o gerçekten gergin."

"Neden?" Korkutucu falan değilim. "Sadece tek gecelik bir şey istiyor, değil mi?"

"Evet. Tom sonrası kirazını, ona kaçırdığı her şeyi gösterebilecek bir erkek fahişeyle patlatmak istiyor. Ona senin mükemmel olacağını söyledim."

Harlow'un sözlerinin canımı yakmasına izin vermemeye çalışıyorum. Normalde bu tanımlamaya sırtır ve kabullenirdim. Böyle biri olduğumu inkar edemem. Yani eskiden öyleydim. Ama baba olmak hayata daha ciddi bakmamı sağladı. Artık gözümü geleceğe diktim. Peşinden koşabileceğim sonsuz kadınlara değil, önümdeki gerçek aylara ve yıllara... ve onları neyle doldurmam gerektiğine. Harlow için bu iyiliği yapacağım ve arkadaşının iyi hissetmesine yardım edeceğim.

"Elbette."

Yüzünü buruşturdu. "Sizi kırdıysam özür dilerim. Öyle bir niyetim yoktu."

"Sorun değil. Yani Thom'dan başka birinin onu becermesinin nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyor?"

"Hem evet hem hayır. Evet, on yıl boyunca çıktığı bencil heriften başka birinin onu becermesinin nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyor." Harlow eğiliyor ve sesini alçaltıyor. "Ama Thom onu internetten mastürbasyon yaparak geçinen bir hatun için terk ettiğinde Masey'e yatakta berbat olduğunu söyledi. Bu bir kızın özgüveni için iyi değil."

Masey'yi tanımıyorum, Thom'u da tanımıyorum ama bu senaryodaki pisliğin kim olduğunu bildiğimden oldukça eminim. "Eminim değildir."

Yüz kişiden doksan dokuzunda bir erkek bir kıza yatakta berbat olduğunu söylüyorsa, bu onun sorunu değildir. Ama Thom muhtemelen kendini düşünme yetisinden yoksun olanlardan biri ve cansız seks hayatlarına nasıl katkıda bulunduğunu göremiyor. Masey'nin çok iyi sevişmesini beklemiyorum. Ama birkaç orgazm ve özgüven artışından fazlasına ihtiyacı olduğunu sanmıyorum.

"Yine de neyi daha iyi yapabileceğini bilmek istiyor."

Eğer Masey yol gösterici arıyorsa, bu yeterince kolay. "Sorun değil. Başka bir şey var mı?"

"Görünüşe göre evde bir adam var. Ateşli komşusu. Evden ayrılmadan hemen önce ona çıkma teklif etmiş ve döndüğünde birlikte olmayı planlıyorlar. Hemen yatağa atlayacaklarını düşündüğünden değil ama... hazırlıklı olmakta fayda var. Bunun dışında?" Harlow başını sallar. "Bu gece iyi vakit geçirmekten fazlasını beklemiyor, o yüzden sarmaşığa dönüşeceğinden endişelenme."

Her nasılsa, Harlow'un güvencesi beni daha da rahatsız ediyor. Ama benden sadece ihtiyacı olan bir arkadaşına yardım etmemi istiyor, bu yüzden boşveriyorum. "Anladım."

"Harika. Sadece... nazik ol. Olacağını biliyorum. Ama Thom'la çok şey yaşadı. Kendini toparlamış olsa da, görüldüğünden daha kırılğan."

Genelde bir pislik olmadığım için bu bir sorun değil. "Kesinlikle."

"Bunu yaptığın için minnettarım. Eğer sabah onu sersem bir sırıtışla uğurlarsanız, size sonsuza dek minnettar kalacağım."

"Tek bir sırıtış, hemen geliyor," diye onu rahatlatıyorum. "İstersen onun da çarpık bacaklı olmasını sağlayabilirim."

Harlow bana megawatt gücünde bir gülücük attı. "Bu harika olurdu! En sevdiğim kayınbiraderim olmanın bir nedeni olduğunu biliyordum."

"Ben senin tek kayınbiraderimim."

"Detaylar." Bana şakacı bir el hareketi yaptı. "Her neyse, eğer onu çekici bulmazsan, kırılmayacağına dair seni temin etmemi istedi. Ona bir içki ısmarla ve bu gece meşgul olduğunu söyle. Ama bunu nazıkçe yap."

Bu noktada, bunu hayal edemiyorum. Masey'nin bakıma ihtiyacı var gibi görünüyor ve benim ani şüphelerim

Beş aylık bir aradan sonra sevişmeye ihtiyacım var. Cennette yapılmış bir eşleşme değil ama bir geceliğine yürütebiliriz. "Sorun olmayacağına eminim. Beni çekici bulmazsa, beni de kolayca bırakacağını varsayıyorum?"

"Elbette." Harlow başını sallar. "Ama bu bir sorun olmayacak." "Neden böyle söylüyorsun?"

Komplocu bir fısıltıyla eğiliyor. "Ona senin resmini gösterdim. Sanırım çenesindeki salyayı silmek zorunda kaldım."

"En azından iyi bir zevki var," diye espri yapıyorum. "Ondan bir tane var mı? Ben görmedim-"

Sadece bir düzine metre ötemde bir kadın görüş alanıma giriyor. Anında konuşmamı bitiriyor, kalbimi durduruyor ve aletimin ona doğru bir kehanet çubuğu gibi sarsılmasına neden oluyor. Omuzlarında salınan kırmızımsı kahverengi bukleleri, narin bir profili, en soluk porselen yanaklarını havalandıran gür kirpikleri, neredeyse rahatlamak için ağlamama neden olan kırmızı bir yay ağzı ve yapışan, va-voom kırmızı elbisesinin altında günlerce kıvrımları var.

"Lanet olsun," diye mırıldandım.

Harlow dönüyor ve görüş alanımı takip ediyor. Bakışları esmer kıza takılınca gülümsedi. "Masey!"

Bomba gibi kadın dönüyor, yüzünü tanıma ışığı aydınlatıyor. Sonra bakışları üzerimde toplandı. Nefesi kesildi. Bir titreme onu sarıyor. Dudağını ısırtıyor, sonra bana araştıran bir gülümseme gönderiyor.

Onu becerecek miyim? Bütün gece mi? Bilinçli bir düşünce olmadan ayağa kalkıyorum, ayaklarım beni otomatik olarak ona götürürken sırtıyorum, ta ki gözlerinin içine bakana kadar, kalbim davul gibi çarpıyor.

Geriye dönüp baktığımda, o anda ne kadar sert düşeceğimi bilmeliydim.

"Merhaba." Kahretsin, birden nefes almak zorlaştı.

"Merhaba," diye yumuşakça karşılık veriyor. "Trace?"

Başımı sallıyorum ve sonunda elimi uzatmayı hatırlıyorum. "Memnun oldum, Masey."

Avucunu benimkine dayıyor ve kolumdaki şimşek kalbimi sarsıyor. "Aynı."

Kahretsin, yakından daha da çarpıcı. İri gözleri derin bir okyanus mavisini. Yumuşak oval yüzünde kocaman görünüyorlar. Masumiyeti yansıtıyorlar, tıpkı burnundaki çiller gibi. Bir de *beni sertçe becer, şimdi becer* diyen yemyeşil ağzı var. Buna uyduğum için çok mutluyum.

Bu gece ötesinde olacak; şimdiden biliyorum.

"Alo?" Harlow tersliyor, sonra bakışlarımızı kırmak için elini yüzlerimizin arasına uzatıyor. "Siz ikiniz beni duyabiliyor musunuz?"

Masey'nin elini bırakıyorum ve baldızıma kendini küçümseyen bir sırıtış atıyorum. "Açık ve net. Sen ve Noah dışarı mı çıkıyorsunuz?"

"Evet." Başını sallıyor. "Beni akşam yemeğine götürecek, orada yemek yiyormuş gibi yapacağız ve o beni acımasızca delirtene kadar gözleriyle becerecek. Sonra eve gidip gerçek şeyi yapacağız."

Yüzümü buruşturdum. "Bunu bilmeme gerek yoktu." Harlow gülüyor.

"Kardeşin tam bir aygır." "Bunu da bilmeme gerek yoktu."

"Sana söyledim çünkü bu konuyu her açtığımda çok sevimli bir şekilde rahatsız görünüyorsun. Siz ikiniz burada iyi misiniz?"

Masey'e doğru baktığımda gözlerimiz tekrar buluşuyor. Bana küçük bir baş selamı veriyor. Çekiciliğinin ince işaretlerini görmezden gelmeye ve konuşmaya odaklanmaya çalışıyorum. Bunu ne

kadar çabuk yaparsam, ağabeyim ve yengem de bizi o kadar çabuk terk edecek.

"Biz iyiyiz. Gecenin tadını çıkarın." Kardeşimin sırtını sıvazlıyorum. "Detay istemiyorum."

"Hayır. Onları paylaşmayacağım," diyor Noah elini karısının dirseğine dolayıp onu uzaklaştırırken. "Yeterince konuştu ve o arsız ağzını bu gece daha iyi kullanacağımdan eminim."

Ugh. Bunu da bilmeden yapabilirdim. "Kapa çeneni. Hiç yardımcı olmuyorsun."

Masey yüzünü buruşturdu. "Hem de hiç. Sadece... hoşça kal. Seni ararım."

Harlow ona bir öpücük veriyor ve bana el sallıyor. "Sana benim yapmayacağım bir şeyi yapmamamı söyledim ama..."

"Biliyoruz," diyor Masey. "Lütfen şimdi gidin. K? Teşekkürler. Güle güle."

Sonra Noah gülümseyerek kolunu Harlow'un beline doluyor ve onu merhametle açık hava barının dışına, otoparka doğru götürüyor. Şimdi sadece bu muhteşem yabancı, cam ve krom sıcak nokta ve aramızda söylenmemiş bir sürü beklenti var.

"Gitmek istiyorsun ve..."

Yüzünün kızarması bana bu cümleyi bariz olanı öne sürerek bitirmek istemediğini söylüyor. Kararsızlığı bir yandan sevimli ama diğer yandan rahatsız edici. Dengesiz olduğu fikri hoşuma gidiyor ama eğer bunun nedeni özgüven eksikliğiyse, bunu düzeltmek istiyorum.

Tabii ki onu buradan alıp en yakın yatağı bulabilir ve beynini sikebilirim. Ama benimle sözlü olarak samimi bir seviyede rahat ederse bu çok daha iyi gidecek. Ayrıca, bütün gecemiz var ve ben onun tadını çıkarmak istiyorum.

"Önce oturup bir şeyler içelim." Ona Noah ve benim az önce boşalttığımız tabureleri işaret ettim. "Ben bira içiyordum. Sen bir şey ister misin?"

Masey biraz üzgün görünüyor ama belli etmemeye çalışıyor. "Merlot."

Barmene seslenip sipariş veriyorum, sonra şişenin tıpasını açmak için ayrıldığında Masey'ye dönüyorum. "Bana kendinden bahset."

Yine o kırmızı dudaklarını ısırıyor. Uzakta, bu hareket gözüme çarptı. Yakından bakınca beni hipnotize ediyor. "Söyleyecek fazla bir şey yok ve seni sıkmaktan nefret ediyorum. Bak, eğer ilgilenmiyorsan-"

"Tatlım, o kadar ilgimi çekiyor ki, eğer yalnız olsaydık, seni güzel ayak parmaklarının ucundan dişlerini geçirdiğin dudaklarına kadar yalardım. Sen benim için çılgılık atana kadar aradaki en iyi kısımlara odaklanacağıma söz veriyorum."

"Oh." Gözlerini kırıştırıyor, sersemlemiş görünüyor. "Tamam o zaman."

"İlgilenmediğimi sanma."

Kirpiklerinin altından bana gülümsüyor. Bakışlarında tatlı bir melek var... ama ben şeytanın da pusuda olduğunu görüyorum. "Ben de kesinlikle ilgileniyorum."

Vücudunu okuduğum için sözlü onaylamaya ihtiyacım yoktu ama yine de güzeldi. "Aynı fikirdeyiz. Öyleyse birkaç dakika oturalım ve cehennem gibi bir gece geçirmeden önce birbirimizi tanıyalım, olur mu?"

"Pekâlâ." Noah'ın boşalttığı bar taburesine oturdu, sonra omuz silkererek bana döndü. "Söyleyecek pek bir şey yok. Harlow'la aynı üniversiteye gittim. İletişim bölümünden. O üniversitede kalıp yüksek lisans yaparken, ben sevdiğim bir iş bulamadım. Aslında bu doğru değil. Kıramı karşılayacak kadar para veren ve beni tam bir pislik için çalıştırmayan bir iş bulamadım. Makyaj yapmayı hep sevmişimdir. Nedenini bilmiyorum ama sanatsal ve dönüştürücü bir yanı var. Olmak istediğiniz kişi gibi hissetmenize yardımcı oluyor. Liseden hemen sonra, çoğunlukla eğlence için bir YouTube kanalı açtım, ancak oldukça düzenli videolar yayınladım. Üniversiteyi bitirdiğimde yüz binden fazla takipçim vardı. Hem büyüyor hem de bana iyi bir gelir akışı sağlıyordu, bu yüzden yarı zamanlı bir işe girdim ve enerjimin geri kalanını sevdiğim şeyi yapmaya adadım. Sonraki iki yıl

boyunca kanalımı büyük bir hızla büyüttüm. Şimdi bir nokta beş milyondan fazla takipçim var ve sosyal medya erişimimin geri kalanı da katlandı."

Söylediklerinin sadece yarısını anlayabiliyorum. Ben insanlarla iletişim kurmayı tercih eden garip bir adamım.

telefonumun ekranına bakmaya tercih ederim. Ama yine de, son birkaç yılda başardığı şeyin oldukça şaşırtıcı olduğunu fark ediyorum. "Kıçını yırtmış olmalısın."

Başını sallıyor. "Videoların akışını sağlamak genellikle haftada yedi gün süren bir iş. Herkes anlamıyor."

Tercümesi: Eski sevgilisi destekleyici değildi ve onun etrafında çalışmaya çalışmak bir kavgaydı. Neden? Bazı erkeklerin bir kadının amaç ya da başarı duygusuyla tehdit edilmesinin nedenini anlamıyorum. Kendilerine olan güvenleri o kadar mı eksik ki başa çıkamıyorlar?

"Anlıyorum. Ben de serbest çalışıyorum ve ben de garip saatler geçiriyorum."

Barmen şarabını önüne koyarken bu onu neşelendiriyor ve ben de ona bunu hesabıma eklemesini işaret ediyorum. "Gerçekten mi? Ne iş yapıyorsun?"

"Kiralık tekne hizmeti veriyorum. Tatilcileri ve kurumsal tipleri derin deniz balıkçılığına, tüplü dalışa ya da birkaç saat ile birkaç hafta arasında değişen sürelerde yüzen evlere götürüyorum." Omuz silkiyorum. "Duruma göre değişir. Suyu seviyorum ve iyi vakit geçirmeyi kolaylaştırmayı seviyorum, bu yüzden bu benim için işe yarıyor. Aramızda kalsın, bir grup gergin takım elbiselinin ilk gün tekneye binip sohbet etmesinden ve iki gün sonra onları sarhoş ve osuruk şakaları yaparken görmekten daha komik bir şey olamaz."

Masey gülüyor. Hafif, kadınsı ve gerçek. Bu ses bana bir şeyler hissettiriyor. Ve eğer bir erkeğin onu baştan çıkarmasına hem ihtiyaç duymasa hem de bunu hak etmese, konuşmayı atlamaya ve şimdi meşgul olmaya hazır olurum.

"Bunu gerçekten yapıyorlar mı?"

"Her. Tek. Zaman. Birkaç saatliğine bir elinize bira, diğer elinize olta alın, tahmin edilebilir. Aileler de ilginçtir. Gerçekten yakın olanları ve birlikte geçirdikleri zamanın değerini bilenleri görebilirsiniz. Ama aynı zamanda birinin, genellikle annenin, lanet olası bir birliktelik yaşamak için ısrar ettiği aileleri de anlayabiliyorsunuz. Bir haftanın sonunda, genellikle kardeşime mesaj atıp kimin önce baltalı katil olacağına dair iddiaya giriyorum."

Yüzünü buruşturuyor. "Kulağa rahatsız edici geliyor."

"Hiçbir fikrin yok. Hakem olmaktan nasıl kaçacağımı çok çabuk öğrenmem gerekti."

"Eminim." Masey başını eğiyor ve bana dik dik bakıyor. "Yani çılgın bahar tatili ekipleri, bekârlığa veda partileri ya da bekâr kızlar yok mu?"

"Hayır." Bir daha asla. "İstedğim zaman istediğim kişilerden iş alabilecek durumdayım, bu yüzden kız dramalarından vebadan kaçır gibi kaçıyorum. Alınma ama bir grup genç kadınla birkaç galon içkiyi bir araya getirince ortaya iyi bir şey çıkmıyor."

"Buna itiraz edemem." Gülüyor. "Son birkaç yıldır tuz çemberimin bu kadar küçülmesinin bir nedeni de bu. Üniversitedeyken tüm kız kardeşlerimle uğraşmak zorundaydım. Ve çoğu harikaydı. Ama artık yalnız yaşadığım ve bağımsız çalıştığım için her gün kiminle konuşacağımı seçebiliyorum. Güzellik camiasında olmak çocuk oyuncağı değil. Mükemmel olmak için çok fazla baskı var ki bu gerçekçi değil. Ayrıca, anonim çevrimiçi hesaplarının arkasından söylediğiniz ve yaptığınız her şey hakkında yorum yapmanın hakları, hatta sorumlulukları olduğunu düşünen bir halkla karşı karşıyasınız. Rakip bir influencer herhangi bir nedenle sizden hoşlanmazsa, hayranları peşinize düşebilir. Ve acımasız olabilirler. Bu kısım berbat. Drama kanallarına da hiç girmeyeyim... Elimden geldiğince onların döktüğü çayları görmezden gelmeye, yetişkin gibi davranmaya ve işimi yapmaya çalışıyorum."

"Peki bu tam olarak nedir?"

"Makyaj incelemeleri yapıyorum, eğitimler veriyorum, çeşitli ürünleri test ediyorum, cilt bakımı hakkında konuşuyorum... Güzellik ile ilgili her şeyden biraz var."

"Yunanca da konuşuyor olabilirdin." Gülüyorum, sonra biradan bir yudum alıyorum. "Thom'la seks hayatın hakkında konuşmak ister misin?"

Neredeyse şarabını yudumlarken boğulacaktı. "Pek sayılmaz."

Ayrıntı vermiyor ve yüzünü okumak bu kez neredeyse imkansız. Ne söylemiyor?

"Emin misin? Burada yargılama yok."

"Geçmişe dönmeyi, fikirlerinizi bulandırmayı veya incitici bir şey üzerinde durmayı tercih etmem."

"Anladım." Gerçekten anlıyorum... ama bilgiye ihtiyacım var, bu yüzden başka bir taktik deniyorum. "O zaman belki de bana ne istediğini söylemelisin. Zaten bunu bilmek benim için çok önemli."

"Seks. Buluşmamızın amacı bu değil mi?"

"Evet, ama bu geniş bir konu. Senin hoşlanmadığın şeyler neler?" "Thom."

Masey, Harlow'un açık sözlülüğünü paylaşıyor ve ben bunu seviyorum. Biraz daha nazik... ama çok değil.

Gülüyorum. "Adamla hiç tanışmadığım için bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Ne yaptı da seni bu kadar soğuttu?"

İç çekiyor. "Kendimi hep aceleye getirilmiş hissederdim. Ve ona bir şeyi beğenmediğimi söylemeye çalıştığımda savunmaya geçiyor ve sorunun bende olduğunu söylüyordu."

"Yani küçük bir egosu mu vardı?" Ve sanırım buna uygun küçük bir aleti vardı.

"Evet. Onda şu mikrop olayı vardı. Öpüşmeyi pek sevmezdi. Yatağa her zaman el dezenfektanı gibi kokarak gelirdi. Ve hemen ardından duş alırdı. Bu biraz aşağılayıcıydı."

Ne salak ama. "Sanırım spontane değildi?"

Masey başını sertçe sallar. "Hiç de değil. Ben de çok ani gelişen biri değilim, bu yüzden beni pek rahatsız etmedi. Ama onun programı çok kesindi, yani on dakika bile geç kalsam, o zaman -"

"Bekle," diye ısrar ettim. Kulağa geldiği şekliyle bunu kastetmiş olamaz. "Kendi erkek arkadaşınla seks yapmak için randevun mu vardı?"

Yüzünü buruşturuyor. "Kulağa korkunç geliyor ama evet. Programlarımız çok farklıydı, o yüzden bu bir zorunluluk haline geldi. Aksi takdirde onun tüm gün toplantıları olurdu ama ben genellikle geceleri video çeker ve düzenlerdim ya da bazen katılmam gereken partiler ve lansman etkinlikleri olurdu. O da seyahat ediyordu. Ne yazık ki bir bakıyorduk ki bir ay geçmiş. Yani ikimiz de önceden bir zaman belirlemediğimiz sürece seks gerçekleştirmiyorduk."

Hiç tanışmadığımız için bu adamı tanımıyorum ama büyük ihtimalle Thom onsuz gitmiyordu... sadece Masey'siz gidiyordu. Ama bu düşünceyi kendime sakladım. "Sabah erkenden şipşak yok mu?"

Masey başını sallar. "Sabah beş buçukta spor salonunda olmayı seviyor. Hayatına değer veren hiç kimse benimle o kadar erken konuşmamalı."

"Aynen." Gülüyorum. "Ve gece geç saatlerde sevişmek yok mu?"

"Bazen gece yarısına ya da daha sonrasına kadar çalıştığım olurdu ama o genellikle saat onda yatmış olurdu."

Bu adamı anlamıyorum. Biri bana fazladan birkaç saat uyuyabileceğimi ya da Masey ile birkaç sıcak saat geçirebileceğimi söylese, her seferinde uykuyu tercih ederdim. "Tamam, yani randevu aldınız ve geç kalırsanız o... ne? Kaçtı mı?"

Başını sallıyor. "Bekletilmekten hoşlanmıyor. Her zaman seksin yirmi dakikadan fazla sürmemesi gerektiğini söylerdi ama-"

Biram boğazımda kaldı. "Pardon?" Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"Thom eğlence ve fikri mülkiyet avukatı olduğu için sekse finansal açıdan bakıyor. Çok talep görüyor ve saati dört elli dolardan faturalandırılıyor. Onun hesaplarına göre, benimle geçirdiğı yirmi dakika bile ona yüz elli dolara mal oluyor." Burnunu kırıştırıyor. "Bu ücretin seks için para ödemek gibi olduğunu söyledi."

Nutkum tutuldu. Ciddiyim. Temel matematiği anlamak kolay ama duygu çok saçma. "Bu şimdiye kadar duyduğum en romantik olmayan şey olabilir. Ve sen buna katlanıyor musun?"

İç çekiyor. "O her zaman böyle değildi. Ben lisedeyken ve o üniversiteye yeni başladığında her şey farklıydı. İkimizin de zorlu akademik programları vardı, ayrıca benim aktivitelerim, ailem, arkadaşlarım vardı... Onun da kardeşlik işleri vardı. Birbirimizi çok sık göremesek de idare ediyorduk. Ama ben üniversiteyi bitirip o da avukatlık yapmaya başlayınca birlikte yaşamaya başladık. İlişkimiz daha karmaşık bir hal aldı. Sanırım aramızdaki her şeyin 'normal' olacağını, sonunda birlikte zaman geçireceğimizi umuyordum. Bunun yerine, ikimiz de meşgul olduk ve seks daha az öncelikli hale geldi."

"Vay be." Tam bir *pislik gibi konuşuyor ve sanırım ilişkiniz de berbattı*. "Bana tipik bir 'randevu'nun nasıl olduğunu anlat."

"Yapmamayı tercih ederim." Yüzünü buruşturuyor. "Bu gerçekten kişisel bir mesele."

"Bunu kesinlikle anlıyorum. Ama sana istediğini verdiğimden başka nasıl emin olabilirim bilmiyorum." *Ve muhtemelen ihtiyacın var*.

Bu kız hayatında hiç doğru düzgün orgazm oldu mu?

Gözlerini deviriyor, isteksizce ve sessizce haklı olduğunu kabul ediyor. "Akşam yemeğinden sonra dişlerimi fırçalamam ve duş almam konusunda ısrar etti. Sonra saat dokuz gibi yatak odasında buluşurduk."

"Her zaman yatak odası mı?"

"Evet. Dairenin herhangi bir yerinde mikrop ya da vücut sıvısı olduğu düşüncesine dayanamadı." Yani ona bitliymiş gibi mi davranıyordu? "Sonra ne oldu?"

"Biraz öpüşürdük ve bazen bana dokunurdu. Sonra prezervatif takardı ve... bilirsin işte."

"Anlıyorum." Ve bu çok sıkıcı olmalı. "Anladığım kadarıyla oral seksten pek hoşlanmıyordu?"

"Almak, tabii ki."

Yani Thom tutucu ve bencil miydi? "Çok fazla ön sevişme olmadı, ha?" "İstediğim kadar değil."

"Bunu ona sen mi söyledin?"

Başını salladı. "Bana bencil olmamam gerektiğini ve yaptığı şeyin eski kız arkadaşlarında işe yaradığını söyledi."

Sadece bir pislik gibi konuşmuyor; açıkça bir pislik.

Masey'nin söylediklerine bakılırsa, anal kesinlikle denklemin dışındaydı. Bırakın mutlu bir şafak vaktini, gece yarısı şehvetli bir sevişmenin tadını bile çıkarmamıştı.

O kadar güzel olmasına rağmen, bu tamamen bir kayıp.

"Kahretsin, bu konu hakkında konuştukça daha da zavallı görünüyorum," diye homurdanıyor. "Hayır. Eğer sahip olduğun tek cinsel partner oysa..."

"Öyle."

"Ve başkaları da vardı..."

"Birkaç tane."

Tahminimce birkaç taneden fazla, ama ona kendini olduğundan daha fazla yenilmiş hissettirmenin bir anlamı yok. "O zaman bana göre, sana en iyi deneyimi yaşamam için yardım etmek onun sorumluluğuydu."

"Sanırım denedi."

Hayır, yapmamıştı. "Peki farklı bir pozisyon keşfetmek istediğinizi söylediğinizde ne oldu?" "Üstte olmayı tercih etti."

Bay Misyoner, ha? "Ya da yatarken *ince bir şeyler mi giydin?*"

"Dantelli iç çamaşırlarının düşük sınıf olduğunu ve bana yakışmadığını düşünüyordu. Çekingen olmamı tercih ederdi.

Hanımefendi gibi."

Masey'i internette mastürbasyon yapan bir kız için terk ettiğine göre, saçmalık diyorum. "Yani seks randevusundan önce ne giydin?"

"Bir bornoz."

Bu bana hiç mantıklı gelmiyor ve başımı sallamaktan kendimi alamıyorum. Masey'nin elbisesi ile aynı kırmızı tonunda, dantelli ve transparan bir şey giydiği düşüncesi beni terletiyor.

"Yatakta en çok hoşuna giden şey neydi?"

Tereddüt bile etmiyor. "Bazen daha sonra bana sarılırdı."

Sarılmak seksten daha mı iyiydi? Anlattıklarına bakılırsa şaşırmamam gerekirdi ama lanet olsun... "En az hoşlandığın şey?"

"Öpüşmeyi pek sevmezdi. Derin, tutkulu öpüşmelerden hoşlanmazdı. Dudaklarını benimkilere bastırır, benimkilerin üzerinde gezdirir, hatta arada bir alt dudağımı ısırırdı. Ama asla..." İtiraf etmek üzere olduğu şey gerçekten zor ve utanç verici bir şeymiş gibi yüzünü buruşturuyor.

"Asla ne?" "Beni

Fransız öpücüğü ile

öpmedi."

Şoku durdurmak mümkün değil. "Hiç

mi?" "Hayır."

"Bir kez bile mi?"

"Hayır."

Sık beni. Bu kız kelimenin tam anlamıyla bakire olmayabilir, ama belirgin bir şekilde deneyimsiz. Eğer hâlâ oyundaysa, ona tam olarak neyi kaçırdığını göstermek benim işim, hatta görevim. Ve bunu o kadar doğru yapmazsam lanetleneceğim ki, doğru düzgün göremeyecek. Aslında, bunu dört gözle bekliyorum.

"Bunun çılgınca olduğunu düşünüyorsun." Neredeyse boşalan şarap bardağına bakarken utanmış görünüyor.

"Deli doğru kelime değil. Bence eski sevgilin bencil bir ahmak ve kaçırdığın her şeyi sana göstermek benim için ayrı bir zevk olacak."

"Yani..." Bardağının kenarını parmaklıyor ve başını bana doğru eğiyor. "Seni niteleyen ne? Harlow senin bir erkek fahişesi olduğunu söyledi ama bu seni yatakta gerçekten iyi yapmaz."

Yaltaklanmamak zor ama bir şekilde gülümsemeyi başarıyorum çünkü Masey'nin sorusu düşündüğünü kanıtlıyor. Tecrübe bir insanı otomatik olarak iyi yapmaz. "Erkek fahişe muhtemelen güçlü bir kelime. Çok fazla seks yapmadığımı söylemeyeceğim. Yaptım. Ama beni niteleyen şey bu değil. Bu benim odak noktam."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Ağabeyim yaklaşık otuz yıl boyunca futbola (ilkokul, lise, üniversite, profesyonel) odaklandı. Küçüklüğümden beri Nuh'un domuz derisiyle olan yeteneğine sahip olmadığımı biliyordum. Biraz oynadım ama dikkatimi yönelttiğim yer orası değildi."

"Ama kızlar öyleydi?" Bana kaşlarını çatı.

"Oh, evet. Şey, o ve tekneler. Suyla ilgili her şeyi severim." Burnunu

kırıstırıyor. "Ben sevmem. Zar zor yüzebiliyorum."

Cidden mi? "Çocukken ders almadın mı?"

Onu, havuzda öğretici dalışlar da dahil olmak üzere her türlü derse götüren bir anne ile lüks bir banliyö topluluğunda büyürken hayal ediyorum.

"Su her zaman gözümü korkutmuştur, bu yüzden hiç denemek istemedim. Her neyse, sen diyordun

ki..."

Onunla daha uzun süre birlikte olamayacak olmam çok kötü; ona seksten daha fazlasının zevklerini gösterebilirdim. Birlikte takılmak için eğlenceli birine benziyor. Ama bu düşünceyi bir kenara bırakıyorum. Seks dışında bir şey aramıyor.

İyi vakit geçirdim. Ben de öyle.

"Erken yaşlarda bir şey netleşti: Kardeşim spor için yaratılmıştı. Ben ise seks için yaratılmıştım." Kulağa ukalaca gelebilir ama bunu en iyi bu şekilde ifade edebilirim.

"Yani sen Tanrı'nın hediyesi misin?"

Gülüyorum. "Hayır. Bu odaklanma olayı. O tüm dikkatini ve enerjisini top atmaya verdi. Ben de benimkini-"

"Sevişmek."

"Tam olarak değil. Yani, kızları yatağa atmak için kesinlikle enerji harcıyorum," diye itiraf ediyorum. "Ama benim için seks fethetmek ya da hatta boşalmaktan ibaret değil. Partnerimin vücudunu tanımak, neye tepki verdiğini öğrenmek, sonra da onu benim için parçalara ayırmakla ilgili." Kesinlikle bundan zevk alıyorum.

Masey'nin yanakları pembeleşir. "Peki hiç boşalmayan bir kadınla ne yaparsınız?" "Seks sırasında orgazm olmuyor musun?"

"Pek sayılmaz. Sadece... kafam çok dolu."

Çünkü eski sevgilisi ona bundan kurtulması için yeterli zaman ya da teşvik vermedi. Bu onun hatası değil. Ama bir noktadan sonra, seks hakkında konuşmaya devam etmek mantıklı değil. Sadece ona göstermek mantıklıdır. "Bunu düzeltmeye çalışalım. Eğer hala ilgileniyorsan?"

İşte yine o dudaklarını ısıırıyor. O bakir diliyle nasıl sevişebileceğimi düşünerek sandalyemde kayıyorum.

Son şarabını da içiyor ve başını sallıyor. "Muhtemelen delice ama öyleyim."

Şarap kadehini barmene doğru itiyorum. "Sana bir tane daha getirmeyi teklif ederdim ama bu gece kafanın rahat olmasını istiyorum."

"Bunu ben de isterdim."

Ama..." "Ama?"

İç çekiyor. "Daha önce hiç tanımadığım bir adamla öpüşmedim bile..."

Biriyle seks yaptım. Anlıyorum. "Rahat hissetmek için beni tanıman mı gerekiyor?"

Masey yüzünü buruşturuyor. "Eğer yapmazsam, bunun gerçek bir sorun olabileceğinden endişeleniyorum. Bir yabancıyla yattığım için gergin olurum ve-"

"Sorun yok," diye onu temin ediyorum ve temel konulara giriyorum. "Oahu'da Noah ve kız kardeşim Samaria ile birlikte büyüdüm. Ailem harikaydı. Babam birkaç yıl önce vefat etti, annem de bana daha yakın olmak için buraya, Maui'ye taşındı. Erkek kardeşim de profesyonel futbolculuktan emekli olup Teksas'tan ayrıldıktan sonra bize katıldı. Yani hepimiz oldukça yakınız. Yaklaşık on yıl önce kendi işimi kurdum. İyi idare ediyorum. Genel olarak mutluyum."

"Kız arkadaşın

yok mu?"

"Hayır."

"Uzun süreli bir ilişkiniz ya da nişanlınız olmadı mı?"

Bir kez yaklaşmıştım ama... "Hayır."

Masey'nin yatakta benimle iyi vakit geçirmesi için bu felaketi bilmesine gerek yok. Oğlumu da bilmesine gerek yok. Bu kızdan hoşlanıyorum - gerçekten hoşlanıyorum - ve bir parçam şimdiden bir geceden fazlasını geçirmeyi diliyor, çünkü kimyamızın yatakta büyük bir zafer kazanma potansiyeline sahip olduğunu düşünüyorum. Ama eğer bu sadece tek seferlik bir ilişkiyse, ona Ranger'dan bahsetmek potansiyel bir aşırı paylaşım olur.

Düşünceli bir şekilde başını sallıyor. "Bir kez kaç

yaşındaydın..." "Seks mi yaptım? On dört."

İri mavi gözleri kocaman oldu. "Ciddi misin?"

"Evet. Birinci sınıftayken, ablası olan Mike adında bir arkadaşım vardı. Bazen, ben

hafta sonunu onunla video oyunları falan oynayarak geçirirdik. Ama bir gece uyuyakaldı, ailesi saatler önce yatmıştı ve Megan ve ben..."

"Sıkıldınız ve seks mi yaptınız?" "Onun gibi bir şey."

Erkek arkadaşından yeni ayrıldığı ve ondan intikam almak için beni kullandığı kısmı atlıyorum. İlk başta, okuldaki herkese ona iyilik yaptığımı söylemesi harikaydı - tipik bir felaket ilk zamanlayıcı olduğum için tamamen yalandı - böylece eski erkek arkadaşına geri dönecekti. Tüm arkadaşlarım benim erkek olduğumu düşünüyordu, kardeşi hariç. Mike benimle konuşmayı kesti, bu berbat bir şeydi çünkü o zamana kadar en iyi arkadaşımdı. Ve sonra Megan'ın eski sevgilisi beni dövmesi gerektiğine karar verdi. Neyse ki Noah araya girdi ve beni kurtardı, ama çok yakındı. Ve hiç hoş değildi.

Ondan sonra, ne zaman bir kız erkek arkadaşını kışkırtmak istese, yeni biriyle seks yapmayı merak etse veya "ne yaptığını bilen" bir erkekle V-kartını düşürmek istese bana gelirlerdi. İyi haber, lisede pek çok farklı kızla seks yaptım. Kötü haber, hiç gerçek bir kız arkadaşım olmadı. Hiçbir kadın beni ciddiye almadı. Hepsi beni sadece bir seks çocuğu olarak gördü.

"Vay canına, ilk seferimde on sekiz yaşındaydım. Thom benden büyüktü, bu yüzden ben 'yasal' olana kadar beklememiz konusunda ısrar etti."

Muhtemelen akıllıca, ancak Masey'nin ifade etme şekli, Thom'un kız arkadaşının seksin yetişkinlere yönelik sonuçlarına gerçekten hazır olduğundan emin olmaktan çok tutuklanmaktan endişe duyduğunu gösteriyor.

"Nasıldı?"

Omuz silkiyor. "İlk seferinde hep acımaz mı?"

Bu pek de övgü dolu bir eleştiri değil ve ona kesinlikle böyle olması gerekmediğini söyleyebilirdim, ama artık bunun bir önemi yok. Birlikte bir gece geçireceğiz ve bu konuşma muhtemelen olması gerekenden daha kişisel.

Omuz silkiyorum. "Masey, dinle... Eğer buna hazır değilsen, söylemen yeterli. Sana bir kadeh şarap daha getireceğim, biraz güleceğiz, sonra da eve yalnız ve tek parça halinde dönmeni sağlayacağım. Ama geceyi benimle geçirmek ve seksin bazı olanaklarını kendin deneyimlemek istiyorsan, bence bu hesabı kapatmama izin vermeli, elini elime koymalı ve seni nerede soyabileceğimi ve bütün gece seni iyi hissettirebileceğimi söylemelisin."

İKİNCİ BÖLÜM

Fmasey'nin beyaz kiralık sedanını takip ederek Piilani Otoyolu'ndan güneye, Wailea'nın kalbine doğru ilerliyor ve başparmağımı direksiyona vuruyorum. Çalma listem Imagine Dragons'tan Usher'a dönüyor, Usher kadına doğru mırıldanıyor. Eğer çılgılık atmak isterse ona haber vermesini ve onu oraya götüreceğini söylüyor. Sağa dönüp onu kapılı bir siteye kadar takip ederken dudaklarımda bir gülümseme beliriyor.

Harlow bana Masey'nin Maui'de kalmak için bir yer kiraladığını söyledi çünkü geceleri çalışma ve film çekme eğilimindeydi ve onu ve Noah'yı veya yeni doğan bebeklerini uyanık tutma riskini almak istemedi. Küçük, şirin ve su manzaralı bir daire bekliyordum. Ne de olsa bu bile cennette bir servete mal oluyor ve adaya tatil için gelen çoğu insan zaten zamanını sahilde geçiriyor.

Ama ay ışığında lüks bir sığınak gibi görünen beyaz bir villanın önüne geldiğimde, Masey'nin daha büyük ve daha iyi düşündüğü çok açık.

Önümde arabayı durduruyor ve iniyor, fobuna bir kez basıp bip sesiyle kilitliyor. Ben de onu takip edip arkasından yaklaşıyorum. Omzunun üzerinden bana baktığında, sadece gergin değil, gözle görülür şekilde gergin olduğunu görüyorum. Narin yüzünde gözleri kocaman görünüyor.

İsteksizce, ona dokunmaktan kaçınıyorum. "İkinci bir fikrin var mı?"

Kapının kilidini açıyor ve bana dönüp kapıyı sonuna kadar çekmeden önce yavaşça açıyor. Cevap vermeden önce tam on saniye geçtiğine göre, bu kesinlikle bir tereddüt olarak nitelendirilebilir. "Hayır."

Saçmalık. Araba kullanırken düşünecek zamanı vardı. Anlıyorum. Ben bir yabancıyım ve onu sinirlendiriyorum. "Eğer öyleysen sorun değil."

"Öyle değil. Ben korkak değilim."

"Kimse öyle olduğunu söylemedi." İçeri giriyorum ve o ışığı yakarken kapıyı kapatıyorum. Geri adım atıp aramıza mesafe koyduğunda hiç şaşırmadım. "Korkmakla hazır olmamak arasında fark var. Ama ikisi de sorun değil. Dürüst olmak gerekirse, geceyi konuşarak geçirebiliriz. Sadece konuşarak. Gelecekteki bir partnerde ne araman ve ne beklemen gerektiğini sana söylemekten mutluluk duyarım. Harlow bana evdeki komşularınızdan biriyle ilgilendiğinizi söyledi."

"Evet."

Başımı salladım. "Eğer seni daha rahat ettirecekse, sana elimi bile sürmeden onunla ilgili her şeye hazır olmana yardımcı olabilirim."

Verdiğim güvence onu rahatlatmış görünüyor. "Bunu takdir ediyorum ama bunu istememin bir

nedeni var. 'Aldatıyorum' ya da yanlış bir şey yapıyorum diye korkmayı bırakmalıyım. Ben bekâr bir kadını ve bu mükemmel bir şey.

gerçek zevkin nasıl bir şey olduğunu bilmek istemesi normal."

Başımı salladım. "Eğer istediğin buysa, ben de sana bunu vereceğim. Ama acele etmene gerek yok. Bunu senin hızında yapacağız."

Birden kendine gülüyor. "Tüm takıntılarım seni gerçekten tahrik ediyor olmalı."

"Seni arzulamanın bir sorun olmadığını zaten söyledim."

Bana yapay olarak parlak bir gülümseme veriyor. "Demek öyle. Sana içecek bir şey getireyim mi?"

Ev sahibesi rolü oynamasına ihtiyacım yok ama baştan çıkarmaya başlamam için henüz yeterince rahat olmadığını hissediyorum. "Hayır, teşekkürler. Seni neyin rahatlattığını söyle."

"Dürüstçe mi? Hiçbir şey." Omuz silkiyor. "İyi bir günümde bile biraz hırslı ve sinirliyimdir." Ve bu iyi bir gün değil, en azından onun kafasında. Bunu söyleyebilirim.

Dergilere layık nötr oturma odasının arka tarafındaki Fransız kapılarına doğru ilerliyorum ve Lanai'sinin ötesindeki karanlık okyanusa bakıyorum. "Hadi yürüyelim."

"Ne?"

Kapıları açıyorum ve ona işaret ediyorum. "Hadi gel. Benimle gel."

Kaşlarını çatıyor, sonra ön kapıyı kilitliyor, anahtarlarını cebine koyuyor ve beni takip ediyor.

"Ne yapıyorsun?" "Ayakkabıları at." Benimkileri çıkarıp arka kapının hemen dışında bırakıyorum.

Masey de aynı şeyi yapıyor ve elimi uzattığımda memnuniyetle tutuyor. Bu bir başlangıç. Lanai'den geçip kuma doğru yürürken buna tutunuyorum.

Kumsal ıssız ve gizemli, sadece ay tarafından aydınlatılıyor. Bir süre sessizce yürüyoruz, kum ayak parmaklarımdan arasından süzülüyor ve ben bekliyorum. Onu hemen hırpalamayacağım belli olduğunda, gerginlik onu terk etmeye başlıyor.

"Şimdiye kadar Maui hakkında ne düşünüyorsun?"

"Burayı seviyorum. Burası çok daha sessiz. Geldiğimde ilk fark ettiğim şeylerden biri buydu. Los Angeles'a çok alışkınım, biliyor musunuz? İnsanlara, dumana, trafiğe, arabalara, gürültüye ve havaalanına oldukça yakın bir yerde yaşadığım için uçaklara. Ama buraya geldiğimde, ilk gece sahilde yürüdüm. Kendimi dünyanın bu köşesindeki tek insan gibi hissettim."

"Kendi plajınızın olması yardımcı oluyor."

Kendini küçümseyen bir baş sallamayla konuyu kabul ediyor. "İşte bu. Peki... senin gibi görünüşte iyi, cinsel açıdan yetenekli bir adam nasıl oluyor da kapılmıyor?"

Bu adil bir soru ama kolay bir soru değil. "Şirket çalışanlarını ekip kurma gezilerine götüren pek fazla kadınla karşılaşmıyorum ve karşılaştıklarım da genellikle turistler oluyor. Bugün buradalar, yarın anakaraya dönecekler. Kardeşim ve Harlow birbirlerine sahip oldukları için çok şanslılar. Bu onlar için harika. Ama benim evlilik mutluluğu için acelem yok, o yüzden yalnız kalmaya razıyım."

Eskiden öyleydim. Şimdi yeniden düşünüyorum. Kadınlar konusunda ciddi olmama nedenlerim kesinlikle söylediğimden daha karmaşık ama söylediklerimin hiçbiri doğru değil.

Başını sallıyor. "Ben de işim gereği çok fazla erkekle tanışmıyorum. Bazıları var ama etkilendiğim kimse yok. Ve işim beni sık sık tükettiğinden, bazen kafamı kaldırdığımda günlerdir evden çıkmadığımı fark ediyorum. Market ve yemek dağıtım hizmetleri gelmiş geçmiş en iyi şeyler. İki kapı ötedeki sevimli komşumun taşınması da hoş bir sürpriz oldu."

"Eski sevgilinin bu kadar çok saçmalığına neden katlandığını sanıyorsun?"

"Dürüstçe mi? Gözleri parlayan bir genç kızken kendimi 'kaderimizde birlikte olmak' olduğuna inandırmıştım. Bu yüzden beni üzen ya da sinirlendiren bir şey yaptığında bahaneler uydurdum ya da geçiştirdim. Hukuk fakültesi stresliydi ve onun işi daha da stresliydi. Kimse mükemmel değildir ve hayatınızı başka biriyle geçirmek için uzlaşmanız gerekir. Bunun gibi bir sürü bahanem vardı. Ama

geleceğimizi paylaşma konusunda aynı fikirde olduğumuzu düşünüyordum."

"Mutlu muydun?"

Sessiz, okyanus dalgalarının üzerine düşen ay ışığına bakıyor, hafifçe yuvarlanıyor. Sonra iç geçiriyor. "Öyle olduğumu sanıyordum. Geriye dönüp baktığımda, işimi büyütme ve ilişkimizi bir arada tutma telaşındaydım. Düşünmek için gerçekten zaman ayırmadım. Arada bir, geceleri uyuyamadığımda, kendime hayatta olmam gereken yerde olup olmadığımı sorardım. Ama başka nerede ya da kiminle olmam gerektiğini hayal edemiyordum. Bu yüzden ortaya çıkan soruları sustururdum."

"O bitirdi, değil mi?" "Evet."

Kasıldığında elini sıkıyorum. "Bana bu konuda nasıl hissettiğini anlat. Olayın olduğu gün değil, çünkü eminim şok olmuşsundur. Ama her şeyi sindirmeyi başardıktan sonra."

"Aslında rahatlamıştım." Bana bir bakış fırlatıyor ve bakışlarımı üzerinde tutuyor. "Bunu tahmin ettin mi?" "Aşağı yukarı. Harlow bize bu geceyi ayarladığına göre, bunu iki sebepten biri için istediğini düşündüm

sebepler. Ya intikam seksi yaparak onu kışkırtmak istedin ya da-"

"Hayır." Yüzü kızarıyor. "Sanırım insanlar bunu yapıyor ama bu korkunç bir şey. Ben çok sadık bir insanım ve bir zamanlar Thom'u önemsiyordum. Ne yaparsa yapsın ya da nasıl biterse bitsin, asla bilerek ona acı çektirmezdim."

Bu onu yattığım kadınların yüzde doksan sekizinin önüne geçiriyor.

"Ya da onu gerçekten unuttuğunu ve hayatına devam etmeye hazır olduğunu düşündüm. Ve şu anda onu unutmuş olmanızın en olası nedeni, en başta ona tamamen bağlanmamış olmanızdı."

Şaşırmış görünüyor. "Bu inanılmaz derecede zekice."

Ortamı yumuşatmak için ona bir sırtış attım. "Tek iyi özelliğimin sikim olduğunu mu sanıyordun?"

Dudağını ısıyor ve ay ışığında yanaklarının pembeleştiğini görebileceğim kadar kızarıyor. "Kulağa korkunç gelecek ama seni seksin ötesinde hiç düşünmedim. Senin de beni yatak odasında yaptıklarımızın ötesinde düşüneneğini beklemiyordum."

"Bu geceye bu şekilde yaklaşabiliriz. Sadece bundan hoşlanacağını sanmıyorum."

"Yatağa girmeden önce partnerini tanımak isteyen türden bir kız olduğuma ikna olduğun için mi?"

Bundan daha fazlası. "Çünkü sen partnerinin vücuduna girmesine izin vermeden önce onunla duygusal bağ kurmaya ihtiyaç duyan bir kızsın. Emniyet, güven ve onun bir pislik olmadığına dair bir güvence istiyorsunuz."

Bana göz kırpmıyor. "Nereden biliyorsun?"

Yürümeyi bırakıp yüzümü ona dönüyorum. Rüzgâr esiyor ve ben dayanamayıp yanağındaki kırmızımsı kahverengi bir tutam saçı fırçalıyorum. Tanrım, gerçekten de hipnotize edici gözleri var - büyük, mavi ve arkasındaki okyanus gibi dipsiz. Onlara saatlerce bakabilirim. Tabii ki bunu onun içine gömülmüşken yapmak isterdim, ama bu gece oraya varabilir miyiz bilmiyorum. Ya da ulaşırsak bile.

"Yatakta iyi olmak, etrafınızdaki en iyi ekipmana sahip olmak veya en pratik tekniği öğrenmekle ilgili değildir. Acıttığından değil." Göz kırpmıyorum, ondan bir gülümseme aldığımda memnun oluyorum. "Bu sabırlı, dürüst ve sezgisel olmakla ilgili. Seni sorgusuz sualsiz yatağa atarsam her türlü pislik olurum."

"Bunun senin için önemli olacağını düşünmemiştim. Önemli olacağımı."

Vay canına, beklentisi buysa eski sevgilisi tam bir pislik olmalı. "Benden asla pişman olmanı istemiyorum."

Gülümsemesi alaycı bir hal almadan önce yumuşuyor. "Buna hazırdım, biliyor musun? Dövüş sonrası suçluluk duygusu çöküşümü yarın öğlen için planlamıştım bile."

Masey muhteşem, ama özellikle kendisiyle dalga geçtiğinde çok sevimli oluyor. "Eğer programındaki o boşluğu daha değerli bir şey için boşaltabilirsem, buna bir kazanç diyebilirim."

"Senin gibi bir şey yapmaktan mı bahsediyorsun?" Yüzünü buruşturuyor. "Özür dilerim. Bazen gergin olduğumda bayat şakalar yapıyorum."

Gülümsüyorum. "Sorun değil. Beni istediğin zaman dışarı atabilirsin, ama öğlen hala buralardaysam, umarım hala seni iç çektirmeme ve gülümsetmeme izin veriyorsundur..."

"Bu iyi olabilir."

Yüzünde şüphe ve belirsizlik var. Sakladığını sanıyor, eminim. Ama ben onu okuyabiliyorum. Derinlerde bir yerde, eski sevgilisinin hünerleri hakkındaki saçmalıklarına inanmış ve bunu ciddiye almış.

Masey ile yatakta bir gece geçirmek ister miyim? Oksijen nefes almak için gerekli mi? Tabii ki onu istiyorum. Ama umarım ona ne seksi olmadığını, ne de kırıldığını ya da her ne düşünüyorsa onu göstermeme izin verir.

Sahilde biraz daha dolaşıyoruz, eli hâlâ benim elimde. Sessizlik var ama garip değil. Yanımda olmanın nasıl bir şey olduğunu hissediyor. Ve rahatlamaya başlıyor. Bunu omuzlarının duruşundan ve kalçalarının hafifçe sallanmasından anlıyorum.

"Noah, Harlow için çok iyi oldu," diyor. "Kız da ona çok iyi davrandı."

"Harlow Simon'la nişanlandığında, onun için doğru kişi olmadığını ve mutlu olmadığını biliyordum.

Thom ve ben bir keresinde onlarla çiftte randevuya çıkmıştık." Gözlerini deviriyor. "Felaket mi?"

"Simon, Thom'un gergin olduğunu düşünüyordu." "Bu doğru değil mi?"

Masey haklı olduğumu düşünerek başını sallıyor. "Sanırım öyle. Thom da Simon'ın kendi deyimiyle hıyarın teki olduğunu düşünüyordu."

"Harlow'un düğünlerinden kaçmadan önce oynattığı videoyu gördüm, o yüzden bunun doğru olduğunu *biliyorum*." "Oh, doğru."

Sanırım ikisi de kendi erkek arkadaşlarını sevmediler çünkü ikisi de diğerinde kendilerinden çok fazla şey gördüler. İkisinin de eski sevgililerinden kurtulmuş olmalarına sevindim.

"Ama çok komik," diye devam ediyor. "Üniversitedeyken Harlow ve ben ilk evlenen ve hamile kalan kişi olacağımı düşünüyorduk. Şimdi bunun benim için gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini bilmiyorum."

"Bu istediğin bir şey mi?"

"Evet. Muhtemelen eski moda geliyor. Olanlardan sonra uzun vadeli planlarımı yeniden düşünmem gerekebilir ama aile benim için her zaman önemli olmuştur. Her zaman kendime ait bir ailem olsun istemişimdir ama..." Sesi hüzünlü ve boyun eğmiş arasında bir yerde.

Onun için üzülüyorum. Ama yanılıyor. "Olacak ama Thom'la değil."

"Bu bile tek başına bir lütuf. Annem yıllardır Thom'un bana göre bir adam olmadığını söylüyordu. Bunu duymak istemedim. Ayrıca bana her şeyin bir nedeni olduğunu söyledi. Benden ayrıldığında, kendim için hayal ettiğim geleceği kaybetmemin ne gibi bir amacı olabileceğini anlamadım. Şimdi ise minnettarım. Onunla evlenmek büyük bir hata olurdu. Ondan çocuk sahibi olmak daha da kötüydü. Bunun beni nereye götüreceğini bilmiyorum. Kardeşim Chase daha az şiirsel. Thom'u öldürmekle tehdit etti. Belalı bir özel harekâtçı olduğu için eminim öldürebilir." Sonra nerede olduğunu ve benim göreceli bir yabancı olduğumu fark eder gibi oldu. Bana garip bir gülümseme attı. "Özür dilerim. Duymak istediğinden *çok* daha fazlası."

"Sen iyisin. Dinlemekten mutluluk duyuyorum." Kardeşinden uzak durmayı aklıma not ettikten

sonra eğilip fısıldıyorum, "Dediğim gibi, penisimin işlevlerinden daha fazlası."
Gülüyor. "Öyle görünüyor. Seninle konuşmak
kolay." "Seninle olmak ilginç."

Masey alay ediyor. "Kederli ben saçmalığı asla ilginç değildir."

"Sen benim gibi kederli değilsin. Ağladığını ve her şey için Thom'u suçladığını duymuyorum.

Onunla on yıl birlikte oldun. Hayatta bundan sonra nereye gideceğini merak etmen normal."

"Anlayışınız için teşekkürler. En azından hâlâ bir işim var. Bu benim değişmezim oldu."

"Harlow bana buradayken film çekeceğinizi söyledi. Tüm ekipmanı yanında mı getirdin?

Bu adanmışlıktır."

"Ürünü test etmek ve film çekmek kafamı dağıtmama yardımcı oluyor. Ve gönderilecek o kadar çok şey yok. Ama ürün öyle. Ondan *çok* fazla var. Bahar lansmanları geldi ve ben çok geride kaldım."

Makyajdan anlamıyorum, o yüzden ne dediğini anlamadım. "Bahar lansmanları mı? Bir insanın kaç tüp maskaraya ihtiyacı vardır?"

"Şaşırsınız. Ama bundan çok daha fazlası var. Çok fazla paletim, fondötenim ve dudak boyam var, bronzlaştırıcılardan, güneş kremlerinden ve maskelerden bahsetmiyorum bile. Vücut kremleri, ojeler... Devam edebilirim."

Ne... "Bütün bunları sen mi alıyorsun?"

"Bazılarını satın alıyorum, ancak çoğu marka test etmem ve incelemem için bana ücretsiz ürün gönderiyor. Buna rağmen her zaman dürüstçe görüşlerimi bildiriyorum. Bazı influencer'lar çeşitli markalara karşı dürüst olamayacak kadar borçlular. Para, seyahat ve yalakalıkla gelen diğer avantajları istiyorlar. Ancak ben her zaman ürünlere hak ettikleri övgü veya eleştiriyi yapmaktan gurur duydum. Bu, fazla dürüst olduğum için bazı markalar tarafından kara listeye alındığım anlamına geliyor. Sorun değil. Benim tek sorumluluğum takipçilerime karşı. Onların zor kazandıkları paralarını sadece iyi şeylere harcamalarını istiyorum. Ne de olsa onlar olmadan bir kanalım olmazdı. Rolümü ne kadar ciddiye aldığımı takdir ediyor gibiler."

"Bu mantıklı... ama bunun parayla ne ilgisi var?"

"Çoğunlukla YouTube reklam geliri. Ayrıca çeşitli girişimci ve kadın gruplarına konuşmalar yapıyorum. Bazı online kişisel güzellik danışmanlıkları yapıyorum. Önümüzdeki ay, henüz hakkında konuşmama izin verilmeyen ama heyecan verici bir işbirliği için görüşmelere başlayacağım. Ürünlerle ilgili birkaç sponsorlu videom var ama sadece yüzde yüz arkasında durduklarım."

Ve bu onun tatil evi gibi gösterişli bir yere sahip olmak için yeterli mi? "Siz açıklamadan önce bunun sadece makyaj yapmak ve kameraya konuşmak olduğunu sanıyordum ama-"

Gülüşi beni böldü. "Eskiden öyleydi. Artık insanların güvendiği bir yükleme programım var. Bu yüzden bazen günde birden fazla video çekiyorum, bu da kıyafet değiştirmek, yeni yaptığım makyajı yıkamak ve baştan başlamak anlamına geliyor. Sonra saatlerce video düzenleme, mevcut yüklemelerle ilgili yorumlara yanıt verme, Instagram, Pinterest, Twitch'i büyütmekten bahsetmiyorum bile..."

"İngilizce konuşabilir misiniz, lütfen?"

Kendinden emin bir kahkahayla başını sallıyor. "Seni sıkmayı bırakacağım." "Sıkmıyorsun. Cidden, tam olarak anlamasam da büyüleyici bir şey."

"Şimdi beni kandırdığını anladım." Gözlerini deviriyor. "Senin gibi adamlar makyajı ilginç bulmaz."

"Makyajın kendisi değil. Haklısınız. Bu konuda kendimi kaybettim. Ama tutkunuzu kendi kendini destekleyen bir işe dönüştürmek için ürün, film çekimi, sosyal medya ve dış girişimler arasında hokkabazlık yapma şekliniz. Bu inanılmaz!" <https://rantey.org>

"Aynı şeyi tekneler için de yapmadınız mı?"

"Sayılır. Ama tekneyi farklı kılmak için herhangi bir işçilik uygulamam gerekmiyor. Onu olduğu gibi yüzdürüyorum."

"Belki de senin teknen doğal olarak benimkinden daha güzel olduğu için işçilik yapmana gerek yoktur," diye takılıyor.

"Ha! Yüzen fiberglas yığınları seninle kıyaslandığında düpedüz çirkin kalıyor. Bu konuda bana güvenin." "Ama teknelerinizi seviyorsunuz, değil mi?"

"Evet." Duruyorum ve tekrar ona dönüyorum, bu sefer yanağını avuçluyorum. "Bu sana ne kadar muhteşem olduğunu düşündüğüm hakkında bir şeyler anlatmalı."

Kaşlarını çatıyor. "Bana iltifat etmene ya da beni baştan çıkarmaya çalışmana gerek yok. Ben zaten evet dedim." "Yani... ne? Sana karşı nazik olmama ihtiyacın yok mu?" Mantığını anlamaya çalışıyorum ama hiç mantıklı gelmiyor. "Görünüşe göre seni yeterince takdir etmeyen birinden bıkmışsın."

Sadece bu gecemiz olsa bile, buradan ayrıldığımda kendini daha iyi hissetmeni istiyorum."

Parmaklarını bileğime doluyor. Küçük ve naziktiler. Ve soğuk. "Sadece dürüstlüğüne ihtiyacım var."

"Tatlım, bundan daha fazla nasıl dürüst olabilirim bilmiyorum. Seni ilk gördüğümde Harlow'la konuşuyordum ve kelimenin tam anlamıyla aklım başımdan gitti. Konuşamadım. Nefes alamadım. Sadece ne kadar güzel olduğunu düşünebildim." Ve hala öylesin.

Bir an için gözleri yumuşar. Sonra aniden gözlerini deviriyor ve tekrar yürümeye başlıyor. "Tamam, Kazanova."

Kolundan tutup onu geri itiyorum. "Ben ciddiylim. Thom, kendi çıkarlarına hizmet eden boktan bir nedenden ötürü sana kendini daha az arzu edilir hissettirmiş olabilir. Yalan söylemek için bir nedenim yok. Senin de belirttiğin gibi, zaten evet dedin. Ama sana yatakta nasıl daha iyi olacağını öğretmemi istiyorsan, ilk adım kendine güvenmektir. Bu da değerini bilmen gerektiği anlamına gelir. Sen bir elmasın, tatlım. Bir erkeğin sana aksini söylemesine asla izin verme."

Büyük, sorgulayan gözlerle bana bakıyor. Belki yanağını tekrar okşamamalıyım ama ellerimi ondan uzak tutamıyorum. Onu anlamsızca öpmemek ve ne kadar ilgilendiğimi kanıtlamamak için kendimi kontrol etmem gerekiyor. Ama o buna hazır değil. Henüz hazır değil.

En azından dinliyor. Bu da bir başlangıç.

"Bana yanlış yaptığım her şeyi söyleyeceğini düşünmüştüm - seks yaparken ölü bir balık olmamamı ya da oral seks tekniğimin berbat olduğunu. İyi biri olacağını hiç düşünmemiştim. Neden?"

Sorusuna nasıl cevap vereceğimden bile emin değilim. Thom'un ona yeterince acı çektiğini söyleyebilirdim ama söyledim zaten. Ona bunu hatırlatmak sadece ona acıdığım için yanında olduğum izlenimini verir. Hissettiklerimin bununla bir ilgisi yok. Thom'la erkek erkeğe görüşme şansını ister miydim? Evet, isterdim. Onun gibi bencil pislikler kendilerinden başka kimsenin ihtiyaçlarını anlamazlar. Bunu ilk elden biliyorum.

Masey'e genellikle iyi bir insan olduğumu da söyleyebilirim. Başkalarıyla iyi geçinmeyi tercih ederim. Fazla sinirli değilimdir. Atışmak benim için bir spor değil. Aslında, çoğu zaman gerçekten çocukça görünüyor. Demek istediğimi yumrukla anlatmaktan başka yollarım da var. Ama onun sorduğu bu değil.

"Senin istediğin seksin ötesinde bir şey. Yakınlık istiyorsun."

Ben daha konuşmamı bitirmeden başını sallamaya başladı. "Hayır, ben-"

"Evet. Bağımsız, tek taraflı seks yaptınız. Sana bu konuda bir şey göstermeme gerek yok; muhtemelen bir kitap yazabilirsin. Bilmek istediğin ve bilmeye ihtiyacın olan şey, yatakta birlikte olan iki insanın birbirlerine tamamen bağlı ve birbirlerini memnun etmeye tamamen kararlı olmalarının nasıl bir şey olduğudur."

Masey aniden ağzını kapatır. "Haklısın."

"İfadenizden anladığım kadarıyla, bu anda bulunduğumuz noktadan, bunun kolay olmayacağını"

fark ediyorsunuz."

Hayal kırıklığı ile yenilmişlik arasında bir yerde görünüyor. "Evet."

"Birbirimizi tanımaktan, yavaş yavaş flört etmekten, ayak parmağımızı suya daldırmaktan ya da karşımızdakini görmek için kişisel krizlerden geçmekten kaynaklanan türden bir yakınlık kurmaya vaktimiz yok.

kişi bizim için orada olacak. Bu da haftalar ile yıllar arasında bir zaman alır. Bu gece bizim."

"Peki ne yapacağız? Şimdi tüm bunları belirttiğine göre, her şey çok açık görünüyor. Sanırım kafamın bir köşesinde bunu biliyordum ve kabul etmek istemiyordum. Ama uzun zamandır Thom'a duygularım konusunda güvenmemiştim." Kaşlarını çatıyor. "Belki de hiç güvenmedim."

"Muhtemelen şu anda bulunduğunuz yerde olmanızın bir nedeni de bu."

"Gerçekten anlayışlısın. Thom bir çivi başının duygusal aralığına sahipti. Nerede-"

"Annem. Babam hayattayken bazen haftalarca, hatta aylarca evden uzakta çalışırdı. Annem biz çocukları büyük bir sevgi ve anlayışla büyüttü. Erkek kardeşim ve ben bazen küçük kız kardeşimizi dışlardık. Bilerek değil ama Noah ve ben toplanarak, kamyonlarla ve böceklerle oynamak isterdik. Samaria ise elbiseler, bebekler ve parmak boylarıyla oynamak isterdi. Ne zaman bir anlaşmazlık yaşasak, annem her zaman tartıştığımız kişiye kendimizi açıklamamızı isterdi. Onlardan da aynısını yapmaları beklenirdi. Bu bana *neden* böyle hissettiğimi düşündürdü."

"Sana sorulacağını biliyordun."

"Evet. Ayrıca bir başkasının bakış açısını dinlemek, anlamaya çalışmak ve uzlaşmak zorundaydım. Bizim evde her şey böyle yürürdü. Sanırım ortanca çocuk olduğum için bunun yükü bana düştü. O zamanlar bundan nefret ederdim ama yıllar içinde bana iyi geldi. Seninle konuşmaya başladığımızdan beri seni dinledim ve ayrılığın senin açıdan nasıl olduğunu anlamaya, senin için neyin işe yaradığını anlamaya ve çözümler üretmeye çalıştım."

"Neye karar verdin?"

Başımı salladım. "Karar vermek bana düşmez. Önerilerim var. Ama ikimiz de aynı fikirde olmalıyız."

"Ya da anlamsızdırlar." Masey başını sallıyor, ay ışığı siyah saçlarında parıltıyor. "Bu mantıklı. Bir kişi gösteriyi yönetmeye çalıştığında..."

"Sonunda mutlu olan tek kişi odur. Bu yüzden ikimiz de gecemize açık fikirli ve iyi niyetli bir şekilde başlayacağımıza söz vermeliyiz. Çekinmek yok. Oyun oynamak yok. Karşılıklı zevkten başka bir gündemimiz olmayacak."

"Buna itiraz edemem."

"Güzel. İşte burada dürüst olman gerekiyor - bana ve kendine karşı. Bunu yapmaya hazır mısınız?"

Derin bir nefes alıyor. Ruhunu aradığını hissediyorum. Bu işi ciddiye alıyor ve bunu takdir ediyorum... ta ki dudağını tekrar ısırana kadar. Bu beni sertleştiriyor ve dikkatimi dağıtıyor.

Bu gece olabildiğince akademik davranmak için elimden geleni yaptım ama o kadar muhteşem ki. Şimdiden kıyafetlerinin altında ne olduğunu ve onlar gittiğinde bana ne kadar erişim izni vereceğini hayal ediyorum. Ona baktığımda pembe mi kızaracak? Doruğa yaklaşırken pembeleşecek mi? İnleyen biri mi? Çılgılık atar mı? Dikkatli bir bakış bana güzel boyalı tırnakları olduğunu söylüyor, yaklaştıkça sırtıma batırmasını umuyorum...

"Denemek zorundayım. Gerçekten denemeliyim. Aksi takdirde zamanını boşa harcıyor ve ikimize de kötülük etmiş oluyorum." "Evet."

"Ve böyle bir fırsatın bir daha ne zaman geleceğini kim bilebilir?" Ne zaman başka biri onun yatağındaki şanslı adam olacak?

Anlık bir tepki ama bu soru beni çok kızdırıyor. Daha öpüşmedik bile ve şimdiden, onun kafasını karıştıracak oyunlar oynamak şöyle dursun, ona elini sürmeye cüret eden ilk pisliğin ağzına sıçacakmışım gibi hissediyorum.

Sakin ol, dostum. O senin değil.

"Belki yarın." Omuz silkmek için kendimi zorluyorum.

Bana azarlayıcı bir bakış gönderiyor. "Muhtemelen seninle konuşmaya istediğim kadar istiyordum. Yani, sen müsaitsin. Dürüst

görünüyorsun ve

Anlayış. Sen en iyi arkadaşımın kayınbiraderisin ve o senin harika bir adam olduğunu söylüyor. Bu benim için çok önemli..."

Bu, güvenilir bir ikinci el arabayı tanımlamak için kullanılan türden bir dil, sıcak, terli ve derin bir zevke dalmak isteyeceğiniz birini değil.

"Eğer beni çekici bulmuyorsan, bu iş yürümez." Bu gece ihtiyacı olan erkeğin ben olmayabileceğimi düşünmek bile beni öldürüyor. Tüm işaretler evet yönünde ve daha ona dokunmadan benden uzaklaşması için ona herhangi bir sebep vermek istemiyorum. Ama seçim yapmasına izin vermeliyim. Ona acımasızca dürüst olma şansı vermeliyim.

Bu gece tamamen bununla ilgili.

Ay ışığında bile, bakışlarımı tam olarak karşılayamıyormuş gibi aşağı bakmadan önce, yay gibi ağzında küçük bir gülümsemenin flört ettiğini görüyorum. "Öyleyim. Seni barda ilk gördüğümde ben de nefes alamıyor ya da konuşamıyordum."

Teşekkürler.

Tuttuğumu fark etmediğim rahat bir nefes alıyorum ve kaldırmak için parmağımı çenesinin altına yerleştiriyorum. "Güzel. Anlaştık mı o zaman? Hâlâ bunu denemek istiyor musun?"

"Sanırım buna ihtiyacım var."

Haklı ve bir yandan, şimdi onu gördüğüme ve konuştuğumuza göre, yarına kadar ona verebileceğim tüm zevki vermekten çok mutluyum. Öte yandan, başka biriyle seks yapmanın tadını çıkarmasının yolunu açıyor olabileceğimden şimdiden korkuyorum.

Ne diyorsun, şimdi de kız arkadaş mı istiyorsun? Sen ve Ranger hala hayatı çözmeye çalışırken mi? Programının neresine sığdıracaksın onu?

Mantığımın sesini bastırıyorum ve parmağımı kıvrarak onu yaklaşıtıyorum. "Yani bu bir evet mi?" "Evet."

Nefes nefese verdiği cevaplar sadece sikimi sertleştirmekle kalmıyor, göğsümün içinde bir şeyleri sıkıştırıyor gibi görünüyor.

Onu elime geçireceğim. En azından bu gece için benim olacak. Yarını sonra düşünürüm. Belki de güneş doğduğunda, ona duyduğum bu çılgın çekim kırılmış olacak.

"O zaman gidelim." Elimi uzattım.

Kaşlarını çatarak bakıyor. Rüzgar esiyor, dalgalar çarpıyor, yapraklar hışırdıyor. Tam olarak ne düşündüğünü biliyorum.

"Ama düşündüm ki-"

"Hayır, seni burada öpmeyeceğim Masey. Bunun nasıl gideceğini bilmiyorum. Seni rahat edeceğin, doğru hissettirdiğinde iyi hissettiren her şeyi yapabileceğimiz bir yerde istiyorum."

"Herkesin içinde değil mi? İyi bir noktaya değindin." Elini benim elime koyup alaycı bir gülümsemeyle beni villasına geri götürürken o da aynı fikirde. "Sadece söyle. İşler çığırından çıkarsa sahilde seks yapmak zorunda kalacağımızdan endişeleniyorsun."

Şu anda hissettiğim gibi mi? "Bu büyük bir olasılık."

Bana gülüp geçti. "Şaka yapıyordum."

"Ben değilim."

"Oh, lütfen. Ben senin tanıdığın en seksi kadın değilim. Ve benim yanımdayken kendini kontrol etmekten endişe duyduğundan çok şüpheliyim-"

"Yerinde olsam bu bahse girmezdim."

Sözlerim kaydedildi. Yüzündeki gülümseme kayboldu. Gözlerini kırıştırdı.

"Ciddi misin?" "Kesinlikle."

"Kızıışmış bir köpek gibi davranıp üzerime tımanmasından endişelenmiyor musun?"

"Endişelenmek benim kullanacağım kelime değil." Ayakkabılarımızı lanai'de bırakarak arka kapıyı açık tutuyorum ve Masey'nin kiralık tatil evinin içine kaymasını izliyorum. "Umutlu. Heyecanlı." Dış dünyayla aramızdaki kapıyı kapatarak tüm dikkatimi ona yöneltiyorum. "Açıldı..."

"Pfft. Ben en iyi arkadaşına, eski sevgilim olmadan seks deneyimi yaşayabilmek için bu geceyi benimle geçirecek birini tanıyıp tanımadığını soracak kadar çaresiz bir kızım. Benimle kolay yatan biri olmamın ötesinde ilgileniyor olamazsın."

Thom'un mu yoksa onun mu boynunu sıkmalıyım bilemiyorum. "Kendini küçük görmeyi bırakmayı öğreneceksin, bütün geceyi bu kötü huyunu öperek geçirmek zorunda kalsam bile..."

Yutkunuyor. "Neden?"

Çünkü aramızda günlerce sürecektir bir kimya var, tatlım. Ama daha iyi bir yolum varken onu çok seksi bulduğuma ikna etmek için doğru kelimeleri arayarak nefesimi boşa harcamayacağım. Parmağımı ona doğru kıvırıyorum. "Yaklaş ve göstermeme izin ver." Tereddüt ettiğinde ona doğru sırtıyırım. "Sana meydan okuyorum."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Masey keskin, sık bir nefes alıyor ve yüzüme bakarken nefesini tutuyor. Nabızı çarpıyor. İçini bir titreme kaplıyor. Dudaklarını yalıyor.

Gergin olduğu izlenimine kapıldım... ama cezbedici. Cazibe

tereddütlerini yıpratıyor. Ya da belki de alternatifi sadece statüko olduğu için pes etmeyi düşünüyordur. Her neyse. Neredeyse avucumun içinde olduğunu bilmek çok tahrik edici.

Bakışlarım onun ağzına düşüyor. Öpmek için yaratılmış. Seks için. Onunla ilgili her şey beni cezbediyor. Hala dolgun dudaklarının somurtkanlığını vurgulayan pembe bir parlaticının kalıntıları sürüyor. Onları öpmek, tenimde kaydıklarını hissetmek, sikimin etrafını sardıklarını görmek istiyorum.

"Bana meydan mı okuyorsun?" Kaşlarını kaldırıyor.

Damarlarımı yakan şehveti soğutmak için bir nefes çekiyorum. "Evet."

Yavaşça dişlerini tekrar alt dudağına batırıyor. Bu hareket dudaklarına kırmızı bir renk veriyor. Her zaman şiş görünmesinin nedeni bilinçsiz alışkanlığı mı? Yoksa bu sadece dudaklarının normal dolgunluğu mu?

Anlayamadığım bir nedenden ötürü, bu sorunun ve onunla ilgili bir sürü başka sorunun cevabına ihtiyacım var. Yüzü tamamen çıplak ve rahatken neye benziyor? İlk uyandığında ve gerindiğinde? Geldiğinde? Onu neyin harekete geçirdiğini ve onda beni etkileyen şeyin ne olduğunu anlamak için can atıyorum.

Masey benim "her zamanki" halime hiç benzemiyor. O bir sarışın değil. Flörtöz değil. Gürültü yapmıyor, gülmüyor ya da herkesin ilgi odağı olmaya çalışmıyor. Vahşi bir çizgisi yok. Onu elime geçirdiğimde, vahşi, dizginlenemez sürüşünü idare etmek için sıkı tutmam gereken bir at olacağını düşündüren türden bir cinselliğe sahip değil.

Onun yerine, daha önce hiç karşılaşmadığım bir çekiciliği var. Duyularımda bir seks patlaması değil, yavaş, sürekli bir yanma. Masey'i yatağa bile atmadan, onunla bir kez birlikte olmanın bu ateşi söndürmeyeceğinden oldukça eminim. Beni çeken şey, her ne kadar çok cezbedici olsa da, katil göğüs dekoltesi ya da kısa eteğinin ortaya çıkardığı muhteşem bacaklar değil. Yüksek sesle gülmedi, içkileri yudumlamadı, sonra bana flörtöz bir bakış atıp sevişmeyi teklif etmedi. Hayır, Masey ölçülü, bilinçli ve kararlı. Samimi sohbetimiz onun gerçek yüzünü görmemi sağladı ve eminim Harlow'dan mükemmel tek gecelik ilişkiyi bulmasına yardım etmesini çok düşünmeden istememiştir. Tahminimce bunu haftalarca, belki de aylarca düşünmüştür. Masey normalde peşinden

koşacağım türden bir kadın olmamasına rağmen, ondan etkilendim. Doğuştan gelen temkinliliği

Neredeyse saf bir şeylere dair verdiği ipucu da cazibesinin büyüleyici bir parçası.

Ve kimse ona dokunmadı.

İlk ben olmak istiyorum. Onu biriktirmek istiyorum. Saklamak. Kişiliğinin origamisini incelemek ve onda beni çeken her şeyi bulmak istiyorum.

Hiç mantıklı değil, ama ona karşı tam olarak seks gibi hissetmediğim bir şekilde acı çekiyorum.

Sonunda bir karara varmış gibi çenesini kaldırıyor. Sonra da kişisel alanıma giriyor. "Bana meydan okudun. Buna hayır diyemem. Şimdi beni öpecek misin?"

"Aynen öyle. Tatlım, aklımdan geçenleri bilseydin muhtemelen kaçardın."

Kaşlarının arasında küçük bir endişe çatlağı belirliyor. "Neden? Bana zarar vermeyeceksin, değil mi?" "Asla."

"Sonra-"

"Bu her neyse onu irdelemeyelim. Sadece olmasına izin

verelim." "Bu konuda hiç iyi olmadım."

Çünkü hiç şansı olmadı; Thom bunu mümkün kılmadı. Eski sevgilisiyle yaşamak istediği deneyimin hayalini kurmaya çalıştığını ve başarısız olduğunu hissediyorum. Endişesi, aramızdaki konuşulmayan bir sızı gibi kanıyor. Merak ettiğini hissediyorum... Ona arzuladığı şeyi veremezsem ne yapacak? Gerçek hazzı hissedemezse ve bunca zamandır eski sevgilisini suçladığı gerçeğiyle yüzleşmek zorunda kalırsa?

Ve endişelerinin altında karşı koyamadığım bir özlem yatıyor. Özellikle benim için değil... ama her şeyi doğru yaparsam, bunun olma ihtimali var mı? Yarın uyanıp daha uzun kalmamı istemesi mümkün mü?

Ne... Neden böyle düşünüyorum ki? Eski sevgilisini geride bırakıp yeni komşusuyla çıkana kadar sadece birkaç haftalığına burada. Masey ve benim bu geceden başka bir şeyimiz yok. Bunu unutmamalıyım.

Ama o benim kafamın içinde ve derimin altında. Elbette, etkileniyorum. Ama bu... farklı. Daha fazlası gibi geliyor.

"Düşündüğünden daha iyi olduğundan hiç şüphem yok," diyorum sonunda yanağını okşayıp parmaklarımı yavaşça ensesinde gezdirirken, uçlarını yumuşak sütun boyunca kıvrıyorum. "Ama sana yardım etmeme izin ver. Bu gece bana düşündüğün her şeyi anlat. Eğer yaptığım bir şey iyi hissettiriyorsa, söyle. Eğer hissettirmiyorsa, bunu da duymak istiyorum."

Dudaklarını tekrar yalıyor ve dilini tenimde hissettiğimde dizlerimin bükülmeye başladığını hissediyorum. "Öyle mi?"

Masey bana inanıp inanmayacağından emin değilmiş gibi soruyu soluyor. Ona güven verici bir gülümseme vermek için elimden geleni yapıyorum, oysa asıl istediğim onu çıırılçiplak soymak, nefessiz bırakacak şekilde öpmek, sonra dudaklarımı tüm vücudunda gezdirmek ve iç çekmesine, inlemesine ve nihayetinde çığlık atmasına neden olacak kısımlara odaklanmak.

"Evet."

"Kendini eleştirilmiş hissetmeyecek misin?" "Olumlu."

"Pekala. Yapacağım."

"Güzel. Son şansın."

"Geri çekilmek için mi?" Başını sallıyor. "Hayır. Ben bunu istiyorum."

"Bu mu?" Ne demek istediğini anladım. Hayal edebileceği en uyumlu sevgili olmak için her türlü niyetim var. Ama bir konuda tam bir piç olacağım: Sadece seks istemiyor. Ona neredeyse hiç dokunmadım ve artık bunun benim için yeterli olmadığını biliyorum.

"Seni istiyorum," diye itiraf ediyor usulca, zaferim tavan yapıyor. "Bunu itiraf etmek inanılmaz samimi hissettiriyor. Seni daha yeni tanıyorum ve şimdiden o kadar çok istiyorum ki anlamıyorum..."

Ben eğilmeye başlarken parmaklarım ensesinde sıkışıyor. "Aynen tatlım. Ben de seni istiyorum. Şimdi konuşmayı kes de seni öpebileyim."

Omuzlarımı tutarak kendini destekliyor. Avuç içleri hayalet gibi, gömleğimin üzerinden zar zor fısıldıyor. Ama parmakları sanki endişesini ve ihtiyacını kendine saklayamıyormuş gibi içime giriyor. "Oh, Tanrım."

"Her şey iyi olacak Masey. Söz veriyorum." Bundan hiç şüphem yok.

Tekrar nefes almayı bırakıyor. Gözleri kayarak kapanıyor. Yüzünü bana doğru eğiyor. Topuklu ayakkabıları olmadan küçücük bir şey. Yaklaşıyorum, yaklaşıyorum, dudaklarının usulca büzülüşünü izliyorum.

Kalbim küt küt atıyor. Kanım damarlarımda hızla akıyor, kaslarımı ve tenimi yakıyor. Tanıştığımızdan beri sert olan sikim, onun kokusunu içime çekerken dayanılmaz bir şekilde taşlıyor. Kumsal ona yapışıyor -tuz, rüzgâr ve tamamen ona ait tatlı bir şey.

Ya hayatım boyunca yanlış kadına baktıysam? Ya aradığım her şey şimdi tam önümdeyse?

Bu saçma, hiçbir yerde olmayan bir düşünce - pembe ağzını kendi ağzımla kapatmadan önceki son düşüncem.

Bir anda bana uyum sağlıyor, sıcak tereyağı gibi. Çıkıntı yaptığım yerde yumuşuyor. Bastırdığım yerde, boyun eğiyor. Bana doğru eğiliyor ve parmak uçlarında yükseliyor. Avuç içleri hâlâ üzerimde geziniyor, ama parmakları sanki daha yakın olmak istiyormuş gibi, sanki ona arzuladığı şeyi verecek kadar sağlam olup olmadığını test ediyormuş gibi daha sıkı sıkıyor. Ve o kadar tatlı ki bağımlılık yapıyor.

Bir iniltiyle onu en yakındaki duvara doğru itiyorum, duvara yaslıyorum, vücudunu kendi vücudumla kaplarken daha çok içine çekiyorum. Bana uyması, göğüslerinin kabarıklığının göğsüme mükemmel bir şekilde baskı yapması ve kalçalarımın tam olması gereken yere yerleşmesi beni hiç şaşırtmıyor. Temas sırasında nefesi kesiliyor, öpüşürken nefesi titriyor ve anlık olarak sertleşiyor.

Kahretsin, tereddüt mü ediyor? Geri mi çekilecek?

Sonra aniden nefes veriyor ve içimde eriyor. Dudakları daha da yumuşuyor ve en nazik karşılamayla nazikçe ayrılıyor.

Oh, tatlım. İçeri dalmak için ihtiyacım olan tek şey bu.

Dudaklarımı onunkilerin arasına sokuyorum ve onları ayırmaya çalışıyorum. O orada -o ve bakir dili- şimdi bana doğru bastırıyor, parmakları boynuma, saçlarıma doğru sürünüyor.

Bir sonraki nefes verişti titretilen bir inleme. Beni daha sıkı kavıyor. Evet, sırada ne olduğunu biliyor ve onu gerçekten öpecek ilk erkek olacağıma inanmıyorum.

Bu baş döndürücü düşünce beynimde yuvarlanırken, ağzının içine doğru ilerliyorum, arıyorum, keşfediyorum, benimle buluşması için can atıyorum. Ve evet, işte orada, dilinin utangaç bir süzülüşü, bir başka kararsız nefes alış verişti ve beni çaresiz hissettirmeye başlayan bir kavrayışla.

Başımı eğiyorum, daha derine iniyorum. Yine uyuyor, dudaklarının cevap veren eğimi tüm tatlarına ve sırlarına sınırsız erişim sağlamam için mükemmel bir denge oluşturuyor.

Daha da derinlere daldığımda, birlikte nefes alıyoruz. Burnumda tatlı, dilimde bal, damarlarımda bir uyuşturucu.

Ellerim kalçalarına yerleşmeden önce kıvrımlarından aşağı kayıyor. Bu gece benimle ilgili değil ve onu o kadar iyi hissettirmek istiyorum ki beni arzulamayı asla bırakmayacak, ama onu ağrıyan horozuma doğru çekiyorum ve ona öğütüyorum.

Beni karşılamak için bacaklarını ayırırken titreyen iç çekişleri dengesiz bir iniltiye dönüşüyor, ben de tam ihtiyacı olan yere bastırırken beni karşılamak için sallanıyor.

Oh, lanet olsun.

Parmaklarımı onun içine sokuyorum, kışını kavrayıp onu kendime doğru kaldırana kadar parmaklarımı geri çekiyorum,

kabarıyor, sıkıyor, itiyor.

Isı yükselir. Şehvet sarsılıyor. Tanrım, o kadar başım dönüyor ki dudaklarımı onunkilerden ayırıyorum, ama sadece büyük bir hava çekecek kadar uzun. Kafamı boşaltmıyor. Hiçbir şeyin yapacağından şüpheliyim. Ve şu anda yere düşsem bile umurumda değil. Masey'i yanıma alacağım, ağzının olabildiğince derinlerine dalacağım, üstüne çıkacağım, kendimi içine gömeceğim...

"Trace," diye mırıldanıyor, başını geriye atarken daha sıkı sarılıyor.

Bu bir teklif. Dudaklarımı tenine değdirip onu tatmam için beni davet ediyor. Bana karşı savunmasız davranıyor, kendini bana veriyor.

Bunu reddetmemin imkanı yok.

Bir elimi tekrar ensesine doluyor ve sıkarak başını geriye eğmeye zorluyorum. *Evet...* Artık tamamen benim ve dudaklarımı yumuşak, solgun boğazından yukarı sürüklüyorum, parmaklarımı uzun saçlarına geçirip yumruğumu yavaşça kapatırken çenesinde gezdiriyorum, sonra onu tam istediğim yere çekiyorum. Nefes nefese kaldığında ve gözleri şaşkınlıkla irileştiğinde, sesi bir hırıltı ve öpücüğümle yutuyorum.

Sonra onu tüketirim.

Dudaklarını daha fazla ayıramayacağı kadar açıyorum, sonra içeri dalıyorum, saldırıma karşı savunmasız bırakıyorum.

Evet, acımasız davranıyorum. Kendimi durduramıyorum. Her ne tereddütü varsa, onların gitmesini istiyorum. Genel olarak erkeklere ya da özel olarak bana karşı kurduğu engeller ya da korumalar ne olursa olsun, bunların da gitmesi gerekiyor. Ellerimle, ağzımla, tutkumla dokunmadığım hiçbir yerini bırakmak istemiyorum. Onun içine dalmak, onun içinde boğulmak istiyorum.

Aklımı kaçırdım. Ama durmak bir yana, umursamayacak kadar iyi hissettiriyor.

Masey eğiliyor, öpücüğümün içinde inlerken göğüslerini bana doğru bastırıyor. Parmakları omuzlarıma yapıyor, tıpkı bir çitin üzerinde yayılan ve kendi bölgesine sahip çıkan bir sarmaşık gibi. Ona ait olduğum için çok mutluyum.

Baştan çıkarmamak için çok cazip, bu yüzden dudaklarımı onunkilerin üzerinde son bir kez gezdirerek geri çekiliyorum. Sanki ben onun havasıymışım ve bensiz nefes alamayacakmış gibi inliyor ve bana doğru hamle yapıyor. Dudakları ayrılıyor, ısrarlı bir telaşla benimkileri arıyor. Çenesini kavrayıp bir öpücük daha vermesini engelliyorum, bir yandan da büyümüş gözlerini ve kızarmış yanaklarını inceliyorum. Çok dişi. Çok şehvetli.

Başparmağımı alt dudağında gezdirip aşağı çekiyorum, sonra başımı yavaşça ona doğru eğmeye başlıyorum. Ben ağzını kapatıp derinlere dalarken, onun duyulabilir nefesleri aramızdaki havayı dolduruyor. Dilimi onunkine doğru sürüklediğimde, öpücük bir öncekinden daha vahşi, daha ateşli bir hal alıyor. O kadar sıcak ki eriyeceğimi düşünüyorum.

Tanrım, bu delilik.

Bir titremeye kısa saçlarımı kavırıyor ve sadece benim verebileceğim bir rahatlamaya ihtiyacı varmış gibi göğüslerini bana sürtüyor ve sessizce yalvararak çaresiz sikime doğru sallanıyor.

Düzgün düşünemeyene kadar onu yiyorum. Zar zor nefes alana kadar. Onu yere yatırmamak, kıyafetlerimizi bir kenara itmemek, bu villada bir yerlerde bir yatak olduğu gerçeğini unutmak ve onu kör etmek için yapabileceğim tek şey bu. Ama ona ateşli bir şipşaktan çok daha fazlasını vaat ettim. Ona her şeyi vaat ettim.

Aklımı başıma toplayıp teslim etme zamanı.

İsteksizce ağzımı serbest bırakıyorum, karşı koymakta çok zorlandığım öpücüklerinden biriyle daha beni emmesini engellemek için yumruğumu saçlarında sıkıyorum. "Yatak odası mı?"

"Koridorun sonunda. Sağ tarafta."

Başımı salladım. "Bacaklarını etrafıma sar."

Ben onu vücuduma doğru çekip dikleştirene kadar kafası karışmış görünüyor. Sonra kendini kıvırıyor

Kolları ve bacaklarıyla bana sarılıyor. Ben daha bir adım bile atmadan boynuma sokulmaya başlıyor. Ürperiyorum ve bir inilti tutuyorum. Dudakları omzumun dikişine ulaşana kadar bir yol çiziyor. Beni oradan öpüyor, tişörtümü kenara itiyor, böylece tapacak daha fazla teni oluyor. Dilini sürüyerek beni şaşırttığına bir başka ürperti beni sarıyor.

Kahretsin. Koridorun yarısına ancak gelebildim. Akıl sağlığını kaybetmeden yolun geri kalanını nasıl tamamlayacağım?

Ve bu kadın çekiciliğinden emin değil miydi? Cinselliği hakkında? Diri diri yandığımdan haberi var mı?

Kendimi kontrol etmeye çalışıyorum. Çoğunlukla, kışını daha sıkı kavriyorum ve yatak odasına doğru yer yiyen adımlar atarken talepkar dudaklarımı çenesi boyunca sürüklüyorum.

Masey'i yatağın önüne yatırmak için kendimi zorladığımda, nefes nefese bana bakıyor ve sanki bu geceyle ilgili her şeyin şimdiye kadar hissettiklerinden farklı olacağına ikna olmuş gibi. Bu onu hem korkutuyor hem de tahrik ediyor. Birdenbire, kendimi onun gözlerinde kaybederken ben de aynı şeyi hissediyorum.

Daha önce hiç bu kadar etkileyici bir kadın görmemiştim. Ya da belki de onunla çok uyumlu olduğum için onu daha iyi okuyorum. Bilemiyorum ve şu anda bunu anlamak için enerji harcayamam. Onunla ilgili, birlikte olmamızla ilgili her neyse, beni acıtıyor ve terletiyor.

Bakışlarımız kaynaşmışken gömleğimin düğmelerine uzanıyorum. Düğmeler çözülmeye başladığında onun bakışları da peşimden geliyor ve ben gömleğimin kuyruğunu kot pantolonumdan çekip kolalı pamukludan sıyrılanaya kadar aşağıya, daha aşağıya kayıyor. Gömleğimi yakındaki bir sandalyenin üzerine serdiğimde gözleri fal taşı gibi açılıyor. Parmak uçlarını omzumun çıkıntısından aşağıya, pazılarının çıkıntısının üzerinden geçiriyor ve içime tekrar titreme gönderiyor. Dokunduğu her yerim karıncalanıyor. Vücudumun her hücresi yanıyor.

"Daha fazla mı?" Sesim sert çıkıyor, hırlamaktan biraz çekiniyorum.

Üst dudağını yalıyor, alt dudağını ısıyor. Bu alışkanlığı beni mahvedecek. "Evet."

Onun alanına girerken başımı sallıyorum, sonra önüne çömelip ellerimi zarif kalçalarına doluyorum. Avuçlarımı bacaklarında gezdirirken vücudu kasılıyor. Daha da yaklaşıyor, parmaklarımı eteğinin altından geçirirken gözleri dalgalanıyor... yukarı, yukarı. Parmaklarımı külotunun bel bandının etrafına doladığımda ipeksi kırmızı eteği kollarımın üzerine dökülüyor. Onu izliyorum, kalbinin en az benimki kadar sert attığını görmekten ve aramızdaki sessizliği dolduran nefes alış verişlerini duymaktan memnunum.

Sanki düşme tehlikesiyle karşı karşıyaymış ve onu sadece ben kurtarabilirmişim gibi bana göz kırpmıyor.

"Bunları çıkarmamı ister misin? Burada mı? Şimdi mi?" Bir kere yaparsam, geri dönüşü olmaz. Onun için zevki yeniden tanımlayana kadar her şekilde amını keşfedeceğim ve o kadar bağımlı ki Thom'un ona dokunduğunu hiç hatırlamıyor.

"Yap şunu." Sesi titriyor.

Giysiyi kalçalarından aşağı çekip içinden çıkması için onu yönlendirirken yüzüme yayılan şeytani gülümsemeye engel olamıyorum. Dantel ve fiyonklarla süslenmiş sıcak pembe minik tangayı bir kenara atıyorum. Onun içinde inanılmaz görüldüğünden hiç şüphem yok ve ben de daha sonra bir göz atacağım. Şimdi... Geri çekiliyorum ve bakışlarımı vücudunda gezdiriyorum. Onu barda ilk gördüğüm andan farklı görünmüyor ama yumuşak, seksi, neredeyse hanımefendi elbisesinin altında amının çıplak olduğunu biliyorum. Ve muhtemelen ıslak ve kabarık da.

Bir adım daha yaklaşıyorum, bir elimi sırtının küçük kısmına atıyorum ve pürüzsüz, yuvarlak kışından aşağıya doğru ilerliyorum, avucumu şaşırtıcı derecede gür yanağıyla doldurana kadar

köprücük kemikleri boyunca ilerliyorum.

Bana karşı eriyor. "Trace..."

"İç çamaşırsız da çok seksisin. Eğer seni şu anda bu kadar çok istemiyor olsaydım, o bara geri dönüp seni baştan çıkarmaya bayılırdım, bu arada oradaki tek erkek olarak sana dokunmak için tek yapmam gerekenin elimi kalçana atıp eteğinin altına doğru kaymak olduğunu bilirdim. Ya ben

seni barda boşaltsam? Ya çığlıklarını yutmak için seni öpseydim, böylece herkesin içinde benim için orgazm olduğunu sadece sen ve ben bilseydik?"

Masey sertçe yutkunur. "Sen yapmazdın." "Oh, yapardım. Ve sen de bana izin verirdin."

Başını sallıyor. "Ya biri gördüyse?"

"Olmaz. Halkın içinde olsak bile, o orgazm sadece bana ait olacak." "Ya doruğa ulaşamazsam? Bazı günler yapamıyorum..." Başka tarafa bakıyor.

Yanağını okşuyorum ve yüzünü bana dönmesini sağlıyorum. "Belki geçmişte birkaç gün. O zamanları unut.

Şu ana odaklan." Dudaklarına uzun süreli, tüy kadar hafif bir öpücük konduruyorum. "Bizi düşün."

Masey'i sözlü olarak baştan çıkarmaktan ne kadar hoşlanıyorsa, ona dokunmaktan da o kadar hoşlanıyorum. Onu tekrar öpmeye kesinlikle karşı koyamam.

Ağzımı onunkinin üzerine yerleştiriyorum ve derinlere dalıyorum. Ağgözlülükle açılıyor ve bedenini bedenime bastırarak beni karşılıyor, dilimin kırbacını küçük bir iniltiyle karşılıyor. Elimi kıvrımlarına doğru bastırdığımda kendini avucumun içine sığdırıyor. Birden göğsüne o kadar yaklaştım ki neredeyse onu kucaklayacaktım. Ona dokunmak istiyorum. Sanki aklımdan geçenleri okuyabiliyormuş gibi, kıpırdanıyor ve eğiliyor, sessizce onu elime almam için yalvarıyor.

Ne kadar tahrik olduğunu bilmem gerek.

Başparmağım geziniyor ve...evet. Göğüs ucu sertleşti. Tıngırdattığımda nefesi kesiliyor. Tırnaklarını omuzlarıma geçiriyor. Ağrısını dindirmemi ister gibi tekrar bana sürtünüyor.

Yatağının kenarına oturmak için uzaklaşırken acımasız gülümsememi bastıramıyorum. Onu kucağıma çekmeden önce beyaz çarşaf ve etrafımızdaki pencere duvarından içeri süzülen parlak ay ışığı hakkında belli belirsiz bir izlenim ediniyorum. Küçük bir gıcırtyla göğsüme yaslanıyor. Kendine gelemeyen ya da uyum sağlayamadan bacaklarını iki yanıma yerleştirdim. Dizlerimi açıyorum ve kalçalarını genişçe ayırıyorum. Dokunuşumla amcığı arasındaki tek şey küçük bir etek.

Kızarmış ekmek.

Bir elimi dizine atıyorum... ve parmak uçlarımla kalçasının iç kısmını çok yavaşça sıyırmaya başlıyorum.

Nefes nefese kalıyor ve elimi tutuyor. "Trace."

"Gözlerini kapat. Bara geri döndük." Parmaklarını silkeliyorum ve bacağından yukarı doğru sürünürken eteğini elime alıyorum. "Barmen bir merlot daha ister misin diye soruyor."

"Um..."

"Bir bira daha alacağım," diyorum boştaki elimi göğsüne, göğüslerinin hemen üstüne dayayıp sırtını bana yapıştırırken. Avucumun altında kalbi vahşice atıyor. Parmak uçlarımla tekrar meme ucunun üzerinde geziniyor.

O daha da sert.

"Son çağrı, tatlım," diye kulağına fısıldadım. "Şarap mı... yoksa daha sert bir şey mi?" "Daha sert," diye nefes alıyor.

"Tamamdır. Geleceğim" -sızlayan sikimi kıpırdayan kışına bastırıyorum- "hoşuna gidecek bir şeyle. Tamam mı?"

Bana titrek bir baş selamı veriyor. "Evet."

"Kalabalık azalıyor ve barmen şu anda bize bakmıyor. Tatlı bir şeyler istiyorum." "Ne-"

Başını kavrayıp çenesini kendime çeviriyorum, dudaklarımı dudaklarına batırıyorum, aynı anda parmaklarım sabırsızlanıyor ve amina yerleşmek için iç uyluğunu sıkıştırıyor. Kaygan, şişmiş, açık.

Mükemmel.

Öldüm ve cennete gittim.

"Beğendin mi tatlım?" Klitorisinin sert tomurcuğunun etrafında dönerken soruyorum. "Evet. Oh..." Kucağımda kıvranıyor. "Evet."

Onu sakinleştirmek için bir elimi kalçasına koyuyorum. "Bunu duyduğuma sevindim. Çok fazla hareket edemezsin. Çok gürültü yapamazsın. Yoksa insanlar elimi amına koyduğumu ve seni iyi hissettirdiğimi düşünür."

"Yapmamalıyız." Kelimeleri mırıldanıyor. "Ama durmak için fazla iyi hissettiriyor," diye itiraz ediyorum.

Tereddüt ediyor ve kalçalarını hırıltılı bir çığlıkla kaldırmadan önce şişmiş alt dudağını acımasızca ısırıldığını görüyorum. "Çok iyi."

Kahretsin, bu oyun onu aklından çıkarmak içindi ama doğrudan benimkine gidiyor.

"Aynen öyle," diye soluyorum kulağına. "Parmaklarıma karşı çok sulusun. Hâlâ seni boşaltamayacağımdan mı endişeleniyorsun?"

Hassas memesinin etrafında tekrar döndüğümde, sadece bir nefesle cevap veriyor. Başı omzuma doğru düşüyor. Ritmik bir şekilde kalçalarını sikime doğru, sonra parmaklarıma doğru, ileri geri sallayarak ikimizi de akıl sağlığımızdan ediyor.

Onu görebilmeyi çok isterdim. Yanaklarının kızardığını ve gözlerinin ağırlaştığını hayal ediyorum. Bahse girerim amı parlak ve pembe, bacaklarını benim için açıp beni daha da derine davet ederken yemyeşil bir dişi.

Bir parmağımı onun dolgun kıvrımlarından geçirip sıkı, bunaltıcı sıcağına sokuyorum. Bir çığlıkla parmağımın etrafını sarıyor ve kenetleniyor. Sikimi içine soktuğumda yumruk gibi olacak. Bu fikir beni ne kadar tahrik etse de, parmaklarımın üzerinde gezinmesi ve adımı haykırması beni çıldırtıyor.

"Şimdi benim için geleceğini mi sanıyorsun?"

"Belki." Sesi titriyor. "Muhtemelen. Trace..." "Ne istiyorsun?"

"Çok fazla. Elbiselerini çıkar. Dudakların üzerimde. Vücudun bana karşı."

"Ben senin içinde miyim?" Makas yapıyorum ve parmaklarımı onun içinde döndürüyorum.

"Çığlık atana kadar seni becermek mi?"

Ciddiyetle başını sallıyor. "Lütfen. Evet."

"Çok kibar... Ama orada kirli bir kız olduğunu biliyorum." Başını sallıyor. "Hayır. Ben-"

"Barda seni parmaklamama izin veriyorsun," diye işaret ediyorum, parmaklarımı onun içinde daha derine sokuyorum ve feryadı kulaklarımı doldurana kadar başparmağımla klitorisini okşuyorum. "Eğer istemiyorsan, söyle bana." Sert nefes alışışı dışında tam bir sessizlik. "Masey?"

Göğsü her nefeste inip kalkıyor. Avucumun içine fişkırıyor. Evet, yaklaştı.

"Benim için buraya geleceksin, değil mi?"

"Eğer bana dokunmaya devam edersen, bunu nasıl durduracağımı bilmiyorum."

"Yapamazsın." Onu saniyeler içinde çıkarabilirim. Tüm işaretler orada. Hazır. O hazır. Ama benim başka bir planım var. "Ve tanrım, çok seksisin."

Başını geriye atıp elimi tuttu. "Bana böyle hissettiriyorsun."

Nefes nefese olmasına rağmen, ses tonunda merak duyuyorum. Kendini hiç seksi ya da çekici hissetmemiştir.

-Thom'u yumruklamak istediğim başka bir şey daha var.

Boynundan yukarı doğru öpüyorum ve kulağına mırıldanıyorum. "Sana daha fazla dokunmama izin verecek misin?" "Evet."

Bir inilti ve klitorisini bir kez daha okşadıktan sonra avucumu kalçalarından aşağı, dizlerine doğru kaydırıyorum,

Sonra ellerimi eteğinin altından tamamen çektim. "Ne yapıyorsun?"

Onu neden şimdi boşaltmadığımı sormayacak kadar kibar. "Henüz keşfetmediğim o kadar çok şeyin var ki tatlım. Ve sanırım köşedeki adam amına dokunuşumu izliyordu. Senin zevkini ya da eteğinin altındaki herhangi bir şeyi görmesini istemiyorum. Bu gece o benim."

"Ama-"

"Güvenli olduğunda devam edeceğim," diye mırıldanıyorum, kalçalarını kavrayarak. "Eğer o sapığa bize bakması için bir sebep vermezsek, başka bir şey dikkatini dağıtacaktır. Sadece birkaç dakika ver..." Bu da ona sakinleşmesi için zaman tanıyacak.

Onu tekrar kızdırmaya başlamadan

önce. "Tamam."

Sesinden bu senaryoyla nereye varacağımı merak ettiğini anlıyorum ama bana ayak uyduruyor. Kabul ediyorum. Kirli bir kız olduğunu inkâr etmiş olabilir ve deneyimi olmayabilir. Ama içgüdüleri orada.

"Merak etme tatlım. Boşalmanı izlemekten daha çok istediğim bir şey yok. Ama sanırım o zamana kadar kimse görmeden sana başka şekillerde dokunabilirim..." Ellerimi ensesindeki düğmeye doğru kaldırırken mırıldanıyorum. İçime çektiğim anda, parmaklarımda onun kokusunu hissediyorum. Ağzım sulanıyor. Arzularım kabarıyor. Onu dilimde istiyorum.

Sabırlı olun. Plana sadık kalın.

İnci düğmeyi bağlandığı yerden kurtarıırken parmaklarım titriyor. Sonra kumaşı iki ucundan omuzlarına doğru kaydırarak ayırıyorum. Anahtar deliğinin arkası genişleyerek tam da aradığım şeyi, uyumlu pembe sütyeninin kopçalarını ortaya çıkarıyor.

Bir elimle üç metal mandalı açıyorum. Diğer elimle parmaklarımı boğazına doluyor ve kulağına fısıldayana kadar başını geriye yaslıyorum. "Elbisenin altından sütyenini çıkar. Bunu yapabilir misin? Her seferinde bir askıyı kolundan aşağı kaydır ve sıyr. Kimsenin görmesine izin verme."

"Trace..."

Başını bana doğru çevirdiğinde, parmaklarımı çenesinin etrafında sıkıyorum. "Ne? Seni vücudumla engelleyeceğim ama bunu köşedeki adam meşgulken ve barmen arkasını dönmüşken çabuk yap."

Masey tereddüt eder. "Tamam."

Ama tam olarak istediğimi yapıyor, elbiseyi omzuna geri çekmeden önce narin pembe askıyı bir kolundan kurtarıyor. İşlemi diğer tarafta da tekrarlıyor, sonra pembe, ince askıyı diğer kol deliğinden geçiriyor ve elbiseyi hızla yerine oturtuyor. Sütyenini avuçlarının arasından çekip alıyorum. Vücudu hâlâ sıcak. Hatta onun gibi kokuyor, bir şekilde kumsallı, hindistancevizli ve taze. Kapları ellerimi kesinlikle dolduracak göğüslere işaret ediyor.

Sabırsızlanıyorum.

Giysiyi yere bıraktıktan sonra, elbisesinin kapağını tekrar boynunun etrafında toplayarak uçlarını birleştiriyorum.

İpek hassas meme uçlarını okşarken nefesi kesiliyor. Sonra tekrar içimde

eriyor. Gülümsüyorum. Masey'nin tepkisi tam da beklediğim gibi oldu.

"İyi hissediyor musun?" Öyle olduğunu

bildiğim halde soruyorum. "Evet. Ve

beklenmedik."

"Yeni tanıştığın bir adamla bir barda oturuyorsun, güzel, son derece saygın bir elbise giyiyorsun ve altında hiçbir şey yok. Kirli bir kız olmadığını tekrar söylemek ister misin? İkimiz de biliyoruz ki

artık senin her yerine dokunabilirim. Ve bildiğim başka bir şey daha var? Beni durduramayacaksın."

"Çok yanlış hissediyorum." Sesi titriyor. "Ama çok iyi."

"Mmm, tatlım. Sanırım köşedeki adam kokteyl garsonuna asılmakla meşgul. Kimse fark etmeden sana başka nasıl dokunabileceğimi görmek istiyorum." Elimi anahtar deliğinden içeri sokuyorum, avucumu omzunun üzerinden geçirip kaburgalarından aşağı indiriyorum, sonra da karnına doğru kayarak göğsünü avucumun içine alana kadar vücudunda gezdiriyorum.

"Trace..."

"İyi hissediyor musun?" Başparmağımı çok sert olan ucunda gezdiriyorum. "Evet," diye cevaplıyor nefesini tutarak.

"Meme uçların hassas mı?" "Genelde değil."

Çünkü salak Thom, onun tüm erojen bölgelerini uyandırmak için zaman ayırmadı. "Hmm. Güzel olmalılar," diye mırıldanıyorum. "Çok sıkı ve gerginler."

Birini çimdikleyerek gösteriyorum. Masey kucağında kıvranıyor. Nefes nefese küçük inlemeleri ve o güzel kıcıyla beni öldürüyor. Daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum... ama vazgeçemeyeceğim kadar lezzetli. Ve en önemlisi, burada kiraladığı yatak odasında önceden planlanmış bir seks için bulunduğumuz gerçeğini düşünmüyor. Onun zihninde, bir barda birlikteyiz ve ben sadece onun zevkini önemseydiğim için onunla birlikteyim.

Berbat deneyimleri göz önüne alındığında, burası zihninin olması için iyi bir yer. "Meme uçlarımı hiç düşünmemiştim."

Ve şu anda başka bir şey düşünmüyorum bile. Onları göreceğim - ve inceleyeceğim, onlara dokunacağım, tadına bakacağım - zamanı gelince.

"Eminim çok tatlıdırlar. Simetrikler mi?" Bir elimi elbisesinin arkasından çıkarıp diğerini sokuyorum, ön tarafa doğru ilerleyip diğer göğsünü avuçluyorum.

"Bilmiyorum. Sanırım öyle."

Yavaşça sürükleyerek diğer meme ucunu parmaklıyorum. "Eğer iki elimi de aynı anda kullanabilirsem, öğreneceğim."

Kim senin görmemesi için elimden geleni yapacağım."

Şükürler olsun ki elbisesinin kumaşı esnek ve ilk elin ikinci eli kaburgalarının etrafında birleştirip göğüslerini yoğurmasını kolaylaştırıyor. Hiç şüphe yok, kesinlikle simetrikler ve sert uçlarla kaplanmışlar, bahse girerim o kadar dolgunlar ki kırmızılar. Ve ağızda çok tatlı olacaklarından da aynı derecede eminim.

Onları başparmaklarım ve parmaklarımın arasına alıyorum, uzatıyorum ve nazikçe çekiştiriyorum. Kucağımdaki kıpırdanmaları yeniden ciddi bir şekilde başlıyor.

"Daha fazla." Sesi kırılır.

"Hassas olmadıklarına emin misin? Bana öyle geliyorlar. Sana her dokunduğumda"-parmak uçlarımı tekrar sert tepelerin üzerinde gezdiriyorum, bir nefes daha alıyorum-"Yemin ederim daha da sertleşiyorlar. Bunu hissediyorsun, değil mi?"

"Evet." Tırnaklarını bacağıma geçiriyor. "İstiyorum."

"Kesinlikle çok hassassın, tatlım. Hem de çok." Dudaklarımı kulağına doğru kaydırıyorum.

"Bahse girerim vücudun ve çalışma şekli hakkında düşündüklerinin çoğu doğru değildir."

Yine kıvranıyor. "Haklı olup olmadığını merak ediyorum."

Kesinlikle öyleyim. Ama daha fazla iknaya ihtiyacı varsa, fikrimi kanıtlamak için bütün gecem var.

Parmaklarımın arasında meme uçlarını okşuyor ve çimdikliyorum, dudaklarımı boynunda gezdiriyorum, lobunu ısıriyorum, teninde nefes alıyorum. Daha önce olduğu gibi, nefes alışları duyulabilir hale geliyor. Kıvraniyor ve rahatlamak için kalçalarını birbirine bastırmaya çalışıyor, ama bacakları hala benimkilere dolanmışken, ona izin vermiyorum.

"Trace," diye pantolonunu indirdi.

Onun uyarılma sesi çok baş
döndürücü. "Tatlım?"

"Buna daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum. Ağrım var. İhtiyacım var-"

"Sus. Şu anda barda cesaret edebildiğimiz her şeyi yapıyoruz. Ayrıca, hayatında hiç gerçekten tahrik olduğunu sanmıyorum. Bunu değiştireceğim."

"Şimdi tahrik oldum. Gerçekten."

Normalden daha fazla, tabii. Ama... "Yeterince tahrik olduğuna ikna olmadım."

"İhtiyacımdan fazlası var. Yemin ederim. Buradan ayrılıp yalnız bir yere gidemez miyiz ve kıyafetlerimizi çıkaramaz mıyız?"

Masey düşündüğümünden daha iddialı. Riske girdiği için ona puan veriyorum. Ama aynı zamanda cesaretinin bana olan güveninin bir ölçüsü olduğunu düşünüyorum. Thom gibi onu geri çevireceğime inansaydı bana hislerini söyleme riskini almazdı.

"Eğer istediğin buysa..."

Kesin bir ifadeyle başını sallıyor. "Lütfen."

Halkın içindeymişiz gibi davranmayı bıraktığımızda, aramızdaki şeylerin hızla ısınacağından şüpheleniyorum. "Bu birayı bitirmek ve hesabı kapatmak için birkaç dakikaya ihtiyacım var."

"Trace..." Hayal kırıklığı içinde iç çekiyor.

"Beklediğinize değmesini sağlayacağım. Söz veriyorum," diye fısıldıyorum kulağına. "Hey, köşedeki adam gitmiş."

Benim için hala ıslak mısınız?"

"Evet." Sonra omzunun üzerinden bana bakmak için döndü. Gölgelede bile dudaklarının şiştiğini ve yanaklarının kavurucu bir pembe olduğunu söyleyebilirim. Ama beni sikimden yakalayıp sıkın, irileşmiş gözleri oluyor. "Kontrol etmek ister misin?"

Ona gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Oh, planlıyorum."

Meme ucunu son bir kez çektiirdikten sonra, bir elimi elbisesinin içinden çıkarıp vücudunun aşağısına, tekrar eteğinin altına doğru ilerliyorum. Seksine doğru hatasız bir yol izliyorum. Daha önce ıslak olduğunu düşünmüştüm ama şimdi sıırılsıklam. Ve o kadar şişmişti ki ihtiyaçtan düpedüz kabarmıştı.

Klitorisine bir dokunuşum bana iç burkan bir inilti kazandırıyor ve bana orgazma tehlikeli bir şekilde yakın olduğunu söylüyor.

Sırıtişım bir gülümsemeye dönüşüyor. "Bu sulu bir kedi. Buradan çıkmaya ve seni çok iyi hissettirmeme izin vermeye hazır mısınız?"

"Evet. Acele et."

Daha önceki tüm tereddütleri gitti. Başlangıçta istekliydi, ancak başka biriyle nasıl hissettirdiğini görme merakının ötesinde gerçekten seks istediğine ikna olmadım. Ve sonrasında kendini suçluluk duygusuyla yüzmesi fikrinden nefret ediyordum. Onu terk ettiğimde, zevke odaklanmasını ve vicdan azabıyla oyalanmamasını istiyorum. Seks, takıntılarla sınırlandırılmamalı ve çekingenlikle engellenmemeli. Thom'un mikrop fobisine ve yoğun kariyerine katlandı, seksin "yoğun" programından ne kadar zaman alması gerektiğine dair moronca bakış açısından bahsetmiyorum bile. Tüm bu aptal engelleri aşmak ve ona coşkuyu göstermek istiyorum.

Bunu hak ediyor.

"Hadi gidelim." Onu ayağa kaldırıyorum ve arkasında duruyorum. Masey yüzünü bana döndü.

"Nereye?"

"Nerede olmak istiyorsunuz? Kendimizi her yerde hayal edebiliriz..."

"Yatak odamda. Seninle birlikte. Bir süreliğine başka bir yerde olmam gerektiğini nasıl anladın bilmiyorum.

"Bununla yüzleşmek için mücadele ettiğin çok açıktı." Omuz silktim. "Sadece yardım etmeye çalıştım." "Teşekkürler," diye mırıldanıyor dişlerini tekrar alt dudağına geçirirmeden önce.

"Bunun beni delirttiğini biliyorsun, değil mi?"

Kaşları gerçekten şaşkın görünüyor. "Ne?"

"Dudağını ısırma şeklin."

Durdu. "Özür dilerim. Fark etmemiştim."

"Durmanı istediğimi söylemedim. Beni tamamen çılgına çevirdiğini söyledim. Ve bu gece seni bu şekilde kızdırıp tahrik ettikten sonra, bana borcunu ödemek konusunda gerçekten kötü mü hissediyorsun?"

Yüzünde küçük bir gülümseme beliriyor. "Çok değil."

"Güzel. Benim ya da başkası için değişme. Sen olduğun gibi harikasın." Yanağını okşuyorum.

"Ve şimdi senin de orgazmik olduğunu kanıtlayacağım."

"Karşılığında sana ne yapacağım?"

"Kendin olmaya devam et. Beni daha da

çıldırıracaksın." Çıt çıt. "Hayır, yapmayacağım."

"Bahse girmek ister misin? Bu kırmızı elbisenin içinde sana bakıyorum. Mükemmel derecede mütevazı... sert meme uçlarına yapışması dışında ve altında çıplak olduğunu biliyorum. Bu benim arzularımı tahrik ediyor, bu da beni seninkileri tahrik etmek için motive ediyor. Ve bir kez yaptığımda, şüphesiz beni daha da heyecanlandıracak bir hareket yapacaksın. Anladın mı?"

Masey başını eğiyor. "Bu tersten de çalışıyor mu?"

Ne istiyor? Onu vücudumda serbest bırakırsam, ne isterse yapmasına izin verirsem, beni tahrik edecek mi? "Evet."

Gülümsemesi beni biraz duraksatıyor. "Bildiğim iyi oldu. Benimle eve geliyor musun?"

"Ben zaten buradayım. Elbiseyi çıkarmama izin verecek misin?"

Göz kırpmıyor. "Tamamen çıplak olacağım."

"Evet, yapacaksın." Vücudunu kendime doğru çekiyorum ve dudaklarını dudaklarımla kapatıyorum, içime doğru ilerliyorum ve tadının ne kadar tatlı olduğunu hatırlıyorum.

"Peki ya sen?" Aşağı bakıyor. "Bu kotlar rahat olamaz." Sonra kotun üzerinden sikimi kavradığında beni çok şaşırtıyor.

Keskin bir nefes çekiyorum ve soğukkanlılığımı korumaya çalışıyorum. Bunu yapmazsam, düğmelerimi koparacak, pantolonumu sıyracak, onu yatağa atacak, eteğini yukarı fırlatacak... ve bunun sadece taşaklarımda kaynayan ihtiyacı hafifletmekle ilgili olmadığını çok geç hatırlayacağım. Harlow benden Masey'i doğru yapmamı istedi. Buna ihtiyacı var. Sabırsızlığım bunu geçersiz kılamaz... ama karşı koymamı zorlaştırıyor.

Bir dakika içinde onu durduracağım.

Kalın kumaşın arasından meraklı parmaklarının yukarı doğru kaydığını ve sıkıldığını, hassas başa ulaştığında okşadığını, sonra tekrar aşağı indiğini hissediyorum. İnliyorum ve başımı arkaya atıyorum, çaresiz parmaklarımı omuzlarına gömüyorum ve üzerimizdeki her şeyi yırtıp atmamak ve şimdi rahatlamak için çok uğraşıyorum.

Genelde sakin ve sabırlı biriyimdir. Beş aylık yoksunluk yardımcı olmuyor, ama bunun çoğunlukla Masey ile ilgili olduğunu biliyorum. Daha fazlasını arzulamamı sağlıyor.

"Benim de sana ulaşabileceğimi bilmek güzel," diye mırıldanıyor omzumdan bir göğüs ucuna doğru öpücükler gönderip meme ucumu ağzına alırken.

Ayak parmaklarımın ucuna kadar yükseliyorum, vücudum sertleşiyor.

Arzu içimde bir bomba gibi patlıyor. Çok hızlı. "Tanrım, Masey..."

Kendimi durduramıyorum, elbisesinin içinden göğsünü avuçluyorum, meme ucunu büküp çekiyorum.

Donup kalıyor. Nefesleri göğsünden fırlıyor. "Bu kotu ne kadar çabuk çıkarabilirsin? On saniye içinde çıplak kalabilirim."

Bu geceki tüm planım acele etmemek, onu zevke boğmak ve onu

saf bir his. Şimdi, hızlı bir sevişme kulağa mükemmel geliyor. İkinci turda ona diğer şeyleri de verebilirim, değil mi?

Hızlı bir düşüşten sonra bunun bitmesine imkan yok. Kahretsin, şu anki hislerime göre, bunun nasıl biteceğini bilmiyorum.

Kahretsin, bu başlı başına karmaşık bir düşünce. O köprüyü sonra geçeceğiz.

"O zamana kadar yatakta, prezervatif takmış ve hazır olabilirim."

"Tanrıya şükür." Elbisesinin eteklerine uzanıyor ve yukarı çekmeye başlıyor. Düğmeli fermuarıma saldırırken onun her hareketini izlemeye kararlıyım.

Ama telefonum çalıyor. Anneme tahsis ettiğim zil sesi olmasaydı duymazdan gelirdim ve önemli olmadıkça asla aramaz, özellikle de gecenin bu saatinde.

"Siktir," diye tıslıyorum cihaza uzanırken.

"Onu şimdi mi alman gerekiyor?" Masey'nin sesindeki sızlanmayı duyuyorum. Mutlu değil. Bu ikimizi de mutlu eder.

"Maalesef, evet. Umarım bu sadece bir dakika sürer." Belki Ranger sadece mız mızlanıyordur ya da fazladan bezleri nereye koyduğuma dair bir sorusu vardır.

Lütfen basit olun, cevaplamak için düğmeye basarken sessizce dua ediyorum.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

"*M* akuahine?" Telefonu tutarken mırıldanıyorum, sonra bir parmağımı Masey'e kaldırıp, "*Bana ver*" diyorum.

Bir dakika.

Masey'nin soyunduğunu görüp baştan çıkmamak için koridora doğru yürürken -Annem, "Aradığım için özür dilerim. Meşgul olduğunu biliyorum."

Tabii ki biliyor. Ona geceyi Harlow'un en iyi arkadaşıyla yatakta geçirmeyi planladığımı söylemedim ama annem aktif seks dürtüleri olan iki erkek çocuk yetiştirdi. Aylardır dışarı çıkmadım. Neyin peşinde olduğumu tahmin etmek için çok uğraşmasına gerek yok.

"Sorun nedir?" diye sordum.

"Akşam yemeği bulaşıklarını bitirirken Ranger'ı oyuncaklarıyla birlikte oturma odasındaki oyun parkına koydum. Bir şekilde yere su sıçradı ve temiz tencereleri kaldırmak için döndüğümde suyun içinde kaydım ve düştüm. Sanırım bileğimi kırdım. Kendimi kaldıramıyorum."

Oh, lanet olsun. Annemi soğuk fayansın üzerinde yaralı ve mahsur bırakamam ve oğlum da gözetimsiz kalmamalı. Ya ağzına bir şey koyup boğulursa?

Endişemi bastırıyorum. "Ambulans çağırdın mı?"

"Kırık bir ayak bileği için değil. Ölmüyorum, *keikikāne*." İç çekiyorum. O haklı.

"Kan var mı?" Lütfen Tanrım, kırılan kemiğin derisini delmesine izin verme.

"Hayır. Ama şişti. Ve acı veriyor."

Bileşik kırığı olmadığı için rahatlamış olsam da, acı çekiyor olması iyi bir haber değil.

"Tamam, kımıldama. Yola çıkıyorum. Ben gelene kadar komşularınızdan birini arayabilir misiniz? Peki ya Bayan Palakiko?"

"Dün oğlunu ziyaret etmek için anakaraya gitti."

Lanet olsun. "Yoldayım ama en az on beş dakikam var." Masey'nin çoktan başucu lambasını yakmış olduğu yatak odasına geri dönüyorum. Yerdeki gömleğime uzanıp ona özür dileyen bir bakış atarken, onun nefis bir şekilde darmadağınık görüldüğü gerçeğini görmezden gelmeye çalışıyorum.

"Bekleyebilirim," diyor annem kulağıma. "Seni arayabilmek için telefonumu almak için sürünmem bile bu kadar uzun sürdü."

Hay sikeyim. Bu kötü oldu. Bu akşam iki dakika içinde muhteşemden boktan bir şova dönüştü.

"Acele edeceğim. Sadece... kımıldama. Başka bir şey olursa hemen beni ara. Gerekirse 911'i ara."

O da kabul ediyor ve telefonu kapatıyorum, gömleğimi tek elimle silkiyor ve Masey'e pişmanlıkla bakıyorum. "Çok özür dilerim. Gitmem gerekiyor. Annem düştü ve kendini yaraladı. Yalnız yaşıyor ve..."

Harlow'un kankası hiç tereddüt etmeden sütyenini ve külotunu yerden alır. "O zaman gitmen gerek. Tamamen anlıyorum."

"Yarın yağmur kontrolü?" Annem Ranger'a bakamazsa bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Belki Noah ve Harlow gönüllü olur?

"Elbette. Ayın on sekizine kadar buradayım, yani ne zaman istersen. Sadece bazı ürün testleri ve çekimler yapıyor olacağım."

"Anlayışın için teşekkürler. Bunu telafi edeceğim tatlım. Sana zevk sözü verdim ve bunu yerine getirmek niyetindeyim."

Bu endişeyi elinin tersiyle itiyor. "Sorun değil. Seninle gelmemi ister misin? Yardıma ihtiyacın var mı?"

Çok cazip ama muhtemelen iyi bir fikir değil. Masey'i Makuahine ile tanıştırsam, evlilik çanlarını duymaya başlar. Ranger'ı her şeyden çok seviyorum ama hayatımı alt üst etti. Hâlâ çoğu zaman hangi gün olduğunu bilmiyorum. Durumum iyiye gidiyor ama bekârlıktan bekâr babalığa geçişin zorluğu gerçek. Artık daha fazlasını kaldıramam.

"Teşekkür ederim ama bana bir şey olmaz. Ayak bileğini kırdığını düşünüyor, bu yüzden röntgen çekirmek için onu acile götürmem gerekiyor."

"Tamam... eğer başka bir zaman buraya gelebilirsen, bana haber ver. Numaram Harlow'da var."

"Teşekkürler. Seni yarın ararım." Sonra yatak odasından fırladım, bir elimle gömleğimi bir arada tutarken diğer elimle lanai'den atılmış ayakkabılarımı kaptım. Oturma odasına döndüğümde ayakkabılarımın içine atlıyorum ve Masey'nin yanımda olduğunu görüyorum, belli ki yine sütyenini giymiş ve ön kapıyı benim için açık tutuyor.

"Umarım annen iyidir."

Muhtemelen harcamamam gereken iki saniye ama hızlı bir öpücük için eğilmeden edemiyorum. *Teşekkür ederim ya da seni arayacağımın* ötesinde bir şey söylemek istiyorum. Bunu söyledim ama içimde fokurdayan başka bir şey var. Daha derin bir şey. Şimdi zamanı değil, bu yüzden sadece başımı salladım ve arabama doğru koşarak çıktım.

Kapımın kilidini açmak için fob'a basıp sürücü tarafına koşuyorum ama kısa sürede durduruluyorum.

Ön sol lastiğim tamamen patladı. Görünüşe *göre*, bara giderken üzerinden geçtiğim cammış. "Lanet olsun!" Sinirli bir oflamayla anahtarlarımı cebime soktum. Şimdi ne halt edeceğim? Bilmiyorum.

lastik değiştirecek zamanım yok.

"Sorun nedir?" Masey üstü kapalı, taş döşeli verandaya çıkarak usulca soruyor.

Tüm olası seçeneklerimi gözden geçirdim. Noah ve Harlow'u aramak, onların yalnız zamanlarını bölmeyi başarsam bile, çok uzun sürecekti. Kız kardeşim Samaria, Oahu'da yaşıyor. Baldızımın geniş ailesini rahatsız etmekten nefret ediyorum. Erkek kardeşleri Maxon, Griff ve Evan harika çocuklar ama her birinin eşlerinden yeni doğan bebekleri var. Kız kardeşi Bethany, nişanlısı Clint'le birlikte Los Angeles'ta. Gelecek Cumartesi düğünlerinden önce hafta ortasında Maui'ye dönecekler. Adada güvendiğim başka kimse yok. Ve Ranger *benim* oğlum. *Benim* sorumluluğumda.

Masey'e söylemediğim bir tane.

Ama bu noktada başka seçeneğim olduğunu sanmıyorum. "Lastiğim patladı."

"Eğer arabamı ödünç almak istersen..."

Bunu yaparsam annemin evinde mahsur kalacak, çünkü Masey'nin oğlum için bir araba koltuğu yok. "Bu işe yaramaz. Çok şey istediğimin farkındayım-"

"Sen değilsin. Seni götürmemi ister misin? Yardım etmekten mutluluk duyarım."

phelendiğim gibi, gizli kötü kız çizgisine rağmen, aslında çok tatlı. Bu hiçbir zaman çekici bulmadığım bir şeydi... ama şimdi bunu yeniden düşünüyorum. Ve bana yardım edecek kadar nazik olduğu için kesinlikle minnettarım. Geçmişte birlikte vakit geçirdiğim kadınların çoğu muhtemelen yanıyorsa bile üzerime tükürecek kadar umursamazlardı.

"Bunu takdir ediyorum."

"antamı ve anahtarlarımı alayım. Hemen döneceğim."

Masey tekrar evin içinde kayboluyor, birkaç dakika sonra ayakkabılarını giymiş, çantasını omzuna atmış halde çıkıyor. Beyaz kiralık arabasının yolcu kapısına yaklatığımda anahtarları bana uzatıyor. "Sen kullanabilir misin? Adaya geleli sadece birkaç gün olduğu için nereye gideceğim konusunda hâlâ hiçbir fikrim yok."

Bunu dnmemitim bile. "Elbette."

Yolcu kapısını onun için açtıktan sonra, sedanın arkasına dolanıyordum ve sürücü koltuğuna geçiyordum. Oturmadan önce her şeyi ayarlamam gerekiyor. Normalde kısa boylu olduğu için onunla dalga geçerdim. Onunla dalga geçmek için değil, gerçekten sevimli olduğunu düşündüğüm için. Ve seksi de. Şu anda anneme ve oğluma ulaşmaya odaklanmış durumdayım.

Ve ona Ranger'dan nasıl bahsedeceğime karar veriyordum.

Garaj yolundan geri geri çıktım ve çığlık atarak gözlerden uzak mahallesinden ayrıldım. Bunu fazla mı düşünüyorum? Bu akam bu kadından ne kadar holanmış olsam da, bu "ii bitirdikten" sonra da aynı şekilde hissedeceğim anlamına gelmiyor. Ya da Masey'nin böyle hissedeceği anlamına gelmez. En iyisi gerçekçi olmak.

"Sana bir şey söylemem gerekiyor." Kafamı çevirdiğimde vizr indirmiş ve yüzünü tazeleyebilmek için yanındaki ışığı amıtı. Yanakları hâlâ pembe. Dudakları son baktığımdan daha da imi. Koyu renk saçları vahşi, kıvrılmış bir kütle.

Annemin ona bir kez bakıp tam olarak ne yaptığımızı anlamaması ve ardından bana duygularıyla ilgili milyonlarca soru sormaması mümkün değil.

Kahretsin.

Masey bana doğru baktı. "Ne?"

Yutkunuyordum. Ona Ranger'ı anlatmak, bir yıl önce olan bir şeyi açıklamak anlamına geliyor. En az gurur duyduğum gecelerden biri. Öte yandan, yaptığım hata bana en büyük nimetlerimden birini getirdi. Evet, o küçük ocuk seks hayatımı mahvetti ama aynı zamanda her şeyi değiştirdi, çoğunlukla daha iyiye doğru. Bana verdiği tüm keyif, bekar bir baba olarak karılatığım her türlü zorluktan kesinlikle daha ağır basıyor. Ve ona karşı son derece korumacıyım.

"Harlow sana benden ne kadar bahsetti?"

Ruj tüpünü kapatıyor, ışığı söndürüyor, sonra vizr yukarı çeviriyor. "ok fazla değil. Çok fazla ayrıntı istemedim. Sana karşı bir şey değil ama seksin duygusal bir deneyim olmasını istemedim. Yanlış söylüyorum. Sadece bağlanmak istemedim."

Anlıyorum. Onunla tanışmadan, ona dokunmadan önce ben de aynı şeyleri hissediyordum.

Sarı ııkta yarıırken ve Maui'nin yarı boş sokaklarında ilerlerken, bunu söylemenin kolay bir yolu olmadığını fark ediyordum. "Benim bir oğlum var. Ve onun tek velayeti bende."

Masey'nin gözleri büyür. "Kaç yaında?"

"Be ay. Çok kişisel olmaya alımıyorum. Size söylüyorum çünkü bu gece annem ona bakıyordu, ben de sizinle birlikte olabildim."

"Oh." Sonuçlar Masey'i açıkça etkiliyor.

Ben de aynı durumdayım. Makuahine'in yardımını olmadan önümüzdeki birkaç haftayı nasıl

geçireceğimi anlamaya çalışıyorum. Ayarlanmış işlerim var ve o gelire ihtiyacım var.

Bunu daha sonra çözmem
gerekecek. "Anlıyorum."

"Şu anda oyun parkında, yani oldukça güvende, ama-"

"Tabii ki aceleyle annene gitmen gerekiyordu. O yaralı. Oğlunun sana ihtiyacı var. Özür
dilemek ya da bana açıklama yapmak zorunda değilsin."

Oğlumun annesinin nerede olduğunu bilmek istediğinden ve bunu soramayacak kadar kibar
olduğundan şüpheleniyorum. Bu ortaya çıkacaktır. Belki Masey şaşırmaz, hatta umursamaz bile.
Harlow beni bir erkek fahişesi olarak tanımladı. Kimsenin oğlumu bir yük olarak görmesi fikrinden
hoşlanmıyorum... ve kendi annesi de böyle hissettiği için alinganım.

"Teşekkürler."

Sonra geceye doğru hızla ilerlerken söyleyecek hiçbir şey kalmıyor. Sessizlik biraz garip - yalan
söylemeyeceğim. Ne düşündüğünü sormak için birden fazla kez ağzımı açtım. Ama sustum. Kısa bir
süre içinde ona çok şey yükledim. Duygusal olmak istemediğini söyledi, bu yüzden sırf beni
rahatlatmak için duygularını paylaşmasını talep edemem.

Ama bir şey daha var... "Seni uyarmalıyım, annem çöpçatanlık yapmaya çalışabilir. Bunu her
zaman yapar."

"Çok başarılı olmamalı, değil mi?" Masey omuz silkiyor. "Hâlâ bekârsın."

"Çünkü onunla tanışmak için eve kadın getirmiyorum."

"Asla mı?"

"Mezuniyet balomdan beri değil. Ağabeyim profesyonel bir atlet olduğu ve anakarada yaşadığı
için, emekli olup eve taşınana kadar ona izin verdi. Harlow'la Maui'ye indiği gün tanıştı, bu yüzden
onun hayatına karışacak zamanı olmadı. Ama ben her zaman buradaydım, ayaklarının altındaydım.
On yıl boyunca her bir arkadaşının kızını bana ayarlamaya çalıştı. En azından şimdilik küçük kız
kardeşimle evlenmeye razı oldu."

Ama Masey'e en ufak bir ilgi gösterirsem, Makuahine'i tanıyorum. Bizi bir araya getirmek için
elinden geleni yapacaktır.

Masey ve benim aramdaki ateşin daha fazla ıçıraya ihtiyacı yok. Sadece yatakta bir geceye
ihtiyacımız var. Ondan sonra söneceğini ummak zorundayım.

"Eğer ısrar ediyorsa, eminim ki bunun tek nedeni seni mutlu görmek istemesidir."

Homurdanıyorum. "Ve çünkü torun istiyor. Noah ve Harlow'un tanışmalarından kısa bir süre
sonra tesadüfen yanlarına uğradığımız ve meşgul olduklarını anladığımız andan itibaren, eski bir
Hawaii doğurganlık ritüelini zikretti ve Harlow'un gebe kalması için her gün dua etti. Baldızım
hamile kaldığında, Makuahine ilahi duasının gücüne ikna oldu."

Masey gülümsüyor. "Öyle olmadığını nereden biliyorsun?"

"Onu cesaretlendirme," diye uyarıyorum yan gözle. "Yoksa bizi çift yapmak için elinden geleni
yapar. Ve biz koridorda yürüyene ve sen hamile olduğunu açıklayana kadar da mutlu olmayacak."

"Ona zaten bir torun vermişsin."

"Ve Ranger'ı seviyor. Ama benim de bir karım ve çitlerim olsun istiyor." Bunu başka nasıl
açıklayacağımı bilmiyorum ve annemin evinin önüne geldiğim için zamanım da yok.

Garaj yoluna park edip dışarı atlıyorum. Mutfak ışığı ön pencereden parlıyor.

Tabii ki ön kapı kilitli değil. Anneme zamanın değiştiğini ve güvenlik konusunda daha fazla
düşünmesi gerektiğini anlatıp duruyorum ama bu durumda onun gözetimi benim lehime işliyor.

"Makuahine?" Masey ve ben içeri adım atar atmaz

bağırıyorum. "Buradayım." Sesi gergin ve zayıf geliyor.

Endiše boğazımı sıkıyor. Kırık bir ayak bileği yüzünden ölemez ama annemin beni endişelendiren başka sağlık sorunları da var. Ve babamın birkaç yıl önce astımdan beklenmedik ölümünden sonra, hiçbir şeyi hafife almıyorum.

"Oturma odası şu tarafta," diyorum Masey'e, işaret ederek. "Benim için Ranger'ı kontrol eder misin? Hemen geliyorum."

O başını sallayıp kahverengi-mavi kareli oyun parkına doğru koşarken ben aceleyle mutfağa giriyorum ve annemi yere yayılmış halde buluyorum. Her zamanki topuzu alışılmadık bir şekilde yamuk. Zor nefes alıyor. Yüzündeki acıyı görüyorum.

Ayak bileği normal boyutunun üç katına kadar şişmiş.

"Makuahine!"

Beni gördüğü anda rahatlamış görünüyor. "Çok özür dilerim."

"Özür dileme. Elbette aradığın anda gelecektim. Harlow'un bir arkadaşını da yanımda getirdim. Masey şu anda Ranger'la birlikte." Ve onları kontrol etmem gerekecek. Oğlum oldukça arkadaş canlısıdır ama tüm çocuklar gibi yorgun ve huysuz olduğunda yabancıları pek iyi karşılamaz. "Seni yerden kaldıralım da hastaneye gidelim."

Annemin sırtını göğsüme yasladıktan sonra kollarının altına uzanıp onu kaldırıyorum. Bana yaslanmış, tek ayağı üzerinde topallayarak yürüyor, solgun ve bitkin görünüyor. Hâlâ yüzüne yayılmış olan acı daha da derinleşiyor.

Birden Masey, kucağında uyuyan bir Ranger'la mutfağın kenarında belirir.

Bu manzara bana bir şeyler yapıyor. Nefesim kesiliyor. Bağırsaklarım geriliyor. Lanet olası kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. "Merhaba, Bayan Weston. Ben Masey." Gülümsüyor, oğlumu değerli bir yükmüş gibi tutuyor. "Bir arkadaşımın Harlow Los Angeles'tan ziyarete geldi. Elini sıkardım ama..."

Annem zoraki bir gülümsemeyle idare ediyor. "Tanıştığımıza memnun oldum. Ondan bir telaş var mı?"

Masey çocuğa bakar. "Onu kucağıma aldığımda birazcık. Ama lise boyunca bebek bakıcılığı yaptım. Çocuklarla aram iyidir. Onu bir süresalladım ve hemen uykuya daldı."

Bu çok şeyi açıklıyor. Doğuştan yetenekli gibi görünüyor.

Ama bunun beni neden mutlu ettiği üzerinde duracak zamanım yok. "Seni arabaya bindirelim, Makuahine.

Araba koltuğu olduğu için seninkini

alacağız." "Pekala," diye iç geçirdi.

"Belki de şişliği önlemek için etrafına biraz buz koymalıyız?" Masey öneriyor.

"İyi fikir." Annemi bir sandalyeye oturtuyorum, dondurucudan buz ve yakındaki çekmecedan temiz bir bulaşık havlusu alıyorum.

Buzu havlu kumaşa dökmek için hareket ettiğimde Masey beni durduruyor. "Bekle. Birkaç yemek kaşığı ispiro ile büyük bir plastik torbaya koyarsan daha uzun süre dayanır ve daha az dağınık olur." Sonra geri çekildi. "Özür dilerim. Annem hemşireydi. Çocukken bize böyle yapardı ve hep işe yarardı."

"Özür dileme." Her şeyi bulmak için çabalıyorum, ispirotonun kilerde Makuahine'nin ilk yardım çantasının yanında durmasına şükrediyorum. Bulduktan sonra ev yapımı buz torbasını hazırlıyorum, havluya sarıyorum ve annemin ayak bileğine sabitliyorum. "Bunun gibi mi?"

Masey başını sallar. "Mükemmel."

Annem ona doğru gülümsüyor. "Teşekkür ederim."

Masey uyuyan oğlumu zıplatmaya ve sallamaya devam ederek, "Hiç de

değil," diye cevap veriyor. Bu manzara karşısında dikkatimi dağıtmamaya çalışıyorum. "Hadi gidelim."

"Pekâlâ." Makuahine isteksiz görünüyor.

Belli ki topallayarak garaja gitmeye can atmıyor. Onu suçlamıyorum. Sürünerek telefonuna gitmek ve benim gelmemi beklemek için çok güç harcadı. Ama burada durmak sadece

Ayak bileğine daha fazla kan hücum edecek, bu da zonklamayı daha da kötüleştirecek. Eminim düşüp daha fazla yaralanma riskinden endişe ediyordur. Bunun olmasına izin veremem.

"Bana tutun," diyorum bir kolunu boynuma dolayıp diğer kolumu da arkasından desteklerken.

"Ne yapıyorsun?" diye bağıyor onu göğsüme doğru kaldırdığımda. "Ben küçük bir kadın değilim. Kendine zarar vereceksin!"

"Ben iyiyim. Tartışmayın," diye ısrar ediyorum arka kapıya doğru ilerlerken, sonra Masey'ye dönüp bakıyorum. "Ranger'ın bez çantası oyun parkının yanında olmalı. Onu alıp ön kapıyı kilitledikten sonra bizimle arkada buluşur musun?"

"Anladım."

Ranger'la birlikte dönüp giderken, çimenli avluda, narenciye ağaçlarının yanından geçip, araba kullanmamakta ısrar etmesine rağmen Nuh'un birkaç yıl önce onun için aldığı SUV'ye doğru ilerlerken Makuahine'yi itip kakmamak için elimden geleni yapıyorum. İkimizin de çocukları olduktan sonra bu durumun değişmesi çok komik. O zaman araba kullanmayı sevdiğini ve iyi bir araba koltuğuna ihtiyacı olduğunu söyleyen ilk kişi o oldu.

Neyse ki kutuyu açtığı gün kurdum. Doğru yapıldığını biliyorum.

Şimdilik annemi ön koltuğa oturtuyorum, koltuğu gidebildiği kadar geriye kaydırıyorum ve yaralı ayak bileğini yükseltmek için baldırını ön koltuğa dayıyorum. "İyi misin? Dayanabiliyor musun?"

"Tamam."

Yalan söylüyor. Sesi soluk soluğa ve bitkin geliyor. Balmumu gibi görünüyor. Sesinde kesinlikle daha fazla acı duyuyorum. Endişeleniyorum.

"Gitmeden önce sana biraz ibuprofen getireyim mi?"

"Hayır. Hastanede bana bir şey verecekler. Herhangi bir ilacın karışmasını istemiyorum."

Onu acı içinde görmekten ne kadar nefret etsem de, muhtemelen haklıdır. "Hemen döneceğim. Arabanın anahtarları nerede?"

Makuahine dudaklarını birbirine bastırır. "Torpido gözünde."

Şimdi tartışmanın sırası değil ama kaşlarımı çatarak anahtarları çıkarıyorum. "Arabanız kilitli değil ve anahtarlarınızı içeride mi bıraktınız?"

Omuz silkiyor. "Eski alışkanlık."

Lanet kafamı sallayarak arabayı çalıştırdım. "Sana güvenli olmadığını söylemiştim."

Masey evden koşarak çıkıyor ve iki omzunda birer çanta ve kollarında Ranger ile park halindeki cipe doğru koşuyor. O yaklaşırken annem camı indiriyor. "Sanırım bu sizin çantanız Bayan Weston ve sigorta kartınız da içinde olabilir."

"Haklısınız. Teşekkür ederim."

Masey, Makuahine'in çantayı alıp kucağına koyabilmesi için eğiliyor. "Bir şey değil." Sonra bana doğru bakıyor. "Bir bebeği araba koltuğuna oturtmayalı bir dakikadan fazla oldu. Belki de bana hatırlatmalısın?"

O haklı. Belli ki doğru düşünemiyorum.

"Elbette." Atladım.

Birlikte Ranger'ı bağladık. Zar zor kıpırdıyor. "Bu geceki tüm yardımların için teşekkürler. Sana borçluyum."

Başını iki yana sallar. "Seni tüm bunlarla tek başına baş başa bırakmaktan nefret ediyorum. Neden seni kiralık arabamla hastaneye kadar takip etmiyorum?"

"Ranger hastanede olmamalı," diye ısrar ediyor Makuahine. "Orada çok fazla mikrop var ve

yatma vakti de geçti. Onu önce kardeşinin evine gtrecekiz."

"Bu çok uzun sürer ve şimdi tıbbi müdahaleye ihtiyaın var. Ayrıca, oyun parkı hala senin

oturma odası. Ranger nerede uyuyacak?"

Özellikle de emeklemeye tehlikeli bir şekilde yaklaşmışken. Hareket etmeye başladığında, dikkat et, dünya. Oğlumu sık sık oturma odasında battaniyesinin üzerinde elleri ve dizleri üzerinde yükselirken görüyorum, sanki havalanmak ve hayata saldırmak için bir momentum buluyormuş gibi sallanıyor.

Masey, "Ona senin evinde bakabilirim," diye gönüllü oldu. "Rahatsız etmek istemem ama kendi yatağında olabilir ve sen de Noah ve Harlow'un evine gitmek için zaman harcamak zorunda kalmazsın. Kiralık arabamla seni oraya kadar takip etmekten mutluluk duyarım. Tek yapman gereken beni içeri almak. Siz eve dönene kadar gerisini ben hallederim."

"O çok akıllı, keikikâne," diyor annem. "Eğer onunla çıkmıyorsan, çıkmalısın."

Ve işte tanıdığım Makuahine. Acı ve kırık kemikler bile onu bu işe karışmaktan alıkoyamaz.

Masey bu yoruma şaka yapar gibi zarifçe güler. "Teşekkür ederim Bayan Weston, ama Harlow bizi bu gece tanıştırdı."

Annem gülümsüyor. "Ondan biraz daha fazla hoşlanıyor olmalısın. Dudakların şişmiş, bu yüzden seni öptüğünü biliyorum."

Elinde değil ama Masey'nin yüzü kızarıyor.

İç çektim. "Bu seni ilgilendirmez." Sonra Masey'e dönüyorum. "Birkaç saatliğine Ranger'ı izlemenin gerçekten sakıncası yok mu?"

"Hiç de değil. Zaten bu gece çekim yapmayı planlamamıştım ve o uyurken gelecekteki videolar hakkında kafamda uçuşan bazı notları not edebilirim. Çantamda üzerinde biraz ön test yapabileceğim bazı ürünler var... İyi olacağım."

Her ne kadar empoze etmekten nefret etsem de, onun fikri hem Makuahine hem de Ranger için en iyisi. "Teşekkürler. Sana gerçekten borçluyum."

O cevap veremedi annem araya girdi. "Seni yemeğe götürecek." Masey kaşlarını kaldırıp bana baktı. "Öyle mi?"

Her şeye rağmen gülümsüyorum. "Eğer istersen, kesinlikle." "Elbette. Kulağa hoş geliyor."

"Mükemmel." Annem fazlasıyla memnun görünüyor. "Şimdi gidelim."

Ranger'ın güvende olduğundan emin olduktan sonra tekrar sürücü koltuğuna atlıyorum ve Masey'e bakıyorum. "Ben evin önünden dolaşacağım, sen de oradan beni takip edebilirsin."

Evim muhtemelen berbat durumda ama en büyük endişem bu değil. Masey'e gelip ortalığı kasıp kavuran küçük hortumu görmezden gelmesini söyleyeceğim.

Sadece bir geceyi birlikte geçirmemiz gerekiyordu. Kabul ediyorum, işler planlandığı gibi gitmedi ve muhtemelen ev idaresi konusundaki beceriksizliğimden dolayı beni çok sert bir şekilde yargılamayacaktır. Ama onu şimdiden korkutmak istemem.

"Harika." Masey başını sallıyor, sonra yan bahçeye inip ön kapıdan çıkıyor.

Makuahine'nin evinin arkasındaki sokağa geri dönüyorum ve ön tarafa geliyorum. Masey'in kiraladığı evin yanından geçerken annem kendini beğenmiş görünüyor. "Ondan hoşlanıyorsun."

"O iyi biri. Şu anda sana odaklanmış durumdayım. Nasıl hissediyorsun?" "Ağrı çok kötü."

Çekiniyorum. "Belki de sana biraz vermeme izin vermeliydin-"

"Hayır. Sen ve Masey hakkında konuşmak acımı unutmama yardımcı oluyor." Tabii ki yardımcı oluyor.

Yola çıkarken gözlerimi devirmemeye çalışıyorum. Masey arkamdan geliyor.

"Oflayıp puflama. Artık durulma zamanı geldi," diyor annem. "Otuzlu yaşlarındasın. Artık bir

oğlun var. Bu "vur ve bırak" zihniyeti artık senin için biriyle çıkmanın yolu değil."

Ağzım bir karış açık ona döndüm. "Bu cümleyi nereden duydun?" "İnternetim var, değil mi?"

Annem sadece haklı olduğuna inandığında arsızlaşır. Dürüst olmak gerekirse, muhtemelen öyledir.

"Biraz dehşete düştüm. Bunu sonra konuşuruz." Tartışmak için ağzını açtığı anda bir parmağımı kaldırıyorum. "Mesela röntgen çektirip bileğindeki sorunun ne olduğunu öğrendikten sonra."

Makuahine memnun görünmüyor ama başını sallıyor.

"Pekâlâ." Küçük iyilikler için Tanrı'ya şükürler olsun.

Annemin arabasının radyosundaki eski şarkıları dinleyerek yolumu dolduruyorum. Evime yaklaşıırken, Foreigner yardımsever bir şekilde "Waiting for a Girl Like You." şarkısını söylüyor.

Annem bana bilmiş bir bakış gönderiyor. "Gördün mü? Evren bile senin Masey gibi biriyle yuva kurman gerektiğini biliyor."

Ona sakinleştirici bir bakış gönderiyorum ama Lou Gramm'ın tamamen haksız olmadığını da inkar edemem. Çok uzun zamandır bekliyordum. Ama Makuahine kalbimin daha önce incindiğinin ne kadar doğru olduğunu bilmiyor, bu yüzden bu sefer sadece emin olmak istemiyorum, olmaya kararlıyım. Duygusal son cümlesi arabasının içinden mırıldanarak bu kadının hayatına girmesi için yalvardığında, garip bir şekilde duygulanıyorum.

Tanrım, Maxon'ın eşi Keeley ile çok fazla vakit geçiriyor olmalıyım. Hayatı şarkılarla yorumluyor ve bu çoğumuza bulaşmış gibi görünüyor.

Şimdiye kadar söyleyebildiğim kadarıyla, Masey'nin etrafta daha fazla olması o kadar da kötü olmaz. Ama kendimi aşıyorum. Onu iyi tanımıyorum. Los Angeles'ta yaşıyor. Ona karşı hissettiğim çekim uzun sürmez, değil mi?

Sonsuza kadar sürecek gibi görünüyor, ama sonunda dairemin önünde duruyoruz. Özel bir yer değil ama geniş. Üçüncü kattayım, büyük bir lanai ve müthiş bir sahil manzarası var. Ve dairem köşede, yani sadece bir tarafta komşum var, o da tatil evi olduğu için neredeyse hiç ortalıkta olmuyor. Sonuç olarak, benim için uygun. Evet, yaradı. Bugünlerde Ranger'ın tüm teçhizatı ve oyuncakları yüzünden biraz sıkışmış hissediyorum.

Masey'e bana ayrılan park yerini gösterdikten sonra yakındaki bir kaldırımın yanına çekip anneme dönüyorum. "Hemen döneceğim."

Dışarı çıktıktan sonra Ranger'ın bez çantasını omzuma alıyorum ve uyuyan küçük adamı kollarıma alıyorum. Birkaç dakika telaşlanıyor, sonra mutlu bir iç çekişle tekrar yatışıyor.

Ona karşı her zaman hissettiğim sevgi içimi kaplıyor. Başının tepesini öpüyorum. "Seni özledim, küçük adam."

"O iyi mi?" Makuahine sorar.

"İyi."

Arkamı döndüğümde Masey yaklaşıyor ve kapı koluna basarak arabasını kilitliyor. Roket gemisi desenli bebek bezi çantasının omzumdan düşmesine izin veriyorum. Çantayı alıyor ve onu kendi birimime doğru yönlendiriyorum. "Üstünü değiştirmek için ihtiyacı olan her şey bu çantada olmalı ama her ihtimale karşı odasında daha fazlası var. Buzdolabında önceden şişelenmiş mama ve tezgahın üzerinde ısıtıcı var. Sadece birkaç dakika sürer. İyi bir yiyecektir, bilginize. Muhtemelen geçirmek için yardıma ihtiyaç duymayacaktır, ama duyarsa, bunu yapmasını sağlamak kolaydır. Herhangi bir nedenle temiz pijamaya ihtiyacı olursa, onlar şifonyerde. Dağınıklığımı mazur görün. Misafir beklemiyordum."

Daireme girmesine izin verdiğimde gülümseyerek bana döndü. "Buraya yargılamaya gelmedim, sadece Ranger'a iyi bak. Her şey kontrolüm altında. Onu bana ver ve gidip annenle ilgilen. O ve ben iyi olacağız."

Belki fazla evcimen ama Ranger'ı kollarına yerleştirirken onu öpmekten kendimi alamıyorum. Biraz geriniyor, bir yumruğunu başının üzerine kaldırıyor ama başka türlü uyanmıyor.

"Tekrar teşekkürler. Elimden geldiğince çabuk döneceğim. İçeri dalıp yapışkan bir not ve kalem bulmaya çalışıyorum.

mutfağı oturma odasından ayıran barın üzerinde-"İşte numaram. Herhangi bir sorunuz olursa beni arayın."

"Gitmeyeceğim. Git hadi. Güle güle."

Annemi hastaneye götürmem gerekiyor ama Masey'den ayrılmak istemiyorum. "Odası koridorun sonunda sağdaki son oda. Sanırım üstünü değiştirmesi gerekiyor ama ben dönene kadar uyanmaması lazım. Gerçekten... Bunun için minnettarım."

Kapıyı kapatıp annemin cipine geri döndüğümde ve hastaneye doğru yola çıktığımda gülümsüyor.

Sabah ikiyi biraz geç, Makuahine'nin bileği kırılmadığı için Tanrı'ya şükrederek daireme giriyorum ve yorgun bir iç çekişle kapıyı kapatıyorum. Sonra donup kaldım.

Masey ortalıkta yok... ama oturma odamdaki her şey toplandı ve bir kenara kaldırıldı. Harlow'un ısrarla "ihtiyacım var" dediği kanepenin arkasındaki örtü düzgünce katlandı ve uyumlu yastıklar iki uca ustaca yerleştirildi. Ranger'ın oyuncakları kutularına geri konmuş. Okumaktan çok çiğnediği kitaplarını üst üste dizdi ve exosaucer'ının üzerindeki kurumuş mısır gevreğini sildi. Hiç yıkamadığım son çamaşırlarını da katladı ve her şeyi sepete geri koydu. Bebek battaniyeleri, adının büyük kırmızı harflerle yazıldığı küçük sallanan sandalyede düzenli bir şekilde duruyor.

Ev, Ranger'ı hastaneden eve getirdiğimden beri gördüğüm kadar mükemmele yakın görünüyor.

"Vay anasını," diye mırıldanıyorum mutfağa girdiğimde, orada da aynı şeylerle karşılaşıyorum.

Bulaşıklar,

Kahvaltıdan sonra yapmaya vaktim olmayanlar bile tertemiz. Çoğu kaldırılmış. Birkaç ıvır zıvır hâlâ leğenin üzerindeki rafta kurumaya devam ediyor ama her yer tertemiz. Hatta tezgahın bir köşesinde Ranger'ın küçük plastik yulaf ezmesi kaseleri ve şişeleri sıra sıra dizilmiş. Ocak tertemiz.

Nutkum tutuldu. Oğluma baktı ve temizlik mi yaptı?

Kesinlikle ona borçluyum. Ama nerede o?

Koridorda ilerlerken, uyuyup uyumadığını merak ederek yatak odama bakıyorum. Onu yatağında görmek... Kızmazdım. Hem de hiç.

Ama kapıyı açtığımda, oda bıraktığım gibi görünüyordu. Ve o hala hiçbir yerde bulunamıyor.

Yüzümü buruşturuyorum ve yarın tüm temiz kıyafetlerimi kaldırmayı aklıma not ediyorum. Bu arada, kirli giysilerimi çamaşır sepetine atıyorum ve atılmış ayakkabılarımı dolabıma atıyorum. Ama muhtemelen onu etkilemek için artık çok geç. Yatak odama meraklı bir bakış atmamış olsa bile, en iyi ihtimalle ev işlerine pek önem vermeyen biri olduğuma dair hiçbir yanılsaması yok. Her neyse. Geceyi benimle geçirmeyi kabul etmedi çünkü çok güzel yatak yapıyorum ya da mutfağımı pırıl pırıl olana kadar paspaslıyorum.

Uzun süreli bir ilişkimiz olmayacağına göre, onun fikrini çok fazla önemsememeliyim. Omuz silkerek, koridorun geri kalanında parmak uçlarımla oğlumun odasına doğru ilerliyorum.

Gördüğüm ilk şey

Ranger en sevdiği mavi battaniyesine sarılmış, canavar kamyon pijamalarını giymiş. Aydaki adam gece lambası küçük bedenine derin ve eşit nefes aldığını görmeye yetecek kadar ışık saçıyor.

Sonunda Britta'nın bir bebeği doğru düzgün sallayabilmem için ısrar ettiği planöre dönüyorum. Masey içinde kamburlaşmış, başını arkaya yaslamış, derin bir uykuya dalmış. Planörün yanındaki küçük masanın üzerinde boş bir biberon görüyorum. Bir kolunda hâlâ gaz çıkarma bezi var.

Gördüğümde, kalbim bir tür takla atıyor, minnettarlıktan daha fazlası olduğunu bildiğim bir şey eriyor. Bu duyguları kelimelere dökmek konusunda isteksizim.

İnkâr etmiyorum, Masey aşık olmam gereken türden bir kadın... ama aşk geçmişte benim için pek iyi sonuçlanmadı. Ona söz verdiğim o muhteşem boğuşmayı yaşatmalı ve uzaklaşmalıyım. Masey beni incitmek istemese bile, Harlow'un kankası son ilişkisinden çikalı uzun zaman olmadı. Muhtemelen derin bir şey için fazla ham. Ve her ne kadar kayıtsızca zalimlik yapacak bir tipe benzemese de... Daha önce yanıldığım oldu. Her iki durumda da, kalbimin tekrar kırılması riskini almak istemiyorum.

Ama onu sandalyede bırakamam. Boynunda korkunç bir eğrilikle uyanacak. Ve Ranger sabah biberonunu içmek için kıpırdandığı anda onu uyandırır.

"Hey." Masey'nin omzunu tutuyorum ve onu usulca sarsıyorum. Nefes nefese uyanıyor ve bana göz kırıyor. Mavi gözleri bir yumruk gibiydi.

"Sizi korkuttuysam özür dilerim."

Daha dik oturur ve başını sallar. "Sen iyisin. Annenle ilgili her şey yolunda mı?" "Evet. Bileği kırık değil, sadece burkulmuş. Bir süre onunla kalacak birine ihtiyacı olacak.

Önümüzdeki birkaç hafta hareket kabiliyeti zor olacak ama ayaklarını kullanmadığı sürece kısa sürede iyileşecektir."

"Onu eve götürdün mü? Bu gece yanında kim var?"

"Noah. Ona hastaneden mesaj attım. Geldi ve şimdilik onunla kalıyor. Sabahleyin onu toparlayacak ve iyileşene kadar kendi evine götürecekt."

"O evde çok fazla merdiven var."

Ve alt katta tek bir yatak odası bile yok. "Biliyorum. Yarın bir hastane yatağı kiralayacak ve alt kattaki ofisine koyacak. Ama şimdilik, dinlenebilmesi için onu eve götürdü."

"İyi fikir." Ayağa kalktı. "Ben, um... saçından çekileceğim ve biraz uyumana izin vereceğim.

Harlow bana yarın bir rezervasyonunuz olduğunu söyledi."

Bu konuda kafa patlatıyorum ve hala ne yapacağıma dair bir fikrim yok. Makuahine Ranger'a bakacak durumda değil ve Harlow'un da işleri var. "Evet. Sabah dokuzda marinada olmam gerekiyor."

"Yedi saatten az kaldı. İki dakika içinde gitmiş olacağım. Sadece çantamı nerede bıraktığımı hatırlamam gerekiyor."

Planörün yanında yerde görüyorum ve onun için alıyorum. Sonra tereddüt ettim. Kiraladığı eve döndüğünde saat neredeyse sabahın üçü olacak. Yolunu bilmediği halde bu kadar geç saatte eve tek başına dönmesini düşünmek hoşuma gitmiyor. Ayrıca arabasını ön tarafa park edip kiraladığı eve tek başına girmesini düşünmek de hoşuma gitmiyor. Adada onun gibi lezzetli turistlerden faydalanan insanlar var.

Dürüst olmak gerekirse, gitmesine de pek hevesli değilim.

"Gitmek zorunda değilsin. İstersen kalabilirsin."

"Bu gece olanlardan sonra, birlikte... şey yapacağımıza dair bir beklentim yok, bilirsin işte. Senin uykuya ihtiyacın var, benim de-"

"Uyu." Daha açık olmalıydım. "Sadece uyu. Kiraladığınız eve varıp yatağa girene kadar çok geç olur. Geri dönmek için can atmıyorsan, tek istediğin bir yerde rahatça uyumaksa, yanımda boş bir yer var. Karar senin. Yemin ederim, şu anda o kadar yorgunum ki, seks yapacak enerjim var mı bilmiyorum."

Bu bir yalan. Masey'i istemeden onunla aynı odada bulunamam. Yine de dürüst değilim.

Benim yanımda kendini güvende ve rahat hissedebiliyor.

Sonra o lanet dudağını ısırtıyor ve tansiyonumu yükseltiyor. "Emin misin?"

"Evet."

"Pekâlâ. Teşekkürler. Empoze etmezdim ama dediğim gibi bu adada sürekli nereye gittiğimi hâlâ bilmiyorum. Karanlıkta bunu anlamak daha zor olacak. Ve... buraya geldiğimden beri zaman farkı ve yabancı çevreyle gerçekten mücadele ediyorum. Pek iyi uyuyamıyorum."

Dolambaçlı bir şekilde, benim yanımda uyurken kendini daha güvende hissedeceğini söylüyor. Olmamalı, ama ima ettiği kabul beni heyecanlandırıyor. "O zaman kal."

Yarın pişman olabilirim ama kalmasına sevindim.

Yüzünde utangaç bir gülümseme belirir. "Pekâlâ. İçinde uyuyabileceğim bir tişörtünüz ya da başka bir şeyiniz var mı?"

Eğer sevgili olsaydık, yatağa teninden başka bir şey giymeden ve gülümseyerek gelmesini isterdim. Ama bu gece bunu öneremem, yoksa uyku asla gelmez. Ve yarın beş para etmez olacağım. Ayrıca, Makuahine'in daha önce beni azarladığı vur-ve-bırak-dan daha fazlasını hak ediyor.

"Ben bir tane bulurum." Elimi uzattım. "Hadi, tatlım."

Onu aldığı anda, bütün gece bana ne kadar yakın olacağını, onunla olmaktan ne kadar hoşlandığını ya da Ranger'ın beşiğine yaklaşıp birlikte huzur içinde nefes alışını izlemenin ne kadar evcil bir his olduğunu düşünmemeye çalışıyorum.

"İyi geceler, küçük adam."

"İyi geceler." Masey onun tepesindeki siyah, bebek gibi ince saçları okşuyor. "İyi uykular."

Ona olan bariz sevgisi kafamı karıştırıyor. Ya Masey kalbimi yerinden söken kişi gibi değilse? Bir şans var mı...

Hayır. Böyle düşünmeyi bırakmalıyım. Geç oldu ve yorgunum. Mantıklı konuşmuyorum.

Düşüncelerim karmakarışıkken onu yatak odama doğru yönlendiriyorum, en azından biraz temizlendiğime seviniyorum. "Çarşaf larım yeni," diye söz veriyorum. "Bugün daha yeni çamaşır yıkadım. Lafi açılmışken

Ranger'ın oturma odasındaki son eşyalarını katlamak için. Mutfağı da temizlediğin için. Bunu yapmana gerek yoktu."

"Ben aldırmadım. Sen Ranger'la beni bıraktığında uyandı, ben de ona banyo yaptırdım. Biraz oynadık. Aman Tanrım, peluş futbol topuna *bayıldı*."

Sevgiyle gülümsüyorum. "Öyle. Bunu ona doğduğunda Noah vermişti ve oğlumun amcasının izinden gideceğinin bir işareti olduğuna yemin ediyor."

Yatak odama girdiğimizde hafif kahkahası aramızdaki boşluğu dolduruyor ve kalbime yine o tehlikeli şeyi yapıyor. "Buna inanıyorum. O da kocaman bir çocuk."

"Kesinlikle bir yığın. Şimdiden boy ve kilo listelerinin zirvesinde, neredeyse yirmi sekiz inç uzunluğunda ve yirmi kilo."

"Vay canına. Bu harika ama aslında sürpriz değil. Sen ve Noah da küçük adamlar değilsiniz."

İkinci sınıf bir beden şakası yapmaktan kaçınıyorum. Dilimin ucunda ama... "Aileden geliyor. Annemin ailesi birkaç nesildir Hawaii'de yaşıyor ama aslen Samoa'dan gelmişler."

"Rock gibi mi?"

"Sanırım. Hepsi iri yarı ve atletik. Babam anakaralıydı ama lisede ve üniversitede futbol oynadı. Astımı onu bu kadar zorlamasaydı ve dizini parçalayan bir motosiklet kazası geçirmeseydi muhtemelen profesyonel olarak oynamaya devam ederdi."

"Mantıklı. Yürümediği için üzgünüm."

Odanın ortasında durduk. Ben ona bakıyorum. O da bana bakıyor. Yorgunum ve

Yarınki işim için endişeleniyorum. Kazançlı bir iş. Tek başına bu ayki ipoteğimin yarısını ödeyecek. İptal etmek istemiyorum, bu yüzden alternatif bir bebek bakıcılığı durumu bulmalıyım.

Ama tek düşünebildiğim Masey. Onun yanında olacağım. Onunla ilgili her şeyi hatırlayacağım. Ona dokunmak istiyorum. Onu koklamak. Onu arzulamak.

Belki de bu o kadar iyi bir fikir değildi.

Artık çok geç.

"Teşekkürler. Sana şu gömleği bulalım."

Dolabımı karıştırıyorum ve üzerinde beyaz blok harflerle H1 yazan ve i'yi noktalamak için adaların şeklini kullanan siyah bir tişört buluyorum. Bana biraz küçük geliyor, belki Masey'e de komik bir şekilde büyük gelmez.

Elimden aldı. "Teşekkürler. Ben koridordaki tuvaleti kullanacağım."

Benimkinden daha temiz ve muhtemelen biraz mahremiyet istiyor.

"Tabii."

O odamdan çıktığında banyoya gidip yatağıma yöneliyorum, sonra tereddüt ediyorum. Genelde çıplak uyurum. Pijama pantolonum yok; yılın büyük bölümünde Hawaii bunun için çok sıcak. Ne yapacağımı düşündüm, sonra bir çift basketbol şortu giymeye karar verdim. Gerisini zaten gördü.

Alarmımı kurduktan sonra çarşafın arasına giriyordum ki, saçlarını tepesinde toplamış ve yüzünü fırçalamış bir halde utangaç bir tavırla odama geri döndü. Ona verdiğim tişörtten başka bir şey giyiyorsa da belli etmiyor. Kesinlikle sütyenini çıkarmış ve hemen yumuşak göğüslerinin ve sert meme uçlarının anıları beni öfkeliyor.

Boğazımı temizliyorum ve çarşafı onun için geri çekiyorum. Neredeyse nazikçe yanıma kayıyor.

"Teşekkürler."

"Hayır, teşekkür ederim. En azından bunu yapabilirim." Yuvarlanıyorum ve başucu lambamı kapatıyorum. "Eğer çok sesli horlarsam, dirsek at."

Gülüştü sert ama benimle birlikte çalışarak bu garipliği ortadan kaldırmasını takdir ediyorum. "Eğer battaniyeye yapışırsam, bana bırakmamı söyle."

"Tamamdır." İç çekerek yastığıma yerleşiyorum ve bu gece gözümü kırpmadan uyuyup uyuyamayacağımı merak ediyorum. Onu göremiyorum ama yanımdaki yatakta yattığını hissediyorum. Birkaç santim ötemde olduğunun o kadar farkındayım ki.

Rahat bir pozisyon bulmak için etrafına bakınıyor. Sessizlik başlar. Dakikalar geçiyor. Benim gibi onun da yakın zamanda uykuya dalma şansının olmadığından eminim.

"İyi misin?" diye sordum. "Çok mu rahatsızsın? Gidip kanepede uyuyabilirim." "Ben iyiyim. Sanırım her şeyi sindirmeye çalışıyorum."

"Bu gece hiçbir şeyin planlandığı gibi gitmediği gerçeği mi? Yoksa bekar bir baba olduğum için mi?"

"İkisi de," diye itiraf ediyor. "Umarım annen bu gece iyi dinlenir. Birkaç ay önce voleybol oynarken bileğimi burktum. Gerçekten çok acıyor."

"Ona ağrı kesici verdiler." "Güzel."

Ama aklında başka bir şey var. Bunu hissedebiliyorum. "Sorun ne Masey?"

"Sadece Ranger'ı düşünüyorum. O çok değerli. Bir kadının onun velayetinden neden vazgeçtiğini anlayamıyorum. Bu beni ilgilendirmez."

"Kısacası, Ranger'ın bir yük olduğunu düşünen bir sürtüktü, bu yüzden o artık benim." Bu benim için hassas bir konu.

"Aman Tanrım. Bu korkunç bir şey. O sadece bir bebek." "Ve gerçekten iyi bir bebek. Ama onun kaybı benim kazancım." "Kesinlikle. Uzun zamandır mı birliktesiniz?"

Tereddüt ediyorum. "Bir gece."

Kabul ettiğimde sessizleşti. Anladım. Ne söylemesi gerekiyordu ki? Muhtemelen rastgele bir kızla yatıp onu hamile bırakacak kadar dikkatsiz bir erkek fahişe görüyor. İşin kötüsü, tamamen haksız da değil.

"Onunla Noah'ın son Super Bowl galibiyetinden sonraki partide tanıştım." Masey'i bir ya da iki kez daha göreceğim gibi göründüğüne göre gerçeği ortaya koyabilirim. "O içeri girdiğinde... sarhoştum. Kardeşim olduğumu düşünerek bana asıldı."

"Bunu görebiliyorum. Birbirinize çok benziyorsunuz."

"Bunu her zaman duyuyoruz. Her neyse, tam olarak ne olduğunu hatırlamıyorum. Dürüst olmak gerekirse, ertesi gün gerçekten canlı bir rüya gördüğümü sandım. Ama birkaç ay sonra halka açıldı ve bebeğinin babasının Noah olduğunu iddia etti."

"Harlow'un beni bu konuda aradığını hatırlıyorum. İlk başta o kadına inanmıştı."

"Çoğu insan biliyordu. Ancak doğum öncesi yapılan babalık testinde babanın Noah değil, bir akrabası olduğu ortaya çıktıktan sonra ikiyle ikiyi bir araya getirebildik. Ranger'ın annesi benim ünlü ya da milyonlar değerinde olmadığını ve onun için bir servet olmadığını anladığında bana velayeti isteyip istemediğimi sordu. İstemezsem hamileliği sonlandıracaktı."

"Aman Tanrım. En azından sana sordu."

"Bunu yaptığı her gün için minnettarım. Bir avukat tuttum ve evrakları hazırlattım. Ranger doğduktan bir saat sonra imzaladı. Onu arayıp sorabileceğini söyledim. İsterse fotoğraflarını paylaşabileceğimi ya da güncellemeleri verebileceğimi söyledim. Bana hiç ulaşmadı. Bugünlerde bir NBA takımını takip ettiğini duydum."

Alaycı ya da acımasız görünmemeye çalışıyorum. Hayatımda Mercedes Fleet olmadan daha iyiyim. Ama tüm bunları bir gün oğluma açıklamak zorunda kalacağımı biliyorum. Kabul, bir süre için değil. Ama ona hayat veren kadın tarafından istenmediğini ve sevilmediğini hissetmesini nasıl engelleyeceğim konusunda hiçbir fikrim yok. Bu onun kalbini nasıl etkileyecek? Ruhunu? Kadınlar, aşk ve bağlılık hakkındaki inançlarını?

Bu beni endişelendiriyor ama bu sorunu bu gece çözemeyeceğimi biliyorum. "Bu korkunç. Ne kaçırdığını bilmiyor." "Haklısın. Ranger çok iyi bir bebek ve-"

"Seni kastetmişim," diyor usulca, karanlıkta omzumu hafifçe kavrayarak. "Sen harikasın."

Vücudumun her yerinde onun dokunuşunu hissediyorum. Kanım hızla akıyor. Kalbim hızlanıyor. Sonunda dizginlemeyi başardığım sikim yeniden dimdik duruyor. Ama uyku gelmiyor, ben de yüzümü ona dönüyorum.

"Ben sadece düzgün olmaya çalışıyorum. Bekar bir baba olmak kolay olmadı. Ailemin, özellikle de annemin ve Harlow'un baldızı Britta'nın desteği olmasaydı, bunu nasıl başarırdım bilmiyorum. Ranger'la hastaneden çıktığımda bebekler hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyordum. Her şeyi berbat edeceğimden korkuyordum."

"Hayranlık içindeyim. Harika iş çıkardın."

Havayı yumuşatmam ve gözlerinin içine bakmayı kesmem gerekiyor yoksa bu gece ellerimi ondan uzak tutacağıma dair verdiğim sözü unutacağım. "Teşekkür ederim. Elimden geleni yaptım. Ayın on sekizine kadar burada mısın?"

"Evet. Villayı iki hafta daha kiralama seçeneğim var ve güzel bir yer. Ama bir noktada eve gitmem gerekiyor, değil mi?"

Bir yanım kalması için ne gerektiğini sormak istiyor. Diğer yanım ise bunun gülünç derecede erken olduğunu ve beni ilgilendirmediğini biliyor. Ayrıca, aramızdaki herhangi bir şeyin nereye

varabileceğini düşünüyorum ki? Yine de bu beni ona yaklaşmak, onu öpmek, bir şeyler yapmak istemekten alıkoymuyor...

Sonunda, yardımcı olacağını umduğum şeyi söyledim. "Belki de olmaz. Seni en mutlu eden şeyi yap."

"Evet. Sadece bunun ne olduğunu bulmam gerekiyor," diye mırıldanıyor. "Hey, düşünüyordum da... kim izliyor

Ranger yarın sen çalışırken?"

Yüzümü buruşturuyorum ama muhtemelen karanlıkta beni göremiyor. "Bunu sabah anlayacağım." "Neden bana izin vermiyorsun?"

"Zorlayamam-"

"Bu bir dayatma değil," diye savunuyor. "Bunu yapmaktan mutluyum. Çocukları severim ve senin ufaklık bu gece beni gülümsetti. Ve eğer cildime bakarak fark etmediysen, bir vampirle pek çok ortak noktam var. İkimiz de güneş altında iyi değiliz."

"Gerçekten solgunsun."

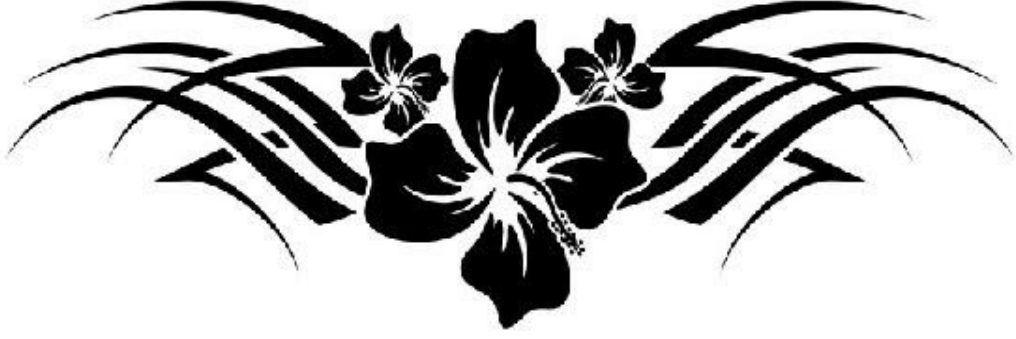
"Ve korkunç bir şekilde yanıyorum. En iyi arkadaşım burada olmasaydı muhtemelen Hawaii'ye asla gelmezdim," diye mırıldanıyor. "Neyse, bebek bakıcısına ihtiyacın olursa, ben boşum."

Bu bir nimet olurdu. Suçlu hissediyorum... ama fazla alternatifim yok. "Sadece yarın akşam altıya kadar."

"Bu mükemmel. Çekimlere genellikle sekiz ile dokuz arasında başlıyorum, bu da bana geri dönüp hazırlanmak için bolca zaman veriyor."

"Gitmeden önce sana yemek verebilirim. Ve... belki sen çekimleri bitirdikten sonra başladığımız işi bitirebiliriz?"

BEŞİNCİ BÖLÜM

A Ertesi akşam saat altı buçukta daireme döndüm. Bir saat önce limana yanaşır yanaşmaz Masey'e mesaj attım. Cevap vermedi. Ben de aradım. Cevap vermedi.

Belki aşırı tepki veriyorum ama biraz panikledim. Umarım o ve oğlum iyidir.

Annemin cipini boş bir park yerine çektim. Masey'nin arabası hala dün gece bıraktığı yerdedi. Bu iyiye işaret.

Ama elimde anahtarım ile ön kapıya koşup daireme dalarken adrenalinim hâlâ yüksekti. Telaşla içeriyi tarıyorum ve her şeyin kesinlikle mükemmel olduğunu görüyorum.

Ranger oturma odasında bir battaniyenin üzerinde, karnının üzerinde yatıyor ve diş çıkarma halkasına salyalarını akıtırken mutlu bir şekilde gurulduyor. Masey, hala ona ödünç verdiğim geceliği giymiş ve benim bir çift şortuma sarılmış, mutfakta duruyor. Ocakta bir şeyler soteliyor ve Justin Timberlake'in hislerine engel olamadığını söylediği şarkısını mırıldanıyor. Omuzları sallanırken ve kalçaları ritme göre sallanırken İtalyan baharatlarının tuzlu kokusu havayı dolduruyor.

Kapıyı yavaşça kapatırken gülümsemeden edemiyorum.

Ranger beni görüp sevinç çılgınlıkları attığında, Masey pişirdiği yemekten gözlerini ayırıp köşeden eğilerek küçük adamıma bakıyor. "N'aber? Çok tatlı bir gülüşün var. Sen de baban gibi kalp kıran biri olacaksın, değil mi?"

"Ben bir kalp kırıcıyım, ha?"

Beklenmedik ses tonum karşısında nefesi kesiliyor ve elini göğsüne bastırarak dönüyor. "Tanrım, beni korkuttun."

"Özür dilerim." Yaklaştığımda Masey'nin her zamankinden daha da solgun olduğunu fark ettim. Hayır, bekle. Yüzünün her yerine bir şey bulaşmış. "Cildinde ne var?"

Gözleri faltaşı gibi açıldı. "Kahretsin, unutmuşum! Karıştır şunu." Elime bir tahta kaşık tutuşturuyor ve ocakta fokurdayan marinara sosu tavaşını işaret ediyor. "Hemen döneceğim."

Başımı sallayarak koridorda koşmasını izliyorum, sonra Ranger'a bakıyorum. "İyi misin dostum?"

Oğlum küçük mutlu bir kıkırdama yapıyor.

"Güzel." Başım ile onu selamlıyorum, sonra kaşığı tencereye sokup karıştırıyorum. Cennet gibi kokusu midemi guruldatıyor. "Seni korkutup kaçırmadığına sevindim."

Tam o sırada koridorda koşarak geri dönüyor ve kalçalarından aşağı kayma tehlikesi geçiren

büyük şortunu yukarı çekiyor. Gülmekten kendimi alamıyorum.

"Dur," diye itiraz ediyor. "Benim bir tren enkazı olduğumu düşünüyor olmalısın. Önce test ettiğim yüz maskesini durulamayı unutuyorum, sonra pantolonumu yukarıda tutamıyorum."

"Pantolonumu kastediyorsun."

Masey bana başını şımarıkça eğiyor. "Onları giydiğime göre, şu anda onlar benim pantolonum."

"Anladım. Daha önce aradım ve mesaj attım."

"Özür dilerim." Yüzünü buruşturuyor. "Notlar alıyordum ve telefonumda bazı görüntüleri izliyordum. Bunu yaptığımda, *Rahatsız Etmeyin* özelliğimi açmak bir alışkanlıktır."

"Sorun değil. Sadece endişelendim-"

"Eminim öyledir. Özür dilerim. Biz iyiyiz. Aslında harika bir gün geçirdik." Çömeliyor ve avucunu Ranger'ın tüylü saçlarının üzerinde gezdiriyor. "Öyle değil mi?"

Küçük neşeli bir çığlık daha atıyor ve sanki aya asılmış gibi ona bakıyor.

Tamam, bu *gerçekten* kalbime bir şey yapıyor. Ondan hoşlandığımda sadece seksi ve tatlı görünüyordu, bu bir şeydi. Ama şimdi oğlum ona vurulmuş gibi görünüyor.

Boğazımı temizliyorum. "Maske testi dışında neler yaptın?"

"Kahvaltıdan sonra uyumak istemedi, ben de bebek arabasını ve sitenizin ortasındaki gölgeli patikayı buldum ve biraz koştuk. Arka tarafta, sahilin aşağısındaki parkta birkaç fotoğrafını çektim. Akşam yemeğinde size gösteririm. Gerçekten fotojenik."

Bunu fark etti mi? Gülümsüyorum. "Öyle değil mi? Ve benim küçük jambonum kameraya bayılıyor."

"Gerçekten öyle. Fotoğraflarını çektiğim süre boyunca kıkırdadı." Masey onu kucağına alıyor ve göğsüne yaslıyor. "Sonra biraz öğle yemeği yedik ve güzel bir uyku çekti. Aç uyandı, ben de bir tıp uzmanına danışmak için annemi aradım. Kahvaltıda yulaf ezmesini çok iyi yediği için, ona biraz muz yedirebileceğimi söyledi. Umarım sorun olmaz."

"Yedi mi? Kavanoz şeklinde seviyor ama..."

"*Bayıldı*. Yarisından sonra kestim çünkü hastalanmasını istemedim ama sanırım bu onun gününü güzelleştirdi. Biraz daha sallandık ve oynadık, sonra bir uyku daha çekti. Yaklaşık otuz dakika önce tekrar uyandı."

"İkiniz güzel bir gün geçirmişsiniz gibi görünüyor. Gerçekten, size ne kadar teşekkür etsem azdır..."

"Biz harika bir gün geçirdik, sizin geçirmenize gerek yok. Umarım acıkmışsındır. Bilmeden yemek yaptım..." "Açlıktan ölüyorum, tatlım." Oğlumu kucağından aldım ve sos kaşığına ona uzattım. Hiç düşünmeden

düşünerek, onu öpmek için eğildim. Tüm sahne o kadar evcil görünüyor

ki donup kalıyorum. "Güzel." Kaşlarını çatıyor. "Sen iyi misin?"

Ona tuhaf olduğumu söyleyeyim mi... iyi anlamda? Her gün eve gelip bunu görmekten nefret etmediğimi mi? "Güzel. Yemek yapmak zorunda değildin ama minnettarım. Duş için zamanım var mı?"

"Evet. Bu yirmi dakika içinde hazır olur."

"On dakika içinde sofrayı kurmaya geliyorum. Evde yemek yapacak kadar yiyecek olmasına şaşırdım." Dün markete uğrayacaktım ama zamanım kalmadı.

"Yapmadın. Bazı eşyaları teslim ettirdim, yani artık hepimiz iyiyiz."

"Vay canına, tekrar teşekkürler. Bu noktada sana o kadar çok iyilik borçluyum ki..." Başımı sallıyorum, sonra eğilip kulağına fısıldıyorum. "Umarım karşılığını orgazm olarak ödememe aldırmazsın."

Nefesi kesilir. "Hiç de değil."

"Bunu duyduğuma sevindim." Ranger'ı oyuncaklarıyla birlikte battaniyesine geri koymak için uzaklaşıyorum. Bunu yapmazsam, onun yemek pişirdiğini unutacağım ve kafamda dolaşan tüm kirli düşünceler için çok kirli olacağım. "Hemen döneceğim."

Koridorda ilerlerken merak ediyorum... Masey'nin dokunmak için ne kadar can attığını hakkında bir fikri var mı?

Onu mu?

Çabucak duş alıyorum. Temiz giysilerimi ararken, onun yatağı hazırladığını ve tüm temiz çamaşırlarımı astığını görünce çok da şaşırmadım.

Sıkılmış mıydı? Sadece titiz mi? Yoksa evcimenliğini fark etmemi mi umuyor? Son ihtimalden düşündüğüm kadar rahatsız değilim.

Tıraş olurken telefonumu tezgâhın üzerine koyuyorum, YouTube'u açıyorum ve onu aratıyorum. Yüzlerce video çıkıyor. Vay anasını, gerçekten de kendini bu kanalı oluşturmaya adanmış. Takipçi sayısı beni şaşırtıyor. Onu iş başında görmek istiyorum.

En son yüklemesine tıkladığımda, herkesi kanalına tekrar davet ederken ve Hawaii'ye gitmek için hazırlandığını, ancak tatilde bile yükleme programını sürdüreceğini anlatan neşeli bir girişle sohbet ederken kendimi büyülenmiş ve gülümserken buluyorum. Ardından eczaneden alınmadığı belli olan bir markanın yeni ürünlerini tanıtmaya başlıyor. Hiç duymadım; hatta pahalı olduğunu bile kabul ediyor. Her bir ürünü gösterirken, açarken ve uygulamaya başlarken fiyatını belirtiyor.

Şimdi nasıl hissettirdiği, koktuğu ve işe yaradığı konusunda ciddi ve çok açık sözlü. O gece tam yüzünü giyip deneyimini filme çekecek durumda olmadığını, ancak açıklama kutusunu ürünlerin performansı hakkındaki hisleriyle güncelleyeceğini söylüyor. Tıraş bıçağını çenemdeki günlük kirli sakalın üzerinde gezdirirken duraklıyorum ve daha sonra eklediği yorumları açmak için oka basıyorum. Elbette, bazı ürünlerin harika giyildiğini belirtti. Diğerleri o kadar da değil. Sonunda, ay bitmeden bunları tekrar giyeceğini ve ardından düşüncelerini Mayıs ayının ilk günlerinde yayınlayacağı "Nisan Favorileri ya da Unutulanlar" yazısında toplayacağını yazdı. Geriye dönüp baktığımızda, aslında bir sonraki ayın başında bir önceki ayın ürünlerini özetlediğini görüyoruz. Her birkaç haftada bir düzinelerce, belki de yüzlerce ürünü kullanıyor ve inceliyor. Öncelikle, piyasada bu kadar çok güzellik ürünü olduğunu kim bilebilirdi? İkincisi, her şeyi nasıl düzenli tutuyor? İnanılmaz bir organizasyon gerektiriyor olmalı.

Mevcut videodaki bazı kullanıcı yorumlarına göz gezdiriyorum. İzleyiciler ona bayılıyor. Bir tanesi, Masey'nin korkunç ayrılığından sonra yeniden kendisi gibi görünmesine çok sevindiğini ve Thom'un kameradaki davranışlarından hıyarın teki olduğunu anladığını belirtiyor.

Tıraş bıçağını son tıraş kremimin üzerinden sıyrıp havluma yüzümü ovarken bu kafamda daha fazla soru işareti yaratıyor.

"Trace?" diye sesleniyor koridordan. "Sen hazırsan yemek hazır." Videoyu kesiyorum ve telefonumu karartıyorum.

"Hemen geliyorum."

Temiz bir şort ve üzerinde "BU KORKUNÇ BİR FİKİR" yazan bir tişört giyerek. Ne zaman? Koridordan aşağı koşuyorum. Masayı çoktan kurmuş ve yemekleri hazırlıyordu. Bir şişe kırmızı şarap açtı ve her birimize birer bardak doldurdu.

"Sizi acele ettirmek istememiştim," diyor özür dileyerek.

"Şaka mı yapıyorsun? Birinin bana yemek yapmasının ne kadar nadir olduğunu biliyor musun? Bugünlerde anneme bile yalvarmak zorunda kalıyorum. Bu bir ikram."

"Sadece spagetti."

"Ev yapımı sos, salata ve harika kokan sarımsaklı ekmek."

Gülüyor. "Yemek yapmayı seviyorum. Babam gerçekten yapamadığı ve annem de hemşire olduğu için garip saatlerde çalıştığı için yemek yaparak büyüdüm. Makyaj işi suya düşerse, organizasyon, yemek pişirme ve alışveriş tüyolarıyla ilgili başka bir kanal açmaya karar verdim. Bu tür şeyleri seviyorum."

Bu kadın şanslı bir adamın karısı olmak ve onun kadar şanslı çocuklarına sahip olmak için

yaratılmış. Bir gün ailesine inanılmaz bir şekilde bakacak. Yemek pişirmesine rağmen masayı hazırlamayı ve

Ranger bir biberon ve biraz Cheerios ile mama sandalyesine oturdu.

Bir gün Masey'in kocası olacak kadar şanslı kim olacak bilmiyorum... ama garip bir şekilde şimdiden biraz kıskanıyorum.

Ve kendimi aptal gibi hissediyorum. Ona bir gecelik seks borçluyum. Benden tek istediği bu. Daha fazlasını istemek gibi aptalca düşünceler aklıma gelmezse ikimiz için de daha iyi olur.

"Belli ki bu işte harikasın. Bu arada, o maskeden sonra cildin oldukça harika görünüyor."

Parlak ve pürüzsüz, sağlıklı bir ışıltıya sahip. Yanakları hafif pembeleşmiş ve dudaklarında parlak bir parlaklık var. Şu anki görünümü dün gece bardaki vampirden gerçekten farklı, ama bir bakıma bu versiyonu daha çok seviyorum. Bu versiyon gerçek.

"Teşekkürler. Açıkçası, tüpü 200 dolar olduğu için öyle olmalı."

"Ne?" Bunu anlayamıyorum. "İnsanlar bir maskeye o kadar para mı ödüyor?"

"Bazıları, ama şimdiden zihinsel olarak bu markaya, ürünlerinin harika olduğunu düşünmeme rağmen, kesinlikle fiyatına değmediğini söylemek için bir e-posta hazırlıyorum. Aklıma yarı fiyatına olan, aynı derecede işe yarayan ve ilk sürdürdüğünüzde bu kadar kötü kokmayan üç tane daha geliyor. Umursamayabilirler. Gelecek ay piyasaya çıkacakmış. Sadece anlamadım. Ve bunu videomda insanlara anlatırken açık olacağım." Omuz silkiyor. "Popüler bir marka, bu yüzden onu destekleyen insanlar yine de paralarını bırakıp maskeyi kullanacaklar-"

"Ciddi misin? Daha ucuz ve daha iyi alternatifler olmasına rağmen mi?"

"Evet. Marka desteği böyle oluyor. Sahibi kişilikli biri ve insanlar onu gerçekten seviyor. Marka hala nispeten yeni, bu yüzden insanlar yardım etmeye daha da istekli..." Yüzünü buruşturuyor. "Saçmaladığım için özür dilerim. Huzur içinde yiyin."

"Saçmalamıyorsun. Bu gerçekten ilginç. Bu sektörün varlığından haberim yoktu."

"Oldukça çılgınca, değil mi? Lisedeyken, güzellik ürünlerine ve cilt bakımına olan sevgimden sonunda para kazanabileceğimi hayal ederdim. Şimdi kazanıyorum. Annem biraz hayal kırıklığına uğradı. Sanırım hemşirelik yapmamı istiyordu ama benim mizacım buna uygun değil. Kaybetmeyi çok zor kabul ediyorum."

Bunu hayal edebiliyorum. Masey'nin yumuşak bir kalbi var.

"Anlıyorum. Sanırım annem de kariyer seçimim konusunda pek hevesli değil," diye itiraf ediyorum. "Ama dostum, suyun üzerinde olmak, sonsuz gibi görünen maviliğe bakmak ve bu dünyanın ne kadar büyük ve senin ne kadar küçük olduğunu fark etmek gibisi yok. Bu alçakgönüllülük, biliyor musun?"

Aç midem ısrarlı bir gümbürtüyle cevap veriyor. İkimiz de gülüyoruz.

"Sanırım karnın daha az konuşmanı ve daha çok yemeni istiyor."

"Evet. Öğle yemeğimi unuttum ve bu harika kokuyor."

İkimiz de yumulduk. Yemeğimin yarısı boyunca inledim çünkü bu muhteşemdi. Annem harika bir aşçıdır ama uzmanlık alanları Asya yemekleri, domuz etli her şey ve muzlu ekmektir. Uzun zamandır iyi spagetti yememiştim.

"Kahretsin, bu harika," diyorum ona.

Ranger küçük yumruğunu mama sandalyesinin tepsisine vururken bir çığlık atarak aynı fikirdeymiş gibi görünüyor.

İkimiz de gülüyoruz ve oğluma sevgi dolu bir gülümseme gönderiyor. "Belki biraz daha büyüdüğünde senin için yaparım, koca oğlan."

Etrafta olmayacak ve bu biraz keyfimi kaçırıyor ama onunla sohbet etmesi çok hoş.

Kendi tabağımı ve onun bitiremediği bir kısmını temizledikten sonra bulaşıkları yıkamayı teklif

ediyorum. Beni başından savdı. "Bütün gün yoktun. Yatmadan önce Ranger'la vakit geçir. Şimdiden uykusu gelmiş gibi görünüyor."

Muhtemelen sekiz gibi uykusu gelmiş olur. Saat yediyi biraz geçti bile. Bu günlerden nefret ediyorum.

onunla bir ya da iki saatten fazla zaman geçiremezsin.

"Teşekkürler. Gidip ona banyo yaptırayım. Küvette oyun oynamayı seviyor."

"Mükemmel. Bulaşıkları ben yıkarım." Bana küstah bir gülümseme gönderdi. "Ve bana teşekkür etme. Böylesi daha iyi. Senin temizlik anlayışını gördüm."

"Evet..." Boynumun arkasını ovuyorum. "Suçluyum. Hayranı değilim. Ama daha iyiye gidiyorum."

Masey kaşlarını kaldırdı. "İyileştirmeden' önceki halini görmekten nefret ederdim." Sözünü sakınmıyor ve bu beni güldürüyor. "Harika olduğumu söylemediğime dikkat edin."

"En azından eksikliklerini biliyorsun."

"Seviyorum." Ona doğru yürüyorum ve kollarımı ona dolamak ve ellerimi tenini bulduğum her yere koymak için duyduğum arzuya direnmeyi bırakıyorum. "Güçlü yönlerimi de biliyorum. Hangi konuda iyi olduğumu tahmin etmek ister misin?"

Gözlerimiz buluştu. Nefesi kesiliyor. "Sanırım biliyorum... ama emin olmak isterim." "Size göstermekten mutluluk duyarım. Çekimler ne zaman bitecek?"

"Bu gece işe gitmeyeceğim."

Ona gülümsüyorum. "Ufaklığı yatağa yatıralım. Sonra..."

"Sıra sende." Yanağını yanağıma sürtüyor ve kulağıma doğru nefes alıyor.

Vücudum tüylerim diken diken oldu. Gerçekten karıncalanıyorum.

Dün gece ona dokunamadan yanında uyumak işkence gibiydi. Bu gecenin çok farklı biteceğini tahmin ediyorum.

Onu yavaşça öpüyorum ve oyalanıyorum. Daha derine inmeye cesaret edemiyorum yoksa bulaşıklar bitmemiş olacak ve Ranger yatakta olmadığı için huysuzlanacak. Sonra geri çekiliyorum çünkü... yetişkin sorumlulukları.

Yirmi dakika sonra Masey koridorda dolaşırken beni Ranger'ın odasında, yeni bir bez bağlarken ve ona tren temalı pijamalarını giydirirken buluyor. Kaburgalarını gıdıklıyorum ve o da benim için kıkırdıyor. Sonra küçük bebek fırçasına uzanıyorum ve temiz saçlarını yerine yerleştiriyorum. O uyuduktan sonra bunun bir önemi kalmayacak.

"Hey, yakışıklı." Nazikçe sırtını sıvazlıyor.

Ranger Masey'e doğru hamle yapıyor ve Masey onu kucağına aldığı anda heyecanlı bir ses çıkıyor. "Demek beni kastetmedin, ha?" Oğlumun saçını taramayı bitirirken ona takılıyorum.

"Birazdan sana geleceğim. Şimdilik bu ufaklıktan hoşlanıyorum." Onu göğsünde zıplatıyor. "Öyle değil mi?"

Cık cık edip oğlumun önünde eğildim. "Nasıl olduğunu görüyorum, sana seksi olduğunu söyleyen ilk güzel kız için babanı kontrol ediyorsun. Biliyorum, biliyorum. Biliyorum... Hepimiz bir noktada güzel bir yüz tarafından kandırılırız."

Onu alt değiştirme masasına geri koyarken bana gülüyor. "Bu çocuk bunun için fazla akıllı, tıpkı babası gibi, eminim."

Keşke bu doğru olsaydı ama Masey yanılıyor.

Birdenbire, başka bir zamanda, başka bir kadınla yüzen evimin iskelesinde duruyorum, kalbim onun zarif topuğunun altında eziliyor. Boğazım düğümleniyor.

Ama Masey fark etmiyor, sadece oğlumun tüylü küçük başını öpüyor. "İyi uykular, bebek adam." Sonra gitmek için dönüyor, odadan çıkarken omzunun üzerinden bana baştan çıkarıcı bir bakış fırlatıyor. "Bekliyor olacağım..."

Onu becermem için.

Benden istediği bu. Benden istediği *tek şey*. Cevap

vermiyorum. Veremem. Kafam karmakarışık.

Yatak odamda kaybolurken kaşlarımı çatıyorum. Bütün akşam Masey ile "evcilik" oynadım. Bu çok tehlikeli. O benim kadınınım değil. O bir kaçamak. Tek gecelik bir ilişki. Aptalca özlemlerim

daha fazlasına sahip olabileceğimizi düşündüm. Ama beni ona gösterebileceğim deneyim için istediğini açıkça belirtti. Ona yaşatabileceğim orgazmlar için.

Bu bana ilk kez haddimi bildirmeleri değil.

Neden seninle evlenmek isteyeyim ki? Alınma ama sen hiç kimse değilsin. Ve gerçekten düşündün mü...?

Özür dilerim. Ama hayır.

Oğlumu kucaklarken dişlerimi sıkıyorum. Bu olay dört yıl önce olmuştu ve o korkunç bir insandı. Beni bu kadar soğuk bir şekilde geri çevirdiği için mutluyum... çoğu gün. Ama inandığım gibi bir kadın olsaydı ve evet deseydi ne olurdu diye merak ettiğim günler de oluyor.

Yatakta gerçekten harikası. Mükemmel. Şimdiye kadarkilerin en iyisi, gerçekten. İyi olduğun şeye sadık kalmalısın, bebeğim.

Bu anıya kapıyı çarpıp çıkıyorum. O zihinsel yola girmeyeceğim. Geçmişte, bir şişe viski alıp bayılana kadar içmeme ve ertesi gün muazzam bir akşamdan kalmalığa maruz kalmama neden olmuştu. Ona bir daha üzerimde böyle bir güç vermeyeceğim.

Ranger ellerini yüzümün iki yanına koyuyor ve bana göz kırptıyor. O akıllı, mutlu ve başkalarının acımasızlığını hiç tatmamış. Onu tüm bunlardan mümkün olduğunca uzun süre korumak için elimden geleni yapacağım. Değerini bilmesini ve yeterince çalışırsa istediği her şeye sahip olabileceğine inanmasını istiyorum. Umarım hayat onu asla ezmez.

Ve eğer olursa, umarım benden çok daha iyi iyileşir.

İç çekerek oğlumu öpüyorum, onu birkaç dakika sallıyorum, bebek kokusuna ve bacakları tekmelemeyi bırakıp vücudu yavaşça gevşerken göğsümdeki ağırlığına odaklanıyorum.

Kısa bir süre sonra uyudu. Onu sallayarak uyutmamam gerektiğini biliyorum ve bunu pek sık yapmıyorum. Ama bu bana birkaç dakika kazandırıyor. Tüm bu anılar üzerimde bir albatros gibi dururken Masey ile soyunamam.

Öte yandan, ona borçluyum. Hem de az bir şey değil, göz kamaştırıcı orgazmların birbiri ardına yaşandığı bir gece. Sadece son yirmi dört saatte bana çok yardımcı olmakla kalmadı, aynı zamanda Thom'un duygusuz ayrılığından her zamankinden daha büyük ve daha iyi bir şekilde geri dönmesini istiyorum.

Kalp kırıklığımdan sonra kimsenin bana vermediği güven ve güvenceyi ona vermek istiyorum.

Ama kafamı toparlamadan bunu yapamam. En kolay yol, onun sadece benim sikimi istediğini hatırlamak.

Ve kalbimle hiç ilgilenmiyor.

Ranger'ın başına son bir öpücük kondurduktan sonra onu beşiğine yatırdım, üzerine hafif bir battaniye örttüm, tepe lambasını kapattım... ve Masey'i bulmak için koridora yöneldim. Başladığım işi bitirme zamanı.

Yavaşça yatak odasına yaklaşıyorum. Aklımdan geçen anılar çirkin olsa da ve Masey ile sadece bir kaçamak yapıyor olsam da, onunla soyunmak için gülünç derecede istekliyim. Bu kadını o kadar çok istiyorum ki, yıllardır kimseyi istemediğim kadar çok. Belki de hiç.

Dün gece barda tanışıp selamlaştıktan sonra onun evine gittim ve cesaretlendirici sözler mırıldandım. Annem kendini sakatlamamış olsaydı, ona birden fazla orgazmla özgüvenini artırma sözümü yerine getirecektim. O zaman Masey'den hoşlanmıştım. Ve onu birkaç kez becerdikten sonra veda edip eve dönmek ve onu bir daha hiç görmemek berbat olurdu. Haftalar ve aylar

geçtikçe, ara sıra onu düşünürdüm. Sevgiyle. Hatta belki şefkatle. Ama çok geçmeden, o da diğerlerinden biri olacaktı. Benim "sayım" sayılamayacak kadar çok, bu yüzden

denemeyi bıraktım. Muhtemelen eninde sonunda Masey'i unutacaktım.

Şimdi mi? Bir şeyler değişti. Sadece onun vücuduna ya da ona iyi vakit geçirtmeye odaklanamıyorum. İçimde -aramızda- onun istediği zevkle ilgili olmayan bir his var. Daha çok onun tatlı, şımarık, seksi kişiliğiyle ilgili. Ve o lanet ağzı. Bütün gün peşimi bırakmadı.

Hayır, kendimi kandırmayayım bari. *Öyle* yaptı.

Yatak odasının kapısında duruyorum. Odanın ortasında garip bir şekilde duruyor, ne yapacağından emin değilmiş gibi, üzerinde benim tişörtüm ve bir çift atletik çorabım var. Sağlıklı yüzünde bir parça bile makyaj göremiyorum. Saçında tek bir tel ya da kıvrım yok. Hiç de seksi olmaya çalışmıyor.

Yine de onu gördüğümde nefes almakta zorlanıyorum. "Merhaba," diye fısıldıyor.

Bakıyorum, kendimle güreşiyorum... ve kaybediyorum. Yakın zamanda kafamı toparlayamayacağım çok açık, bu yüzden bu geceyi atlatmam gerekiyor.

"Sonunda yalnız kaldık. Hadi başlayalım. Seni nasıl becermemi istediğini söyle, ben de istediğini almanı sağlayayım."

Masey irkilerek geri çekiliyor ve ağzı açık bir şekilde benden uzaklaşıyor. Kollarını koruyucu bir şekilde göbeğinin etrafına sardı.

O ifade, sanki ona tokat atmışım gibi.

Sikeyim.

Ona davranış şekli yüzünden Thom'a her türlü pisliği söyledim. İstemedenden de olsa üzerine gittim. Neden? Çünkü benim de duygusal yüklerim var.

Ağla lan, bok herif.

Beni incitecek hiçbir şey yapmadı. Davranışım için hiçbir mazeretim yok. Korkunç hissediyorum. "Masey, ben çok-"

"Boş ver. Benden en azından biraz hoşlanan biriyle gerçek zevkin nasıl bir şey olduğunu öğrenmek istedim... ama sanırım şu anda senden çok fazla şey istiyorum. Ellerin dolu ve bütün gün çalıştın. Muhtemelen anneni aramak ve arkana yaslanmak istersin..." Omuz silkiyor, omuzları kulaklarına yakın bir yerde duruyor ve benim onu ekmem çok da önemli değilmiş gibi görünmeye çalışıyor. "Sorun değil. Daha fazla zamanınızı almayacağım. Tanıştığımıza memnun oldum." Çoraplarımı çıkarıp yatağımın üzerine serdi. "Gömleğini yıkayıp Harlow'a geri vereceğim. Umarım annen yakında iyileşir. Güle güle."

Başını eğiyor, yanımdan geçip gidiyor ve kapıya doğru yöneliyor. Ama yüzünü görebiliyorum. Onu incittiğimi biliyorum.

Bu göğsümde bir şeylerin ağrmasına neden oluyor. Onunla konuşacağım şekilde konuştum.

Hayır. Artık *onu* düşünmüyorum. O kaltağa kalbimi parçalaması için bir fırsat daha vermeyeceğim. Ve onun hayaletinin beni başkasının kalbini kırmaya teşvik etmesine de izin vermeyeceğim.

"Tatlım." Kaçmasına fırsat vermeden bir kolumu ortasına doluyor ve onu kendime doğru çekiyorum. Sert ve dirençli, başını sallıyor ve umutsuzca beni itiyor. "Bırak beni."

Yapamıyorum. Yanaklarından süzülen yaşlar içimi burkuyor yine.

"Özür dilerim." Yüzünü tutup yaralı gözlerinin içine bakıyorum. "Küçümsemek istememiştim."

Evet, öyle hissettin. Kendini bok gibi hissettin ve onun da öyle hissetmesini istedin. Başarın için tebrikler.

Tanrım, hiç bu kadar ikiye bölündüğümü ya da kafamın karıştığını hatırlamıyorum. Bir an Masey ile aramda mesafe olsun istiyorum. Sonra onun yanında olmamaya dayanamıyorum. Öfkemi

ondan çıkarıyorum çünkü -bir şekilde- kafamı karıştırma gücüne sahip. Ve şu anda, dizlerimin üzerine çökmek istiyorum.

çünkü gideceğinden ve onu bir daha göremeyeceğinden korkuyorum.

Benim neyim var böyle?

Sen koca olacak biri değilsin, Trace. Bununla yüzleş.

Kafamın içindeki o yıkıcı sesi susturuyorum. "Tekrar deneyeyim Masey. Seni nasıl iyi hissettirebileceğimi söyle."

Başını iki yana sallar. "Bunun için endişelenme. Şu an benim aptalca sorunlarım için iyi bir zaman değil.

Anlıyorum."

Ama o yapmıyor. "Aptal değiller. I-"

Gözleri daha fazla yaşla dolarken konuşmamı engellemek için bir parmağını dudaklarımın üzerine koyuyor. "Thom'la birlikteyken, benimle zaman geçirmenin bir yük olduğunu, sadece beni yatıştırmak için yaptığı bir şey olduğunu hissettirdi. O gittiğinde, kendimi bir daha asla o duruma sokmayacağıma söz verdim. Öyleyse bırak. Eşyalarımı alıp gideceğim. Artık benimle uğraşmak zorunda kalmayacaksın."

Sözleri beni çok etkiledi. Kendine güvenini artıracığıma ve ona zevk vereceğime söz verdim. Bunun yerine, ona hem bir kış parçası gibi davrandım hem de istenmeyen biri olduğunu hissettirdim. Son yirmi dört saat içinde benim için burada olduğunu göstermek için her şeyi yaptı. Ve ben sadece üzerine sıçtım.

O daha iyisini hak ediyor. İsteddiği ve ihtiyaç duyduğu her şeye sahip olmayı hak ediyor. Mutlu olmayı hak ediyor. Muhtemelen bunu ona veremem ama bu gece ona verebileceğim her şeyi ona borçluyum.

"Ben Thom değilim ve sen de yükten başka bir şey değilsin tatlım." Yüzünü avuçluyorum. "Benden ne istediğini söyle. Lütfen."

"Yok bir şey, Trace. Belki de bunu kendim üzerinde daha fazla çalışmam gerektiğine dair bir işaret olarak kabul etmeliyim.

Bir ya da iki ay içinde, umarım başka biriyle seks yapmaya hazır olurum, belki komşumla ya da-" "Hayır." *Sikeyim hayır*. Onu daha sıkı kavradım. "Çekip gitme. Her şeyi berbat ettim ve özür dilerim."

"Ben de özür dilerim. Sadece senin seks tarzını kaldırmaya hazır olduğumu sanmıyorum." "Benim tarzım seks mi?" Yoğun mu? Tutkulu mu? Zevkli mi?

"Kişiliksiz. Belki de kaçamaklar bana göre değildir."

"Ama dün gece hazır görünüyordun."

"Sen sadece beni bir geceliğine iyi hissettirmeye kararlı seksi bir adamken, ben de öyle düşünüyordum. Ama seni biraz tanıdıktan sonra... benim için işler değişti."

İçim daralıyor. "Ne diyorsun sen?"

Oflayıp pufluyor ve başını sallıyor. "Kendimi aptal gibi hissediyorum. Sanırım çok kolay bağlanıyorum. Ya da belki de tuhaf bir zihinsel durumdayım. Bilemiyorum. Bu gece pek istekli görünmüyorsun ve ben yine tek taraflı bir şey yapamam. Gidersem ikimiz için de daha iyi olur. Harlow'a uyumlu olmadığımıza karar verdiğimizizi söyleriz ve-"

"Hayır. Buna *biz* karar vermedik. Masey, benim için de işler değişti." Bunu yüksek sesle itiraf etmek kalbimin kontrolsüzce çarpmasına neden oluyor. Ellerim terliyor. Kusabilirim.

"Ne demek istiyorsun?"

"Dümdüz mü? Zekisin. Naziksin. *Eş arıyor olsaydım aradığım kız tipisin.*" "Hoşsun. Daha önce

birlikte olduğum hiç kimseye benzemiyorsun. Ben... senden hoşlanıyorum. Hem de çok."

"Ve? Ne diyorsun?"

"Eğer zevk almak istiyorsan, sana kaldırabileceğin her şeyi vereceğim. Ve söz veriyorum, aramızdaki hiçbir şey tek taraflı olmayacak. Tek bir şey bile. Evet de tatlım. Bu gece benimle kal."

ALTINCI BÖLÜM

Masey tereddüt eder ve sonunda iç çeker. "Pekâlâ."
İstedğim gibi çılgınca bir evet değil ama kararsız hissediyor. Anlıyorum. Kabul ettiğim halde beni iyi vakit geçirmek için kullanmasına kızgınlığımı bastırmalıyım. ona izin vermek için. Geçmişim hakkında hiçbir şey bilmiyor ve bilmek zorunda da değil. Bu gece Masey için. Onun için en iyisini yapmalıyım.

Sonuçlarıyla yarın ilgileneceğim.

"Pişman olmayacaksın," söz veriyorum.

Kocaman gözlerini kırıştırarak bana bakıyor. Başparmağımı yanağında gezdiriyorum, sonra başımı eğip kendi parmağımla dudaklarını okşuyorum. Kaskatı kesiliyor. Samimiyetimden emin olmadığı için mi? Ya da kendi çekiciliğinden? Takıntısı her neyse, ona kendini o kadar iyi hissettirmeliyim ki bunu unutsun. Bu yüzden ağzımı onunkine yapıştırıyorum ve sanki ona tek bir öpücük vermek için sonsuza kadar vaktim varmış gibi içine dalıyorum.

Onu kandırmak tamamen yeni bir deneyim. Şimdiye kadar takıldığım kadınlar genellikle kıyafetlerini çıkarıp meşgul olmaya hevesli oluyorlardı. Ama ben Masey'e odaklanmayı, yavaş bir baştan çıkarma için onunla gerçekten bağlantı kurmayı seviyorum.

Bana yavaş yavaş açılıyor. Onun yumuşak karşılması libidomu sarsıyor. Bir öpücük ve ben onun için ateşlendim.

Kararlı. Neredeyse çaresiz.

Kahretsin, bu kadın üzerimde nasıl böyle bir etki bırakabiliyor?

Onu daha yakına çekiyorum ve yüzünü eğiyorum, böylece tatlı, baş döndürücü ağzını daha iyi yiyebiliyorum. Dilinin üzerinde ulaşamayacağım bir lezzet var... Tatmalıyım, kendim için almalıyım. Dudaklarına sahip olduğum gibi ona da sahip olmalıyım. Başka hiçbir erkek onu bu kadar iyi öpmemişti. Bu beni tahrik ediyor.

Güneş doğana kadar Masey'nin tamamen bana ait olduğunu bilmek de öyle.

Daha derine batıyorum. Sert bir nefes alıyor ve titriyor. Aramızdaki bu şey... O da bunu hissediyor, değil mi?

Öpüşmeyi kesiyorum ve yüzünü inceliyorum. İşaretler orada. Yanakları kızarmış ve sıcak. Okyanus mavisi gözleri büyümüştü. Bana yapışıyor. Zing vücudumda dolaşıyor ve damarlarımda şimşekler çakıyor.

Masey küçük bir sızlanmayla kollarını boynuma doluyor, dudaklarını dudaklarımın altına eğiyor ve ağızlarımızı tekrar birleştiriyor. Aramızdaki ateş daha da alevleniyor. Nefesimi çalıyor. Bir hırıltıyla parmaklarımı ensesine doluyorum ve onu kendime doğru daha geniş açmaya itiyorum. Bu binlerce kez yaptığım bir hareket... ama hiç bana teslim olmazsa ölecekmişim gibi hissetmemiştim. Ve sonunda

Öyle mi? Hiç kimseye karşı şu an ona karşı olduğum kadar gergin olmamıştım.

Ne haltlar dönüyor?

Öpüşürken aklımı kaybediyorum. Düşünceler buharlaşıyor. İçgüdüler devreye giriyor. Daha derine dalıyorum, teslimiyetini kazanmaya kararlıyım. Benim için zevkten ağlayıp feryat edene kadar tatmin olmayacağım.

Acımasızca, ağzını tamamen ele geçiriyorum. Tanrıya şükür direnmiyor. Bunun yerine nefesi kesiliyor ve her kalp atışında kendini daha çok teslim ediyor. Onu vücuduma doğru çekiyorum, avuçlarımı sırtına doğru yayıyorum, aramızdaki her türlü hava ya da ışığı ortadan kaldırıyorum... ve kıcını avuçlayana kadar aşağı doğru çalışıyorum.

Yemyeşil arka tarafı avuçlarımı doldurduğunda, ağrıyan sikimi amına doğru sallıyorum. İnliyor ve sanki beni hiç bırakmayacakmış gibi parmaklarını içime sokuyor.

Masey'nin ihtiyacı benimkini daha da artırıyor. O kadar güçlü ki. Onu tekrar öpüyorum. Tekrar öpüyorum. Ve tekrar. Duramıyorum. Ağzını her doldurduğumda ve lezzetinden daha fazlasını aldığımında, arzu beni sarsıyor. Ama aramızda soğukkanlılığımı yok eden ve savunmalarımı parçalayan daha büyük ve daha keskin bir şey var...

Dudaklarımı ayırıyorum. Bakışlarımız buluştu. İkimiz de nefes nefese ve sersemlemiş durumdayız. Ama hayatım buna bağlı olsa bile bunu durduramazdım.

"Hâlâ benimle olduğunu söyle,"

diyorum. "Evet."

"Beni istediğini söyle."

"Evet, ama dürüst olmanı istiyorum. Bardayken beni istediğini söylediğini biliyorum ama şu anda benimle sadece Harlow istediği için birlikteysen ve benim için üzülüyorsan-"

"Hayır. Öyle bir şey değil, tatlım. Her yerinde olmak istiyorum. İçinde olmak istiyorum." Şu anda ben de onun her santimine sahip olmak istiyorum, bu hiç mantıklı gelmese bile.

"Birkaç dakika önce kendime çekip gitmemi söyledim. Niyetim buydu. Sonra sen beni öptün ve şimdi" -dudağını ısırtıyor- "yapabileceğimi sanmıyorum."

"İkimiz de bunun ötesindeyiz. Gömleğimin altında ne giyiyorsun? Göster bana." Tereddüt ettiğinde, daha da yaklaşp kulağına nefes veriyorum, "Sana meydan okuyorum."

Nefesi kesildi. "Bu çok alçakça."

Çünkü bir meydan okumaya karşı koymakta iyi değildir.

"Hadi, tatlım. Gömleğimi başının üzerine çek ve bana altındaki her şeyi göster."

Masey tereddüt ediyor, hâlâ dudağını kemiriyor. "Eğer yaparsam?"

"Yaptığına memnun olmanı sağlayacağım."

Sessizlik. Masey hareket etmiyor. Ben nefes almıyorum. Bekleyiş dolu bir an aramızda uzanıyor.

Sonunda kollarını belinde kavuşturuyor, büyük gömleğimi avuçluyor ve vücudundan yukarı çekmeye başlıyor. Yavaşça zarif kalçalarını, dolgun kalçalarını ve dün gece zar zor gördüğüm pembe tangasını ortaya çıkarırken nefesim kesiliyor. Dantelli, dar ve olduğundan daha şeffaf. Tepesindeki küçük kız fiyonku neredeyse dilimi yutmama neden oluyor.

Ama devam ediyor, dümdüz karnı, belinin keskin girintisi ve denizin gizemli iç kısmı. Sonra duraklıyor.

Ben alamam. Çok yavaş. Bu bir işkence. Lanet pamuğu elinden çekip almamak ve tişörtü vücudundan söküp atmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

Ama Masey benim tecrübeme sahip değil. Çok şey yaşadı. Her ne kadar beni öldürse de, bunu kendi hızında yapmalı.

"Devam et," diye teşvik ediyorum. "Daha fazla."

"Eğer yapmazsam?" Ses tonundaki ani alaycılığı duyuyorum.

Benimle oynuyor. Bunun tehlikeli olduğunu biliyor mu?

"Senin için yapacağım." Gözlerim kısıldı. "Ağzımı her yerine sürmeden önce."

Masey yine tereddüt ediyor. Sabırsızlığım artıyor. İhtiyacım alevleniyor. Sonunda tişörtümü yukarı çekerek sütyeninin altındaki dantelli bandı ortaya çıkarıyor. Balenler ve dekoratif destekler, çünkü kırmızı elbisenin gösterdiğinden bile daha cömert göğüsleri tutuyor. Neredeyse kuplardan dışarı taşacaklar.

Sonunda gömleğini başının üzerinden çekip koyu renk saçlarını savurarak yere bıraktığında bakakalıyorum. Ona bakıyorum, teni gölgeli yatak odasında bir inci gibi parlıyor, kıvrımları adımı çağırıyor.

Oh, lanet olsun. Turnayı gözünden vurdum.

"Trace?" Klasik bir dudak kemirmeyle kollarını kendine sarar. "Bir şey söyle."

"Umarım birazdan olacaklara hazırsındır." Çünkü bütün geceyi onu benim için çılgılık attırarak geçireceğim.

"Sanırım öyleyim."

Muhtemelen biliyordur. Ama buna hazır *olduğumdan* bile emin değilim. Çok yoğun olacak. "Sıra sende," diye mırıldanıyor.

Ona kaşlarımı kaldırıyorum. "Gömleğimi çıkarmak için mi?"

Şişmiş ağzında bir gülümseme beliriyor. "Yeni başlayanlar için."

Tereddüt etmiyorum. Her dikişini söküp üzerine atlamayı tercih ederdim ama vites küçültmek zorundayım. Yavaş yavaş baştan çıkarmaya ihtiyacı var. Aceleye getirilmenin nasıl bir şey olduğunu zaten biliyor. Ama inkar edemeyeceği ya da kontrol edemeyeceği bir zevk tarafından akıl sağlığının sınırlarına sürüklenmek? Hiçbir fikri yok ve ben de ona bunu vermek istiyorum.

En azından bu konuda iyiyim.

Başımın arkasına uzanıp tişörtümü avuçluyorum, sonra çıkarıp dolabımın kapısının yanında bir yere atıyorum. Masey yaklaşıyor, bakışları benimle kaynaşiyor. Sonra bir elini göğsümün ortasına doğru kaldırıyor. Parmakları kalbimin üzerinde zar zor duruyor.

Okşaması tüm bedenimde yankılanıyor. Bir nefes çekiyorum. Ve diğer elini kaldırıp iki avucunu göğsümde gezdirdikten sonra parmaklarını omuzlarıma doladığında, bu beklenmedik zevk karşısında ürpermek için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

Yüzüme bakıyor ama hiçbir şey söylemiyor.

Aklından neler geçtiğini bilmem gerek. "Tatlım?" Masey

kaşlarını çatıyor. "Öp beni."

O... bir şey. Seks yapacağımız için gergin mi? Yoksa seks yaptığımızda nasıl hissedeceğinden mi korkuyor?

Eğer ikincisiyse, aynı yerdeyiz

demektir. "Elbette." Her şeye rağmen,

bunu yapmak için ölüyorum.

Masey'e doğru eğilerek elimi ensesinde gezdiriyorum, parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum ve ağzını düşünüyorum. Bana olan tutuşu sıkılaşıyor. Yine dudağını ısıırıyor.

Bu beni deli ediyor.

Başparmağımla şişmiş dudaklarına vuruyorum. "Ver şunu bana."

Masey yarı sersemlemiş gibi başını sallıyor ve parmak uçlarına kalkıyor. Başını eğiyor ve dudaklarını benimkilerin altına yerleştiriyor.

Onu kendime doğru çekip dudaklarımı dudaklarının üzerine koyarken başının arkasındaki elim sıkılaşıyor. Yumuşak.

Çok yumuşak. Dudaklarına gömülüyorum ve öpüşmeyi derinleştirirken beni yastık gibi sarıyor.
Bu sefer, benim için açmasını istememe gerek yok. Nefes almak kadar otomatik.

Ağzının içinde kayarken bir iniltiyi tutamıyorum. Sonra bir tavşan deliğinden aşağı düşüyorum ve bir anda cennete dalıyorum. Kaçış yok, istediğimden değil. Ama bir an yatak odamın ortasında onunla birlikte duruyorum, hazırım ve kontrol bende. Sonra, o beni yüzdürüyor, döndürüyor, düşürüyor... O benim tek dayanağım ve umutsuzca ona sarılıyorum.

Onun içine daha derin dalmadan önce.

Masey beni karşılıyor, cezbediyor, beni ağzının afyon tatlılığına bağımlı kılarken aç ve inliyor.

Onu en yakın duvara yaslayıp kendime doğru sıkıştırdığımda, ellerini omuzlarımda gezdiriyor, göğsümde gezdiriyor, sonra karın kaslarımda gezdiriyor. Bir zevk sarsıntısı daha beni sarsıyor.

Öpüşmemizde nefes alıyor. Sahip olduğum her duyu ona uyumlanmış, onun yakınlığıyla yükselmiş ve keskinleşmiş durumda. Ama daha yakın olmalıyım. Daha fazlasına ihtiyacım var.

Başparmağımı sutyen askısının altına sokuyorum ve kolunu sarana kadar indiriyorum. Az önce açığa çıkardığım etin tadına bakmalıyım, bu yüzden köprücük kemiklerine kadar öpüyorum ve omzuna doğru kısıtıyorum.

Dudaklarımı teninde gezdirdiğimde beni daha sıkı kavıyor. Nefes alış verişi hızlanıyor. "Trace..."

İç çekişi, kimyamızın onu da en az benim kadar etkilediğini gösteriyor.

Bir elimi beline doluyorum ve göğsünü kavrayana kadar göğüs kafesinden yukarı doğru ilerliyorum. Ağırlığı mükemmel bir şekilde avucuma düşüyor. Ama teller, danteller ve fiyonklar gitmeli. Onun tenine ihtiyacım var.

Düşene kadar diğer sutyen askısına hafifçe vuruyorum. "Bunu çıkarmak istiyorum." "Evet."

"Meme uçlarını ağzımda istiyorum."

"Evet."

"Seni çıplak ve yatağında istiyorum." "Oh...evet."

Bu genellikle beni mutlu etmeye yeter. Masey ile değil.

Çenesini kavradım ve bakışlarını tuttum. "Seni yanımda istiyorum, her an, her nefes, her inilti... bütün gece."

Yutkunuyor. "Evet."

Gözleri ciddi. Ağzı benimkinin altında usulca kıvrılıyor. Uzak duramıyorum. Karşı koyamıyorum. Dudaklarını kendi dudaklarımdan altında eziyorum, onu ayaklarından kaldırıyorum ve göğsüme doğru çekiyorum.

"Trace!"

"Bacaklarını etrafıma sar ve tutun."

Öyle yapıyor ve ben de yatağıma koşup onu yatağın üzerine yatırıyorum. Sözsüzce beni izliyor, bana yapıyor. Ay ışığı üzerinde parlarken o kadar güzeldi ki.

"Neden seninle her şey çok farklı geliyor?" diye mırıldanıyor.

Bu güzel bir soru değil mi? Kolay açıklama, Thom olmadığım, benim için neyin uygun olduğuna değil, onun için neyin en iyi hissettirdiğine odaklandığımdır. Ama bence onun sorusu daha derin. Benimki de öyle. Neden onunla olan her şey bu kadar farklı hissettiriyor? Masey neden birkaç saatimi, birkaç kahkahamı ve birkaç orgazmımı paylaştığım diğer kadınlardan farklı?

Eskisi gibi rastgele seks yapmadığım doğru ve baba olmak önceliklerimi değiştirdi. Ama bu Masey ile hissettiğim her şeyin neden bu kadar yeni olduğunu açıklamıyor. Neden bana hiç hissetmediğim şeyleri hissettiriyor.

Ona aşık olmaya başlama ihtimalin var mı? Evet.

Onun da sana aşık olma ihtimali var mı?

Bu düşünce heyecanı doğrudan sikime yönlendiriyor. Bu mümkün değil. Benimle seks için, ona verebileceğim deneyim için ilgileniyor. Ama bir iki sikişten fazlasını isteyebileceği fikri beni tahrik ediyor. Aptalca bir hayal olsa bile, sadece bu gece için buna inanmama izin verebilirim.

Sert bir nefes vererek yatağa sürünüyorum ve yüzünü izleyerek üzerine çıkıyorum. Bana doğru uzanıyor ve ben de kollarımı ona dolamaktan, onu yaklaştırmaktan ve dudaklarını tekrar yakalamaktan kendimi alamıyorum.

Anında kendimi onun tadında, kokusunda, yumuşaklığında kaybettim. Bu geceyi kontrol etmek ve ona kaçırdığı her şeyi göstermek istedim. Aklımı kaybetmeyi hiç düşünmemiştim. Sonuçlarını çok iyi biliyorum. Ama işte buradayım, tüm kontrolümü kaybediyorum ve öpücüğünün o kadar derinine dalıyorum ki onun nerede bittiği ve benim nerede başladığım umurumda değil. Bir süredir tutkuyu gerçekten yaşamak için bağlantıya ihtiyacı olduğunu biliyordum. Yüzeysel olanla yetinmeyecek.

Onunlayken, ben de olmayacağım.

Altımda, Masey tutunuyor. Düne kadar hiç iyi öpüşmemiş bir kıza göre, şimdi kesinlikle işi biliyor. Nefesinin her yumuşak kesilişi ve her çaresiz, yalvaran dokunuşu beni daha da heyecanlandırıyor ve ona daha da bağlanmamı sağlıyor. Aramızda dönen yoğun şehvet beni baştan çıkarıyor. Çok yoğun. Baş döndürücü. Akıllara durgunluk veriyor.

Ama Masey ile gerçek duygular hissetmek? Bu yeni bir şey. Korkutucu. Buna karşı hiç savunmam yok.

Başımı eğiyorum ve onu çılgınca öpüyorum, sanki hissettiğim her arzunun cevabıymış gibi ağzının içine giriyorum. Beni aşağı çekiyor, vücudunu tamamen benimkiyle kaplamam için beni zorluyor. Onun üstüne yerleşiyorum. Çıplak teninin büyük bir kısmı benimkiyle buluşuyor. Temas sırasında ikimiz de inliyoruz.

Yüzünü ve boynunu öperken sırtının ortasındaki sütyeninin kopçalarını avuçluyorum ve ısrarcı parmaklarımla her birini birbirinden ayırarak sıkıyorum. Bant gevşiyor. Kaplar göğüslerinden kalkıyor. Giysiyi vücudundan sıyrıp atıyorum.

Ve bakıyorum.

"Hayatımda gördüğüm en güzel göğüslere sahip olabilirsin," diye mırıldandım.

Yalan da söylemiyorum. Doğal, simetrik, ağır ve yuvarlak. Koyu renkli areolaları, beni çağıran kızarmış, kalkık meme uçlarını çerçeveleyiyor.

Kahkahası gerginliğimi kesiyor. "Bu senin iltifat anlayışın mı?"

"Tam bir dallama gibi konuşmak istemem ama evet." İç çekerek göğüslerinden birini avuçluyorum. "Oh, siktir, tatlım."

Ve işte yine dudağını ısırıyor. Sonra göğüslerini avuçlayıp bana sunarak beni şok ediyor. "İster misin?"

Şaka mı yapıyor? "Evet. Daha çok istediğim tek şey geri kalanınız."

Her santimi o kadar öpülesi ki nereye odaklanacağını bilemiyorsun. Her nasılsa daha dolgun ve tatlı görünen dudaklarına mı? Gümüşü ışıktaki parıldayan ve beni baştan çıkaran tenine mi? Ya da gergin, mükemmel ve sanki fantezilerimden fırlamış gibi görünen göğüslerine mi?

Ona cevap verme şansı tanımıyorum, tıpkı ağzımı dayamak için mükemmel yerler arasında seçim yapmadığım gibi. Tekrar dudaklarından başlıyorum çünkü beni sürekli geri çekiyorlar. Bekliyor, yumuşak ve ayırık, olgun ve beni ne kadar çok istediğini göstermeye hevesli gibi öpüyor beni.

Ağzımı iyice aldıktan sonra geri çekiliyorum, dudaklarımı boynunun üzerinde gezdiriyorum ve göğüslerinin kabarıklığına inip meme uçlarına ıslak bir iz bırakmadan önce omzunu ısırıyorum.

Ben daha birine ulaşmadan, bana doğru eğildi. Açlıkla, ağzımı en yakın ucun etrafına

kapatıyorum, derinlemesine emiyorum ve dilimle işkence ediyorum. Çığlık atıyor, bacakları altımda huzursuzca hareket ederken ben de parmaklarımla diğerini avuçluyorum. Tırnaklarını sevindirici bir şekilde derinlerime batırıyor, bir tanesini

Bacaklarımı sarıyor ve beni daha yakına çekiyor.

İlk tepeyi geri çekiyorum, dilimi etrafında dolaştırıyorum, oynuyorum ve yalıyorum. Sonra diğer meme ucuna saldırıyorum. Ağzımı onunla doldurduğum anda beni yakalıyor ve göğsüne doğru tutuyor, sanki temas cızırdıyormuş gibi tıslıyor.

"Konuş benimle."

"Trace..." diye

pantolonunu indiriyor.

"Hoşuna gitti mi?"

"Evet. Nedenini bilmiyorum. Anlamıyorum..."

Neden Thom'un ona yaptıklarından farklı hissettiriyor? Anlıyorum. Karşılaştırma yapmak için burada.

Sadece benden hoşlanmasını tercih ederdim ama durum bu.

Ve eğer ondan daha fazlasını istiyorsan, peşinden

gitmelisin. Bu düşünceyi şimdilik rafa kaldırıyorum.

Bu gece Masey'le ilgili. "Daha çok tahrik olduğun için mi?"

Başını sallıyor. "Derim yanıyormuş gibi hissediyorum. Kalbimin kulaklarımda attığını duyabiliyorum."

Hassas boncuğunu tekrar ağzıma alırken gülümsüyorum ve o inleyene kadar uzun ve sert bir şekilde çekiyorum. "Daha önce hiç böyle hissetmiş miydin?"

Başını sallıyor ve beni ilk göğsüne geri götürüyor. "Tekrar emmemi ister misin?" Ama ben cevabı biliyorum. "Lütfen."

"Kirli bir şey isteme konusunda kibar olmana bayılıyorum," diye mırıldanıyorum başımı eğip saçlarımı tutup nefes nefese kalana kadar sert tepesini çekerken. Sonra tekrar diğerine geçiyorum.

Altımda, artık huzursuz olan sadece bacakları değil. Kalçaları da harekete katıldı, kıpırdanıyor ve kalkıyor, ağrısını dindirmem için sessizce bana yalvarıyor.

Bir elimi vücudundan aşağı kaydırıp kalçasının kıvrımını avuçluyorum - başparmağımı tangasının bel bandının altına kaydırıp hafifçe çekiştirmeden önce.

"Bunu çıkarmak istiyorum, tatlım." Tepkisini ölçmek için göğüslerine bakıyorum... ama dilimi ondan uzak tutamıyorum. "Amin istiyorum."

Ağzımı kadifemsi göğüslerinin üzerinde gezdirip koyulaşan meme uçlarını tekrar derinlemesine emdiğimde, yataktan dirseklerinin üzerine kalkıyor ve başını geriye atıyor. Göğsünün sert iniş çıkışları arasında başını sallıyor. "Evet. Ne istersen."

Tehlikeli kelimeler.

Saçlarını tutup çekiştiriyorum ve bana bakmaya zorluyorum. "İstediğim pek çok şey var. Önümüzdeki bir saat içinde hepsini halledemeyebiliriz."

"Bir saat mi? Bunu bir saat boyunca yapabilir misin?"

Ne yapacaksın, onu tahrik mi edeceksin? Onu akılsız ve çaresiz mi yapalım? Tamamen teslim olmasını mı? "Tatlım, bunu bütün gece yapabilirim. Ve senden istediğim her şeyi elde etmek, o kadar uzun sürebilir."

Ya da daha da uzun, çünkü yakın zamanda onunla işimin biteceğini sanmıyorum. Bunu sonra düşüneceğim.

"Trace?"

Elini çeneme dolaması ve sanki dünyadaki tek erkek benmişim gibi doğrudan gözlerimin içine bakmasında çok samimi bir şey var. "Öyle mi?"

"Acele et. Seni içimde istiyorum."

Olmak istediğim yer orası ama... "Henüz değil."

Kaşlarını çattı. "Neden? Ben hazırım. Islandım. Ben-"

"Hâlâ çok fazla düşünüyorum. Ve seni keşfetmeyi henüz bitirmedim. İzin ver, tamam mı?"

"Tamam." Titreyen sesi sızlanmanın sınırında bir şey gibi geliyor. Ama bana vücuduyla, tecrübesiyle güveniyor. Ruhunu.

Vücudundan aşağıya doğru öpüyorum, dudaklarım karnının üzerinde kalıyor. Her yeri çok yumuşak. Gölgeler kıvrımlarıyla oynuyor ve dilime tadabileceği ve oyalanabileceği yerler veriyor. Dudaklarımı belinin vadisi boyunca kaydırıyorum, sonra kalçasını yukarı kaldırıyorum, tangasını benimle birlikte aşağı indiriyorum. Giysiyi bacaklarından sıyrıp bir kenara atarken ellerim kesinlikle otomatik pilottaydı çünkü bakışlarım karanlıkla örtülü amına sabitlenmişti.

Lanet ediyorum. Odaya girdiğimde neden lanet olası ışıkları yakmadım? Masey'i istediğim gibi *göremiyorum* ama görebildiğim kadarıyla damarlarımda taze şehvet kaynıyor. Muhteşem kalçaları var. Yakın zamanda bronzlaşmaya çalıştığı ve başaramadığı renklerin soluk hatlarını görüyorum. Tüylü koyu renk saçları aradaki her şeyi koruyor. Kıvrımlarının dolgun, koyu pembe ve uyarılmışlığıyla parlak olduğundan şüpheleniyorum. Hayal ettiğim şey bu, ama ayrıntılar için öldürürüm.

Vücuduna doğru ilerlerken, avuçlarım bacaklarının üzerinde kayıyor ve yaklaşmak için onları birbirinden ayırıyor.

Ama bu yeterli değil.

"Bazı ışıkları açmak istiyorum, tatlım."

Tereddüt ediyor. "Ben hiç..."

"Işıklar açıkken seviştin mi?"

"Hayır."

"Peki ya gün içinde?" "Asla."

Bu da ne böyle? Thom'un kendi aletini bulabilmesi bile bir mucize.

"Bana izin vermen için bir sebep daha." Onunla geçireceğim geceyle ilgili her şey farklı olmak zorunda. "Tamam mı?"

"Işıklar açıkken senin önünde çıplak olmak tuhaf olacak." Lanet dudağını ısırıyor. "Ama tamam."

Çabucak sola dönüyorum ve başucu lambamı yakıyorum. Sadece çalar saatimi kurmama ve biraz kitap okumama yetecek kadar ışık veriyor ama bu da nefesimi tutmama yetiyor.

Masey düşündüğümde daha da çarpıcı, solgun ve pembe, pırıl pırıl ve kızarmış. Ve çok ıslak.

Dudaklarımı yalamamak için elimden geleni yapıyorum.

Birden bir koluyla göğüslerini, diğer eliyle de amını kapatıyor. "Trace?" Bakmadan duramıyorum. "Evet?"

"Bu ifadenin ne anlama geldiğini bilmiyorum ama beni canlı canlı yemek istiyorsun gibi görünüyor."

"Başlamak için iyi bir yere benziyor," diye mırıldanıyorum bacaklarının arasına yerleşip kalçalarını avucumun içine alırken, şaşkınlık çığlıklarını duymazdan gelip ağzımı kaygan etinin üzerinde açarken.

Cennet. Beynimden geçen ilk kelime bu. Bu onun en topraksı, en dışı kısmı. Ve bir kez tattıktan sonra, nasıl doyacağımı bilmiyorum. Bal gibi tatlı ve akıcı. Bereketli. Neşeyle, dilimi en pürüzsüz etinin arasında gezdiriyorum ve dudaklarımı en sert kısmının etrafına sarıyorum.

Ağzımı amına gömmeden önce yüzünde gördüğüm endişe ve itiraz? Yerini küçük nefesler ve inilti, uzun inlemeler, titremeler ve kalçaların sallanması almıştı.

Hoşuna gitti.

Am yalayarak geçirdiğim tüm saatleri toplayacak olsam, muhtemelen toplamdan utanırdım. Ama Masey'e tamamen onun için olan bir zevki nasıl vereceğimi biliyorum. Çalışması,

endişelenmesi ya da katılması gerekmiyor. Sadece zevk alması gerekiyor.

Parmakları saçlarımın arasına giriyor, kafa derim boyunca kayıyor. Ben klitorisini emerken, o geriliyor ve çekiştiriyor.

"İyi misin, tatlım?" Vücuduna bir göz attım.

Yanakları daha da pembeleşti. Sanki yatağın içinde eriyormuş gibi gözlerini kapatıyor. "Aman Tanrım. Bana ne yapıyorsun?"

Cevap olarak onu tekrar ağzıma çekiyorum ve dilimle ucunu okşuyorum. Bacaklarını bilinçsizce açıp öyle güzel bir teklifte bulunuyor ki, ellerimi gür poposunun altına sokup onu ağzıma doğru kaldırmaktan kendimi alamıyorum.

"Seni boşaltmak istiyorum," diyorum onu yerken.

Ellerimin arasında kıvranıyor ve meme uçlarını koparıyor. "Bu çok fazla. Çok fazla. Nasıl yapacağımı bilmiyorum..."

"Halledebilir misin?" Başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdiriyorum, sonra tembel bir daire çiziyorum.

Tüm vücudu geriliyor. Beni umutsuzca kavrarken sıkıyor ve kenetleniyor. Kafa derim karıncalanıyor ve yanıyor ve ben buna bayılıyorum. Masey genelde çok derli toplu ve kontrollüdür. Seks konusunda uzun bir geçmişe sahip olabilirim ama onu çözerken bu bana iyi hizmet ediyor.

"Yapamam."

Beynimde bir şeyler kıpırdıyor. "Hiç kendi kendine orgazm olmadığın bir orgazm yaşadın mı?"

Tereddüt ediyor. Geçmişini gözden geçirip bir olayı hatırlamaya çalıştığı için mi? Belki, ama aynı zamanda iki parmağımı içine sokarken en hassas noktasını yaladığım için de olabilir.

Masey vücudu eğilirken saçlarımı tekrar çekiştiriyor.

"Trace!" "Gelmek ister misin?"

"Evet," diye

pantolonunu indirdi.

"Hazır mısın?"

"Evet!"

"Tek yapman gereken soruma cevap vermek."

"Ne?" diye çığlık atıyor.

"Thom seni hiç boşalttı mı?"

"Sanırım."

Ama sesi pek emin gelmiyor. Ve açıkçası, eğer emin değilse... cevap hayır.

Vay anasını.

Bunu düzeltereğim. Bütün geceyi tamir ederek geçireceğim. Eğer bana izin verirse sabah tekrar düzeltereğim. Çünkü Masey gibi seksi bir kadının doğru düzgün tatmin edilmemesi çok yanlış. Ona neyi kaçırdığını göstermekten çok mutluyum.

Eğer yaparsan... şey, Thom'la on yıl kaldı. Onu iyi hissettirirsen seninle kalmaya razı olur mu?

İlgi çekici bir soru.

Yeni bir amaç duygusuyla başımı tekrar ona doğru eğiyorum ve tüm dikkatimi en çok ihtiyaç duyduğu yere veriyorum. Dilimi klitorisinin üzerinde defalarca gezdiriyorum, bir yandan da parmaklarımı içinde gezdiriyorum, onu tahrik edecek o pürüzsüz, hassas noktayı arıyorum-

"Trace!" Masey'nin gözleri fal taşı gibi

açıldı. Gel. İşte orada.

Vücudunun kasılması, teninin pembenin en tatlı tonuna dönüşmesi, amının muhteşem bir kırmızıyla dolması ve kendini dürüstçe tutkuya teslim etmesi beni büyülüyor. Gözleri kapanıyor ve *O* yüzü gerçek - birilerini etkilemek için aynada yaptığı bir şey değil. Ve bunun Thom'un hiç görmediği bir yüz olduğuna ikna oldum çünkü bu doruk sonsuz görünüyor. Tabii ki, yığarak uzatıyorum

ama sanki daha önce böyle bir duyguyu hiç tatmamış gibi kasılıyor ve dönüyor.

Tanrım, Masey çok çekici ve onun içinde olmak için sabırsızlanıyorum.

Yavaşça inlemeye başlıyor ve ben geri çekiliyorum. Nefesleri sert ve kesik kesik geri dönüyor ve gözlerini açıp, hâlâ bacaklarının arasına tünemiş olan bana doğru kırıştıyor. Yüz ifadesi tapınma ve panik arasında bir şeydi.

"İyi misin?" Soruyorum.

"Aman Tanrım. Bana ne yaptın?"

Yavaşça doğruldum ve kaşlarımı kaldırdım.

"Beğenmedin mi?" *"Bayıldım."* Artık ne kaçırdığımı biliyorum."

Bu beni gülümsetti. "O zaman daha fazlasını aldığından emin olalım." "Evet. Lütfen. Şimdi." Masey şortuma uzandı ve çekiştirdi. "Onları gerçekten çıkarmak istiyorsun, ha?" Ona sataşmadan duramıyorum.

Bana gamzesiyle birlikte çok şirin ve mahcup bir sırıtış atıyor. "Çok mu heveslisin? Özür dilerim. İstedim ki... bilirsin, hazır olduğundan emin olmak için..."

Onu rahatlatmak için "İstekli olmak umurumda değil," diyorum ama gerisini tercüme etmek bir dakikamı alıyor. Sadece bir anlam çıkarabiliyorum ve bu da bir WTF. Eski sevgilisi kafasının seks için "hazır" olmasını mı bekliyordu? "Ama şimdi ağzını ne kadar sevsem de, bu gece bana oral seks yapmanı beklemiyorum."

Bu açıkça onun kafasını karıştırıyor.

"Yapabileceğinden emin misin-" "Yapmak mı? Tatlım, hiç sorun olmaz."

Yüzünü buruşturuyor. "Özür dilerim. Öyle düşünmemeliydim... Thom ve ben bir rutine girdik-" "Belli ki bu ikinizin de hoşuna gitmiyordu. Şimdi onun hakkında konuşmayı bırakalım, olur mu?"

Masey gözlerini kapatır. "Kesinlikle. Şimdi fark ettim... Çok özür dilerim. Sorun yaşayacağınızı ima etmek istememiştim..."

"Bilmiyorum ama çok tatlısın."

Topuklarının üzerine oturur ve yüzünü kapatır. "Utaniyorum."

Onu bileklerinden tutuyorum ve avuçlarını yanaklarından nazikçe ayırıyorum. "Hayır, sen harikasın. İçine girmeme izin ver ki seni tekrar iyi hissettirebileyim."

Masey başını sallar. "Kulağa harika geliyor."

Yataktan kalkıp komodinden bir prezervatif alırken gülümsüyorum, sonra şortumu çıkarıp odanın diğer ucuna atıyorum. Arkamı döndüğümde gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Aman... vay canına."

Gülüyorum. "Ben sadece normal bir adamım."

"Eskiden çıplak kardeşlik partilerine katılırdım, bu yüzden çok fazla penis gördüm. Bu normal değil." "Çıplak kardeşlik partileri mi? Üniversiteye gitmeyerek çok şey kaçırmışım gibi görünüyor."

"Yüzme partileri olarak başladılar ama..." Bana biraz daha bakıyor. "Düşünce trenimi kaybettim."

"Buraya gel," diye cesaretlendiriyorum yaklaşırken. "Seni tekrar öpmeme izin vermeye ne dersin?" Bu önemli çünkü ellerimi onun üzerine koyduğumda bu işin çok hızlı ilerleyeceğini düşünüyorum.

Hâlâ dizlerinin üzerinde, yatağın üzerinde öne doğru eğiliyor ve elini kaldırıyor. "Yapabilir miyim?"

"Tatlım, bana her yerde dokunabilirsin. Senden iyi hissetmek dışında bir şey yapmanı

beklemediğimi açıkça belirtmek isterim."

"Zaten biliyorum." Yumuşakça gülümsüyor.

Sonra avucunu göğsüme yerleştiriyor ve şaftımı kavrayana kadar aşağıya, aşağıya doğru

hissediyor. Meraklı parmakları beni dipten uca okşarken bir nefes çekiyorum.

Gözlerimi kapatıyorum ve inliyorum. "Başka birinin elinin üzerimde olmasının ne kadar iyi hissettirdiğini bilemezsin."

"Uzun zaman mı oldu?"

"Ranger'ı hastaneden eve getirdiğimden beri. Çok meşguldüm..."

"Beni zaten çok iyi hissettirdin, izin ver-"

"Bu kısasa kısas değil." Ve eğer Thom ona böyle hissettirdiyse, o pisliğin peşine düşüp suratına bir yumruk atmamak için kendimi zor tutacağım. "Seninle olmak istiyorum, tamam mı?"

"Bunu ben de istiyorum."

Elini sikimden kaldırıyorum ve avucuna bir öpücük kondurduktan sonra kolumu ona doluyorum, onu kendime çekiyorum ve yavaşça öpüyorum. "Bunun senin için doğru olmasını istiyorum."

"Bunu takdir ediyorum, ama ya sen?" Elini göğsüme götürerek beni durdurdu. "Şimdi iyi misin?"

Az önceki aptalca hareketime geri döndüğünü fark etmem bir dakikamı alıyor. "Evet. Gerçekten üzgünüm."

"Olaylı bir yirmi dört saat geçirdikten sonra sana engel olmak istemedim. Herhangi bir kırgınlığım olmazdı-"

"Yoluma çıkmıyorsun ve gitmeni istemiyorum." Elini elime alıyorum ve dudaklarımı onunkilerin üzerine koyuyorum, böylece onu bu konudan uzaklaştırabiliyorum.

Masey itiraz etmiyor ya da daha fazla soru sormaya çalışmıyor ve ben de minnettarım. Ama... ne zaman duygularımı gerçekten önemseyen biriyle birlikte oldum ki?

Gerçekten mi? Asla.

Yine de hiçbir zaman nazik, tatlı ya da şefkatli oldukları için kızlarla birlikte olmadım. Genellikle yüksek topuklu kısa etekler giyen, sınırlardan hoşlanmayan ve seksi seven kadınların peşinden gittim.

Bu Masey değil... yine de benim düğmemi çeviriyor. Daha fazlasına ihtiyacım var. Onun tadına bakmalıyım, onu hissetmeliyim, onu almalıyım. Bir gece yeterli olur mu bilmiyorum.

Masey'i yanlış yönlendirmek için ona kondurduğum öpücük dikkatimi dağıtıyor. Burnuma bir parça hindistan cevizi kokusu doluyor, ama şimdi bu koku onun amının kokusuyla birleşiyor. Birden, avuçlarımı sırtından aşağı kaydırmaya, kışını avuçlamaya ve onu daha yakına çekmeye karşı koyamıyorum.

Masey bana karşı eriyor ve kaygan, şişmiş kıvrımlarını sikime doğru kıvrıyor. Kanım tutuşuyor. İhtiyacım artıyor, kontrolümün kalıntılarını söküp atıyor. Bunu yavaştan almak, sonunda teslim olup onu sikimin her santimiyle doldurmadan önce onu acıtmak istiyordum. Şimdi mi?

Beklemek bir seçenek değil.

Bir hırıltıyla onu kendime doğru kaldırıyorum ve yatağa kadar takip ediyorum. Şimdi üstte, ağzımı tekrar onunkinin üzerine eğiıyorum, tatlılığının içine batıyorum.

Yine de yeterli değil. "Oh, tatlım..."

Kollarını bana doluyor, dudakları omzumun üzerinden boynuma doğru bir yol çiziyor. "Bu çılgınlık."

"Bu mu?" Ben de ağzımı ondan uzak tutamıyorum. Çene hattında geziniyor, savunmasız boğazını yalayana kadar başını geriye itiyor, sonra dilimi aşağıdaki zarif oyuya doğru indiriyorum.

"Bu arzu. Bu kadar yoğun bir şey hissedebileceğimi bilmiyordum. Bana yaşattığın doruktan sonra -ki aslında hiç doruk yaşamadığımı fark ettim- doyduğumu ve senin iyi hissetmene odaklanmaya hazır olduğumu düşünmüştüm. Ama..."

"Daha fazlasını istiyorsun." Yüzüme pis bir sırıtma yayılıyor.

Başını sallıyor. "Şaşırmış görünmüyorsun."

"Biraz bile değil. Henüz tatmin olmanı istemiyorum." Dizlerimin üzerine oturup prezervatif paketini yırtarak açıyorum ve uzunluğuma doğru yuvarlıyorum. "Tatmin olduğunda içinde derinlerde olmak, zevkini tahrik etmek istiyorum."

Düz beyaz dişleri, somurtan alt dudağını ısıyor. Kontrolümü test etmeye mi çalışıyor?

Prezervatifi yerleştirdikten sonra kendimi tekrar vücudunun üzerine indiriyorum, sikim elimde ve başını açıklığına dayıyorum. Masey nefesini tutmaya başlamıştı bile, vücudu gergindi. Saçlarını alnından geriye doğru okşuyorum. "Gergin olma. Tuttum seni."

Başını sallıyor. "Heyecanlıyım. Bu... doğru hissettiriyor." Evet, öyle. Ve artık hiçbir şey beni durduramayacak.

Ellerimi başının iki yanına koyarak ileriye doğru itiyorum. O kadar kaygan ki içine dalmak erimiş tereyağında kaymak gibi. Etrafımda sıcak ve ipeksi. Sıkı, evet. Tanrım, öyle mi? Gözlerimi kapatıyorum ve daha da derine dalarken inliyorum.

Şaşkınlık soluğunu dolduruyor, bu da hızla gırtlaktan gelen bir iniltiye dönüşüyor. "Oh, Trace..."

Tam olarak nasıl bir şoka tepki verdiğini biliyorum. Onun içinde olmanın iyi hissettirmesini beklerdim. Karıncalanmayı. Yanmayı. Ama bu öyle değil. Daha önce hissettiğim hiçbir zevke benzemiyor. İliklerime kadar işliyor ve sıcak. Kendimi kabzasına kadar onun sıkıca kavrayışına gömdüğümde, hissettiğim şey keskin ve acil. İnkâr edilemez, ertelenemez ya da kontrol edilemez. Arzunun bu boğucu tutuşu beynimi kapatıyor, solunumumu hızlandırıyor ve her reseptörümü Masey'nin kokusuna, vücuduna, tadına ve ihtiyacına ayarlıyor.

Umutsuzca daha derine inmeye çalışarak ona sürtünüyorum. Şok olmuş bakışları bana kilitleniyor. Tırnakları sırtıma batıyor. Bacakları beni sıkıca sarıyor, sanki ballı derinliklerinden çekilmemi engellemeye niyetliymiş gibi.

Sanki şimdi gidecekmişim gibi.

"Tatlım..." Yavaşça, etinin bana yapışmasının akıllara durgunluk veren çekişini ve kenetlenmesini hissedecek kadar geri çekiliyorum. Ama aramızdaki bu mesafe bile çok fazla geliyor, bu yüzden avuçlarımı şilte üzerinde genişletiyorum ve daha da derine itmek için kaldıracımı kullanıyorum. "Tanrım."

Ecstasy kelimesi boğazımdan yırtılıyor. Masey ihtiyacını daha fazla haykırıyor, sonra benimle birlikte sallanıyor, bana kadar geliyor, bir santimimi daha içine alıyor. Ama bu beni terletmeye, tekrar inletmeye ve onu sıkıca tutmaya yetiyor.

Aramızda ne haltlar dönüyor? Hiç böyle bir şey hissetmemiştim. "Evet."

Yalvarışı tiz ve keskin olmadan önce pantolonunu çıkardı. "Evet."

Sikeyim evet.

Dizlerimi yatağa dayıyorum, kalçalarından birini avuçlayıp yukarı kaldırıyorum, sonra tekrar geri çekiliyorum, sadece daha fazla güçle içine giriyorum ve yolumu biraz daha derin buluyorum.

Olanlar çok çarpıcı. Bir vahiy. Hızla yükselen bir zorunluluk. Lanet bir bağımlılık. "Çok yavaş. Daha hızlı. Daha hızlı," diye yalvarıyor.

Benim de ihtiyacım olan bir şeyse buna hayır diyemem. "Bekle."

Yapıyor ve sadece elleriyle değil, tüm vücuduyla. Parmakları omuzlarımı kavırıyor. Dişleri boynumu ısıyor. Kalçaları beni sıkıyor. Kukusu etrafımda kenetleniyor.

Çılgınca ama şu anda yemin ederim ki hayatımın geri kalanında tek bir kadınla birlikte olma şansım olsaydı bunu seçerdim.

Masey'nin bana ait olduğunu hayal etmek tüm kısıtlamaları ortadan kaldırıyor. Birdenbire

çırılçıplaktım ve yaklaşan bir arzu treniyle karşı karşıyaydım. Beni ezip geçmesine izin vermekten mutluyum.

Dişlerimi gıcırdatarak geri çekilirken homurdanıyorum, sonra Masey'nin içine itiyorum, aletimin her çıkıntısını ve damarını hissedecek kadar yavaş ama yine de nefesini tutmasını sağlayacak kadar hızlı. Sonra yapıyorum

Tekrar. Ve tekrar. Ve sonra... Durmuyorum.

Başım hafifliyor. Başım dönüyor. Vücudumdan fişkıran ve Masey'den daha fazlasını talep eden sersemletici mutluluk dışında hiçbir şey kaydedilmiyor.

Ağına açgözlü bir öpücük bırakıyorum, içine derinlemesine dalıyorum ve itişlerimin hızını ve gücünü artırırken dilini alıyorum. Tam oradaydı, eti daha sıcak yanıyor, daha sıkı hale geliyordu. Sallanıyor ve beni tırmalıyor. İsteksizce, açlıktan ölmek üzere olan ciğerlerime hava çekmek için öpüşmeye ara veriyorum. Dudaklarından ricalar ve övgüler dökülüyor.

Sikeyim. Orgazmım geliyor, durdurulamaz bir fırtına gibi üzerime çöküyor. Benimle olması için dua ediyorum. Olmak zorunda. Ona *ihtiyacım* var. Bunu onsuz yapmak istemiyorum.

"Gözlerini aç," diyorum.

Kirpikleri dalgalanıyor. Gözleri masmavi parlıyor, kalın siyah saçakları ve tahrik lekeli yanaklarıyla çerçevelenmiş. Beni cezbediyor ve yalvarıyorlar.

Bir elimle kalçasını sıkıyor, diğer elimle saçını çekiştiriyorum. Zar zor hareket edebildiğini biliyorum. Sert ve sahiplenici davranıyorum. Kendimi durduramıyorum. Bu doruk noktası kafamın tepesinden patladığında sadece aletimin onun içinde olması beni tatmin etmeyecek. Onun içinde boğulmak için çaresizim; gözlerine, düşüncelerine, damarlarına dalmak istiyorum. Bir anıdan fazlası olmak istiyorum.

Onun kalbinde olmalıyım.

"Trace. Trace." Nefes nefese adımı sayıklıyor. "Trace..."

Amı kasılıyor. Parmakları yapışıyor. Gözleri kapanmaya başladığında saçlarını tekrar çekiyorum. "Hayır. Bana bak. Boşalacak mısın?"

"Evet. Şimdiden. Nasıl yapacağımı bilmiyorum. Ben..." Titreyerek soluması daha çok bir sızlanmaya benziyor. "Lütfen."

Kahretsin, bunu durduramıyorum. Siktir, buna ihtiyacım var. Kahretsin, ben bittim.

Vücudunun derinliklerine doğru daha hızlı, daha hızlı itiyorum. *Bang. Bam. Bang. Bang.* Yatak başlığım sert ve tutarlı bir ritimle yatak odasının duvarına çarpıyor. Eğer yan komşum etrafta olsaydı, daha sonra özür dilerdim. Eğer oğlumun uykusu ağır olmasaydı, onu uyandırmaktan endişe ederdim.

Ama artık hiçbir şey ve hiç kimse beni durduramayacak.

"Evet." İçine daha sert, daha hızlı dalıyorum, mavi, mavi gözlerinden başka hiçbir şeyin farkında değilim ve ecstasy bana saldırmak için yükselirken beni nasıl çevrelediğinin farkındayım.

"Aman..." Boğuk, nefessiz bir çığlık atarken vücudu geriliyor ve eğiliyor. "*Trace!*"

Altımda titremeye ve nabızı atmaya başladı.

Şaşırtıcı, boğucu bir zevk uçuşumuna doğru onu takip ederken bakışlarının şokunda kendimi kaybediyorum. Daha kısa, daha hızlı, öncekinden daha öfkeli vuruşlarla dalıyorum. Dakikalar sonra, üzerime bir şey dalgası çöküyor; sarsıcı, baş döndürücü, kafa karıştırıcı. Beni dümdüz ediyor. İçimdeki bağırsakları söküp atıyor.

Ve kendimi Masey'e bıraktığımda, bu beni değiştiriyor - bir kez ve sonsuza dek.

YEDİNCİ BÖLÜM

W

Bu gece Masey'le üçüncü kez seviştikten sonra derin ve doygun bir iç çekişle yatağıma Masey'in yanına yerleşiyorum. Kendimi hiç bu kadar doymuş ve tamamlanmış hissettiğimi hatırlamıyorum.

İlk tutku patlamasından sonra bir saat uyuduk, sonra uyandık, göğsüm sırtına yapışmış, karşılıklı olarak birbirimize açtık. Onu elleri ve dizleri üzerine itip kalçalarını kavrayıp içine girebildiğim kadar girmeden önce prezervatif takacak sabrım yoktu. Ağzım boynundayken ve parmaklarım omuzlarını ısırırken, onu soluk soluğa bir doruğa götürürken çığlıkları beni sürükledi. Sonra tekrar uyuduk.

Bu kez birbirimize bakarak uyandık, birbirimizin kollarına ve bakışlarına dolanmıştık. Birlikte harekete geçtik. Bu kez Masey çekmecedan prezervatifi aldı, ben de kalçalarını kalçalarımın iki yanına yerleştirip üzerime oturdum. Aletimi kılıfına sokar sokmaz içine daldım. Kızarmış yanaklarının, zıplayan göğüslerinin ve kavrayan amının hipnotize ettiği yavaş, şehvetli bir yolculuk geçirdim. Sonunda, ikimiz de başka bir patlayıcı doruğa doğru savrulduk.

Ve lanet olsun ki ondan daha fazlasını istemiyorum. Ne oluyor lan, yine mi on yedi yaşındayım? Saate bakıyorum. Sabah üç elli dört.

Ranger uyanmadan önce onunla bir kez daha sevişmeme izin verecek mi ve ben onun vücudu ve zevkimiz dışında bir şeye dikkat etmek zorunda kalacak mıyım? Gerçekten öyle umuyorum çünkü seks, Masey'i bu kaçamağın daha fazlasına yol açıp açmayacağını görmek için yeterince uzun süre kalmaya ikna etmek için sahip olduğum en iyi ve tek araç olabilir.

Aklımı kaçırmış gibi konuşuyorum. Ama ben tamamen ciddiylim.

Ona doğru kayarken, beni kollarını açarak karşılıyor ve memnun bir iç çekişle başını oraya koymadan önce göğsüme saygılı öpücükler konduruyor. "Vay canına."

"Vay canına," diye ikinci kez söyledim.

"Yorgunum ve ağrım var ama vücudum çok canlı hissediyor."

Tam da duymak istediğim şey. Onu sırt üstü yatırdım ve gülümseyerek üzerine çıktım. "Şimdiye kadar bu geceden pişmanlık duymadın mı?"

Başını sallıyor, bakışları ciddi ve dürüst. "Hayır. Ben öyle düşünmüştüm. Düşüncesizce ya da akılsızca bir şey yapmışım gibi hissedeceğimi düşündüm... Bilmiyorum. Bir kadının kendisini iyi hissettirecekse istediği kişiyle seks yapmasından yanayım. Sürtük ayıplamasına dayanamam. Ama kendimi Thom'dan başka kimseyle birlikte görmedim ve endişelendim-"

"Keşke yapmasaydım mı diyorsun?"

"Evet." Elini omzumun üzerinden kaydırıp beni öpüyor. "Ama şimdi Harlow'un tavsiyesine daha önce uyup seninle tanışmaya gelmediğim için kendime kızıyorum."

Onun itirafı beynime çarpıyor. "*Benimle* buluşmaya mı geldin?"

"Evet. Harlow'u görmek istedim ve yeni bir bakış açısı kazanmak için biraz uzaklaşmaya ihtiyacım vardı. Ama-" "Ayrılık çok yeni olduğu için mi?"

"Öyle sanıyorsun, değil mi? Ama hayır. Onları görmeye devam ettim, Thom ve Betsy-" "Bu onun yeni kız arkadaşı Betsy mi?"

"Evet. Onları şehirde görüp duruyordum ve bir şeyler hissedebileceğimi düşündüm. Kıskançlık mı? Üzüntü? Öfke?" Başını sallıyor. "Beni gerçekten anlamayan ve anlamaya da çalışmayan bir adamla on yılımı harcadığım için duyduğum pişmanlık dışında hiçbir şey."

Ona daha sıkı sarıldım. "Özür dilerim, tatlım. O bir pislik ve sen daha fazlasını hak ediyorsun." "Özür dileme. Bu senin suçun değil, benim suçum."

"Eğer orada olup seni tüm bunlardan kurtarabilseydim, kurtarırdım."

"Dinler miydin emin değilim. O saçmalığı ve ayrılığı atlatmam gerekiyordu, anlıyor musun? Şoku atlattıktan sonra tek hissettiğim uyuşukluktu. İşimi yapmak normal görünüyordu. Annemle vakit geçirmek de öyle. Ama diğer her şey boşluk gibi geliyordu. Aylarca kırıldığımı falan düşündüm. Ayrıldığımız gün ağladım, çünkü onu kaybetmek hayatımdaki bir demirbaşı kaybetmek gibiydi. Bir hafta önce de babam ölmüştü."

"Duydum. Ne hıyar ama," diye mırıldanıyorum lanet okur gibi. "Thom, baban değil."

Başını sallıyor. "Ama o zamandan beri ağlamadım. Nedenini bilmiyordum... ta ki sen onu muhtemelen hiçbir zaman gerçekten sevmediğimi söyleyene kadar. Sadece ona alışmıştım. Bunu daha önce fark etmediğim için kendimi aptal gibi hissediyorum."

"Aptal değil. Sadık. Ve bundan utanman için hiçbir sebep yok. Umarım mutluluğunuza öncelik vermeyi öğrenmişsinizdir."

"Deniyorum. Ama başka biriyle seks yapmanın garip, yabancı ve yanlış hissettireceğini düşündüm."

Bir şey." Kocaman bir gülümseme yemyeşil ağzını güzel bir şeye dönüştürüyor. "Ama inanılmazdı."

Onu öpmekten kendimi alamıyorum ve daha fazla bilgi almak için ısrar ediyorum. "Ya seninle işim henüz bitmediyse?"

Kıkırdıyor. "Üzölmeyeceğim. Kimin uykuya ihtiyacı var ki? Tabii daha sonra çalışmak zorunda değilsen. O zaman uyumamak berbat olur ama-"

"Çalışmak zorunda değilim."

"Yapmalıyım, ama kiraladığım eve döndüğümde bir iki şekerleme yapacağım."

Onu öylece bırakacağımı mı sanıyor? Elimde olsa bırakmazdım. Onu bir ya da iki gün daha tutabilirsem, bir şekilde bunu bir ya da iki haftaya çevirebilirsem, bana gerçekten aşık olma ihtimali var mı? Belki, ama içimdeki bekar, benim de düşebileceğim konusunda uyarıyor.

Ama kendimi kurtarmak için çok geç olduğundan endişeleniyorum. "Ya da bugün izin alabilirsin," diye öneriyorum.

Parmak ucunu alaycı bir hareketle çenemde gezdiriyor. "Ve ne yapacaksın?"

"Gelebileceğime oldukça eminim" - ereksiyonumu kalçasına doğru sallıyorum - "bir şeyle." "O şey hiç yorulmaz mı?" Kıkırdaması bana hiç de üzgün olmadığını söylüyor.

"Sen etraftayken olmaz."

"Madem ben buradayım, sen buradasın ve ikimiz de çıplağız..."

"Ve yatağında, aletim senden daha fazlası için çığlık atarken... Çok mu ağrıyorsun, tatlım?" "İdare edeceğime eminim."

"İşte bunu duymak hoşuma gidiyor." Başka bir prezervatif almak için çekmeceye uzandım. Bu hızla gidersek, öğlene kadar eczaneye gitmem gerekecek.

Masey iç geçiriyor. "Thom'la hiç bu kadar mutlu hissettiğimi hatırlamıyorum."

"Öyle mi?" Küçük folyo ambalajı avuçluyorum. "Bakalım seni daha da mutlu edebilecek miyim?"

Saniyeler içinde korunuyoruz ve kalçalarını kavrayıp ayırıyorum ve tekrar içine giriyorum.

Kahretsin, ilk seferki kadar iyi. Hayır, daha iyi. Şişmiş ve beni kavlıyor ve cehennemden daha ıslak, evet. Ama bana daha çok bağlandı. Ağzımı arıyor, onu öpmem için ısrar ediyor. Bacaklarını etrafıma sarıyor ve benimle birlikte hareket ediyor, onu doldurmam konusunda kararlı. Omuzlarıma gömülmesinden ne kadar hoşlandığımı ona hiç söylemedim, ama o bunu anlamış olmalı, çünkü bana tam olarak arzuladığım şeyi veriyor.

Bir inilti çıkarmak için ağzımı ayırıyorum ve dudaklarını kulağıma yaklaştırıyor, nefes nefese kalıyor ve omurgamdan aşağı ürperti gönderiyor. Muhtemelen bundan ne kadar hoşlandığımı da anlamıştır. Sonra beni tamamen mahvetmek için tasarlanmış tek şeyi yapıyor.

Benimle konuşuyor.

"Ne zaman içimde daha fazla derinleşemeyeceğini düşünsem, yapıyorsun.

Seni hissediyorum..." "Ben de seni hissediyorum tatlım."

"Her tümsek ve çıkıntı sıyrıyor-" Nefes nefese kalıyor, sonra tırnakları tekrar sırtımı tırmalarken dişlerini bir kez olsun dudağına değil omzuma batırıyor. "Boşalacağım. Nasıl?"

Zaten demek istediği de bu. Çünkü birlikte çok iyiyiz. Birbirimize ait olduğumuz için mi?

Bu mantıklı değil, ama Masey'nin içine her girdiğimde, bunun bir öncekinden daha iyi olmasının başka bir açıklamasını bulamıyorum. Ve başka neden sadece bedenlerimizle ilgili olmayan bir şekilde ona bağlı hissedeyim ki? Daha fazlasına ihtiyacım var. Ona zevki hakkında bir şeyler öğretmiş olmam beni tahrik ediyor ve beni işaretlemeye kararlı görünmesi beni heyecanlandırıyor. Ama onunla birlikte olmanın özel hissettirmesini seviyorum.

Bunu daha da iyi yapan ne? Ben de onu çözdüm. Onu neyin harekete geçireceğini biliyorum ve bunu acımasızca kullanmaktan çekinmiyorum.

Ellerimi kışının altına kaydırarak onu eğip kaldırıyorum, böylece her vuruşum içindeki sinir açısından zengin noktaya sürtünüyor. Gözleri fal taşı gibi açılıyor. Birkaç darbeden sonra, yapıyor ve inliyor. Birkaç tane daha... ve kahretsin, tekrar benim için parçalanıyor, kenetleniyor ve haykırıyor. Sesi tavanda yankılanıyor. Kolları ve bacakları beni hiç bırakmayacakmış gibi sıkıca sarılıyor. Ve son titremeleri arasında bakışları benimle bütünleştiğinde, içimde vahşi bir şeyi serbest bırakıyor. Ona doğru hamle yapıyorum, derinliklerini dolduruyorum ve bırakıyorum.

Doruk noktası o kadar yoğun ki nefes almak için enerji harcayamıyorum. Görüşümün kenarlarında siyah noktalar dans ediyor ve o kadar uzun ve alçak sesle inliyorum ki boğazım gargara yapmışım gibi hissediyor.

Masey, ben karanlık ve coşkulu kafamdan inerken omuzlarıma, yüzüme ve ağzıma öpücükler konduruyor.

Nefesimi tuttuğum anda, onun ağzını yakaladım. Hiç böyle orgazm olmamıştım. Vücudumun sınırlarına hiç lanet etmemiştim çünkü bütün bir gece seks yaptıktan sonra kendimi hiç doymuş hissetmiyorum. Fiziksel olarak, onu tekrar alabilmem için lanet olası bir uykuya, yemeğe ve duşa ihtiyacım var. Gerçekçi olmak gerekirse, yatağımdan kalkıp beni çıldırtan o küçük kıvrak vücudunu esnetmeyeceğine, sonra da bensiz bir on gün daha geçirmek için göz kamaştırıcı tatil villasına geri dönmeyeceğine dair hiçbir güvencem yok. Ya da daha kötüsü, kimyasını başka biriyle test etmeyecek.

Yorgun bir iç çekişle ağzımdan kurtuluyor. "Bir noktada uyumama izin vermelisin, biliyorsun değil mi?"

Onu daha yakına çekiyorum. "Gözlerini kapat."

Masey yapar. Neredeyse anında düşüyor.

Normalde ben de aynısını yapardım. Vücudum çok yorgun. Ama zihnim dinlenmiyor.

Onu daha uzun süre kalmaya ve bize gerçek bir şans vermeye nasıl ikna edebilirim?

Telefonum komodininin üzerinde vızıldadığında zaten bir düzine fikir düşünmüş ve her birini muazzam derecede aptalca olduğu için bir kenara atmıştım. Sarsılarak döndüm ve cihaza baktım.

Nia Cook, Harlow'un baldızlarından biri. Neden sabahın beşinden önce arıyor? Bir sorun var. Çakı gibi kalkıp cihazı kapıyorum ve içine alçak sesle tıslıyorum. "Nia?"

"Yardıma ihtiyacım var. Başka kimi arayacağımı bilemedim." Sesi panikleymiş gibiydi. "Ne oldu?"

"Evan yarınki bazı toplantılar için dün Londra'ya uçtu," diyor kocası için. "Amanda Lund ve oğlu bir hafta benimle kalacaktı, böylece bana eşlik edebileceklerdi. Ama insanlar onu buldu. Ön bahçemde bir kalabalık toplandı. Hatta biri eve zorla girdi. Polisi aradım."

Vay anasını. "Henüz gelmediler mi? Hepiniz iyi misiniz?"

"Evet, iyiyim. İyiyim, sadece sarsıldım. İzinsiz girenler artık gitti. Ama Amanda burada kalamaz."

"Haklısın. Güvenliğini düşünmek zorundasın." Nia, kan peşindeki bir çeteyi uğraşamayacak kadar hamile.

"Korkunç hissediyorum ama... evet. İkimiz de aynı fikirdeyiz."

"Bana nasıl yardım edebileceğimi söyle. Otuz dakikadan daha kısa bir sürede orada olabilirim."

"Gelmek zorunda değilsin. Evan mümkün olan en kısa sürede eve döneceğini söyledi. Stephen serbest kalır kalmaz burada olacak ama Amanda'nın güvenli bir şekilde nerede kalabileceğini bulması için ona yardım etmem gerekiyor. Neyse, geçenlerde bir adamla tanıştığını söylediğini hatırlıyorum. Sanırım bir ateşli silah eğitmeni."

"Tanner Kirk, evet."

"İyi mi?"

"Ününe bakılırsa, en iyilerden biri."

"Hiç koruma işi yaptı mı?"

Emin değilim ama... "Muhtemelen."

Öyle birine benziyor.

"Amanda onu işe almak istiyor. Bugün."

Çünkü korkuyor. Zaten geniş aile dedikodularından biliyorum ki bu, geçmişi yüzünden ilk kez avlanışı ve terörize edilişi değil. Ölüm tehditlerine maruz kalmış. Hatta bazıları henüz birinci yaş gününü kutlamamış olan oğlunu bile tehdit etmiş. *Pislikler*.

"Evet, tabii. Elbette. Şimdi ona ulaşacağım." İç çektim. "İnsanların nesi var böyle?"

"Bilmiyorum. Çok korkmuş."

Nia da öyle ama güçlü olmak için elinden geleni yapıyor. "Stephen'ın oraya varması ne kadar sürer?"

"Bir süre. O hastanede. Skye'da lekelenme ve kasılmalar var. Bebek Ekim'e kadar doğmayacak. Endişeleniyorlar. Bu arada Harlow da Amanda'nın toplanmasına yardım etmek için yola çıktı."

"Harlow?" Ama Noah değil?

Kardeşim muhtemelen oğullarına ve annemize bakıyordur. Elleri dolu. "Evet. Israr etti. Seni de aramamı önerdi."

Yirmi dolarına bahse girerim ki kurnaz baldızım bir şeylerin peşinde. "Stephen'a karısıyla kalmasını söyle."

Ve Evan'ın eve uçuşmasına gerek yok. Ben hallederim."

Tanner boşaysa, yardım edecektir. O iyi bir adam. Bu bokun Amanda'nın başına gelmesine izin vermeyecektir.

Olmadığından emin olmak için onunla
birlikte çalışacağım. "Teşekkür ederim."
Nia rahatlamış görünüyor.

"Yardım etmekten mutluluk duyarım." Şu anda Masey'den ayrılmak beni heyecanlandırmıyor ama onu Ranger'a bakmaya ikna edersem döndüğümde hâlâ burada olacak.

"Zorla kabul ettirmekten gerçekten nefret ediyorum ama minnettarım."

"Etkileyici değilsin." Bu sorunu otuz haftalık hamile bir kadının kucağına bırakmayacağım.

"Hemen geliyorum."

Telefonu kapatıp Masey'i uyandırmak için döndüğümde onu gözlerini ovuştururken ve kaşlarını çatarken buluyorum. "Neler oluyor?"

İsteksizce yataktan çıktım. "Bunu yaptığım için üzgünüm. Ranger'a birkaç saat daha bakabilir misin?"

Arayan Nia'ydı."

"Evan'ın karısı, değil mi? Onunla henüz tanışmadım."

"O harika biri. Ama bir sorunu var. Amanda Lund onunla kalıyor ve-" "Harlow'un babasından hamile kalan mı?"

"O da onlardan biri, evet."

"Benden daha genç."

"Evet." Barclay Reed, şaşırtıcı olmayan vahşi sonundan önce tam bir pislikti. "Alçak bir insanla ilişkisi olduğunu biliyorum ama Maui'ye basından ve mafyanın 'adaletinden' kaçmak için geldi. Onu bulmaya devam ediyorlar."

Masey endişeli görünüyor. "Neden? Bir şey biliyor mu?"

"Herkes öyle olduğunu düşünüyor çünkü Barclay'in son metresiydi. Müşterilerinin paralarının çoğunu zimmetine geçirirken onunla birlikteymiş. Ama Harlow ve tüm kardeşleri babalarının ona hiçbir şey söylemediğinde ısrar ediyor. Bethany onun sağ kolu olarak çalışıyormuş ve ona tek kelime etmemiş. Düzüştüğü kıza neden söylesin ki?"

"Vay canına." Masey şaşkın görünüyor. "Barclay'in tüm çocuklarına şapka çıkarıyorum. Babaları annelerini kızlarından daha genç bir kızla aldatmış olmasına rağmen Amanda'ya yardım etmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Takdire şayan."

"Evet, ama onun oğlu aynı zamanda onların kardeşi. Son bir ya da iki yılda kardeşler, gayrimeşru olanlar bile, gerçek bir aile oluşturmak için gerçekten bir araya geldiler. Kızgınlıklarının Oliver'ın hayatlarına girmesine engel olmasına izin vermeyecekler."

Masey başını sallar. "Elbette. Katılıyorum. O sadece bir çocuk..." "Aynen öyle. Kalıp Ranger'ı izleyebilir misin?"

"Tabii. Takılırız ve eğleniriz. Sorun değil."

İşte böyle, birlikte geçirdiğimiz gece resmen sona erdi. Artık bunu yapmaya hakkım var mı bilmiyorum ama Masey aksini söyleyene kadar hakkım varmış gibi davranacağım, bu yüzden eğilip onu öpüyorum. "Teşekkürler tatlım."

Sonra hemen duşa giriyorum, temizleniyorum, bir protein bar alıyorum, elime tutuşturduğu seyahat fincanı kahveyi alıyorum, sonra arabasına atlıyorum - ısrar etti - ve oğlumla bir yere gitmek isterse diye annemin SUV'sinin anahtarlarını ona bırakıyorum.

Park yerimden çıkarken, "Gerekenden daha uzun kalmayacağım," diye teminat veriyorum. "Endişelenme. Ranger ve ben mutlu olacağız."

Şafak öncesi ışıığında gülümseyen ve muhteşem görünen görüntüsüyle ayrılıyorum. Neyse ki trafik yok. Yolda Tanner Kirk'ü arıyorum. Pazar günü sabah beşten önce açmasını beklemiyordum ama erken saatlerde balık tutmayı sevdiğini bildiğim için cevap verdiğinde pek şaşırmadım. "Selam, Trace. Sesini duyduğuma sevindim. Bu sabah balık tutacak bir arkadaş mı arıyorsun?"

"Keşke. Sizinle tanışmak isteyen müstakbel bir müşterim var, hemen şimdi."

Onun tarafında bir itiş kakış duyuyorum. Bir duraklama oluyor. Sonra tamamen ayarlandı.

"Olta takımı uzakta.

Ne var ne yok?"

"Bir aile dostumuz adına arıyorum," diyorum basitlik olsun diye. "Amanda yirmi altı yaşında. Bir yaşına basmak üzere olan bir erkek çocuğunun bekar annesi. Bebeğinin babası... kötü şöhretli biri." "Kulağa hoş geliyor. Onun için geri döneceğinden mi endişeleniyor?"

"Hayır, Tanrı'ya şükür şiddete başvurmadı, sadece öldü. Ama tüm düşmanları onun peşinde ve kan istiyorlar."

Tereddüt ediyor. "Elimden geleni yapmaktan mutluluk duyarım ama dürüst olmalıyım. Bir süredir hiç korumalık yapmadım."

"Adaya yeni yerleştiğinizi biliyorum. Sormazdım... ama çocuğunun hayatını da tehdit ediyorlar. Onu bir süreliğine koruyabilir misin?"

"İyi. Birkaç gün. Ona daha yetkin birini bulurken, kendini nasıl savunacağını da öğreteceğim." Uzun vadede bu muhtemelen onun için en iyisi olacaktı. "Mükemmel. Sağ ol dostum. Sana borçluyum." "Sorun değil."

Ona Nia ve Evan'ın adresini veriyorum, sonra da güneş yan camımdan içeri süzülürken arabayı sabaha doğru sürüyorum. Sahildeki muhteşem evlerine rekor sürede ulaştım. Dışarıda Nia elleri kalçalarında, bir çift polisle konuşuyor. Beyaz ipekli bornozu hamile karnını vurguluyor ve sarı tenini parlatıyor. Çok güzel bir kadındır ve kâğıt üzerinde Evan'la birbirlerine tamamen zıt oldukları için çalışmamaları gerekir. Ama her nasılsa, birlikte mükemmeller.

Yanında uzun, solgun örgülü bir kimsesiz duruyor ve kendisini sorgulayan memura soğukkanlılıkla başını sallıyor ve perili mavi gözlerle bakıyor. Uyuyan oğlunu göğsüne yaslamış ve ona dokunmaya cüret eden herkesin kafasını koparmaya hazır görünüyor.

Onunla daha önce tanışmadım ama Amanda olmalı.

Masey'in arabasından atladım. Polis dönüyor, harekete geçmeye hazır. Nia onları aşağı çağırıyor. "O aileden. O iyi."

Elimi kaldırıyorum. "Merhaba. Trace Weston. Ben Noah'ın kardeşiyim."

Ünlü kardeşimin profesyonel oyun kurucu ismini adaya vermekten nefret ediyorum, ancak bu iyi niyete giden hızlı bir kestirme yol.

Memurlar gülümseyerek elimi sıkıyor, sonra dikkatlerini Barclay'in son metresine çeviriyorlar.

Nia bana şöyle bir bakıp fısıldıyor, "Zor bir gece geçirmişsin gibi görünüyor. Ya da boynunu süsleyen aşk ısırıklarına bakılırsa, gerçekten iyi bir geceydi."

En iyisi. "Beni buraya dedikodudan başka bir şey için çağırdın." "Evet." Ayıldı. "Tanner'a ulaşabildin mi?"

Başımı salladım. "Yola çıktı."

"Harika. Onun gelişi rahatlatıcı olacak." "Ne oldu?"

Nia cevap veremedi, memurlar başlarını sallayıp Amanda'ya bir kart verirler ve giderler. Onlar kaldırımdan uzaklaşırken, Evan'ın karısı bizi eve götürüyor. "Boktan bir gösteri. Yaklaşık bir düzine pislik vardı. Kırık bir camım var." Birinin oturma odasına taş attığı belli olan bir yeri işaret ediyor. "Ve biraz temizlik yapmam gerekiyor. Polis olay kontrolden çıkmadan önce buraya geldi ama bir adam... çok dengesizdi. Ağır silahlıydı ve akıl sağlığıyla tanıştıysa bile bu sadece geçici bir şeydi."

"Bu hiç iyi değil." Amanda'ya dönüyorum, sanki savunması çelikten yapılmış gibi içine kapanmış görünüyor. Ama her şeyine bahse girerim ki bu bir dış görünüş. "Merhaba Amanda. Ben Trace."

Nefes veriyor, gardını biraz olsun indiriyor. "Geldiğiniz için teşekkür

ederim." "Sorun değil. Sen iyi misin?"

"Böyle bir şey ilk kez olmuyor. Barclay'in müşterilerinin çoğunun yaşadığı Kaliforniya'dan ayrıldığımda bunun son olacağını ummuştum. Ama bu insanlardan bazıları çok kararlı ve şimdi de beni burada avladılar."

"Nia öyle dedi. Özür dilerim. Sana yardım etmesi için bir arkadaşımı çağırdım. Tanner Kirk her an burada olabilir."

"Buna minnettarım." Tekrar içine kapanmış gibi görünüyor. "Oliver'ı oyun parkında kontrol edeceğim. İzninizle."

İkimiz de onun gidişini izliyoruz, sonra başımı sallayarak Nia'ya dönüyorum. "Kafası karışmış."

"Kızgın. Bu aptallar onu rahat bırakmalı. O hiçbir şey bilmiyor. Barclay onu kullandı ve çantayı ona bıraktı. Yani, bebeği."

"Duyduğuma göre bunu çok yapıyormuş."

"Evet." Nia beni mutfığa götürdü. "Kahve?"

"Şimdilik böyle iyiyim. Arabada bir fincan içmiştim."

"Kafein için adam öldürebilirim," diyor asık suratla. "Ama yapamıyorum. Küçük canavarımı çıldırtıyor."

Elini gülümseyerek şişen karnının üzerinde gezdirdiğinde, kıskançlığımı gömmek için elimden geleni yapıyorum. Evan karısının yuvarlak, çocuğunun formda olduğunu görebiliyor. Doktor ziyaretlerine gidiyor, sonogramları inceliyor, bebeğinin kalp atışlarını duyuyor. Ranger ile bunların hepsini kaçırdım. Şimdi ona sahip olduğum için çok mutluyum, beni yanlış anlamayın. Ama yeniden yapma şansım olsaydı, Mercedes'in hamilelik sırasında beni dışlamaması için ısrar ederdim. Ve eğer kendimi tekrar baba olma konumunda bulursam, her adımda kadınının yanında olacağım.

Bir anda Masey'nin hamile olduğu ve karnını okşadığı bir görüntü beynimde beliriyor. Kafamın içinde sol elinde bir elmas parlıyor ve arkasından yaklaşıp omzuna bir öpücük bırakıyorum ve karnını şefkatle okşuyorum.

Vay anasını. Bunu düşünmek için çok erken.

Ama öyle mi? Dün gece muhteşem ötesiydi. Kesinlikle daha fazlasını istiyorum. Çok daha fazlasını. Ve eğer ciddi bir yere varırsa... Bunu umursamam.

Aslında, çok hoşuma gitti.

"O iyi olacak mı?" Amanda'nın muhtemelen kaybolduğu evin diğer tarafına doğru ilerliyorum.

"Bu bok bittiğinde, evet. O zamana kadar mı? Hayır. Arkadaşın buraya yeterince çabuk gelemez."

"Tanner'ın gelmesi uzun sürmez," diye garanti veriyorum. "Barclay'e nasıl bulaştı? Onun için çalıştığını ve hayatının çoğunda onu tanıdığını biliyorum ama..."

"Eminim diğerleri gibi. Onu gençken işe almış, okuldan yeni mezun olmuş. Ona iyi para ödedi, doğru şeyler söyledi ve ona ilgi gösterdi. Barclay orospu çocuğunun tekiydi ama yakışıklıydı. Görünüşe göre yatakta da asistanlarını kendisiyle yatmaya ikna edecek kadar iyiydi."

"Evet. Yıllarca yaptığını duydum."

"Öyle görünüyor. Bethany, Maxon'dan sadece dört ay sonra doğdu. Kocam Harlow'dan üç gün önce doğdu."

"Ve yine de... asistanlarından birini bile hamile bırakmadan yirmi beş yıl geçirmeyi başarmış olması sizce de garip değil mi?"

Nia kaşlarını çatıyor. "Birkaç yıl önce onlardan biri kürtaj yaptırdı." "Öyle bile olsa..."

"Evet, bu beni de hep rahatsız etmiştir. Bir leopar beneklerini öylece değiştirmez." "Hayır."

Kaşları çatıldı. "Barclay, annesi öldükten sonra Evan'ı devletin himayesine bıraktı. "Evan, annesi öldükten sonra

Beş yaşındaydı ve biyolojik babası onu koruyucu ailede hangi dehşetlerin beklediğini umursamıyordu."

"Dünya Barclay olmadan daha iyi bir yer. Harlow'a ne yaptığını tam olarak bilmiyorum ama Noah o orospu çocuğunu bir daha görürse onu öldüreceğini defalarca söyledi."

"Şaşırmadım. Ama Evan ve ben merak ettik... Adamın dışarıda başka çocukları da var mı? Eğer öyleyse, neredeler? Ne acı çekiyorlar?"

Bu mantıklı, son derece korkunç bir soru. "Araştırmaya değer bir olasılık."

"Aslında, öyleydik. Evan'ın kardeşleri, Barclay öldüğüne ve gömüldüğüne göre tüm iskeletlerin onun dolabından çıkmış olmasını umuyorlar."

"Ben olsam buna güvenmezdim."

"Ben değilim." Sesini alçaltıyor. "Bir ihtimal üzerinde duruyoruz. UCLA'de birinci sınıf öğrencisi. Annesi o doğmadan kısa bir süre önce Reed Senior için çalışmış. Beş parasızdı, sonra birden hem parası hem de yeni bir işi oldu. Göbek adı Barclay. Anlatılanlara göre, tam bir pislik. Gözleri dışında Griff'e tıpatıp benziyor."

Çekiniyorum. "Görünüşe göre bir adayınız var." "Ne yazık ki evet. Birkaç kişiyi daha araştırıyoruz."

"Lanet olsun, bu adam doğum kontrolüne inanmıyor muydu ya da baba olduğu çocukları önemsemiyor muydu?"

Ranger'a hamile kaldığımı hiç hatırlamadığım için konuşmak için iyi biriyim. Prezervatif taktığımdan şüpheliyim. Her ihtimale karşı partiye giderken yanıma bir tane almıştım. Ve daha önce de iyi vakit geçirmeye hevesli bir sarışınla kullanmıştım. Ranger'ın doğumundan beri test yaptırıyorum. Temizim, ama yine de... Sorumluluğumu ciddiye alıyorum. Gelişigüzel çocuk sahibi olmayı ve onlara ne olacağını umursamamayı hayal edemiyorum.

"Görünüşe göre, asistanlarını hamile bırakmaktan gurur duyuyormuş. Onları ofiste hamile bırakmaktan pis bir heyecan duyuyormuş."

"Ne pislik herif."

Harlow mutfaka açılan kemerden aniden, "Sevgili babamdan bahsediyor olmalısın," diye takılır.

Bu sabah havalı ve sportif görünüyor, uzun saçlarını at kuyruğu yapmış ve bronzlaşmış bacaklarını gösteren bir şort giymiş.

"Nasıl tahmin ettin?" Nia yüzünü buruşturur.

"Kahve?" "Emzirirken olmaz ama teşekkürler." "Senin ufaklığı da ürkütüyor mu?"

"Maalesef. Sen iyi misin?" Oturma odasındaki kırılmış camlara bakıyor. "Yardım etmek için ne yapabilirim?"

Nia başını sallar. "Evi temizlemek bekleyebilir. Amanda'yı kontrol edeyim ve üzerime bir şeyler giyeyim. Çabuk olacağım. Sonra her şeyi hallederiz."

"Aceleyle gerek yok. Noah'nın bugün babalık ve evlatlık görevi var."

Nia ayrılırken baldızımın beni merakla süzdüğünü görüyorum, bu yüzden konuşmaya ilk ben başlıyorum. "Makuahine nasıl?"

"İyi." Islık çalarak beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Bana geceni anlat. Masey seni sıkıp ezmiş gibi görünüyorsun."

Harlow'a sert bir bakış gönderiyorum. En yakın arkadaşına bile Masey'nin kişisel işleri hakkında bir şey söylemeyeceğim. "Ben iyiyim."

Kaşlarını çatıyor. Masey'le aramda daha fazla bir şey olup olmadığını görmek istediğim

konusunda ciddiysen, Harlow'un çok iyi bir müttefik olacağı aklıma geliyor.

"Ve?" diye soruyor, kara kaşlarını kaldırarak.

"Seninle onun hakkında konuşmak istiyorum."

"Uh-oh. Ne oldu? Donup kalmadı ya da aniden Thom'u özlediğine karar vermedi, değil mi?"

"Hayır." Hiç de değil, Tanrı'ya şükür. "Öyleydi"-Tanımlamak için bir sürü yol filtreliyorum

Masey, sonunda çok fazla şey söylemeden çok şey ifade eden "mükemmel" kelimesinde karar kılmadan önce.

Harlow ellerini çırpıyor. "Kankamın başkasıyla yatma 'kamburunu' atlatmasına çok sevindim." "Komik değil misin?"

"Tamam, bu neredeyse bir baba şakası kadar kötü, ki kardeşin bu konuda çok iyi olmaya başladı

Onu tokatlamak zorunda kalacağım."

Ona gülüyorum çünkü daha iyi biliyorum. "Ben ciddiym. Seninle Masey hakkında konuşmam gerek."

"Seni dinliyorum." Çantasını beyaz mermer tezgâhın üzerine bırakıyor, sonra bir bardak su almak için yanımdan geçiyor. Geri dönerken gömleğimin arkasını sıyırdı. "Vay anasını."

Sırtımın neye benzediğini bilmiyorum ama Masey'nin tırnaklarının gecenin çoğunu geçirdiği yere bakarak, duş aldığım da batma ve karıncalanmadan bahsetmiyorum bile, tahmin edebilirim.

Yengemden omuz silkererek uzaklaşıyorum. "Sakıncası var mı?"

"Aman Tanrım, teşekkür ederim. Masey'nin iyi bir sekse *ihtiyacı vardı*. Daha önce hiç seks yapmamıştı."

"Yardımcı olduğum için mutluyum. Bizi tanıştırdığınız için teşekkür ederim. Gerçekten... birbirimize uyduk." Şimdi dürüst olmak zorundayım. "Ve gerçek şu ki, bunun bitmesine hazır değilim."

Harlow omuz silkiyor. "Eminim seninle sıcak ve buharlı bir gece daha geçirmek isteyecektir." "Ben daha fazlasını düşünüyordum."

"Bir hafta mı? İki mi?"

Başımı salladım. "Bundan daha ciddi." "Onu kız arkadaşın yapmak gibi mi?"

"Evet, ve bir geleceğimiz olup olmadığını görmek için."

Baldızım geri çekildi. "Sen, ilişki mi düşünüyorsun?"

"Neden olmasın?"

"Böyle bir şey olmayacak." "Çünkü mü?"

İç çekiyor. "Öncelikle, o Maui'de yaşamıyor. Ama... senin sadece seks konusunda ona yardım etmen gerekiyordu, dostum. Hepsi bu."

Tabii ki öyleydin.

"Çünkü ben bunun için iyiyim." Dişlerimi sıkıyorum ve baldızımın bana az önce en iyi arkadaşı için yeterince iyi olmadığını söylemesine kırılmamaya çalışıyorum. "Anladım. Bunu tek başıma çözeceğim."

Şu anda onun yanında olmak istemiyorum ve beni acıyan bakışlarla izlediğini biliyorum, bu yüzden tezgahıtan uzaklaşıyorum, mutfığa doğru kıcıımı kaldırıyorum, sonra ön kapıya yöneliyorum. Ağır dekoratif ahşap levhayı çekip açtıktan sonra arkamdan çarparak kapatmaya çalışıyorum. Eşiğe hiç çarpmadı.

Ön geçitte dönüp duruyorum. Harlow eller kalçada, peşimden yürüyordu. "Dur bakalım. Sadece onu becerecek kadar iyi olduğunu hiç söylemedim. Sevdığım iki insan birbirine aşık olursa çok mutlu olurum. Ama dürüst olmak zorundayım. Masey daha yeni biriyle *on yıl* geçirdi. Yalnız kalmak istiyor.

-Muhtemelen uzun bir süre romantizm olayını tekrar denemeden önce. Seni kırık bir kalpten kurtarmaya çalışıyorum."

Durdum ve Harlow'a ters ters baktım. "Onun fikrini değiştiremeyeceğimi nereden biliyorsun?" "Bilmiyorum... ama incinmeni istemiyorum."

"Bu benim sorunum. On gün daha burada, değil mi?" "Evet, ama-"

"Onunla yeterince zaman geçirmemi sağlayabilerseniz, bir şansım olabilir."

Yengem bana deliymişim gibi bakıyor ama omuz silkiyor. "Bu senin kalbin. Aklında ne vardı?" "Bir fikrim var." Ama bu çılgınca ve muhtemelen bana bunu söyleyecektir. Yine de başka bir şeyim yok. Ben daha söyleyemeden, klasik kırmızı bir Mustang yaşıyor, motoru mırıldanıyor ve gıcırdayarak duruyor. Eski-

Okulun grunge müziği, motor sessizleşene kadar camları tıkırdatır. Tanıdık bir figür dışarı çıkar ve bir çift havacı ayakkabısını çıkarır. Saçları kahverengi denemeyecek kadar açık tonda. Haki bir şort ve dar siyah bir atlet giymiş, bu da onun fitness bilgisinden daha fazlasına sahip olduğunu açıkça gösteren bir fiziği ortaya koyuyor.

"Hey, Tanner," diye sesleniyorum.

Arabasını kilitlerken "Nasılsın?" diye soruyor, sonra da el sıkışıp omuz tokuşturarak beni selamlıyor.

"Tamam. Bu kadar erken ve kısa sürede geldiğiniz için teşekkürler."

"Sorun değil. Bir çetenin kadınları ve çocukları tehdit etmesini hoş karşılamıyorum."

Kayınbiraderime baktı. "Sen Amanda mısın?"

"Hayır, ben Harlow."

"O benim kardeşimin karısı," diye arz ettim.

"Tanıştığımıza memnun oldum." Onun elini sıkıyor. "Amanda nerede?"

Nia ön geçitte bize katılıyor ve benim yerime cevap veriyor. "İçeride. Oliver uykusu bölündüğü için huysuz. Onu tekrar sakinleştirmeye çalışıyor. Ben Nia Cook."

Tanner el sıkışırken başıyla onu selamlıyor. "Tanıştığımıza memnun oldum. İçeri girip onunla konuşabilir miyim, en iyi nasıl yardımcı olabileceğime dair bir fikir edinmeye başlayabilir miyim?"

"Elbette. Evin arka tarafında, koridorun sonunda, soldaki ilk kapı."

"Teşekkürler." Tanner bana doğru baktı. "Sonra görüşür müyüz?"

"Evet. Bir yer bulup seni arayacağım. Seni gördüğüme sevindim dostum." "Seni de." Sonra içeride kaybolur.

"Çabuk geldi," diyor Nia.

"Amanda'yla ilgilenecek," diye söz veriyorum.

"Aklımdan bir yük kalktı. Şimdi onun kalabileceği bir yer bulabilirsem kendimi daha iyi hissedeceğim. Evini gönüllü olarak vermeyi düşünüyorsan diye söylüyorum" - Harlow'a doğrudan bir bakış gönderir

-"Başka birinin bebeğinin tehlikede olabileceği hiçbir yere gitmeyeceğine çoktan yemin etti."

"Muhtemelen şu anda da öyle. Dün gece itibarıyla birkaç haftalığına kayınvalidem de yanımızda." Harlow annemin sakatlığını açıklıyor. "Yani yapacak çok işimiz var. Ama bir yerlerde olmalı..."

"Az önce Harlow'a açıkladığım gibi," diyorum, "bir fikrim var."

Sabah sekizi biraz geçe dairemin önünde durduğumda sinirlerim yine gergindi. Düşündüklerimi ona söylediğimde Masey'nin ne diyeceğini merak ediyorum.

Park yerine bir göz attığımda annemin SUV'unun burada, ama şimdi farklı bir park yerinde olduğunu görüyorum. Görünüşe göre, o ve küçük adamım çoktan dışarı çıkıp geri dönmüşler.

Ellerim nemli, bu yüzden onları şortuma siliyorum, bir nefes alıyorum ve kırmaya karar veriyorum.

Kendimi eve bırakıyorum ve Masey'nin iki kilo ağırlığındaki Ranger'ı ata bindirir gibi

kalçasının üzerinde zıplattığını görünce duruyorum. İkisi de beni görmüyor ve bir gülümseme

Oğlumu cesaretlendirirken onun zıplamasını ve gülümsemesini izliyorum. Ve onun tatlı kıkırdamasını duyuyorum. Bu çok sık duyduğum bir ses değil. Benim küçük adamım, konu düpedüz hoppa olmaya geldiğinde zor bir müşteridir. Huysuzlandığında onu sakinleştirebiliyorum. Sıkıldığında onu eğlendiririm. Ama onu bu kadar güldürmek kesinlikle her zaman nadir bir başarı olmuştur.

Onları birlikte izlemek kalbime iyi geliyor. Masey, Thom'la yaşadığı on yıllık felaketi düşünmek için yalnız kalmak istediğini düşünüyor olabilir ama dün gece kollarımı nasıl doldurduğunu düşündüğümde ve onu oğlumla gördüğümde, zaman içinde bize karşı bazı hisler geliştiremeyeceğine inanmakta zorlanıyorum.

Pfft. Sen de onun hakkında böyle düşünmüştün. Bu seni nereye getirdi? Kafamın içindeki o lanet ses neden susmuyor?

"Geri döndüm," diye anons ediyorum.

"Whee!" Masey, Ranger'ın bacağından aşağı kaymasını sağlayarak bir bebek kahkahası daha atıyor. "İyi zamanlama. Sanırım üstünü değiştirmeye ve uyumaya hazır."

"Onu ben alırım. Tekrar teşekkürler." "Nia'da her şey yolunda mı?"

"Şimdilik, evet." Oğlumu onun kollarından alıp yumuşak yanağından öpüyorum. Dalgınlıkla, bugün dünden daha fazla salya akıttığını fark ediyorum. Uyuyor. Yakında diş çıkarmaya başlar diye düşündüm.

"Güzel. Sakıncası yoksa duş almak istiyorum. Sonra da saçlarından kurtulurum." "Önce seninle konuşabilir miyim?"

Kaşlarını çattı. "Tabii. Ne oldu?"

Ranger kıpırdanıyor, yumruğunu ağzına sokuyor ve telaşlanmaya başlıyor. Gözlerinin düştüğünü görüyorum. O kadar sevimli bir hareketle birini ovuşturuyor ki keşke telefonum yanımda olsaydı da kaydetseydim diyorum.

"Neden şu duşu almıyorsun? Ben de adamımı beşiğine yatırayım. Sonra konuşabiliriz, tamam mı?" "Olur." Gitmek için döndü, ama gözleri bana yapıştı. Bunu görüyorum. Hissediyorum.

Bu bakışın bir anlamı var, değil mi? Ama ben kadınları sadece seks düşündükleri zaman çözebiliyorum. Duyguları kavrama konusunda tamamen berbatım.

Sonunda Masey gözlerini kaçırdı ve koridora yöneldi. Bu şekilde gitmesine izin veremem. "Bekle." Boştaki elimle onu durdurmak için bileğini kavırıyorum.

Tekrar bana döndü. "Ne?"

Ne diyeceği ya da bunu nasıl karşılayacağı hakkında hiçbir fikrim yok, ama... hiçbir şey riske atılmaz, hiçbir şey kazanılmaz.

Nazik bir çekişle vücudunu kendime yaklaşıtıyorum, başımı eğiyorum ve ağzını kapatıyorum. Bana hiç direnmiyor. Bunun yerine, dudakları büzüşüp yumuşuyor, onu itip açtığımda ve içine girip uzun, yavaş bir dil kaynaşmasıyla onu tattığımda bile beni karşılıyor.

Dün geceki gibi, o mükemmel. Yaptığımız seks gibi kokuyor. Tadı hem naneli hem de tatlı bir şey gibi. Bana karşı mutlak bir cennet gibi hissediyor.

Doğru seçimi yapıyorum. Umarım o da kabul eder.

Ranger kulağıma sinirli bir çığlık attığında, isteksizce geri çekiliyorum. "Özür dilerim." "Üzülme."

Ranger'ın çığlığı için mi? Yoksa onu öptüğü için mi? "Pekala, yapmayacağım. Ayrıca, seni ptğüm için pişman olmamın mümkün olduğunu sanmıyorum, tatlım."

"İstemiyorum. Ama ben senin ciyaklayan küçük adamını kastetmiştım. O kadar sevimli ki istediği kadar ses çıkarabilir ve ben yine de ona yakışıklı bir şeytan olduğunu söyleyeceğim." Onun yanağını sevgiyle okşuyor. "Tıpkı babası gibi."

Masey'e gülümsüyorum. "On dakika sonra burada buluşalım mı?" "Elbette."

İsteksizce onun yatak odasında kayboluşunu izliyorum ve koridorun karşı tarafındaki Ranger'ın çocuk odasına yöneliyorum. Dalgın dalgın merak ediyorum... Eğer o doğruca uykuya dalarsa, Masey hâlâ duşta olacak mı? Arkadaş ve orgazm ister mi?

Bir fanteziye değer, ama Ranger'ın başka fikirleri var, bezini değiştirdiğimde ve onu temiz bir tulumun içine sokmaya çalıştığımda uluyor ve kriz geçiriyor.

"Dostum, bunu hiç kolaylaştırmıyorsun. Yan odada bir kız var. Bence sen de ondan hoşlanıyorsun. Beni biraz rahat bırakmaya ne dersin?"

Bana tiz bir çığlık daha atıyor, küçük yumruklarını sıkıyor, kollarını ve bacaklarını pompalıyor. "Hadi," diye kandırıyorum. "Sadece bu seferlik..."

Sonunda Ranger, onu giysinin içine sokmayı bitirmem için yeterince sakinleşiyor. Onu alt değiştirme masasından kaldırıyorum, alnından öpüyorum ve beşiğine yatırıyorum. Doldurulmuş futbol topunu ve emziğini alıp birincisini eline, ikincisini ağzına soktuğumda hemen sakinleşiyor.

Yukarı doğru bir bakış gönderiyorum. "Teşekkür ederim."

Beşikten uzaklaşıp kapısının eşiğine geldiğimde, onun derin ve düzgün nefes alışını duyabiliyorum.

Rahat bir nefes alarak yatak odama yöneldiğimde Masey'nin banyodan bornozumdan başka bir şey giymeden çıktığını gördüm.

Son dokuz saatte hiç uyumadım, bir protein barı yedim ve dört kez orgazm oldum. Ve onu bu kadar taze ve tertemiz gördüğüm anda, onu nasıl kirleteceğime dair yüzlerce şehvet dolu fikir aklımdan geçiyor. Sikim tamamen hazır.

Ve en azından Masey'le konuşacak kadar bu saçmalığı kesmem gerek. Sonra, eğer kabul ederse? Onu yatağa geri götürmek için sabırsızlanıyorum.

"Harika görünüyorsun," diye geveledim.

Gülüyor. "İyi davranıyorsun. Boğulmuş bir fareye benziyorum."

"Hayır." Farelerin omuzlarına dökülen ve göğüslerine ıslak bir şekilde yapışan, lanet olası bornozumun şeffaf olmasını dilememe neden olan düz, parlak saçları yoktur. "Azıcık bile değil."

Yüzünde memnun bir gülümseme beliriyor. "Teşekkürler."

Seks beynimi ele geçirmeden önce boğazımı temizliyorum. "Oturma odasında konuşmalıyız." Masey kaşlarını çatarak etrafına bakıyor. "Burada konuşamaz mıyız?"

"Tatlım, eğer üzerine bir şeyler giyip beni bu odadan çıkarmazsan, kendimizi yatakta bulacağız ve fazla konuşamayacağız."

Bana küçük bir omuz silkme hareketi yaptı. "Sen varsan ben de varım."

Sikeyim. Ne kadar oyunbaz olduğumu ya da hâlâ ne kadar oyunbaz olduğumu bilmiyor. "Öyleyim. Kesinlikle öyleyim. Ama bu konuşma önemli. Elimden gelse bir iki saat erteleyeceğim ama herkes benden bir telefon bekliyor... Seninle konuştuktan sonra."

"Oh, fark etmemiştim. Ona ne kadar yardımcı olabileceğimden emin değilim ama denemekten mutluluk duyarım. Oradakiler iyi mi?"

"İyiyim, sadece sarsıldım." Masey'nin elini tutuyorum. O kadar tatlı ki - sadece bakmak ya da tatmak için değil - ama o kadar nazik ki, göğsümün ortasında şu anda tanımlamak istemediğim bir şeyi karıştırıyor. Yarı yürüyüp yarı sürükleyerek oturma odasına götürüyorum, sonra da her zamanki koltuğuma oturmadan önce onu kanepeye oturtuyorum. "Harika. Umduğumuz şey şu, çok şey istediğimin farkındayım ama senin için de uygunsa birden fazla kişiye yardımcı olabilir."

"Dinliyorum."

"Amanda'nın birkaç günlüğüne tatil evinizde kalmasına izin verir misiniz? Evde yalnız ve otuz

haftalık hamile olan Nia ile kalamaz. Noah ve Harlow'la da kalamaz.

Zaten kendi oğulları ve şimdi de annemle uğraşıyorlar. Amanda'nın erkek kardeşinin de Harlow'un diğer kardeşleri gibi işleri başından aşkın. Yerimden vazgeçerdim ama Ranger'a evde baktığım gibi başka bir yerde bakmam mümkün değil ve-"

"Onun orada olmasıyla ilgili bir sorunum yok. Ama ya mafya onu bulursa?"

Başımı sallıyorum. "Amanda'yı Nia'nın evinde bulduklarını düşünüyoruz çünkü onu takip eden kaçıklar evlilik yoluyla akraba olduklarını biliyorlar. Orada olacağını tahmin etmek çok da zor değildi. Ama senin Amanda ile hiçbir bağlantın yok. Kiralık ev senin adına. Kimsenin onun orada olacağını düşünmesi için bir neden yok."

"Bu iyi bir nokta. Ama orada bebek koyacak bir yer var mı bilmiyorum."

"Harlow diğer kardeşleriyle bir araya geldi ve derme çatma bir çocuk odası oluşturmak için yeterli eşyayı topladı. Griff ve Britta'nın fazladan bir beşiği vardı çünkü büyük oğulları onunkini çoktan büyütmişti ve bir süre daha ona ihtiyaçları olmayacaktı."

"Ama sence buna ihtiyaçları olacak mı?"

Başımı salladım. "Kimsenin Britta'nın yeniden hamile olduğunu söyleyemeyeceğini düşünüyorlar." "Daha yeni bebek sahibi olmadı mı?"

"Ocak ayında."

"Vay canına, hiç vakit kaybetmemişler."

"Yapmadılar. Maxon ve Keeley yakında bir tane daha doğurursa hiç şaşırmayacağım. İkisi de kızlarıyla çok mutlu görünüyorlar."

Masey gülümsüyor ama bir şeyin mutluluğunu azalttığını söyleyebilirim. Kıskanıyor mu?

İlginç bir düşünce.

"Benimle kalabilir, sanırım. Tabii. Evde sadece iki yatak odası var, o yüzden bebekle aynı odayı paylaşmak zorunda kalacak-"

"Aslında düşünüyordum da, burası onun olabilir ve sen de... benimle kalabilirsin."

"Burada mı?"

Bu fıkirden nefret mi ediyor? "Eğer sorun olmazsa, evet. Sen de bana çok yardımcı olacaksın. Annem yatalak olduğu için genelde Ranger'a o bakıyor ve benim de işlerim var..."

Peki başka? Ona ne teklif ediyorsun? Zaten seks yaptı. Ya ikinizin daha fazla seks yapmasını umursamıyorsa? Ya da ileride daha platonik bir şeyler istiyorsa?

Bu berbat olurdu.

"Ve yardımın işime yarayabilir. Karşılığında sana yardım etmeye hazırım," diye onu temin ediyorum. "Ne konuda?" Kaşlarını çatıyor.

Bu ifade bana dikkatli davranmamı söylüyor. "Nasıl istersen."

"Adadayken biraz çalışmam gerekiyor."

"Koridorun sonunda bir ofisim var. Pek kullanmıyorum ama buyurun. Eğer bir anlamı varsa, bol miktarda doğal ışık alıyor. Orada bir stüdyo kurmanıza yardımcı olabilirim. Kompleksin bu köşesi çoğu zaman sessizdir..."

"Ya bir ya da iki videoda oynamanı istersem?"

Neden bilmiyorum ama... "Elbette. Ne yapmamı istiyorsun?"

"Henüz bilmiyorum. Aklımda birkaç video fikri var. Sana haber verebilir miyim?" "Eğer gelip burada kalırsan, evet."

"Nerede uyuyacağım?"

"Nereye istersen. Sen yatak odasını alabilirsin, ben de Ranger'ın çocuk odasına yerleştirmek için şişme bir yatak bulabilirim."

"Bunu yapar mısın?"

Omuz silkiyorum. "Elbette. Bana büyük bir iyilik yapıyorsun. En azından bunu yapabilirim." "Peki ya dün gecenin tekrarını istersem?" Dudağını ısırıyor.

Kalbim durur. Sikim titriyor. Sırıttım. "Tatlım, sana vermekten mutluluk duyarım. Sadece söyle."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

B Gün ortasında Masey'nin tatil evine döndük. Cuma gecesi patlayan lastiğimi değiştirmek için yol yardım servisini aradıktan sonra, önce stüdyosunu ve kamera ekipmanlarını toplamakta ısrar ediyor. Biz bunu yaparken, Ranger aktivite minderine uzanmaktan memnun görünüyor, Başının üzerindeki gökkuşağı kemerinden sarkan renkli, müzikli oyuncaklara vururken ayaklarıyla rastgele sesler çıkaran düğmelere tekme atıyor. On dakika sonra, dizüstü bilgisayarıyla birlikte video ve ışık malzemeleri de toplanmıştı ama oda hâlâ kutu yığınlarıyla doluydu.

"Bu diğer şeyler de ne?"

Kaşlarımı çattım. "Henüz test etmediğim ürünler."

Ciddi mi bu kız? "Senin sadece bir yüzün var."

Gülüyor ve bu kalbimde çılgınca bir etki yaratıyor. "İşte bu yüzden bu yapışkanı sürüp YouTube'daki insanlara fikrimi söylemekle meşgul olmalıyım. Bu gece birkaç video çekmeyi umuyorum."

Ben de başka bir şey yapacağımızı umuyordum ama o benim işimi yapmama yardım etmeyi kabul etmişken ben onun işine engel olamam. "Ekipmanlarını benim dairemde kurduktan sonra Ranger'ı senin için sessiz tutacağım."

"Teşekkürler."

Oğlumun oyun sesleri dışında aramıza sessizlik giriyor. Ve kendimi onun hakkında her şeyi bilmek isterken buluyorum. "Kendini hiç başka bir şey yaparken gördün mü?"

"Şu anda, hayır. Beş yıl sonra?" Omuz silkiyor. "Kim bilebilir ki? Bir stil dergisinde ya da çeşitli kozmetik firmalarının geliştirme ekibinde çalışmak isteyip istemediğim soruldu. Bunlar iyi paralı ve gurur verici teklifler ama ben kendi çalışma saatlerimi kendim belirlemeyi, ne hakkında konuşmak istediğime kendim karar vermeyi ve tarafsız, yalın fikirlerimi söyleyebilmek için kimseye borçlu olmamayı seviyorum."

Masey on yıl boyunca Thom'a delicesine sadık kalsa da bağımsız bir çizgisi var. Bu hoşuma gitti. O ve Harlow her ikisi de kendi yollarında başına buyruklar, kız grubu düşüncesine veya sürü zihniyetine eğilimli değiller. Muhtemelen bu yüzden bu kadar iyi arkadaşlar.

"Buna saygı duyuyorum," diye mırıldandım. "Ve bunu ne kadar takdir ettiğimi anlatamam. Bu muhteşem kiralık evden ve bu تنها sahilden vazgeçtiğini biliyorum."

"Aslında o kadar da zor değil. İzleyicilerimden biri burayı tavsiye etti ve resimler harika görünüyordu..."

"Ama?" Bundan hoşlanmıyor.

"Pek ev gibi değil. Bembeyaz ve dergilerden fırlamış gibi görünüyor. Ve"-she

Aklından geçenleri itiraf etmekten nefret ediyormuş gibi tereddüt ediyor: "O koltuktan daha rahat olan kayaların üzerinde oturdum."

Gülüyorum. "Çok rahat görünmüyor."

"Televizyonu bir kez açtığımda kendimi yerde otururken buldum çünkü halının daha fazla yükü vardı."

"Şanslısın. Kanepem inanılmaz derecede rahattır. Son zamanlarda orada çok kestirdiğim için buna kefil olabilirim, genellikle Ranger pes ettiğinde."

"Hiç şaşırmadım. O yüksek enerjili bir çocuk."

Kesinlikle başımı sallıyorum. "Doğru mu? Reçetesiz satılan bir şişe hapın üzerinde bir uyarı bulunur. Baş dönmesine, kusmaya, uyuşukluğa... neden olabilir. Çocuklar için de bir uyarı olmalı. Uykusuzluk, sinirlilik, endişe ve sonunda deliliğe neden olabilir."

"Henüz deli değilsin," diye müzikal bir kahkaha atarak beni temin ediyor.

"Dört gözle bekleyeceğim bir şey olduğunu bilmek güzel. Ve daha korkunç ikiliye, ergenliğe ya da ergenliğe bile başlamadı. Bu bekar baba işiyle uğraşırken ne düşünüyordum ki?"

"Bilmiyorum ama sen cesur bir adamsın."

"Ya da aptal."

Koluma şakacı bir şekilde vuruyor. "Kesinlikle aptal değil."

Homurdanıyorum ve duvara dizilmiş bazı kutuları arabaya taşıyabilmek için istiflemeye başlıyorum. "İyi ki Makuahine'in SUV'u hâlâ bende. Yoksa bu eşyaları evime götürmek için bir kamyon kiralamamız gerekecekti." "Postalarımı geçici olarak Harlow'a yönlendirdim. Ne kadar çok kutunun beklediğini fark etmemiştim."

Masey etrafımızdaki karton yığınının bakarken yüzünü buruşturuyor.

Aniden Ranger ciyaklar ve Ranger dikkatini ona çevirir. Ona yüzünü dönüp ce-ee oynadığında, Ranger sevinçle gurulduyor.

Ranger ondan hoşlanıyor ve o herkesten hoşlanmıyor. Masey de Ranger'dan hoşlanıyor gibi görünüyor. Elbette, geçici yaşam düzenimiz için iyi ve ben çalışırken oğlum emin ellerde olacak. Ama ben bunun ötesini düşünüyorum. Geleceğe odaklandım.

Eğer Masey ve ben birlikte olursak, onu kendi oğlu gibi yetiştirmeyi kabul edecek mi?

Bu tür bir bağlılığı düşünmek için muhtemelen çok erken. Ve Harlow'un Masey'nin başka bir ilişki istemediğine dair uyarısını kafamda duyuyorum. Ama annem bana defalarca Ranger'ı annesi gibi sevmeyecek biriyle çıkmamam gerektiğini söyledi. Onun mantığını anlıyorum. Neden oğlumu kabul etmeyecek biri için zaman ve romantik sermaye harcayayım ki?

"İyi misin?"

Onun endişesi benim için bir şey ifade ediyor. Muhtemelen bakmayı bırakmalıyım. "Tamam. Hemen döneceğim."

Kutuları taşıyorum ve daha fazlası için mümkün olduğunca çok yer açmaya çalışarak SUV'un arkasına istifliyorum. Evden daha fazlasını almak için dışarı çıktığımda, Tanner klasik kırmızı Mustang'ile kaldırıma yanaşiyor. Arabadan inip arka koltuğa yaslandı, sonra bir bebekle birlikte tekrar doğruldu. Neredeyse yürümeye başlayan bir bebek. Oliver'ın dalgalı açık kahverengi saçları ve Reed'e özgü yeşil gözleri vardır. Tanner'a bir bakış atıyor ve telaşlanmaya başlıyor.

Arkadaşım sabrının sonuna yaklaşmış görünüyor. Hemen yanına gittim. "Yardıma ihtiyacın var mı?"

"İşaretçiler, belki. Hiç çocuklarla birlikte olmadım."

"Hiç mi?"

Başını sallıyor. "Ben tek çocuğum. Ama daha da önemlisi, ellerimin serbest olması gerekiyor... her ihtimale karşı." Şiddet yanlısı biri pusuda bekliyor. "Masey ve ben bir süredir buradayız. Kimseyi görmedik." Amanda arabadan iniyor ve oğlunu almak için koşuyor. Boyu 1.80 ve

Oliver onun yarısı kadar görünen iri yarı bir çocuktur. Tanner'a özür dileyen bir bakış gönderiyor.

"Özür dilerim. Hâlâ uykusunu alamadı."

"Sorun değil," diye teminat veriyor.

Amanda bile buna inanmıyor ama boş verip bana doğru bakıyor. "Merhaba, Trace. Oğlumu nerede yatırabileceğimi biliyor musun?"

"Bilmiyorum. Sadece birkaç dakikadır buradayım ama Masey içeride. Burayı iyi bildiği için size yardımcı olacaktır."

"Teşekkürler." Kaslı arabanın içinden bebek bezi çantasını alıyor, telaşlı oğlunu yumuşak bir fısıltıyla yatıştırıyor ve saçlarını düzeltiyor, sonra içeride kaybolmadan önce Tanner'a yan gözle bakıyor.

"Nasıl gidiyor?" Ben soruyorum.

Cevap vermek için sıcak bir dakika geçiriyor, görünüşe göre kelimeleri oluşturmak için onun uzaklaşmasını izlemekle çok meşgul, sonra bana dönüyor. "Um...ilginç."

"Bu kulağa hoş gelmiyor. Kahretsin. Kusura bakma dostum. Zamanın ve baş ağrının için sana ödeme yapacağım." "Hayır." Beni başından savdı. "O yapıyor. Bir şeyler ayarladık."

Tanner'ın söyledikleri değil, söylemedikleri bana bir sorun olduğunu söylüyor. "Ama?" "O...temkinli."

"Senden mi?" Neden bilmiyorum. O harika bir adam. Zeki, iyi bir mizah anlayışı var...

Sevilmeyecek ne var? "Şu ana kadar, sorunun bende mi yoksa genel olarak erkeklerde mi olduğunu bilmiyordum. Ama onun erkeklerle bir sorunu yok.

Sen." Sesi tedirgin geliyor.

"Sence ona neler oluyor?" "Bazı teorilerim var."

Ben de öyle. Birbirlerinden etkileniyorlar. Amanda silahtanveTanner profesyonel olmayan duyguların görevini aksatmasından hoşlanmıyor. Ama şimdilik birbirlerine mahkumlar.

Belki de Masey'e yakın olmak için bu durumu hazırladığım için kendimi suçlu hissetmeliyim. Ama hissetmiyorum.

Amanda'nın güvenliğe ihtiyacı var; Tanner bunu ona sağlayacak. Diğerleri?

Bu onlara bağlı. "Bagajın var mı?"

"Evet." Başını sallıyor. "Yardıma ihtiyacım var."

Yarış arabası motifine bakılırsa Oliver'a ait olması gereken bir spor çantası ve tekerlekli bir bavulla ona yardım ediyorum.

Amanda'nın devasa çantasını ve silah çantası olduğu belli olan şeyi tutuyor.

İçeri girip kadınları bulduğumuzda, Oliver'ı yastıklarla çevrili battaniyesinin üzerindeki gömme dolaba yerleştirmişlerdi. Amanda eşyalarını yatak odasına ve banyoya taşıyor çünkü Masey son birkaç dakika içinde eşyalarını toplamayı başarmış ve bavulunu koridora taşımış.

"Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?" Masey sarışına sorar.

"Yakınlarda bir market bulabildiniz mi? Ya da bir teslimat servisi?"

Masey diğer kadını bilgilendiriyor, sonra da kutuları SUV'a götürmek için birkaç tur daha atıyoruz. Yol yardımı gelip yedek lastiği aracıma taktıktan sonra imzamı alıp gittiğinde arka taraf tıka basa doluydu. Son olarak, Masey'nin geri kalan eşyalarını kamyonetimin arkasına koyduktan sonra Ranger'ı almak için içeri girdik.

Amanda'yı koridorda duvara yaslanmış, Tanner'ı da başının hemen üzerinde avuçlarını açmış, onun üzerinde dururken bulduğumda duruyorum. Gözleri kilitleniyor. Daha yakına eğiliyor. Amanda çenesini kaldırıyor. Zor nefes alıyorlar. Tartışacaklar mı yoksa öpüşecekler mi

anlayamıyorum.

Boğazımı temizliyorum. "Biz sadece... Ranger'ı ve eşyalarını ofisten almamız gerekiyor." Haşlanmış bir çift köpek gibi birbirlerinden ayrılırlar.

"Elbette." Tanner suçlu görünmemeye çalışarak bana koridorun sonundaki ofisi işaret ediyor.

Amanda aralarına olabildiğince mesafe koyar. "Sanırım biraz su alacağım."

İkisine de başımı sallayarak oğlumu ofisin zemininden kaldırıyorum. Masey hemen arkamda, kollarını uzatmış.

İşte bu küçük işleri kolaylaştıracak bir çift ele daha sahip olmak böyle bir şey. Kardeşimi kıskanıyorum. Harlow harika bir anne, her zaman Nolan'ın mutluluğu ve refahıyla ilgileniyor. O ve Noah bir ebeveynlik takımı, ben ise tek başıma uçuyorum ve yalnız olduğum için yüzde elli daha kötü olmaya mahkum olup olmadığını merak ediyorum.

Onu kollarına bırakırken "Teşekkürler," diye mırıldandım.

Ranger mutlu bir şekilde gidiyor ve Masey kalbimi yerinden oynatan bir hareketle ona gülümsüyor. "İyi kısmı anladım. Eşyalarını taşıyabilirsin."

Onun esprisi beni güldürüyor. Ranger bile Masey'e sırtıyor. Sonra el sallayarak kapıdan çıkıyoruz ve evime dönüyoruz.

Vardığımızda, tüm kutuları bıraktık. Masey Ranger için bir biberon ısıtırken ben de onun bavullarını yatak odama götürüyorum. Yemeğini bitirdiğinde altını değiştirip emzik veriyorum. Masey onu tekrar kucağına alır almaz, bayılıyor.

"Kahretsin," diye

mırıldandım. "Ne? Uyku

zamanı değil mi?"

Telefonuma bir göz attım. "Hayır, öyle. Ama öğlen oldu bile. Açlıktan

ölüyorum." "Ben de açım. Yemek yapabilirim."

"Hayır, akşamın çoğunda çalışman gerekiyorsa sana yemek de yaptırmam. Dışarıda bir şeyler atıştırırım." "Peki ya Ranger?"

"Yolda uyuyacak. Sinirli küçük çocukla uğraşmak istemiyorsak bir yerden geçmemiz ve arabada yemek yememiz gerekecek."

Masey gülümser. "Sorun değil."

Birkaç dakika sonra, annemin SUV'sinde oturmuş, fast-food hamburgerlerini açmış ve otoparktaki gölgeli bir ağacın altında oturuyorduk.

"Seni en iyi yerlere götürüyorum, değil mi tatlım?" Alay ediyorum.

Hafif kahkahası yine kulaklarımı dolduruyor. "Ne kadar aç olursam olayım, bunun tadı muhtemelen gelmiş geçmiş en muhteşem hamburger olacak."

Kendi paketimi açıyorum, bir ısırık alıyorum ve inliyorum. "Haklısın. Kahretsin, bu çok iyi."

"Kesinlikle," diye inliyor bir ısırık daha aldıktan sonra SUV'un müzik sistemine uzanıyor. "Bu iyi mi?"

"Elbette."

Açıyor. Daha önce hiç duymadığım, gitar ve -flüt mü o?- ile noktalanmış hareketli bir melodisi olan eski bir şarkı hoparlörlerden yükseliyor. İkimiz de gülmekten kırılıyoruz.

"Bu da ne böyle?"

"Bilmiyorum. Yetmişli yılların müziği. Bu Makuahine'nin arabası ve o bu tür şeylere bayılır."

Sonra adamın biri şarkı söylemeye başladı. Ve on beş kelimeyle kafamı allak bullak etti. Masey'nin hep hayalini kurduğum kadın olması mümkün mü? Böyle bir kadının var olduğunu hiç düşünmemiştim. Ama onun yüzünü görür görmez benim için bir şeylerin değiştiğini inkâr edemem. Anlamadığım bir şey. Hala boğuştuğum bir şey.

Müzikal ara bölüm gülünç derecede eski moda ve o adam tekrar doğruları söylemeye başladığında ben de tam silip atmak üzereydim. Masey'nin her gülümsediğinde duyularımı harekete geçiren kesin bir yolu var. Bunu daha önce hiç yaşamamıştım. Kızların güzel olduğunu

düşünmüştüm, elbette. Birçoğundan cinsel olarak etkilendim. Ama Masey'den önce, onlarla yatak dışında zaman geçirmeyi hiç önemsedim mi?

Bir. Ve tam bir felaketti.

"Bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok." Masey hâlâ gülüyor.

"Ben de öyle. Yetmişli yıllarda müzik olarak geçen bir şey sanırım." Gülümsemeye çalışıyorum ama beynime çok fazla şey hücum ediyor.

Öğle yemeğimizi bitiriyoruz ve başka bir şeye çevirmek için müzik setine uzandığımda Masey kollarıma dokunuyor. "Yapma. Şimdi merak ettim. Benim ailem seksenlerin çocukları ve sana bir sürü Bon Jovi söyleyebilirim."

"Yapabilir misin?" Park yerinden geri geri çıktım, sonra ona doğru meydan okuyan bir bakış attım. "Kovboy musun sen?"

"Çelik bir ata biniyorum," diye takılıyor. Ben de gülüyorum.

"Güzelmiş."

Biraz DJ muhabbetinden sonra, bir sonraki şarkı hafif bir gitarla başlıyor. Sanırım hüzünlü bir balad olacak. Erkek vokalist bebeğini kucaklayacağını ve ona sıkıca sarılacağını söylerken sodamı yudumluyorum. Sonra da öğleden sonra lokumu alacağını mırıldanmaya devam ediyor. Neredeyse kolamı tükürecektim.

Yanımda Masey'nin çenesi düştü. "Düşündüğüm şey hakkında mı şarkı söylüyorlar?"

Bir süre daha dinliyorum. Çubukları ve taşları birbirine sürtmek ve kıvılcımların tutuşarak fırlayan roketlere yol açması soruyu hemen hemen yanıtlıyor.

"Aman Tanrım. Öyleler!" Bir kahkaha patlattı.

Ben de gülmek zorundayım. Şarkı sekse o kadar ince bir gönderme yapıyor ki gülünç. Ortadaki çelik gitar solosu şarkıyı bir tür bok gösterisi haline getiriyor... ama aynı zamanda garip bir şekilde akılda kalıcı.

"Evet. Sanırım bu şarkıyı bir filmde duymuştum." "Ciddi misin? Bir komedi filmi olmalı."

"Öyleydi," diye onu temin ediyorum yola çıkıp trafiğe girerken.

Şarkı bittiğinde müziği kapatır. "Yetmişli yıllara daha fazla geri dönebilir miyim bilmiyorum." Sırıttırıyor. "Aynen."

Ama araba sessizliğe gömülüyor. Tek düşünebildiğim Masey ile bir öğleden sonra lokumu kapmak. Acaba o da bunu düşünüyor mudur?

Kırmızı ışıktaki ona doğru baktım. O da bana baktı. Gözlerinde farkındalık görüyorum. Evet, aklından geçmiş ve oraya park etmiş.

Kahretsin, ne kadar çabuk evime dönebiliriz?

Neyse ki cevap üç dakika. Bana ayrılan yere girdiğimde, ikimiz de arabadan indik. Ben Ranger'ı aldım. O da bebek bezi çantasını kaptı. İkimiz de dairemin kapısına doğru koştuk. İçeride, oğlumu yerleştirmek için yarışıyoruz ve derin bir iç çekişle beşiğine yatıyor, emziğini emiyor ve anında yatağında eriyor.

"O iyi mi?" Masey kapıdan soruyor.

"Evet," diye fısıldıyorum, bu kadar önemsemesi beni duygulandırıyor.

Sonra ona dönüyorum. Ayakkabılarını çoktan çıkarmış, hafif hırkasını atmış ve saçlarını daha önce yaptığı gevşek topuzdan çözmüştü.

Kalbim deli gibi çarparak odanın karşısına geçtim ve onu tekrar koridora sıkıştırdım. "Düşünüyordum da... Bu akşamki çekimler için öğleden sonra hazırlık yapman gerekiyor mu?"

Dudağını ısırtıyor. "Yapmalıyım."

Başımı sallıyorum çünkü anlıyorum. Aşırı hevesli aletim anlamıyor ama beklemek zorunda

kalabilir. Burada bulunarak bana bir iyilik yapıyor ve ben de onun yoluna çıkmamalıyım.

Yine de dayanamıyorum. "Bunu şimdi yapmak zorunda mısın?"

"Canı cehenneme," diye mırıldanarak bana doğru hamle yapıyor ve dudaklarını dudaklarımın üzerine koyuyor.

Heyecanım tavan yaptı. Kanım pompalanıyor. Onu en yakın duvara doğru itiyorum ve Masey'nin her şeyinde boğuluyorum - yastık gibi ağzı, hindistan cevizi kokusu, küçük nefes alışları ve ağzının derinliklerine dalıp öpücüğümle onu keşfederken göğsüme bastırıldığı yemyeşil göğüsleri.

Uzun dakikalar sonra nihayet ayrıldığımızda, bana göz kırparken nefes nefese kalmıştı. "Bana kanepenin ne kadar rahat olduğunu göster."

Beni istiyor. Gülümsemeden duramıyorum. Masey kendini kandırabilir ama işin içine duygular girmeden fiziksel ilişkiye girecek türden bir kadın değil. Bu yüzden benimle birlikte olmanın bir anlamı olmadıkça sekse başlayacağını sanmıyorum.

"Benim için zevk." Onu koridora doğru çektim.

"Açık olmak gerekirse, daha az uyuklamayı ve daha çok uçan roketleri düşünüyordum." "Öyle mi?"

"Evet."

Oturma odasına ulaştığımızda gömleğimi gövdemden çekip başımın üzerinden geçiriyor. Güneş elbisesini kaldırıyorum ve külotunu indiriyorum. Elbisesinin üst kısmını boynuna bağlayan kravatu çekiştirdiğimde eteği hâlâ kalçalarının etrafında sallanıyordu. Sütyen giymediği gerçeğini ortaya çıkarmak için aşağı yuvarlanıyor ve hala sert, iyi sevilen meme uçlarıyla tepesinde gördüğüm en muhteşem göğüslere sahip. "Oh, tatlım, kesinlikle öğleden sonra zevkini düşünüyorum."

Şortumu aşağı itiyorum ve her ihtimale karşı daha önce cebime soktuğum prezervatifi buluyorum. Kondomu takıp kanepeye uzandım ve onu kucağıma aldım.

"Sanki aklımı okuyorsun," diye soluk soluğa söylenirken dizlerini kalçalarımın iki yanına koyuyor ve yavaşça üzerime çöküyor.

"Evet..." İnledim. "Hadi sopalarımızı ve taşlarımızı birbirine sürtelim."

Kıkırdıyor ve üzerimde ritmik hareketler yapıyor. "Zaten öyleyiz ve bu harika hissettiriyor."

"Biraz iddialı konuşacağım ve kıvılcımların çoktan ateşlendiğini söyleyeceğim." Ama emin olmak için, sallanan meme uçlarından birini ağzıma alırken klitorisini ovmasını söylüyorum.

Yirmi dakika ve Masey'nin üç çığlık atan orgasmından sonra nihayet bıraktım ve uzun, tatmin edici bir iç çekişle kanepeye gömüldüm. "Lanet olsun."

"Bu çok iyiydi."

Öyleydi. Ve dürüst olmak gerekirse, aramızdaki her şey daha da iyiye gidiyor. "Artık sana inanıyorum," diye mırıldanıyor uykulu bir şekilde.

Bana inanıyor musun? "Ne hakkında?"

"Bu şimdiye kadarki en rahat kanepede."

Bir duş ve uykudan sonra birbirimizin kollarında tazelenmiş bir şekilde uyandık - Ranger'ın ağlama sesiyle.

"Biri uyandı," diye mırıldandım.

"Ve belli ki bu durumdan pek hoşnut değil."

Dönüyorum ve Masey'nin ağzına bir öpücük konduruyorum. Ve yardım edemiyorum ama oyalanıyorum.

Tanrım, çok mutluyum, özellikle de beni sevgisiyle yıkamaktan başka bir amacı yokmuş gibi beni öptüğünde.

Ama Ranger'dan gelen bir başka feryat bizi birbirimizden ayırdı. Küfür ettim. "Geliyorum, dostum."

Sesim oğlumu biraz sakinleştiriyor.

Yatağın diğer tarafında Masey ayağa kalkıyor ve geriniyor. "Geride kaldım, bu yüzden diğerlerine başlamadan önce stüdyo kurulumuna başlamam ve buradaki ilk günümde çektiğim bir videoyu düzenlemem gerekiyor."

"Geride mi? Şimdiden mi? Sadece birkaç gündür buradasın."

"Gelmeden önce bazı videolarımı önceden filme almıştım, ancak ekran kartım bunlardan birini bozdu, bu yüzden planladığımdan bir tane daha kaydetmek zorundayım. Ve Harlow buraya geldiğim gün bir paket imzaladı. Büyük bir markanın lansmanı. Zamana duyarlı, bu yüzden videoyu bu gece çekip yarına kadar düzenleyip yüklemem gerekecek." Yüzünü buruşturuyor. "Üzgünüm."

"Hey, görev çağırıyor."

Ranger tekrar feryat edince başını sallıyor. "Öyle."

"Onu yerleştireyim ve gelip stüdyoda sana yardım edeyim." "Teşekkürler."

Kendi yolumuza gidiyoruz ve ben Ranger'ı değiştirip küçük adamımı severken, mutlu pop müziğin hafif tınılarını duyuyorum. Şarkıyı tanımlayamıyorum... ama dairemde başka seslerin olması güzel. Bana burayı dolu hissettiriyor. Tamamlanmış. Bir ev gibi.

Masey'nin burada olması hoşuma gidiyor. Ve eğer onu elimde tutmak istiyorsam, akıllı davranmalıyım. Pek planlı bir adam değilimdir ama Hawaii'de kalan on gününü nasıl değerlendireceğime karar vermeliyim. Eğer bunu doğru yaparsam, belki benimle kalmayı kabul eder.

Gerçekten bunun mümkün olduğunu düşünüyor musun? Çekip gitmeden ve arkasına bakmadan önce seninle günler geçirdi.

Keşke kafamın içindeki o ses çenesini kapasa.

Mutfağa gittikten sonra Ranger için bir biberon ısıtıyorum. Yemeğini yedikten sonra merakım beni tekrar koridora çekiyor. "Shape of You" şarkısı odayı dolduruyor. Ed Sheeran tanıştığı kıza karşı hisleri konusunda utangaç değil. Sadece onları ortaya koyuyor. Çarşaf larım tamamen Masey gibi kokuyor ve her gün onunla ilgili hoşuma giden yeni bir şey keşfediyorum. Vücudunun şekline kesinlikle aşığım, ama kalbim de düşüyor gibi görünüyor.

Ona birbirimizin hayatına nasıl uyum sağlayabileceğimizi göstermeliyim...

bir şekilde. Bu beni çok korkutuyor. Ya onu ikna edemezsem?

Derin bir nefes alıyorum. Her seferinde bir gün. Bir yolunu bulacağım... Umarım.

Büyük ölçüde boş olan ofisime kafamı uzattığımda, dizüstü bilgisayarını masama yerleştirmiş ve çekim için arka planını ve dekorlarını hazırlamaya başlamıştı bile. Ed Sheeran'ın son notaları kaybolurken, onun yerini kesinlikle daha yerel bir şey alıyor. Bir country grubu. Popülerler. İsimleri aklıma gelmiyor.

Erkek vokalistin aklımda tutmam gereken bir şey söylediğini duyduğumda sadece yarı yarıya dinliyorum. Derin bir şey. Eğer olması gerekiyorsa, olacaktır. Masey'nin benimle gelmesi ve bu işin nasıl gideceğini görmesi gerekiyor.

Kutuları karıştırmaya, içindekileri kontrol etmeye, sonra da onları üç yığına ayırmaya başlarken kalçaları sallanıyor.

"Yardıma ihtiyacın var mı?"

Ürkek bir nefes alıyor ve elini göğsüne bastırarak dönüyor. "Beni korkuttun." "Özür

dilerim."

Beni el sallayarak uzaklaştırdı. "Kendi dünyamda olmam senin suçun değil. O iyi mi?"
Ranger'a doğru bir bakış attığında, ona yaklaşıyorum. Bu sadece ona aşık olup olamayacağını
görmek için değil.

Benim için de oğlum için de. Biz bir paket anlaşıyoruz.

Biz yaklaşırken gülümsüyor, sonra alına bir öpücük konduruyor. Mutlu bir şekilde cıvıltıyor, küçük bacakları pompalıyor.

Onun şefkati bana bir şeyler hissettiriyor. Tam olarak cinsel değil... ama başka bir turla ilgilenmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum.

"O iyi. Eminim ona bir battaniyenin üzerinde birkaç oyuncak verebilirim ve eğer yardımına ihtiyacınız olursa mutlu olacaktır."

"Bu harika olur. Işıklandırma konusunda zorlanıyorum. Her oda biraz farklı ve ben evdeki stüdyoma çok alışkınım..."

"Elbette." Birkaç dakika sonra Ranger'ı dış çıkarma oyuncakları ve peluş futbol topuyla birlikte zıplayan bir koltuğa oturttum. Etrafında olup bitenleri izlemekten memnun görünüyor. Işıkların açısını ve parlaklığını birkaç dakika ayarladıktan sonra Masey iç geçiriyor.

"Bunun işe yarayıp yaramayacağını bilmiyorum. Biraz test çekimi yapacağım. Başla dediğimde videoyu başlatabilir misin?"

"Elbette."

Ofis koltuğuma yerleşiyor, duvardan uzaklaştırdığı masanın altına giriyor, sonra başını sallıyor. "Git."

Dügmeye basıyorum. Masey kameraya bakıyor ve her zamanki selamıyla dalga geçerek yanındaki ilk ürünü alıyor ve anlatmaya başlıyor. "Bu Matte Fabulous Flawless Foundation... kahretsin, hatırlayamıyorum." Şişeyi okuyor ve daha önce hiç duymadığım bir firmanın adını sayıyor. "Denver merkezli küçük bir bağımsız marka ve..."

Birkaç dakika ve birkaç üründen sonra kamerayı kapatmamı işaret etti. "Şimdi ne olacak?"

Telefonuna bakıyor, sonra gözleri kocaman açılıyor. "Gerçekten saat neredeyse beş mi?" "Evet."

"Kahretsin!" Sonra Ranger'a bir bakış atarken yüzünü buruşturur. "Özür dilerim."

Başımı iki yana sallıyorum. "Sanırım doğum günü yaklaştıkça bunun bir önemi olacak. Henüz değil."

"Vay be. Giyecek bir şeyler bulmalıyım ve"-kutu yığınlarına bakıyor-"bunlardan birinde el aynam olmalı. Eğer kamera karşısında yüzümü takınacaksam, buna ihtiyacım var."

"Ben bulurum. Sen de birkaç kıyafet al." Sesimi alçaltıyorum. "Ama bana kalsa hiç giysiye ihtiyacın olmazdı."

"Keşke, ama bunun için yasaklanırım." Kapıdan hızla çıkarken gülüyor.

İkinci kutudaki aynayı kağıt mendile sarılmış halde bulup masasının üzerine koyuyorum. Odadaki kutulardan bazıları bana ait, evraklar ve liseden kalma bazı eşyalar. Onları dolaba koyuyorum.

Daha sonra odaya geri dönüyor, üzerinde parlak bir tişört var, boynu kıvrık ve kolları kapaklı, güzel sedef takılarla birlikte. Saçlarını da kabartmış ve spreylemiş. Belden yukarısı gerçekten derli toplu görünüyor. Belden aşağısı ise benim basketbol şortlarımdan birini beline kadar kıvrarak giymiş. Çıplak ayak parmakları fayanslara sürtünüyor.

Gülüyorum. "Güzel kıyafet. Çekici."

Omuz silkiyor. "Film çekimi için tipik bir durum. Kameranın büyüğü, izin vermediğim hiçbir şeyi görmemeleri. Bu video için ihtiyacım olan diğer ürünleri çıkarırken bana bir iyilik daha yapar mısın?"

"Adını söyle."

"Lütfen kamerayı mutfağa ya da oturma odasına -bu ışıktaki olmayan bir yere- götürebilir misiniz?"

-Ve az önce çektiğimiz görüntünün parlaklığı ile yakın zamanda evde çektiğim görüntünün parlaklığını karşılaştırabilir miyim? Yeniden filme almak zorunda kalmamak için bunu doğru yapmaya çalışıyorum."

"Tamamdır."

Bana kamerayı uzatıyor ve ben de Ranger'ı kollarıma almak için uzanıyorum. Masey başını sallıyor. "Onu burada bırakabilirsin. Bu adamı seviyorum."

Ona göz kırptığında, oğlum yine kıkırdıyor.

Evet, o da senin kadar etkilenmiş.

"Şimdiden favorilerini seçiyorsun, ha?" Alay ediyorum. "Tamam. Ben yokum."

Koridorda ilerlerken, onun daha fazla kutuyu karıştırdığını duyuyorum. Koltuğuma gömülüyorum, az önce çektiğimiz görüntüleri geri sarıyorum ve eleştirel bir gözle inceliyorum. Kamera önünde doğuştan yetenekli. Tek taraflı bir diyalog yürütürken gerçekten rahat görünüyor, ancak izleyicilere sanki iki kişilik samimi bir sohbete katılıyormuş gibi hissettiriyor. Ama benden ışıktandırmayı kontrol etmemi istedi.

Karşılaştırma yapmak için telefonumu cebimden çıkardım ve YouTube'u açtım. Geçmiş videoları şimdi önerilerimde görünüyor. Açılan ilk videonun başlığı "Ayrıldık". Küçük resim Masey'i her zamanki güzellik stüdyosunda görünmeyen pelüş bir sandalyede otururken gösteriyor. Elini ağzına bastırmış ve sanki gözyaşlarını tutuyormuş gibi görünüyor. Yanında bir kedi kıvrılmış, görünüşe göre dünyada umursamıyor.

Video yaklaşık otuz milyon kez izlendi. Vay anasını.

Parmak uçlarımda yatak odama giriyorum ve komodinimde kulaklıklarımı arıyorum. Kendimi biraz suçlu hissediyorum, sanki Masey'i bir şekilde gözetliyormuşum gibi, ama o bunu herkesin görmesi için ortaya koydu. Ben de halktan biriyim.

Evet, ama halkın geri kalanı onunla yatmıyor.

Sesi susturuyorum, kulaklıkları kulağıma takıyorum ve geçen yılın on ikinci Haziran tarihli videoyu başlatıyorum. Kendini toparlamaya çalıştığını hemen anlıyorum.

"N'aber millet? Tekrar hoş geldiniz." Test çekiminde kulağa neşeli gelen selamlama şimdi kederli geliyor. "Bu videonun başlığından da anlayabileceğiniz gibi, Thom ve ben hafta sonu işi bırakmaya karar verdik."

Duraklıyor ve titrek bir nefes alıyor, kontrolü ele almak için çaballıyor gibi görünüyor.

Onu incittiği için eski sevgilisinin ağzını burnunu kırma dürtüsü beni ele geçiriyor. Masey'i dramatik biri olmadığını bilecek kadar tanıyorum. Öfkelenmez. Çoğu zaman, insanların ve durumların iyi yanlarını görmeye çalışıyor gibi görünüyor. O güzel cildinin altında henüz görmediğim karanlık bir tarafı olduğunu düşünüyor muyum? Bu mümkün. Ama aynı zamanda kolay kolay çökecek türden bir kız da değil.

Gözünden düşen bir damla yaşı silerken burnunu çekiyor ve cesur bir gülümseme takınıyor. "Ayrılık dostça oldu. Ve arkadaş kalacağız. Ama dinlenmek ve yenilenmek için biraz zamana ihtiyacım var.

"Çoğunuzun bildiği gibi ben de yakın zamanda babamı toprağa verdim. Annemin bana her zamankinden daha fazla ihtiyacı var ve sanırım bu geri adım atmak için iyi bir zaman. Önceden kaydettiğim birkaç video var, bu yüzden önümüzdeki altı hafta boyunca haftada bir tane yayınlayacağım. Ondan sonra çekimlere geri dönmeyi ve yoluma devam etmeyi planlıyorum. O yüzden endişelenmeyin. Beni son kez görmediniz."

Kedi onun yanında ayağa kalkıyor, geriniyor, bir daire çiziyor ve tekrar yere çöküyor, bu kez aristokrat çenesini Masey'nin kalçasına yerleştiriyor. Masey sulu bir kahkaha atıyor ve gri tekirin

sırtını okşuyor. "Harry'nin bile bir molaya ihtiyacı var. Gördüğünüz gibi çok fazla çalışıyor. Ayrıca bana hayatımdaki en önemli erkeğin kendisi olduğunu hatırlatmaktan da hoşlanıyor."

Kedinin başını tekrar okşamak için duraklıyor. Mırıltısı o kadar yüksek ki mikrofondan duyulabiliyor.

Bir öncekinden biraz daha zorlama bir kahkaha daha attıktan sonra tekrar kameraya dönüyor. Gözleri bir kez daha yaşlarla doluyor ama onları kırıştırarak uzaklaştırıyor. Burnu biraz daha kızarmış ve dudakları sertleşmiş. Ama devam ediyor. "Desteyiniz için hepinize ne kadar teşekkür etsem azdır.

Teşvikler, kartlar, DM'ler... Beni düşündüğünüzü ve ailemi dualarınızda tuttuğunuzu bilmek çok şey ifade ediyor.

"Birçoğunuzun birkaç hafta önce Lali Eastbrook ile birlikte hazırladığım palet yarışması video incelemesini merak ettiğini biliyorum. Video çekildi ve o da kendi bölümünü düzenledi. Benimkini henüz bitiremediğim için üzgünüm ama Lali inanılmaz nazık ve destekleyici davrandı. Yükleme hazır hale getirme şansım olduğunda videolarımız aynı anda yayınlanacak. Herkesin sabrını takdir ediyorum. Söz veriyorum, listemin en başında bu var. Bunun dışında... Umarım hepiniz kendimle ilgilenmek için birkaç haftaya ihtiyacım olduğunu anlayışla karşılırsınız. Thom ve ben mahremiyet için minnettar oluruz. Her zaman olduğu gibi, devam eden desteğiniz ve sevginiz beni çok mutlu ediyor. Yakında döneceğime söz veriyorum. O zamana kadar hepinize kucak dolusu sevgiler ve rujlar!"

Ardından video, üzerinde pembe harflerle adının yazılı olduğu bir kalp grafiğine dönüşüyor.

Başka bir video başlamadan önce duruyorum ve yorumlara doğru ilerliyorum. Çok sayıda, çeşitli ve şok edici yorumlar var. Seksen binden fazla. Hepsini okuyamayacağım ama bazılarını okumaktan kendimi alamıyorum.

Bir grup sıkı hayran bir araya gelerek Masey'i neşelendirmek için kartlar, hediyeler, el yapımı mumlar ve başka şeyler gönderdi. Bazı insanlar kendi ayrılık deneyimlerini anlatıyor. Bir izleyici, her ne kadar acıtmış olsa da en azından Thom'un onu erkek arkadaşı gibi mihrapta terk etmediğini söyleyerek onu neşelendirmeye çalışıyor. Bazıları da ilişki sonrası kendine iyi davranması, kendi hızında iyileşmesi ve gerekirse ağlaması konusunda tavsiyeler vermeye çalışıyor. Büyük çoğunluk onun uzaklaşma ve iyileşme kararını inanılmaz derecede destekliyor.

Ve sağlıklı bir avuç dolusu Thom'dan nefret ediyor.

Bu kişilerden birçoğu, Erkek Arkadaşım Makyajımı Yapıyor yarışmasına katılmayı reddettiğinde onun bir hıyar olduğunu bildiklerini çünkü bu kadar "aptalca" bir şeyde görünmenin ona profesyonel olarak zarar verdiğini söyledi. Bazıları da Thom'un bir insan olarak berbat olduğunu bildiklerini çünkü reddinin onu incitmesini umursamadığını söyleyerek aynı fikirde olduklarını belirttiler. Bazıları da Thom'un Erkek Arkadaşım Makyajımı Seçiyor yarışmasına gönülsüzce katıldığını ama arkadan çekilmesi dışında hiçbir fotoğrafının çekilmesine izin vermediğini ve kendini beğenmiş bir hıyar olduğunu yazdı.

Buna katılmıyorum.

Ancak yorumcuların küçük ve sesli bir azınlığı, Masey'i zor durumdayken parçalamaya kararlı görünüyor. Onun çirkin olduğunu iddia ediyorlar. Onun bir cadalog olduğunu. Başarıyı yakaladığı için kendini beğenmiş olduğu için hak ettiğini bulduğunu. Ayakkabı derisinin tüm seksiliğine sahip olduğunu, bu yüzden erkeğini daha iyi memeleri olan bir internet yıldızına kaptırmasına şaşırması gerektiğini. Hak ettiğini aldığını. Diğer güzellik fenomenlerinin -birçok isim veriliyor- daha güzel olduğu ve Masey'nin siktirip gitmesi gerektiği. Cehennemde çürümesini umduklarını. Ölmesini umduklarını.

Telefonumu elime alıp ağzım açık bakıyorum. Bu insanların nesi var böyle? Öfke kanımı kaynatıyor. Şiddet yanlısı değilim ve bana bir kadına asla el kaldırmamam öğretildi. Ama insan olarak geçtiklerinden bile emin değilim. Bu film çekildiği sırada hem babasını hem de on yılını birlikte geçirdiği adamı kaybetmişti ve bu insanların gösterdiği merhamet bu mu? Masey'i tanımıyor olsaydım bile, ekranın içinden uzanıp onları boğazlamak isterdim. Bu kötü ruhlu yarım akıllıların her birine bok yemelerini söylemek istiyorum.

Her şeyden önce, onu korumak istiyorum.

Şu anda oturum açıp klavye savaşıtlığına soyunma isteğimle savaşısam da, bunu yapmamı

istemeyeceğini biliyorum.

Lanet olsun. İktidarsız hissetmekten nefret ediyorum. Ben harekete geçip işleri sonra halleden bir adamım. Ama bunların hepsi on ay önce oldu. Şimdi bir şey yaparsam eski yaraları mı deşmiş olurum?

"Ne düşünüyorsun?" Masey koridora bakıyor. "Buradaki ışıklandırma iyi mi yoksa çok mu karanlık?"

İzlediğim video onun stüdyosunda çekilmediği için hiçbir fikrim yok ve ışıklandırmaya da zerre kadar dikkat etmedim.

Dışarıda kendisinden ölmesini dileyecek kadar nefret eden insanlar olduğunu bile bile nasıl video üstüne video yayınlamaya devam ediyor?

Masey sessiz biri gibi görünebilir. Kibar, hatta uyumlu görünebilir. Ama çok katmanlı olduğunu çok iyi biliyorum. Ve şimdi, tatlılığının altında çelik gibi taşakları olduğu açık.

"Um...hala anlamaya çalışıyorum. Söylemesi zor. Bana birkaç dakika daha verir misin?" "Yardıma ihtiyacın var mı?" Bana yaklaşmaya başladı.

Hemen ayrılık videosunu kapatıyorum ve Maui'ye uçmadan hemen önce yüklediği yeni bir eczane makyaj malzemesi hakkında bir video başlatıyorum. "Hayır. Sadece birkaç karşılaştırma daha yapmak istiyorum."

Elleri kalçasında, bana şuh bir bakış fırlatıyor. "Bak, eğer göz farı tavsiyesine ihtiyacın varsa, çekinme.

Açıkça söyleyebilirsin. Seni yargılamayacağım."

"Bilmiyorum." Kaşlarını çatıyorum. "Hiç erkek makyajı yaptın mı?"

"Elbette." Sıradan bir şeymiş gibi omuz silkiyor. "Erkek olan bazı güzellik fenomeni arkadaşlarım var.

İnanılmazlar. Bazen bahşişlerimizi değiş tokuş ediyoruz."

Erkeklerin makyaj yapmasına şaşırıyorum. Ama bir sorum var... "Önce tıraş oluyorlar mı? Yüzünüze sürdüğünüz o şeyle-"

"Fondöten mi?" Makyaj konusundaki bilgisizliğim onu eğlendirmişe benziyor. "Sanırım öyle deniyor. Kirli sakalla zor olmaz mı?"

Sırıttıyor. "Biraz zorluk katıyor ama test edilmeyi seviyorum. Geçen bahar, çocukken yangın geçirmiş bir aboneme sürpriz yaptım. Birisi onu baloya davet etmişti ve kız kardeşi bana yazarak gelip makyajını yapmam için yalvardı. Bu kız en iyi şekilde görünmek istiyordu. Videolarımı izledi ama hiçbir zaman çabalarını kimseye gösterecek kadar iyi hissetmedi. Bütün bunlar kalbimi kırdı. Mümkün olan en iyi yüz için yara izi ve doku ile çalışma hakkında konuşabilmem için bir videoda oynamayı kabul etti. Sanırım o günün büyük bir kısmında ağladım. Çok tatlı ve minnettar biriydi. Onun balosunu hayatının en özel günlerinden biri haline getirmek bana sadece birkaç saate ve biraz benzine mal oldu. Her zaman iletişim halindeyiz."

Bazı insanların yorumlar bölümünde kendisiyle konuşma biçimine rağmen, başka birine yardım etmek için tüm olumsuzlukları bir kenara bıraktı. Çünkü yapabiliirdi. Çünkü istedi. Çünkü o harika bir kadın.

Neden bu kıza baştan aşık olmadın, zeka küpü? Hayır, sikiinin onu seçmesine izin verdin ve o da seni sikti. İyi iş çıkardın.

Tanrım, kafamın içindeki o iğrenç sestem nefret ediyorum. "Bunu görmek isterdim."

Yüzünü buruşturur ve başını sallar. "Bundan şüpheliyim. Sen maço bir adamsın." "Ben ciddiym tatlım. Seninle ilgili her şeyi bilmek istiyorum."

Masey bana tam olarak inanmıyormuş gibi el sallıyor ama aynı zamanda kızarıp gülümsüyor. "Sonra görüşürüz. Sen ışık durumunu çözene kadar ben kurguya başlayacağım."

"Kulağa hoş geliyor. Uzun sürmez."

O gittikten sonra kulaklıklarımı tekrar takıyorum ve eczanedeki tüm heyecan verici yeni ürünler hakkında konuşmasını dinliyorum. Bazı markalar gerçekten yükselişte... bazıları ise şaşırtıcı derecede hayal kırıklığı yaratıyor, ancak bizi izlemeye devam edersem hangisinin hangisi olduğunu açıklayacak.

Zihnimi boşaltmaya ve odaklanmaya çalışarak, kamerasındaki test çekimindeki ışıklandırmayı telefonumdaki video ile karşılaştırıyorum. Dürüst olmak gerekirse, nokta atışı görünüyor. Hiç şaşırmadım. Masey belli ki ne yaptığını biliyor. Ama emin olmak için birkaç yeni video daha açıyorum ve bir iki dakika izliyorum.

Sephora indirimi, biri harika bir yeni palet ve bir diğeri de en iyi uzun süre kalıcı likit rujlar hakkında. Hepsinde de ışıklandırma teste benziyor.

Kalkıp ona çekime hazır olduğunu söylemeliyim. Sonuçta, başlaması ne kadar uzun sürerse, giydiği her şeyi çıkarmam, vücudunun her yerini öpmem ve onu tatmin olmuş bir gülümsemeyle bırakmam da o kadar uzun sürecek. Ama Thom'un görebildiğim her şeyini görmek istiyorum. Eski sevgilisinin nasıl biri olduğunu ve ne kadarına katlandığını kendim bilmek istiyorum.

Vesaire, vesaire, vesaire. Kendinize yalan söylemeyi bırakın. Rakiplerin karşısında nasıl durduğunu görmek istiyorsun.

Tamam, o da var.

Biraz arama yapmak gerekiyor. Masey, Boyfriend-Chooses-My-Makeup videosunu kaldırmış ama başkaları arşivlemiş, ben de biraz arama ve gizlilikle sonunda bulup yayınladım. Görecek pek bir şey yok. Thom belli ki takım elbise giyiyor. Düzgün omuzları var. Muhtemelen spor salonuna gidiyor.

Sabırsız görünüyor ve Masey'e gitmesi gerektiğini söylemeden önce kamerada yaklaşık iki dakika geçiriyor.

Vedalaşmak yok. Öpücük yok. *Sonra görüşürüz* ya da *seni seviyorum* yok. Dangalak öylece gider.

Artık sahte bir gülümseme olduğunu anladığım bir şekilde devam ediyor. Gerisi çok önemli değil, bu yüzden koridorda kışını kaldırıp ona film için iyi olduğunu bildirmek niyetiyle kestim. Bakalım yardım edebilecek miyim. Muhtemelen tepkisel olacak ama onun yanında olduğumu ve başarılı olmasını sevdiğimi bilmesini istiyorum.

Ancak Juiciest Tea adlı bir kanaldan yeni bir öneri olarak "Masey Gee'nin Aşağılayıcı Ayrılığı Hakkında Bilmeniz Gerekenler" başlıklı başka bir video ortaya çıkıyor. Yirmi milyon kez izlenmiş.

Muhtemelen hepsi işkembe ve aptalca, uydurma saçmalıklar, ancak güzellik topluluğunun geri kalanının onunla Thom arasında ne olduğunu düşündüğünü bilmek isterim. Ayrılık ya da bunun nedenleri hakkında çok az şey söyledi, bu yüzden bok başlatıcıların ve drama ucubelerinin kendi anlatılarını yaratmaları şaşırtıcı değil. Ne de olsa onlar para kazandıran tıklamaların peşindeler.

Bu lanet dedikoduculara istedikleri görüntüyü vererek bu boku desteklemekten nefret ediyorum ama bunu yapmazsam Masey'nin nelerle karşılaştığını bilemeyeceğim.

Yirmili yaşlarının başında bir adam ve bir kadın, yüzlerinde sırtışlarla dökülen çayların önünde oturuyorlar. Oh, sempati ve şok numarası yapmaya çalışıyorlar ama gözlerindeki neşeyi görebiliyorum.

"Hey, sulu çay tiryakileri!" diye selamlıyor kadın. "Sizin için bir haberimiz var... Bir kayanın altında yaşıyorsanız diye söylüyorum, güzellik dünyasının it-girl'lerinden Masey G. uzun süredir birlikte olduğu erkek arkadaşı Thom Jordan'dan yeni ayrıldı."

"Evet." Takkeli ve takma kirpikli adam söze giriyor. "Her ikisine göre de ayrılık dostane ve zaman içinde gelişen bir şeydi. Ama... bekle. Sana, bana, herkese yalan söylüyor."

"Başka ne konuda yalan söylediğini merak ediyor insan, değil mi?" Dağınık mor pixie kesimli ve ekose gömlekli kız kameraya şüpheli bir bakış atıyor, kaşları kalkık, parmağını dudaklarına bastırmış.

"Yalan söylediğini nereden biliyoruz?" diye tekrar soruyor adam. "Ayrılmadan bir ay önce, Thom gecenin ikisinde Los Angeles'taki pahalı bir striptiz kulübünden çıkarken görülüyor."

Thom olduğu düşünülen bir adamın, kolunu bir sarışına dolamış bir şekilde bir binanın arkasından çıkıp bir ara sokağa girdiği bir görüntü ekranda belirir.

"Betsy Main adında bir kadınla birlikte."

"Ama muhtemelen onu daha çok Candy Kitty olarak tanıyorsunuz." Ekran, düz saçları sahte

göğüslerinin önüne kadar inen ve tamamen sahte dudaklarını büzen bir kadının görüntüsüyle doluyor. Bir ton makyaj yapmış ve fotoğraf onu olduğundan daha çıplak gösteriyor. "Tüm internet alanında çıplaklığını göstermesiyle tanınıyor.

Dışarıdaki tüm kadınlara kendilerini nasıl daha iyi seveceklerini göstereceğim."

Mor saçlı kadın kıs kıs gülüyor. "Ve tüm heteroseksüel erkeklere şaplak bankalarına koyacakları yeni bir şey veriyor. Çünkü onun abonelerinin *gerçekte* kim olduğunu biliyoruz."

"Ah, kızım, kesinlikle biliyorum. Kardeşim ona bayılıyor ve Thom'un gezegendeki en şanslı sik olması gerektiğini düşünüyor."

Masey'nin söylediğine göre Thom'un aletiyle arası pek iyi değilmiş. Peki geçimini sağlayan bu kadını nasıl elde etti?

"Şuna bir bakın." Kadın daha fazla haberi varmış gibi araya giriyor. "Kaynaklar bize Thom ve Candy'nin aylardır birlikte olduğunu söylüyor. Ve Masey G.'nin çok kötü seviştiğinden şikayetçi."

"Ölü balık." Adam başıyla üstün bir selam veriyor. "Ama onu savunmak gerekirse, Candy muhtemelen en iyilerden biridir."

"Ah, evet." Bayan Pixie Cut başını sallar. "Onu ben yapardım."

"Ben bile olabilirim. Rawr." Adam elini pençe gibi havada gezdiriyor.

Birlikte gülüyorlar. Kusmak istiyorum. Hayır, başkalarının acıları hakkında spekülasyon yayınlamak geçimini sağlayan korkunç insanlar oldukları için ikisini de yumruklamak istiyorum.

Kadın bir elini kaldırarak izleyiciye daha da fazlası olduğunu söylüyor. "Ve şimdi duyuyorum ki Masey G.'nin on yıl beklediği yüzük-"

"On!"

"Çılgınca... Ama o yüzüğün yakında Candy'nin parmağına takılacağını duydum." "Oh, şak!"

"Değil mi?"

Başını sallıyor. "Tüm bunların nasıl gelişeceğini görmemiz gerekecek, ama şu an itibariyle... Masey G. olmak berbat bir şey gibi görünüyor."

Birlikte gülüyorlar. Videoda üç dakika daha var ama izleyemiyorum. Onun hakkında söylediklerine ya da özel hayatını çamura bulamalarına dayanamıyorum. Hepsinden önemlisi, onu incitmelerine ve tamamen haksız olmalarına dayanamıyorum.

Bir internet savaşına katılamayacağıma göre, Masey'e başka bir şekilde yardım etmem gerekiyor. Sadece ne yapacağımdan emin değilim.

Yavaşça kalkıp koridorda dolanıyorum.

DOKUZUNCU BÖLÜM

W

Ofisime vardığımda Masey'i sandalyemde, kulağında Beats kulaklıklarla, evde çektiği belli olan bir videonun tekrarını izlerken kaşlarını çatmış bir halde görüyorum. Yakınlarda, Ranger mutlu bir ciyıklama sesi çıkarıyor ve Masey kocaman bir sırıtışla ona dönüp

Onu güldüren peekaboo.

Sonra beni gördü ve kulaklıkları bir kenara bıraktı. "Bir kararın var mı?"

Onun adına öfkemi bastırmaya çalışarak başımı sallıyorum. "Gidebilirsin. Sanırım bu odada stüdyonuzdakinden daha fazla doğal ışık var."

"Kesinlikle."

"Yani gece çekim yapacaksanız, ışık faktörünü biraz artırmanız gerekecek." "Elbette." Ayağa kalkıyor, yüzünü endişe kaplıyor. "Sorun nedir?"

Onu gözetlediğimi söylemek için acele etmiyorum. Ama daha da önemlisi, Masey'nin bir an bile sadece onun için üzülmediğim için onunla birlikte olduğumu düşünmesini istemiyorum. Ve değiştiremeyeceğim eski şeyler yüzünden iyileşmekte olan yaralarını deşmemeyi tercih ederim. "Haberlere bakmak gibi bir hata yaptım."

"Neler oluyor?"

"Oh, bilirsiniz. Suç, nefret, terör, açgözlülük, hastalık ve yıkım." Alaycı bir şekilde omuz silkiyorum. "Her zamanki şeyler."

Gözlerini deviriyor. "Fiyakalı. Çalışırken bunu düşünmemeye çalışıyorum yoksa hiçbir şey yapamam."

"Ofisimin okyanus olmasını takdir etmemin bir başka nedeni de bu." Başını sallıyor. "Şimdi sadece kıskandım."

Söyleyecek bir şey bulmakta zorlanıyorum. Beynimde çınlayan şeyi ağızımdan çıkaramıyorum. *Thom bir pislik. Yatakta harikasin. İnternetteki insanlar berbat. Sanırım sana aşık oluyorum.* Bunların hiçbirisi durumu düzeltmeyecek ya da onunla on günden fazla zaman geçirmemi sağlamayacak. Şimdi Masey'i beni bir kaçırmaktan öteye kabul etmesi ve daha uzun süre kalması için nasıl ikna edeceğimi bulmak zorunda olmamın yanı sıra, hayatını mahvetmek konusunda hiçbir şey düşünmeyen tüm bu zehirli insanların onu bir daha asla kalbini açamayacak kadar incitmediğini ummak zorundayım.

Baldızımın söylediklerine bakılırsa, boşuna umutlanıyor olabilirim. Ama vazgeçmeyi reddediyorum.

"Tanışmadan önce Harlow bana Thom'un videolarınızda görünmeyi reddettiğini söylüyordu."

Bu tamamen doğru değil ama hem Masey'ye yardım etmeyi hem de onunla yakınlaşmayı umuyorum. "Hâlâ birisine ihtiyacın varsa

bir Y kromozomu varsa, gönüllü olurum."

Şaşırmış görünüyor, iyi anlamda. Sonra daha iyi düşünmüş gibi görünüyor. "O trend geçti. Artık kimse hashtag'i umursamıyor. Bunu hep yapmak istemişimdir ama... bunun beraberinde getireceği teşhir ve soruları istemeyebilirsiniz."

"Ne demek istiyorsun?"

"Erkek Arkadaşım Makyajımı Yapıyor" yarışması. Thom bu fıkirden nefret ederdi. Dürüst olmak gerekirse, bir gereklilik değildi, ama o zamanlar güzel olurdu... Bana göre o videolar her zaman sevimli ve komikti ve bazı çiftlerin ne kadar aşık olduğunu görebiliyordunuz." Bu fikri elinin tersiyle itiyor. "Ama insanlara senin benim yeni erkek arkadaşım olduğunu söylememiz gerekirdi."

"Benim için sakıncası yok. Ayrıca, erkek arkadaşın olmanın bazı harika avantajları var." Ortamı yumuşatmak için göz kırpıyorum.

"Ama izleyicilerime yalan söylemek istemiyorum. Onların güvenini kıramam."

"O zaman beni on günlük erkek arkadaşın olarak düşün." Ama o zamana kadar ilişkimizin son kullanma tarihini kaldıracağını ve kalmak isteyeceğini umuyorum.

"Gerçekten aşıkımız gibi davranmamız gerekir." "Sorun değil."

"Ve yabancılar hayatınızı didik didik edebilir. Bu bir şeye dönüşebilir."

Ben büyük bir adamım. Ayrıca çok fazla sosyal medyam yok, bu yüzden hakkımda pislik arayanlar pek bir şey bulamayacaklar. Ayrıca, Masey'i on günden fazla benimle kalmaya ikna edebilirsem, bu ödenecek küçük bir bedel gibi görünüyor. "Uyarın için minnettarım ama umurumda değil. Bunu seninle yapmak istiyorum."

"Emin misin? Eninde sonunda alenen ayrılmak zorunda kalacağız."

"Eğer bu insanlara romantik hayatınla ilgili bir açıklama borçlu olduğunu düşünüyorsan, eninde sonunda onlara benim ribauntçu olduğumu ya da farklı eyaletlerde yaşadığımızı söyleyebilirsin... ya da ne işe yararsa." Ama umarım bir şey söylemesine gerek kalmaz.

"Bunu benim için yapar mısın?" "Elbette."

"Neden?"

Hiç tahmin edemiyor mu?

"Bu seni mutlu eder mi, tatlım?"

Masey dudağını ısıırıyor. "Evet. Artık trend bir hashtag olmadığı için muhtemelen aptalca geliyor. Ama ben hiç katılamadım ve..."

Kendini dışlanmış hissediyordu. Her şeyden çok, Thom onu sevmiyormuş gibi hissediyordu. Muhtemelen sevmediği içindir.

"Sen istedin. Bu yüzden bunu yapmak için gönüllü oluyorum."

"Sadece mutlu olmamı istediğin için mi?" Bunun onu gülümsetmesi mi yoksa ağlatması mı gerektiğine karar verememiş gibi görünüyor.

Bu ifade tam göğsüme ulaşıyor ve kalbimi sıkıştırıyor. "Evet." Sonunda gülümsüyor. "Makyaj uygulaması hakkında ne kadar bilgin var?" "Neredeyse hiçbir şey."

"Mükemmel. Tam bir tren enkazı olacak."

Ve bu konuda çok heyecanlı görünüyor. Mesele bu mu? "Büyük ihtimalle, evet."

"Bir sonraki işiniz ne zaman?"

"Çarşamba gecesi. Gün batımı gezisi. Müdavimlerimden biri kız arkadaşına evlenme teklif edecek."

"Kulağa gerçekten romantik geliyor." Sesini bir an için hüzünlü bir nota doldurur, sonra da

Yine iş. "O zaman Salı günü çekim yapmamızın sakıncası var mı?" "Benim için uygun."

"Muhteşem." Üzerinde çalıştığı videoyu kaydediyor, ardından dizüstü bilgisayarın kapağını kapatıyor ve cihazı bir kenara koyuyor. "Bu akşam iki video çekmek istiyorum, o yüzden işe koyulmalıyım. Bu ürün tanıtımının önce gelmesi gerekiyor." Şık, gümüş rengi bir dikdörtgeni eline alıyor. Ambalajı parlak ve sanki üretici buna biraz para harcamış gibi görünüyor. "Yakın zamanda ya da yakında piyasaya sürülecek başka ürünler de aldım, bu yüzden bunu yeni ürünlerin ilk izlenim videosu yapacağım. Her şeyi hazırladığımdan emin olayım. Ürünler burada..." Önündeki makyaj malzemesi yığınının bakıyor. "Evet, tam bir yüz için her şeyim var. Temiz fırçalar, tamam. Bir şişe su, tamam. Nemli sünger, tamam. Işıklandırma iyi. SD kart boş. Mikrofon beklemede..." Bana doğru bakıyor. "Başka bir şey var mı?"

Başımı salladım. "Bildiğim kadarıyla hayır, ama burada uzman olan sensin." Omuz silkiyor. "Elimden geleni yapıyorum."

"Küçük adamımı alıp gitmemi mi istiyorsun?"

Dudağını ısıırıyor. "İkinizin de kalmasını çok isterim. Ama beklenmedik şekilde gürültücü olabiliyorsunuz," diye sırtarak Ranger'a bakıyor. "Evet, senden bahsediyorum yakışıklı." Sonra bana bakıyor. Gözlerindeki muziplik libidomu harekete geçiriyor. "Ve sen de dikkat dağıtıyorsun."

"Yani rahat olmamı istemiyor musun?" -tişörtümü çıkarıyorum, ona en iyi görüntüyü vermek için esneyip geriniyorum- "ve ne kadar seksi olduğunu izlemek için etrafta takılıyorum."

Masey eliyle gözlerini kapatıyor... ve ayırdığı parmaklarının arasından bana bakıyor. "Şahsen ben bunu çok isterdim. Ama bu başka şeylere yol açar ve hiçbir zaman çekim yapamam."

"Bunu her zaman filme çekebiliriz." Ona kaşlarını kaldırıyorum.

"Seks yaparken bizi filme alıp internette yayınlayamam." Bana baktı.

"Seks hakkında kim bir şey söyledi?" Masum rolü yapıyorum. "Bana aval aval bakmanı kastetmiştim. Ama aklın hemen çukura gitti, tatlım. Kimin suçu bu?"

Pudralı bir şey alıp gülerek bana fırlatıyor. "Seninki. Sen gelene kadar seks hakkında hiç düşünmemiştim."

"Asla mı?"

"Pek sayılmaz." Sessizleşiyor ve kaşlarını çatıyor. "Hayır."

Kalbinin tamamen bu ilişkide olmadığını zaten itiraf etmişti. Belki de Thom'un bir buçuk pislik olduğunu biliyordu, tıpkı vücudu gibi. Sadık çizgisi ve liseli romantik fantezileri zihnini karıştırdı. Ama içgüdüsel olarak... eski sevgilisinin ona göre biri olmadığını biliyordu.

Acaba benim hakkımda ne hissediyor?

"Şu anda seksten fazlasını mı düşünüyorsun?"

"Daha fazla mı?" Masey kaskatı kesildi. Bana başını sarsakça sallarken kesinlikle gergin görünüyor. "Yapışkan bir sarmaşık olmayacağıma söz verdim. Birlikteyiz çünkü deneyim istedim ve seks inanılmaz ötesi. Olacağını düşündüğüm her şey ve daha fazlası. Ama hepsi bu kadar. Başka bir şey beklemiyorum."

Dilimin ucunda hızlı bir cevap var. *Kalbine girmeme izin verseydin seksten daha fazlası harika olabilirdi.* Ama o vermiyor. Hissetmediği için mi? Yoksa onu reddedeceğimden korktuğu için mi?

İkincisine inanmak zorundayım yoksa boku yerim. Ve aramızda seksten daha fazlasını düşündüğümü söyleyerek onu ürkütme riskini henüz göze alamam. Birlikte ne kadar iyi olabileceğimizi tecrübe edebilmesi için bir ya da iki günden daha uzun süre onunla birlikte olmalıyım.

"Daha fazlasını beklemekten korkmayın. Belki de beklemelisin." Gömleğimi koluma geçirdikten

sonra Ranger'a dönüyorum ve onu zıplayan koltuğunda kaldırıyorum. "Sizi yalnız bırakalım. Bir şeye ihtiyacın olursa seslen."

Başını sallıyor ama yüzündeki şoku görüyorum. Sözlerimden ne anlam çıkaracağına karar veremiyor. Açıklamak için kalmayacağım. Bir yolunu bulacaktır.

El sallayarak kapıyı kapattım. Uzun dakikalar boyunca ofisin içinde herhangi bir hareket ya da onun sesine dair bir ipucu duymuyorum.

Sonunda, Ranger koridorda takılmaktan sıkılmış görünüyor ve zıplayan koltuğundan kalkmak istiyor. Onu aceleyle koridordan geçirip bebek arabasını buluyorum, sonra da ayakkabılarımı giyiyorum. "Koşmaya ne dersin koca adam?"

Bebek arabasını gördüğünde neredeyse kıkır kıkır gülüyor. Açık havayı seviyor. O kesinlikle benim oğlum.

Kısa süre sonra kapıdan çıktık ve apartman kompleksimin etrafında birkaç tur koşarken bebek arabasını itiyorum. Son köşeyi dönüp otoparkın çevresindeki kaldırımda koşarak daireme doğru ilerlerken, üstü açık spor mavi bir arabanın yanaştığını görüyorum.

Ne boktan bir şans. Caitlyn Everson görmek isteyeceğim son kişi.

Ama park etmeye, arabadan inmeye ve bana gülümsemeye çok hevesli görünüyor. Uzaktan bile gözlerindeki daveti görebiliyorum. Ve soruyu. Ranger doğmadan kısa bir süre öncesinden beri onu görmemiştim - dürüst olalım, onunla sevişmemiştim. Birkaç ay önce kapımı çaldı. Gelirdim... ama oğlumun biberona ihtiyacı vardı ve sadece cinsel olarak tanıdığım bir kadına yeni baba olduğumu açıklamak istemedim.

Yine de yanından koşarak geçmek zorundayım. Bunu selam vermeden yapamam. Ve şimdi bebek arabasını gördüğüne göre, soruları olacaktır.

"Merhaba." V yakalı şık bir siyah tulum ve gülünç derecede yüksek topuklu ayakkabılar giyerek yaklaşırken flört ediyor. Gösterişli bir gülümsemeyle kirpiklerini bana doğru kırıştırıyor. "Seni bir süredir görmüyordum, Trace. Gerçekten iyi görünüyorsun. İyi misin?"

Karşılığında flört etmiyorum. İlgi sıfır. Aslında, onda ne gördüğümden emin değilim. Seks. Bir sürü karşılıksız seks.

"Ben harikayım, Caitlyn. Sen nasılsın?"

"Meşgulüm. İş tam bir hayvanat bahçesi. Ama seninle birkaç saat geçiremeyecek kadar meşgul değilim. Bu akşam boşum..." Bebek arabasını fark edip kaşlarını çatmadan önce dudaklarını yalayarak yaklaşırken gözleri beni yiyor. "Bebek bakıcılığı falan mı yapıyorsun?"

"Hayır. Artık bir oğlum var. Sadece biraz egzersiz yapıyorduk."

Kaşlarını çatı. "Birdenbire bir karın da mı oldu?"

"Hayır. Öz annesi velayetini bana verdi. Adı-" "Bu ne zaman oldu?"

Adının ne olduğu, kaç yaşında olduğu, hiçbir şey umurunda değil. Pusetin içine bakmaya bile çalışmıyor.

Hissettiğim kadar sinirli görünmemek için elimden geleni yapıyorum. "Geçen Kasım, doğduğu gün."

"Eğer bir bakıcı bulabilirsen ya da o gece uyuduktan sonra beni aramak istersen, seve seve gelirim." Kabarık sarı saçlarını omzunun üzerinden atarken kaşlarını çatarak nazlı bir gülümsemeye dönüşüyor. "Birbirimizi iyi hissettirmeyeli çok uzun zaman oldu."

Bana doğrudan seks teklif ediyor. Beni bir insan olarak sevdiği ya da bir ilişki başlatmak istediği için değil, sadece bir zamanlar ona dokunma şeklimden hoşlandığı için.

Şimdi neden hiç konuşmadığımızı anlıyorum. Saçları kalbinden çok daha büyük.

Yine de Caitlyn'i tanıyorum. O bir ilaç satış temsilcisi. O bir köpekbalığı. Eğer onu geri çevirirsem, bunu bir meydan okuma olarak algılayabilir ve onun sonunu asla göremem.

Onun yerine yalan söylüyorum. "Gerçekten huysuz bir bebek olabiliyor. Diş çıkartıyor falan. Gece boyunca uyumuyor.

Belki birkaç ay sonra yerleştğinde"-ya da asla-"ama şimdi-"

"Hızlı bir sevişmeye hayır demem. Ya da iki. Ya da daha fazlası." Bana yaklaşıyor ve bir elini bana doğru kaldırarak parmak uçlarını terden kayganlaşmış göğsümün üzerinde gezdiriyor. "Seni çok düşündüm."

Geri çekiliyorum. "Öyle mi?"

Eğer bana karşı gerçekten bir şeyler hissediyorsa, onu yanlış anlamışım demektir. Ve kesinlikle onu kullanmak ya da incitmek istemedim. Ama geçmişte birlikte vakit geçirdiğimizde, bir cerrahla evlenmek istediğinden çok bahsetmişti. Hatta geçenlerde biriyle çıktığını duydum.

"Kesinlikle."

"Peki ya Dr. Beyin Cerrahı?" Adı aklıma gelmiyor. "Onunla çıkmıyor muydun?"

"O iyi biri. Tıp camiasında da saygı duyulan biri. Harika bir mizah anlayışı var." Bakışları çıplak göğsümde geziniyor ve bacaklarımın arasına iniyor. "Ama kimsenin senin gibi bir siki yok. Ve kimse kendi sikini nasıl kullanacağını daha iyi bilemez. Bana hatırlatmak ister misin?"

Yani beyin cerrahıyla çıkıyor. Sadece onun yanında bir şey olmamı istiyor. Gidip kendini becerebilir.

Daha da yaklaştığında ona kaybolmasını söylemenin en kalıcı yolunu bulmaya çalışıyorum. Kulağıma bir şeyler fısıldamak yerine, beklenmedik bir şekilde dudaklarını göğüs kafesime yerleştiriyor ve tenimden aşağı süzülen ter damlalarını yalıyor.

Otoparkın ortasında. Güpegündüz. Bizi kimin görebileceğini umursamadan. Erkek arkadaşı varken.

Ne. Ne? Sikeyim mi?

Birden arkamda bir şeyin kırılma sesini duyuyorum.

Masey'nin hâlâ tişörtünü, takılarını ve benim şortumu giymiş halde orada durduğunu görmek için dönüyorum. Ağzı bir karış açıktı. Ayaklarının dibinde, ekranı binlerce parçaya bölünmüş, kırık bir telefon duruyor. Yüz ifadesinden yıkılmış olduğu anlaşıyor.

Dehşet karnımı oyuyor. Ne düşündüğünü çok iyi biliyorum.

Nefes almaktan çok ağlamaya benzeyen bir sesle, sanki hayatı buna bağlıymış gibi dönüp daireme doğru koşuyor.

"Siktir." Telefonundan geriye kalanları kaldırımdan aldım ve Ranger'ın bebek arabasının kolunu tuttum. "Bu gece ne zaman geleyim?" Caitlyn soruyor.

Kurnazlığı bıraktım. "Asla. Sakın gelme. Kız arkadaşım olacağım."

Sonra Masey'nin peşinden gidiyorum. Kapıma varmadan ve kapımı çarpmadan önce onu yakalamalıyım.

Bi

z. Kıl payı kurtuldum ama içeri dalarken ona yetiştim.

"Affedersiniz. Özür dilerim," diyor sağındaki birine ve sonra koridorda ilerliyor. Kiminle konuşuyor bu?

Daireme girdiğimde, kardeşim ve annem kanepede oturmuş geniş geniş bakıyorlardı. garip sessizliğe gözlerini dikti. Koridorun sonundaki ofis kapısı çarptı. "Ne

oldu kardeşim?" Noah sorar.

Şimdi bunun için zaman yok.

Ranger'ın bebek arabasını eşikten sürüklüyorum ve ön kapıyı kapatıyorum. "Ona göz kulak olabilir misin?" "Elbette. Masey iyi mi?" Başını sallayarak koridoru işaret etti.

"Hiç sanmıyorum." Ve nedenini anlıyorum.

Thom onu aldattı. Benim de daha iyi

olmadığımı düşünüyor.

Koridorda koşuyorum ve kapalı ofis kapısının önünde duruyorum. "Tatlım, konuşabilir miyiz?" "Söyleyecek bir şeyim yok."

"O zaman açıklamama
izin ver." "Zahmet
etmeyin."

Onunla bir gelecek şansım olsun istiyorsam, başka seçeneğim yok. "İstiyorum."

"Yapma. Sadece gideceğim."

Nereye gideceğini sanıyor? "Tatlım..." "Bana tatlım
deme," diye çıkıştı.

Ve sesi öfkeli geliyor. Bir yandan, bu beni endişelendiriyor. Konuşamayacak kadar kızgın mı?

Öte yandan, bu iyiye de işaret. Umurunda olmasaydı öfkesini boşa harcamazdı.

"Kapının arkasından konuşmak aptalca, Masey. İçeri geliyorum." Ve beni durduramaz çünkü
kapının kilidi yok.

İçeri daldım ve onu odanın ortasında dikilmiş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, gözlerinde
cehennem ateşiyle bana bakarken, sessizce tek bir adım bile atmam için bana meydan okurken
bulduğumda durdum.

Evet, kesinlikle kızgın. Ama daha da çok incinmiş. Gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlanıyor ve
mükemmel yüz makyajında gümüşü iki yol oluşturuyor.

Bu manzara kalbimi parçalıyor.

Yutkunarak kapıyı arkamdan kapattım. Kardeşimin ve annemin ne düşündüğünü ancak hayal
edebilirim ama şu anda onlar benim sorunum değil.

Masey.

"Benden uzak dur."

Yavaşça başımı sallıyorum. "Kızgınsın. Anlıyorum."

"Hayır, değilsin. Kendime kızgınım." Gözlerini kırıştırdı. "Bilmem
gerekirdi." "Ben Thom değilim."

"Yani ne yaptığını biliyor musun?" diye
soruyor. "Aldattı mı? Evet."

"Bunu sana Harlow da mı söyledi?"

"Fark eder mi?"

"Hayır. Ama onun yaptığı gibi bana yalan söyleme şansını sana vermeyeceğim." Gülüşü alaycı
geliyor. "Sana teşekkür etmeliyim. Aldattığını anlamam için yeterince hata yapması yıllar sürdü.
'Erkek arkadaşım' olduktan sadece bir saat sonra" -hava tırnaklarını kaldırıyor- "bana gerçekte nasıl
biri olduğunu gösterdin."

"Masey-"

"Ne yapacaktın, ben senin ofisinde çekim yaparken ona kanepede 'özel' bir tur mu attıracaktın?"

Ahh. "Hayır. Caitlyn'i otoparktaki karşılaşmamızın ötesinde görmeye hiç niyetim yoktu. Ve hiç
ilgim yok."

"Doğru..." Şüpheyi başını sallıyor. "Gözlerimin içine bak ve onu hiç becermediğini söyle."

"Sana yalan söylemeyeceğim. Seviştim. Ne kadar zaman önce olduğunu sor."

"Umurumda değil."

"Sanırım biliyorsun." Yaklaşıp kollarından tutuyorum. "Bu konuda bir tartışma başlatacak kadar
önemsiyorsun."

"Tartışmayacağım. Ben gidiyorum. Noah'dan Harlow'un gelip eşyalarımı almasını
isteyeceğim." Aceleyle yanımdan geçmeye çalıştı. Onu yakaladım ve sıkıca yerinde
tuttum.

"Önce birkaç şeyi açıklığa kavuşturalım. Bundan sonra gitmek istersen seni durduramam." Onu

takip etmekten de vazgeçmeyeceğim ama bu yeni bir tartışma başlatacağı için bunu kendime saklıyorum.

"Umurumda değil."

"Bu bir yalan. Önemsiyorsun. Önemsiyorum. Önemsemeseydik ikimiz de bu konuşmayı yapıyor olmazdık. O yüzden dürüst olmayı deneyelim. Ben başlayayım. Caitlyn'i en az altı aydır görmedim. Sen yanıma geldiğinde üzerime atladı."

"Bu iyi bir bahane. Neredeyse Thom'un Betsy ile neden vakit geçirdiğine dair bahanesi kadar iyi. Onu yatakta bana nasıl daha iyi davranacağını öğretmesi için tutmuştu. Beni bir kere kandırırsan, yazıklar olsun sana. Beni iki kez kandır-"

"Ben Thom değilim!" Kollarını daha sıkı kavıyorum ve onu daha yakına çekiyorum. "Bu gece gelmek istedi, ben de ona hayır dedim. Ona bir daha asla gelmemesini söyledim. Ona kız arkadaşımınla olacağımı söyledim."

"Aslında çıkmıyoruz." Serbest kalmaya çalışıyor.

Onu bırakmamın imkanı yok. "Bunun hakkında konuşalım. Dürüstçe bir şey bilmek ister misin? Nia muhtemelen Amanda ve Oliver'ı park edecek başka bir yer bulabilirdi. Adada bağlantıları var. Ve eğer o bir yer bulamazsa, Keeley'nin bir yer bulacağını garanti ederim. Yerlileri günlerce tanır. Ama senin kiralamanı gönüllü olarak istedim. Nedenini bilmek ister misin? Sen benimle kalasın, ben de seninle olayım diye."

"Pfft. Bir bebek bakıcısına ihtiyacın vardı."

Lanet olsun, sinirlendiğinde çok inatçı oluyor.

Masey muhtemelen çok sakın olduğumu düşünüyor ama benim de inatçı olabileceğimi öğrenmek üzere. "Hayır, ben seni istedim. Seni yanımda, yatakta, benimle konuşurken, belki de bana aşık olurken tutmak için herhangi bir bahane istedim. Çünkü sana aşık oluyorum. Ve bunu duymaya hazır olduğunu düşünene kadar sana söylemeyecektim. Seni buna alıştırarak ve Ranger ve benimle hayatın ne kadar güzel olabileceğini gösterecektim. Ama eski bir sevgilinin bana asıldığını gördüğün için benim de senin eski puştun gibi olduğuma karar verdin. Bu tamamen haksızlık. Eğer yatakta iyiysen, tatlım, bunun nedeni onun gibi beni sadece sikim için isteyen bir dizi kadınla birlikte olmamdır. Onlara göre, başka hiçbir şey için yeterince iyi değildim. Senin beni Thom'la bir tuttuğun gibi ben de seni onlarla bir tutmalı mıyım?"

"Hayır," diye fısıldıyor ve ben şok mu yoksa azarlanmış mı hissettiğini anlayamıyorum. "Benimle ilgili hoşuna giden tek şey seni becerme şeklim mi?"

Yüzünden taze gözyaşları dökülür. "Tabii ki hayır. Bu korkunç bir şey." "Benim için arzudan başka bir şey hissediyor musun?"

Uzun bir süre tereddüt eder. Gözleri sulanıyor ve yüzü ağlamamaya çalışıyormuş gibi buruşuyor. "Evet. Ve korkuyorum."

Onu daha yakına çekerken rahatlama hissimi zar zor tutabiliyorum. Terli olduğumu ya da gömleğini ıslattığımı umursamıyorum. Oğlumun koridorda yaygara kopardığını belli belirsiz duymam ya da ailemin muhtemelen bu konuşmanın her kelimesini duymuş olması umurumda değil.

Tek umursadığım Masey'nin de bana karşı bir şeyler hissetmeye başlaması. "Korkma. Sadece... her seferinde bir gün, tamam mı?"

"Bunu yapabilir miyim bilmiyorum." Çünkü güven onun için zor.

Bunu anlıyorsun. İlişki olayını tekrar deneyecek kadar güvenmeniz ondan sonra dört yılınızı aldı.

Bu hızlı bir çözüm olmayacak. Konuşmamız gerekecek ama önce bir sürü başka şeyle ilgilenmem lazım.

"Burada kal. Bana bir dakika ver."

"Trace..."

"Bir." Kapiya doğru dönerken bir parmağımı kaldırıyorum, sonra arkamdan açıyorum, dışarı kayıyorum ve tekrar sessizce kapatıyorum.

Eğer kalırsa bu bir mucize olur.

Koridorda koşarken Noah'nın bir eliyle anneme ön kapiya kadar yardım ettiğini görüyorum. Diğer eliyle de Ranger'ı tutuyordu.

"Her şey yolunda mı, kardeşim?" diye soruyor.

Sorusunu omuz silkerek geçiştiriyorum ve dikkatimi Makuahine'e çeviriyorum. "İyi misin? Bileğin nasıl?" Bana endişelenmemin gereksiz olduğunu söyleyen yumuşak bir gülümseme gönderiyor. "Hassas, ama onun dışında iyi.

Benim için endişelenme."

"Güzel." Noah'a odaklandım. "Sen? Harlow? Nolan?"

"Her şey yolunda. Sadece ziyarete geldik. Makuahine evden çıkmak istedi. Harlow, Masey'nin burada olduğunu söyledi ama çekim yapacağı aklıma gelmedi." Ya da kavga edeceğimiz. "Özür dilerim."

Başımı salladım. "Sorun değil. Eğer benden bir şey istemezsen..."

"Hayır. Neden bu gece Ranger'ı bizim almamıza izin vermiyorsun?" diye teklif ediyor kardeşim. Annemin yüzü yumuşuyor. "Kızına odaklan, keikikāne."

Kararsızım. Oğlumu seviyorum ama Masey ve benim şu anda yalnız kalmaya ihtiyacımız var. Eğer onu elimde tutmak istiyorsam, odaklanmam gereken yer o.

"Bu çok yardımcı olur. Teşekkürler."

"Sorun değil," diye garanti veriyor Noah. "Makuahine'nin evinde kıyafetleri var. Zaten bitkilerini kontrol etmek istediği için oraya uğrayıp onları ve oyun parkını alacağız. Yarın müsait olduğunuzda bizi arayın. Aceleye gerek yok. Ranger'ı geri getireceğiz. O zamana kadar eğleniriz." Kardeşim oğlumu kolunda zıplattıyor. "Öyle değil mi, koca adam?"

Uyanık ve mutlu görünüyor, sonra anneme doğru hamle yapıyor, o da mutlulukla onu kucaklıyor. Küçük başını öpüyorum ve omzunu ovuyorum. "Yarın görüşürüz, bebek adam."

Noah, annem ve oğlumun kapıdan çıkmasına yardım ederken bana doğru başını sallıyor. Makuahine yanağından öpebilmem için duraklıyor. Sonra gittiler ve ben de arkalarından kapıyı kilitledim.

Masey ile yalnızım.

Koridora geri döndüm ve kapıyı açtım. "Artık gittiler. Sadece biz kaldık."

Ama görüyorum ki eşyalarının yarısını toplamış bile. "Telefonunuzu ödünç alabilir miyim? Gelip beni alması için Harlow'u aramam gerek. Noah eve gelir gelmez-"

"Ona kışını kaldırmamasını söyleyecek. Bu gece Ranger'a göz kulak olacaklar. Senin için gelmeyecek."

"O zaman bir taksi çağırayım."

"Dur. Bu beni Caitlyn'le yaparken gördüğünü düşündüğün şeyle ilgili değil. Bu senin yaralarını sarman ve korkularınla yüzleşmemek için bahaneler uydurmanla ilgili. Bu nasıl işe yarayacak? Kaçmaya devam mı edeceksin? Bunu ne kadar sürdürebilirsin? Bir yıl mı? İki yıl mı? Beş yıl mı? On yıl mı? Benimle şansını denemekten o kadar mı korkuyorsun ki, kışın yanıyormuş gibi kuyruğunu kıstırıp, elimizde ne olduğunu bile anlamadan bizi bir kenara mı atacaksın?"

"Bana psikanaliz yapma. Belki de tekrar denemeye hazır

değilimdir." "Belki de onun kazanması umurunda değildir."

"Kazanmak mı?" Yumruklarını iki yanında sıkıyor ve kaşlarını çatıyor. "Bu bir oyun değil."

"Hayır, bu senin *hayatın* ve o *hayatından çıkıp gittikten* on ay sonra, hala ona senin üzerinde güç veriyorsun."

"Sen ilişkiler hakkında ne bilirsin ki? Kendi itirafına göre, hiç ilişki yaşamamışsın."

"Hiçbiri uzun sürmedi ve ben hatalarımdan ders aldım."

"Nasıl bir hataydı bu?"

"Yanlış giden her şey için kendimi suçladım, tıpkı senin yaptığın gibi. Yeterince seksi olmadığına, yatakta yeterince iyi olmadığına ya da çok fazla çalıştığına inandın. Ve tüm bunları Thom sana söylediği için düşündün. Tıpkı diğer her şeyin senin hatan olduğunu söylediği gibi. Nazik, hassas ve şefkatli olduğunuz için onun suçunu üstlendiniz. Sonra sana seks hayatın ve zamanını nasıl geçirdiğiyle ilgili bahaneler sunduğunda onları da yuttun. *Hepsi* saçmalıktı, tatlım. Çok seksisin ve yatakta harikasin. İşinin ne kadar ilgiye ihtiyacı olduğunu sadece sen biliyorsun, o değil. Ben değil. *Sen biliyorsun*. Thom her şeyin kendisiyle ilgili olduğuna inanan kadın düşmanı bir narsistti. Hayatına devam etmenin tek yolu onun sana söylediği her şeyi unutmak ve *seni* mutlu eden şeyi yapmak."

Masey uzun süre hiçbir şey söylemiyor, sadece bakıyor ve gözlerini kırıştırıyor. "Benden ne istiyorsun?"

"Dürüstlük."

Bakışlarını pencereden dışarı, camın ötesindeki yemyeşil araziye çeviriyor. "Dürüst davranıyorum."

"Kendinle değil. Korkuyorsun. Anlıyorum. Thom'a on yılını verdin ve o yine de seni incitti, neden bir hafta sonu tanıdığın bir adama güvenesin ki? Ama gitme, konuş benimle. Bunu çözelim. Caitlyn'in bana dokunmasından hoşlanmadın."

"Sana sadece dokunmuyordu. *Ağzı da* üzerindeydi. Her hakkı olduğu gibi seni yalıyordu."

"Çünkü o da Thom gibi, sapına kadar narsist. Senden önce bir tipim vardı: cinsel açıdan agresif sarışınlar. Onlarla uzun süre yattım ve bana izin verdikleri için çok mutlu görünüyorlardı."

Masey masamdan bir kutu kapıp zırh gibi göğsüne çekerken ağzını kapatıyor. "İşte bu kadar. Ben gidiyorum."

Beni geçmeye çalıştığında kolundan tutup kutuyu elinden alıyorum ve masaya çarpıyorum. "Bunu konuşana kadar olmaz. Sonra, gitmek istersen, seni Harlow'a kendim götürürüm."

"Bana ne yapacağımı söyleyemezsin."

"Bilmiyorum. Ama sana bir soru sorayım. Thom'un ikinizi bir arada tutmak için savaştığı bir zamanı düşünebiliyor musun? Bir tane bile mi?"

Tükürüyor, sonra sessizleşiyor, dudaklarını birbirine bastırıyor ve tekrar pencereden dışarı odaklanıyor.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Yüzünü okşayarak bakışlarını tekrar bana çeviriyorum. "Seninle iki gün geçirdim. Bunun sonsuza dek sürecek bir şey olup olmadığını biliyor muyum? Hayır. Ama bence keşfetmeye değer bir şeyimiz var."

Aslında, bu kaçamağın daha fazla bir şeye yol açabileceğine neredeyse ikna oldum ama... bebek adımları.

"O kadar özel ki, yatağa attığın tüm sarışınları bana anlatma ihtiyacı duydun. Neden, senin tipin olmadığını belirtmek için mi?"

"Hayır. Sana şunu söyleyebilirim ki bu" -aramızda bir işaret yapıyorum- "beni çok şaşırttı. Ama bunu kabulleniyorum. Senden tamamen hoşlandığımı söylüyorum."

İtirafım ağzımdan kaçtığında kalbim çarpmaya başlıyor. Tanrım, seks dışında her şey için benimle savaşıyor bir kadına karşı kendimi son derece savunmasız hale getiriyorum. Evet, benimle şakalaşıyor. Ve oğlumu seviyor. Ama benimle seks için buluşmak istedi. Muhtemelen daha fazla seks için otele gitmek yerine benimle kalmaya geldi. Sekse karşı ilgisizmişim gibi davranmam, çünkü Masey'i arzulamadan yanında olamam. Ama önümüzdeki on günü onunla konuşarak ya da onu becererek geçirmek arasında bir seçim yapmak zorunda kalsaydım, istemeyerek de olsa

konuşmayı seçecek olmam hissettiklerim hakkında çok şey söylüyor.

Masey o kadar uzun süre sessiz kalıyor ki, ne söyleyeceğine dair en ufak bir fikrim bile yok. "O kadını uzaklaştırmak için acele etmedin."

"Beni şok etti. Bir dakika önce ona varlığından bile haberi olmadığı Ranger'dan bahsediyordum, sonra beni yalamaya başladı. Sen kaçtıktan sonra ona siktir olup gitmesini söyledim."

Masey'nin ifadesi değişmiyor ama en azından bana bakıyor. "Bunun doğru olduğunu nereden bileyim?" Thom'u dövmek, yumruğumu onun güzel yüzüne indirmek ve onu bu kadar incittiği için canını yakmak istiyorum. "Bilmiyorsun. Sana verebileceğim tek şey sözüm. Thom'un sana kendi sözünü verip sonra da yalan söylediğinin farkındayım. yüzün."

"Ve ben de aptalca ona inandım."

Çünkü o istedi. Yani şimdi bana inanmaktan korkuyor. Ama bu onu sadece bana inanmak isterse korkutur.

"Seni anlıyorum." Nedenini açıklamakta tereddüt ediyorum. Geçmişin en acı verici kısmı bu. Aşağılayıcı. Hadım edici. Hayatımın en kötü günüydü. Ama Masey'e anlatmak, onu asla arkadan bıçaklamayacağıma inanmasının tek yolu olabilir. "Sana daha önce kimseye söylemediğim bir şey söyleyebilir miyim?"

Bu onun dikkatini çeker. "Asla mı?"

"Hiç. Tanıştığımız gece bana hiç uzun süreli ilişkim ya da nişanlım olup olmadığını sormuştun, ben de hayır demiştim. Bu doğrudu... ama hikâyenin tamamı değildi. Kalbimi yerinden söken bir sürtük vardı."

"Kendisinden öğrendiğini iddia ettiğin kişi mi?"

"Evet. Duymak istersen sana anlatırım. Ve eğer hayatına devam etmek ve herhangi bir şekilde yaşamak istiyorsan, başka birine güvenmenin sadece zor değil, aynı zamanda hayati olduğunu neden bildiğimi açıklayacağım."

Masey bana cevap vermiyor, sadece bir omzunu yarı omuz silkme şeklinde kaldırıyor.

"Seni zorlamayacağım. Ne diyeceğim? Duymak isteyip istemediğine sen karar ver, ben de düş almaya gideyim. Çıktığımda-"

"Peki. Anlat bana."

"Gerçekten dinleyecek misin?" "Evet."

Başımı sallayarak onu bırakıyorum. Taşaklarımı toplama zamanı. Ona söylersem ve umursamazsa, çok acıyacak.

Ama o zaman onun senden hoşlandığından daha çok senin ondan hoşlandığını anlayacaksın. Buna itiraz edemem.

Derin bir nefes alıyorum ve ruhumu kesip açmaya hazırlanıyorum.

ONUNCU BÖLÜM

"Yaklaşık dört yıl önce, bir kadın kendisi ve eşi için iki haftalık özel bir yelken turu yapmam için beni tuttu.

Erkek arkadaşı. Maui'den yola çıkıp tüm adaları dolaşmak, her gün farklı bir adada mola vermek ve her gece yeni bir tatil beldesinde konaklamak istiyordu. Çiftin varması planlanan sabah, sadece o - adını söylemeyi reddediyorum- ortaya çıktı."

"Adını söylemeyecek misin? O kim, Voldemort mu?"

Gülümsememeye çalışıyorum. "Yakın. İyi bir karşılaştırma. Her neyse, o sabah ortaya çıktığında burnu akıyor ve ağlıyordu. Erkek arkadaşının onu habersizce terk ettiğini söyledi. Birbirlerinden uzaklaşıyorlarmış ve bu kaçamağın onları tekrar bir araya getireceğini umuyormuş. Ama o gittiğinden beri, parasını çoktan ödediği bu seyahati 'ruhunu aramak' ve bundan sonra hayatını nereye götüreceğine karar vermek için kullanmayı planlıyordu."

"Olan bu değil miydi?"

"Yakınından bile geçmedi. Teknedeki ilk gecesinde bana fakir-zengin-küçük-kız hikayesini anlattı. Sevdği adamın onu terk ettiğini çünkü doğuştan sahip olduğu paranın gözünü korkuttuğunu ve ilişkilerinin kötü gitmesinin tek sebebinin ona ayak uydurmak isteyip bunu başaramaması olduğunu iddia etti. İlk gecenin sonunda kollarımda uyuyana kadar ağladı. Onun için üzüldüm."

"Hissettiğin tek şey bu değildi. Sakın söyleme, dur tahmin edeyim. Ateşli sarışın mı?"

"Evet. İnkâr etmeyeceğim. Kanlı detayları anlatmayacağım ama sonraki birkaç gün boyunca yatağa düştük." Bir daha da zor çıktık ama bunu Masey'nin yüzüne vurmaya gerek yok. "İki haftamızın sonuna doğru kafasının çok daha net olduğunu, kalbinin yön bulduğunu ve nereye ait olduğunu tam olarak bildiğini söyledi. Bunu söylerken yüzüme sokulup bana gülümsediği için benim de bu geleceğin bir yerinde olduğumu düşündüm. Ona aşık olduğumu düşündüm. Honolulu'daki son durağımızda ona bir isim olduğunu söyledim. Biriktirdiğim her kuruşu -işimi büyütebilmek için yeni bir teknenin peşinatını ödemek üzere- nişan yüzüğüne harcadım. O gece evlenme teklif ettim."

Masey'nin mavi gözleri kocaman açılır. "Aman Tanrım. Ve seni geri mi çevirdi?"

"Hemen değil. Bir gece düşünmek istediğini söyledi, çünkü gerçek dünyada hiç birlikte olmamıştık. Ama Maui'ye yanaştığımızda, sinirli erkek arkadaşı bizi bekliyordu. Yüzüğümü takıyordu ve adam çok öfkeliydi. Birbirlerine bağırmaya başladılar ve beni milyarder erkek

arkadaşını - evet, fakir olduğu konusunda yalan söyledi - kıskandırmak için ayrıntılı bir planda kullandığı ve sonunda ona evlenme teklif edeceği çok açıktı. Sonunda etti de. Ve ben orada dururken kabul etti. Sonra bana birkaç küçümseyici söz söyledi.

"Hiç kimse" olduğum için tabii ki benimle evlenemezdi ama orgazmlar için teşekkürler çünkü yatakta harikaydım. Sonra milyarder nişanlısıyla kaçtı ve beni bir servet değerindeki nişan yüzüğüyle tek başıma bıraktı. Yani acı çeken tek kişi sen değilsin, tatlım."

Elini şok olmuş ağzının üzerine bastırıyor ve bakıyor. Nasıl bir tepki beklediğimden emin değilim, basmakalıp sözler mi? Sorular mı? Baştan savma mı?

Milyon yıl geçse de, kollarını bana dolayacağını ve dokunuşunda böylesine içgüdüsel bir anlayışla kendini ter yüklü bedenime bastıracağını ummaya cesaret edemezdim. "Çok özür dilerim. Bunun ne kadar korkunç olduğunu hayal bile edemiyorum..."

Masey'nin şefkatle karşılık vereceğini tahmin etmeliydim.

Kollarımı ona doluyorum ve küçük bedeninin karşısında eriyorum. Garip, bu kadınla sadece birkaç gün geçirdikten sonra, bana sarılmaktan başka bir şey yapmamasına rağmen onun tarafından rahatlatıldığımı hissediyorum. Hindistan cevizi kokusu genelde bana egzotik ve boğucu arasında bir şey gibi gelir ama bugün mutfaktaki elmalı turtaya eşdeğer. Ev gibi. Rahatlatıcı.

Baştan çıkarıcı olmaktan çok teselli edici bir hareketle kulağımı okşamadan önce dudakları nazikçe omzumdan boynuma doğru ilerliyor. "Sen daha iyisini hak ediyorsun."

Yüzünü kavıyorum ve bakışlarımızı birleştiriyorum. "Sen de öyle. Demek istediğim de bu. O-" "Voldemort mu?"

"Evet. Bana tek kullanımlıkmışım gibi davrandı. Çöp gibi. Birlikte sadece iki hafta geçirdik, bu yüzden on yılı karşılaştırmanın aynı şey olmadığını biliyorum ama-"

"O artık çoktan gitmişken onun hislerimi etkilemesine izin vermezsem kendime ne iyilik yapmış olurum?"

"Aynen öyle. Seni inandırdığı şeyler ve sana yüklediği duygular *onun işine* geliyordu. Sen suçu üstlenmeye istekli olduğun sürece, yanlış bir şey yapmadığına kendini inandırabilirdi."

Ağzı alaycı bir şekilde kıvrılıyor. "Onun bu kadar kendini düşünme yeteneğine sahip olduğunu varsayıyorsun." "Voldemort da öyle değildi." Başparmağımı dudaklarında gezdiriyorum.

"Thom'un seni ne kadar incittiğini biliyorum. "Thom'un seni ne kadar incittiğini biliyorum.

Sadece sadakatsizlik değil, sadakatsizlik, duygularınız hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi davranması. Bundan kurtulmak zordur. Tekrar güvenecek kadar bunu geride bırakmak daha da zordur."

Bu görev zaten çok büyükmüş ve onu ağırlaştırıyormuş gibi iç geçiriyor. "Evet."

"Ve anlıyorum. Bu yüzden sabırlı olabilirim. Ama bir konuda anlaşabilir miyiz?"

"Ne?"

"Ben Thom değilim, sen de Voldemort değilsin. Ve sana zarar vermek için asla yolumdan sapmam."

Yavaşça başını sallıyor, sonra dudağını ısıırıyor. Bu kez nazlı bir hareket değil, gerçek bir endişe. "Bunu yapabiliriz ama sadece on gün daha buradayım. Bunların bir önemi var mı?"

Son kullanma tarihimizi soruyor. Bununla yüzleşmenin zamanı geldi. "O zaman bitmek zorunda olduğumuzu kim söyledi?"

"Bu nasıl olacak? Ben orada yaşıyorum, sen burada yaşıyorsun..."

"Bilmiyorum. Tek bildiğim, eğer emek verirse ve çalışmasını istersek işe yaradığı."

Masey yavaşça başını sallar. "İlişkiler konusunda hep bunun doğru olduğunu düşünmüşümdür. Thom bana dünyaya çok basit baktığımı söyledi."

"Thom bir pislik."

"İyi anları vardı. Hatta harikaydı. Ama... evet. Sanırım haklısın." Yine dudağını ısıırıyor ve bu sefer bunun tamamen pişmanlık duyduğu için olduğunu söyleyebiliyorum. "Her şey için özür dilerim."

"Olma. Bu konuşmayı bu şekilde yapmayı tercih etmezdim-"

"Kıskançlıktan deliye dönmemi, ailenin yanından geçip gitmemi, gözyaşları dökmemi ve kapıları çarpmamı mı kastediyorsun?

tam güçle?" Yüzünü buruşturuyor. "Bu çok yalakaca. Keşke bir daha yapabilseydim."

"Ama bana senin için önemli olduğumu söyledi." Bunu bilmeye ne kadar ihtiyacım olduğunu ona söylemeye korkuyorum. "Önemsiyorsun." Yüzümü okşadı.

"Tatlım, sen de önemlisin. Bundan asla şüphe etme." Burnunun ucunu öpüyorum. Ona daha yakın olmak istiyorum, sadece cinsel olarak değil - gerçi bunu çok isterim - ama fiziksel ve duygusal olarak.

Onunla sevişmek istiyorum.

Çünkü ona aşık olduğumdan oldukça eminim.

Ama ona dokunursam, bu geceki çekimlerini bitirebileceğini garanti edemem.

"Gidip duş almalıyım." Başparmağımı yatak odama doğru kaldırdım. "Sen de filme geri dön."

Hayal kırıklığına uğramış görünüyor ama omuzlarımı okşarken başını sallıyor ve bakışlarıyla beni yiyip bitiriyor. "Tamam."

Kahretsin. Bu odadan hemen çıkmam gerekiyor... yoksa kendimi onun içinde bulacağım ve başka hiçbir şeyi umursamayacağım. Başımı sallayarak çıkıyorum ve ofis kapısını arkamdan kapatıyorum.

Koridorda uzun bir iç geçirdim. Elbette, ilerleme kaydettik - mümkün olduğunu düşündüğümünden daha fazla. Ama Masey'le birlikte olmayı çok istiyorum. Bu videoyu bu gece hazırlaması çok kötü bir zamanlama. Yine de ona engel olamam. Thom bunu yeterince yaptı.

Banyomun içinde şortumu çıkarıp musluğu açıyorum. Birkaç dakika sonra içeriye adım atıyorum, serin suyun tenimde gezinmesine minnettarım. Ama huzursuz zihnimi yatıştırmak için hiçbir şey yapmıyor.

Masey ve ben buradan nereye gideceğiz? İşe yaramasını istiyorsak emek harcamak konusunda ona söylediklerimi biliyorum ama gerçekçi olmak gerekirse... o haklı. Ben burada yaşıyorum. O Cali'de yaşıyor. Bu bizi nereye götürür bilmiyorum.

Birden duşun kapısı açıldı. Masey'nin doğduğu günkü gibi çıplak bir halde benimle birlikte kabine girip dizlerinin üzerine çöktüğünü görecektim kadar uzun süre gözlerimdeki suyu siliyorum.

"Ne yapıyorsun?" Ona soruyorum, ellerim otomatik olarak ıslanan saçlarına batıyor.

Sıcak mavi gözleriyle bana bakıyor. "Voldemort, Caitlyn ve bir sürü başka kadın seni onlara hissettirdiklerin için istemiş olabilir. Ben de seninle aynı sebepten tanışmak istediğim için üzgünüm. Ama şimdi seninleyim çünkü bana zevkten çok daha fazlasını veriyorsun."

Parmak uçları bacaklarımın arkasından yukarı doğru kayarken, öpücüklerini karın kaslarımdan aşağıya, kalçalarıma ve uyluklarıma doğru bastırıyor. Su omuzlarıma ve hafifçe yüzüne sıçrıyor, şimdi yanaklarını fırçalayan kirpiklere ıslak bir şekilde yapışıyor. Bana karşı tamamen çıplak - sadece çıplak değil, sadece makyajsız değil. Tamamen çıplak. Tanıştığımızdan beri aramızda hissettiğim o bariyer, beni sık sık kol mesafesinde tutmak için bir kalkan gibi kullandığı yumuşak, garip belirsizlik yok oldu. Ve o çok güzel.

"Masey..."

Taşaklarımı avuçluyor, şaftımı kavırıyor, sonra beni derinlemesine emerken onu izlediğimi görecektim kadar gözlerini açıyor. Başımı geriye atıyorum ve inliyorum.

Benden ilk nefesini aldığı anda, ben gidiciyim. Ağzının sıcaklığı... *Tanrım*. Ama beni daha da çok etkileyen şey sıcaklığı ve şefkati. Beni ters çevirmek için ya da ona yaşattığım orgazmlara teşekkür etmek için sikimi emmiyor. Çok iyi uyguladığı becerilerini gösterebilmek için bile değil. Geçmişte de oral seks deneyimim oldu. Ama bu farklı. Bu tamamen beni memnun etmek, bana başka bir parçasını vermek istediği için.

Çünkü benimle daha fazlasını istiyor.

Dolgun dudaklarıyla sikimi aŖađı yukarı okŖarken, hassas Ŗaftımın her yüzeyini kaplayabildiği her santimini kaplarken bu batıyor. Ama beni en çok mahveden onun sinsi küçük dili. S p r yor

En ufak dokunuşlarla tepemde geziniyor, beni ateşlerken alay ediyor ve oyalanıyor.

Parmaklarım saçlarının derinliklerine gömülüyor, kafa derisini kazıyor, beni neredeyse kabzasına kadar alıyor, sonra öz kontrolümü ve ruhumu yavaşça, acı verici bir verimlilikle emiyor. Tüm kanım sikime hücum ediyor. Başım dönüyor. Yanıyorum. Bekleyen ağzıyla buluşmak için kalçalarımı pompalamayı durduramıyorum.

Destek almak için duş kabinine doğru sendeliyorum ama yine de sanki eter içinde yüzüyormuşum gibi hissediyorum. Dizlerimin bağı çözölmeye başladı. Kalbim kükrüyor.

Saniyeler içinde kafamın tepesini uçuracak. Normalde çok heyecanlanırdım. Çok iyi yaptığı bir iş için onu selamlardım. Ama bugün birlikte o kadar çok şey söyledik ve o kadar çok yol kat ettik ki, bu orgazmı yalnız yaşamak istemiyorum. Onunla birlikte olmalıyım.

Ağzını sikimden ayırmak için saçlarını çekiştirirken pek de nazik değilim. Masey gözlerini kırpıştırarak bana baktı. Sorguluyor. Kelimeler için sabrım yok.

Duşun kapısını iterek açtım, onu ayağa kaldırdım, vücuduma yasladım ve duştan sıırılsıklam halde yatağıma taşıdım. Onu düz bir şekilde yatırdım, kendimi bacaklarının arasına sıkıştırdım ve daha önce hiç olmadığım kadar içine girdim.

Hemen kollarını bana doluyor ve tırnaklarını sırtıma geçiriyor. "Trace!" "Seni becermek zorundayım."

"Evet," diye nefes alıyor.

"Senin içinde herkesin olduğundan daha derin olmalıyım. Hiç olmadığı kadar. Tanrım, çok iyi hissediyorsun." Dudaklarımı onunkilerin üzerine eğiyorum ve vücuduna olduğu gibi ağzına da tamamen nüfuz ediyorum.

Altımda sallanıyor ve kıvranıyor, yapışıyor, nefes nefese kalıyor ve her kirli, teslimiyetçi iniltiyle bana her parçasını geri veriyor.

"Daha fazla," diye mırıldanıyor akılsızca. "Durma. Asla durma. İhtiyacım var..."

"Gelmek için mi?" Çenesini tutuyorum ve vücudunu yatağına çarparken gözlerinin içine bakıyorum. "İhtiyacın olan bu mu?"

Boğazında küçük bir sızlanmayla başını sallıyor ve bir an için onu yanlış anlayıp anlamadığımı merak ediyorum. Hissetmek istediğim için mi kendimi onun dokunuşunun ardındaki tüm sıcaklığa ve şefkate inandırdım? Onun için önemli olduğuma inanmak istediğim için mi?

"Ama benim de sana ihtiyacım var. Bana yeniden yaşadığımı hissettiriyorsun." Önce yüzüme, sonra boynuma öpücükler konduruyor ve omzumdan aşağıya doğru iniyor. "Beni bütün hissettiriyorsun."

Oh, lanet olsun. Sözleri içimde bir arzu barut fiçisini ateşledi. Sadece kaşıntısını kaşımamı istediğini düşündüğümde, yatağımdan çıkmasına izin vermekte zorlanıyordum. Ama aramızdaki şeyin fiziksel olmaktan öte olduğunu, ikimizin de aşık olabileceğini itiraf ettiğini duymak?

Bu bana kontrol edemediğim bir şey yapıyor.

Masey'nin başının üzerinden yatağına uzanıyorum ve yatağın kenarını öyle sert kavriyorum ki parmaklarımı hissedemiyorum. Hissedebildiğim ne? Kaldıracımı ve gücümün her parçasını onun içine daha da sokmak için kullandığımda aletimin şişmesini. Ona verdiğim her şeyi minnettar iç çekişlerle alıyor ve daha fazlası için umutsuzca bana yapıyor.

"Trace," diye yalvarır gibi kulağıma ismimi fısıldıyor. "Trace."

Trace!" "Benim için çığlık at, tatlım."

Nefes nefese hıçkırıklarla cevap veriyor. Amcığı beni sıkıca kavriyor. Lezzetli bir kadife tutuşla her santimime yapıştığını hissediyorum.

"Oradayım."

Ona bakmak için başımı kaldırıyorum, dirseklerim yatağa gömölüyor, kalçalarım hızla kalkıyor.
"Biliyorum. Benimle gel."

"Evet." Dudaklarını açmadan önce küçük, harareti baskılarla dudaklarını tekrar tenimde gezdiriyor.

Gözler.

Bakışları cennetten gelen bir ışığın üzerimde parlaması ve cehennemden gelen en sevdiğim günahların hepsinin bir araya gelmesi gibi.

Bu ve onun çırpınan bedeninden kopan çığlıklar, kısıtlamalarımın geriye ne kaldıysa söküp atmaya yetiyor. Kendime engel olamıyorum; olabildiğince derine batıyorum, dişlerimi çıkarıyorum ve sonsuz, coşkulu itişler için onun içinde serbest bırakıyorum.

Vay anasını. Bu bir orgazm değil. Ne olduğunu bilmiyorum ama her şeyimi onun içine akıtıyorum.

Görüş alanımın kenarında siyah noktalar parlıyor ve yanıp sönüyor. Sahiplenici bir dalga beni ele geçiriyor.

Islak saçlarından tutup gözlerini zorla açıyorum. Bana bakmak zorunda. Ağzımı onun üzerine koymalıyım. Dişlerimi ona geçirmeliyim. Onun üzerinde izimi bırakmalıyım.

Omzunu ısırırken ve öyle destansı bir doruğa ulaşırken ürperirken tek düşünebildiğim bu, sanki şarkı yazmalıymışım ya da çatılardan bağırmalıymışım gibi hissediyorum.

"Trace..." diye inliyor. "Trace."

Sonunda nefesimi tuttum ve başımı kaldırdım. Boynunda gerçek diş izleri bıraktığım için biraz utanıyorum. Islak saçlarını yumruğuma doladığım ve saç çizgisindeki tellerin gerildiğini görecektim kadar sıkı çektiğim için biraz şok oldum. Ve nefes alması için yer değiştirdiğimde, onu hiçbir koruma olmadan becerdiğimi fark ederek hayrete düşüyorum.

Anında onu serbest bırakıyorum ve kayarak kurtuluyorum, ona bakıyorum ve doğru kelimeleri bulmaya çalışıyorum. "Özür dilerim."

Tek düşünebildiğim bu.

Kaşlarını çattı.

"Neden?"

Belki de henüz anlamamıştır. "Aklımı kaybettim. Sert davrandım. Prezervatifi unuttum."

"Ah." Kaşlarını çatıyor, sonra başını sallıyor. "Her şey yolunda gitmeli. Adet dönemlerimi düzenlemek için on altı yaşından beri doğum kontrol hapı kullanıyorum. Hafta sonunun çoğunu kaçırdım ama bu gece tekrar düzene gireceğim."

Tuttuğum nefesi dışarı verdim. Doğum kontrol hapı kullanması iyi bir şey. Öyle. Gerçekten... hamile bir Masey'nin çıplak göğüsleri ve yuvarlak göbeğiyle, gözlerinde kalbiyle yatağıma gelişinin beynimi bombardıman eden rastgele görüntülerine rağmen.

Evet, ben bir aptalım. Böyle bir şey olmayacak ve şu anda başka bir çocuk istememeliyim, özellikle de bana henüz bağlanmamış ve belki de hiç bağlanmayacak bir kadından.

"Bu... iyi. Bir dahaki sefere daha dikkatli olacağım." Ayağa kalktım ve kendime bu saçma hayal kırıklığını atlatmam gerektiğini söyledim.

"Nasıl istersen. Ama sen temizsin ve ben hiç..."

Prezervatifsiz seks yaptın mı? Thom'un mikroplardan korktuğunu hatırlıyorum. Belki de eldiven giymesinin bahanesi buydu. Muhtemelen çok dolaşıyordu. Candy Kitty'nin onun ilk kıcı olduğundan şüpheliyim.

Duşun hâlâ açık olduğunu fark ettiğimde söyleyecek bir şey bulmakta zorlanıyorum ve kabinin kapısını açık bırakmışım. "Kahretsin!"

Lastik gibi bacaklarımı zorlayarak banyoya koşuyorum. Elbette, banyo paspasının etrafındaki zemini bir su tabakası kaplıyor.

"Ne?" Masey soruyor.

"Suyu kapatamayacak kadar dalgındım. Cehennem gibi kaygan olacak. Orada kal."

"Biraz daha havlu getireyim."

Dalgınca başımı sallıyorum ve kabine doğru ilerliyorum. Su buz gibi. Anlaşılan Masey'i yatağa götürürken sıcak su tankındaki rezervleri tüketmişim. Eğer bir duş daha almak istiyorsak

beklemek zorundayım.

Suyu kapatırken gülmeye başladım. "Bu kadar komik olan ne?"

"Su buz gibi. Sanırım temizlenirken bekliyoruz ya da titriyoruz."

Kıkırdıyor ve havluları bana doğru fırlatıyor. "Oops. Dikkatini dağıttığım için üzgün olduğumu söyledim ama..." "Sen değilsin." Havlu bezi fayansın üzerine atıyorum, sonra onu içeri sokacak kadar yeri siliyorum.

Hiç tereddüt etmeden bana geliyor. Bu her zaman böyle olmamıştı. İlerleme karşısında zihinsel bir zafer turu atıyorum.

"İyi haber şu ki, sanırım bir daha duş almadan yaşayacağız. Sonuçta bir kez daha kirleneceksek neden zahmet edelim ki?"

Başımı ona doğru eğiyorum. "Düşünce tarzını seviyorum."

Komodininin üzerindeki saate bakıyor. "Ama artık gerçekten geç oldu ve gömleğimi kirlettiğin ve duşta sürdüğüm tüm fondöten damladığı için baştan başlamak zorundayım."

Kavgayı tam olarak ben başlatmadım... ama tam anlamıyla bir patlamayla bitirdim. "Yardım edeceğim. Sadece ne yapacağımı söyle."

Masey'i çalışırken izlemek büyüleyiciydi. Banyoyu temizledikten sonra saçlarını kurutup kabarttı. Bir kadının güzellik rutinine hiç dikkat etmemiştim, ama onunki kesin ve spesifik. Şimdi banyo tezgahımdaki tüm kavanozlar ve şişeler bir anlam ifade ediyor. Ama kamera önünde beni şaşırtıyor.

Hiç vakit kaybetmeden, yaklaşan karanlığa uyum sağlamak için ışığı ayarlıyoruz, sonra ciddileşiyor. Geleneksel selamlamasını yaptıktan ve beğenip abone olmayı hatırlatarak kendini tanıttıktan sonra ürünlerle başlıyor. "Bugün, Luminous Blurring Glow Primer ile başlayacağım..."

Ürünü tarif edişini izliyorum. Boya öncesi astar gibi bir şey olmadığı sürece gerçekten ne işe yaradığını bile bilmiyorum. Ama yemin ederim ki tarifinden bu ürünün cildime tam olarak ne yapacağını biliyorum.

Sonra göz astarına geçiyor -bu astarlama da neyin nesi? - ardından fondöten, allık, bronzlaştırıcı ve kontür. Vurguyu atlayacak ve bu videonun yıldızı olduğu için ona geri dönecek. Birkaç hafta içinde piyasaya sürülecek olan yeni bir paleti açıyor, ancak herkese "basit" bir göz görünümüyle önzileme yapacak. Dört renk ve bir sürü karıştırma işleminden sonra geceye hazır görünüyor. Göz kalemi ve maskarayla bitiriyor. Bugün kirpik yok çünkü bu "kolay bir bahar görünümü". Neyin karmaşık olduğunu düşündüğünü görmek istemezdim.

Son olarak, süslü püslü ambalajı olan aydınlatıcı dörtlüsünü açıyor. Açık tenli olduğu için, sadece iki renk onda gerçekten işe yarayacaktır, bu yüzden pembe-şampanya kayması olan en açık tonu seçer, bu ne anlama geliyorsa. Daha derin tonlardan birini allık üstü olarak kullanacağını söylüyor. Allığın üstüne sürülmesi mi gerekiyor?

Röfleyi yüzüne sürdüğünde kafam karıştı. İyi karışmıyor, çünkü ben bile elmacık kemiklerinin üstünde iki metalik şerit görebiliyorum. Parlatmaya ve kenarları yumuşatmaya çalışıyor. Hatta üzerine sünger ve pudra sürmeyi bile deniyor. Hiçbir şey yok.

Yüzünde gergin bir gülümseme var. "Hepiniz gibi güzellik influencer'larının da farklı tercihleri var. Madeline Mill Strobing Accent Palette, daha zengin bir cilt tonuna sahipseniz ya da kendinize

Düzenli olarak bronzlaşın ve uzaydan görebileceğiniz o flaş etkisinin tadını çıkarın. Benim gibiyseniz ve daha ince bir şey tercih ediyorsanız, bu pas geçebileceğiniz bir şey olabilir. Diğer her şeye gelince..."

Masey, kullandığı diğer ürünlerin bir özetini ve ilk düşüncelerini verdikten sonra, fondöten ve far paletini gelecek videolarda, özellikle de yüzü daha uzun süre giymek için zamanı olduğunda daha fazla kullanacağına söz veriyor, böylece ürünler hakkındaki duygularını tam olarak ifade edebiliyor.

Sonra gülümseyerek imzasını atıyor, kaydı durdurmak için düğmeye basıyor ve iç geçiriyor. "Biri gitti. Bunu düzenlemem ve yüklemem gerekiyor. Daha önce kesmeye başladığım videoyu da düzenlemeyi bitirmek istiyorum. Ama açlıktan ölüyorum!"

Ben de öyleyim. "Pizza çağırmamı ister misin?" "Kahramanım olursun..."

"Şimdiden değil miyim?"

"Beyaz bir atın ya da zırhın yok."

"Bilmiyorum," diyorum asık suratla. "Son beş yüz yıldır ikisi için de büyük bir çağrı olmadı."

Beni gülererek başından savıyor. "Ayrıntılar."

"Turtanda ne istersin? Umarım yemek getirtmek beni kahraman statüsüne yaklaştırır."

Sosis ve mantar konusunda ve ananasın tek başına ne kadar lezzetli olursa olsun pizzaya ait olmadığı konusunda hemfikir olduktan sonra çağrıyı yapıyorum.

Masey, "güzellik alanı" haline getirdiği masamı yeniden yapılandırmaya başladı.

Yanındaki tüm ürünleri farklı sepetlere veya kutulara ayırdığını fark ettiğimde kaşlarımı çatıyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Hazırlanıyor." Bana bir şeylerin peşindeymiş gibi sinsice sırıtıyor ama başka bir şey söylemiyor. Sadece bilgisayarına dönüyor ve daha önce üzerinde çalıştığı videoyu düzenlemeyi bitiriyor. Videoyu yüklemesini ve hafta içinde yayınlamak üzere ayarlamasını izliyorum.

Sonra çekimini yeni bitirdiği videoyu açıyor. "Oh, bu oldukça iyi oldu. Işıklandırma gerçekten işe yarıyor... Bu karpuz rengi gömleğin cildime iyi geldiğini hatırlamam gerekecek."

Sıcak pembe olduğunu sanıyordum. "Öyle mi?"

"Evet. Gel bak," diyor omzunun üzerinden. "Bakıyorum..."

Yeni sikilmiş. Bunu ona söyleyemiyorum ama bir erkek olarak o rahat ifadeyi ve doymuş gülümsemeyi görebiliyorum ve bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyorum.

"Harika görünüyorsun," diyorum ona.

"Teşekkürler. Bu çekimde farklı olan ne bilmiyorum-ışıklandırma olabilir mi?"

"Bunu çözmek ve tekrarlamak için çalışabiliriz."

Bana döndü, duygulanmış görünüyordu. "Bunu sadece bana yardım etmek için mi yaptın?"

Her gün en az bir kez. Tercihen çok daha fazla. "Memnuniyetle, tatlım."

Kaşlarını çatıyor, bana bakıyor, sonra tekrar monitöre bakıyor. Sonra gülümsüyor ve bana vuruyor. "Ben biliyorum"

ne düşündüğünü. Sapık!"

"Yanıldığımı söyle."

Masey ekrana biraz daha bakıyor, eleştirel bir gözle inceliyor, sonra iç geçiriyor. "Kadınlar bunu görmez." "Elbette." *Sen öyle diyorsan...*

"Bu konuşmayı yapmıyoruz. Bu bir *makyaj* videosu. Bir kere bile seksten bahsetmedim." Göz kırpıyorum. "Bahsetmek zorunda değildin."

Bir başka ilkel bakışla bilgisayarına geri dönüyor ve beni görmezden geliyor.

Peçete ve çatal bıçak takımı ararken kıkırdıyorum, sonra da Ranger'ı kontrol etmek için kardeşimi arıyorum. Bana her şeyin yolunda olduğunu söyledi.

"Harlow endişeli," diyor Noah. "Onu rahatlatacak bir şey söyleyebilir miyim?"

Pek sayılmaz. "Masey ve ben konuştuk. Bir yanlış anlaşılma olmuş."

"Ben öyle düşünmüyorum, kardeşim. Bence sana aşık oluyor, eğer istediğin bu değilse-"

"Ben de tam olarak bunu istiyorum. Ben... aynı yerdeyim," diyorum Masey duymasın diye üstü kapalı bir şekilde.

"Onun hakkında ciddi misin?"

"Oraya varıyorum, evet. Ama yaşadığım bazı aksaklıkları tahmin edebilirsin."

"Tahmin edebilirim. Dürüst olmayı deneyebilirsin. Ona nasıl hissettiğini söyle."

Kardeşıme cevap veremeden diğer uçtan bir hışırtı geliyor, sonra da kesinlikle kadınsı bir iç çekiş duyuyorum. "Hayır, bunu ona söyleme."

"Ne?" Pat diye söyledim. Noah da diğer taraftan aynı soruyu soruyor.

"Thom kelimelerle arası çok iyiydi. Tüm doğru şeyleri söylerdi. Ona tam olarak duymak istediği şeyi, duymak istediği zamanda söyledi. Ama hiçbirisi doğru değildi ve o güzel konuşmalardan çekinir. Ama eylemler? Şu anda onun için çok daha yüksek sesle konuşacaklar. Ne de olsa kelimeler ucuzdur, değil mi?"

"Doğru."

Bu da bana bir fikir veriyor.

Biraz daha sohbet ettikten, Ranger'ın akşamı bitirdiğini duyduktan ve anneme iyi geceler diledikten sonra telefonu kapattık. Pizza geldi, ben de onu, kapları ve bir şişe şarabı ofise götürdüm.

Ona bir parça servis ediyorum, bir bardak dolduruyorum ve gülümsüyorum. "Nasıl gidiyor?"

"Gerçekten iyi. Düzenleyecek çok fazla şeyim yok. Herhangi bir bölüm üzerinde çok fazla çekim yapmadım ve kelimelerimi çok fazla yanlış kullanmadım, bu yüzden kesmem gereken kısımlar çok az. Sadece videoyu yirmi dakikanın altında tutmak için bazı uygulama süreçlerini hızlandıracam, intro ve outro'yu yapıştıracağım, sonra işim bitecek!"

"Kulağa harika geliyor. Önce ye, tatlım."

Başını sallıyor ve şarabından bir yudum alıyor, ardından pizzasından bir ısırık alıyor. Alçak sesle inlemesi o kadar zevk dolu ki tekrar sertleşiyorum.

"Aman Tanrım, bu çok iyi."

"Bundan benimle geçirdiğin zamandan daha çok zevk alıyormuşsun gibi konuşuyorsun." Kaşlarımı kaldırıyorum. "Endişelenmeli miyim? Yoksa alınmalı mıyım?"

"Hayır. Ve hayır, seninle çarşafların arasında geçirdiğim zamandan daha fazla zevk almıyorum. Ama sen bunu biliyordun. İltifat için balık avladığına inanamıyorum."

"Balık tutmuyorum... ama senden bir tane almam hiç sorun değil."

"Bu konuda iyi olduğunu zaten biliyorsun. Ama sırf seni mutlu etmek için harika olduğunu söyleyeceğim." "Kabul ediyorum." Rahatladığına ve benimle geçirdiği zamanın tadını çıkardığına göre, sanırım

fikir harekete geçti. "Erkek Arkadaşımın Adını Hatırlayamıyorum Challenge videosunu çekmek için Salı gününe kadar bekleyeceğimizi biliyorum ama şu anda çok iyi gidiyoruz. Belki de bunu şimdi yapmalıyız."

Bana gönderdiği bakış, hoş bir sürpriz olduğunu söylüyor.

"Gerçekten mi?" "Evet."

"Sizi kamuoyunun dikkatine sunacak olsa bile mi?"

Amanda Lund'un uğraştığı türün tamamı olumsuz ve basının kendisi hakkında söylediklerine

bağlı ki bunların da neredeyse tamamı olumsuz. Ama Masey mesajını kontrol ediyor. Tüm büyük haber ve kablolu yayın ağları üzerinden yayın yapmıyoruz. Bu bir platforma yayılacak

daha küçük bir kitleyle. Neyse ki aynı şey değil.

"Endişelenmiyorum."

"Harika. Yemeğinizi bitirdiğinizde, makyajımı seçerken sizi filme alacağım." Dudağını ısıırıyor. "Beklemek yerine şimdi yapmayı kabul edeceğini umuyordum, bu yüzden zaten her şeyi sıralıyordum."

"Sen... bana yol göstereceksin, değil mi?"

Sırıttıyor. "Hayır."

"Hadi ama. En azından

ipuçları." Sırıttışı

genişliyor. "Hayır."

Odadaki tüm ürünlere panoramik bir bakış atıyorum. "Makyajınızı yapmak için neye ihtiyacım olduğu konusunda hiçbir fikrim yok."

"Oh, tüm ürün çeşitlerini ayırıyorum, böylece ihtiyacınız olan her şeyden bir tane alacaksınız. Ama bunları seçtikten sonra tek kelime etmeyeceğim. Umarım daha önce makyaj malzemelerimi anlatırken dikkatinizi vermişsinizdir. Her şeyin olağan düzeni hakkında söylediklerimi hatırlıyor musun? Bugün öyle değildi."

Donup kalıyorum. Yüzümde bir çeşit şaşkın Pikachu ifadesi olmalı çünkü Masey gülüyor. "Um..."

"Bu eğlenceli olmalı." Sesi neşeli geliyor.

Lanet olsun. Bunu mahvedeceğim.

Pizzamızı bitirdikten sonra Masey kadehini bana doğru kaldırıyor ve "Maceraya içelim" diye kadeh kaldırıyor. "Öyle de diyebilirsin," diye homurdanıyorum.

Kutuyu, kirli peçeteleri ve tabakları temizlerken yine gülüyor. O gittiğinde etrafımdaki tüm ıvır zıvıra bakıyorum ve son videosunu çekerken ne dediğini hatırlamaya çalışıyorum. Ama oldukça bulanık.

Mahvoldum.

Birkaç dakika sonra, taze yüzüyle geri döner. Önceki makyajının tüm izleri gitmiş. Gömleğini değiştirmiş ve içeri girerken dudaklarına merhem sürüyor. Bana siyah bir gömlek fırlattı. "Bunu giy."

Bu bir atlet. Üzerinde ne bir yazı ne de bir grafik tasarım var. En son ne zaman giydiğimi bile hatırlamıyorum.

"Neden bu? Biraz sıkıcı."

"İçinde kimsenin telif hakkını ihlal edecek bir şey yok." Omuz silkiyor, sonra bana doğru gülümsüyor. "Ayrıca, seksi görüneceksin."

Bana yağ çekiyor, ama benim için sorun yok, bu yüzden atleti başıma geçiriyorum, saçımı düzeltiyorum ve omuz silkiyorum. "Pekâlâ. Hadi yapalım şu işi."

"Bir saniye..." Yazıcımdan kestiği kâğıt parçalarına bir şeyler yazıyor ve bir kutudan çıkardığı küçük beyaz plastik sepetlerin her birini etiketliyor. Bir dakika sonra el işine başını sallıyor. "Yazdıklarımı okuyabiliyor musun?"

"Astar, fondöten, kapatıcı, pudra..." Tüm bunların ne işe yaradığını gerçekten bilmiyorum ama... "Evet."

"Muhteşem!" Heyecanlı bir çocuk gibi alkışlıyor.

Onu omuzlarından yakaladım. "Bu seni mutlu ediyor mu tatlım? Hashtag'ini almanı istiyorum."

Masey başını sallıyor. "Önemli olmaması gerektiğini biliyorum ama önemli."

"Senin için önemliyse, benim için de önemlidir." Alnından öperim. "Her zaman öyle olacak."

Kız gibi heyecanı yüzünü yumuşatıyor. "Caitlyn, Voldemort ve tüm o kadınlar gerçek, harika

seni nasıl görmediler bilmiyorum ama ben görüyorum."

Şaşkınlığım artarken ve kalbim erirken beni öpüyor. Kendimi tutmamın imkanı yok.

Masey'i kavriyorum, sıkıca kendime çekiyorum, onu kendime doğru bastırıyorum ve sonsuza kadar burada kalabileceğim gibi ağzının içine kayıyorum. Şekerli tadında ve tropikal kokusunda kayboluyorum. Yemin ederim Maui'de ne kadar uzun kalırsa, o kadar çok hindistan cevizi ve sahil gibi kokuyor. Ev gibi. Ve ben onunla olmayı, onunla kalmayı daha çok istiyorum. Onu elimde tutmayı.

Deniyorum, dostum. Gerçekten deniyorum. Bunu berbat edemeyiz.

Öpücüğü isteyebileceğim her şey; tatlı, açık, kabul edici, tutkulu, şefkatli...

Tanrım, gerçek aşk böyle bir şey mi? Eğer öyleyse, ben hiç hissetmedim.

Tabii ki Voldemort lakaplı birini sevmedin. Bu çılgınlık olurdu.

İçimdeki pislik haklı... ama o zamanlar, bir kadın hakkında asla *onun hakkında* hissettiğim kadar vahşi hissedemeyeceğimi düşünmüştüm.

Şimdi aptal olduğumu biliyorum. Masey ile çok daha mutluyum.

Ta ki avuçlarını göğsüme dayayıp beni nazikçe dürtene kadar. "Trace?"

Öpüşmeyi kesmek istiyor. Ben istemiyorum. Bu korkunç bir fikir. En kötüsü. Bence bu makyaj ve bu kamerayla planladığı egzersizi unutmali ve onu baştan çıkarmama izin vermeli.

Ama söz verdim ve yıllardır bu videoyu yapmak istiyordu.

Ayrıca, bu iş bittikten sonra onu yatağına götürebilirim.

İç çekerek geri çekildim. "Özür dilerim. Kendimi kaptırdım."

Ama ona baktığımda pişman değilim. Hâlâ ışıltılı bir şekilde doymuş görünmekle kalmıyor, aynı zamanda yeni öpülmüş gibi görünüyor. Dudakları kırmızı ve biraz şişmiş.

Üzerinde zerre kadar makyaj olmamasına, kız pembesi V yaka bir bluz giymesine ve benim basketbol şortumdan beline kadar kıvrılmış bir çift daha giymesine rağmen, daha önce hiç bu kadar güzel görüldüğünü hatırlamıyorum.

Hay sikeyim. Gerçekten aşık oldum. Aynen böyle. İki gün önce bu kadını tanıımıyordum bile. Şimdi onsuz bir hayat düşünemiyorum.

Onu bir şekilde kalmaya ikna etmeliyim.

"Genelde bunu yapmandan hoşlanırım." Göz kırptıyor. "Ama önce çalış.

Sonra..." "Oynamak mı?" Ben çekiyorum.

"Bütün gece bizim," diye belirtiyor.

"Tabii ki!"

"Ama bütün bir yüz yapmalısınız. Gerçek bir yüz. En azından en iyi denemen."

"Kahretsin." Omuz silkiyorum. "Bunu sen istedin."

Kameradan uzakta, duvara dizili kutulardan birkaç ürün daha çıkarıp uygun plastik kutularına bırakıyor. "İşte. Yanımdaki her şey bu kadar."

"Bundan daha fazlası var

mı?" "Evde mi? Oh, evet."

"Ne kadar daha?" Çünkü bu zaten bir metrik bok tonu.

"Bütün bir güzellik odam ve dolabım var, ayrıca banyomda daha fazlası var ve misafir banyomda da biraz taşma var." Başını sallıyor. "Evimin yarısı makyaj malzemesi diyelim ve öyle bırakalım."

Vay be. Tamam, bu çok fazla ama bu onun işi. Onu kalmaya ikna edebilirsem, yaşamak için başka bir yere ihtiyacımız olacak. Özel bir stüdyo ve ofise ihtiyacı olacak. Ve bir gün Ranger'a vereceğimiz -umarım- kardeşler için daha fazla yatak odası olan bir ev istiyorum.

Sen aklını kaçırmışsın dostum. Ama bir kez olsun, ben de

varım. "Kes şunu. Beni korkutuyorsun," diye takılıyorum

ona.

Bana bakıyor ve kolumu sallıyor. "Yanımda dur. Kamerayı çalıştıracağım. Biz

seni herkesle tanıştıracam, o yüzden kibar ol. Sonra yüzüme koyacağın eşyaları seçmene izin vereceğim, her kutudan bir tane, anladın mı?"

"Geri çekilmek için çok mu geç?"

"Evet." Kıkırdıyor ve kameraya uzanıyor. "O zaman nasıl olacağını düşünüyorsan, ihtiyacın olduğunu düşündüğün her türlü aleti kullanarak yüzüme koyacaksın-"

"Aletler?"

Masamın sağ tarafını işaret ediyor. "İsteddiğiniz fırça ya da sünger. Parmaklar da işe yarar."

"Parmaklarımı kullanmayı severim." Sırıyorum, çoğunlukla bilgisiz olduğum gerçeğini örtmek için. Muhtemelen bana

İşim bittiğinde korku filmi palyaçolarına benzeyeceğim.

Masey bana parmağını salladı. "Kamerada boyundan aşağısı yok. Onu hallettik. Çoğunlukla gülümse ve elinden geleni yap, tamam mı?"

"Tabii. Umarım işim bittiğinde espri anlayışını hatırlarsın."

Hafif bir kahkaha atarak kamerayı çalıştırmak için uzanıyor, ardından el sallıyor ve her zamanki girişini yapıyor. "N'aber millet? Tekrar hoş geldiniz! Bugün, ekstra özel bir ikramım var. Bu konuda birkaç yıl geç kalmış olabilirim ama..." Derin bir nefes alıyor ve gülümsemesi dünyayı aydınlatıyor. "Bugün, Erkek Arkadaşım Makyajımı Yapıyor Challenge'ını tamamlayacağım. Birçoğunuz Thom'la ayrıldığımızdan beri nasıl olduğumu sordunuz. Teşekkür ederim! Kalbimin derinliklerinden gelen ilginiz benim için dünyalara bedel. Eğer yeni bir aboneyseniz ve kaybolduysanız, hoş geldiniz. Arayı kapatmak istiyorsanız ya da neden bahsettiğimi anlamak için bir tazelemeye ihtiyacınız varsa, eski sevgilimle on ay önce, on yılın ardından ayrıldık. Uzun, çirkin bir hikaye ama aşağıdaki açıklama kutusuna ayrılık videosunun linkini vereceğim. Her neyse, tekrar ne zaman çıkmaya başlayacağımı sormuştunuz. Ve... Başlıyorum. Çoğunuzun bildiği gibi, Maui'de tatildeyim. Ve bu da Trace."

El sallıyorum. "Aloha, millet."

Cansız bir kamerayla konuşmak ve anında geri bildirim almamak gerçekten tuhaf hissettiriyor ama Masey'e tamamen normal geliyor, ben de eşlik ediyorum.

"Bu ikimiz için de yeni bir şey ama ben burada onun memleketindeyken birlikte iyi vakit geçiriyoruz. Ve çok iyi bir sporcu olduğu için, Erkek Arkadaşım Makyajımı Yapıyor yarışmasını tamamlama isteğimi yerine getirmeyi kabul etti. Ve korkunç olacağına söz veriyor."

"En kötüsü, eller aşağı." Başımı salladım. "Epik

derecede kötü." "Yani harika olacak."

Kıkırdıyor.

Mutluluğu o kadar bulaşıcı ki, eğilip onu usulca öpmekten kendimi alamıyorum. "Benim mutlak başarısızlığımın seni mutlu edeceğini bilmek güzel. Tuhaf bir kadınsın ama yine de... Senden hoşlanıyorum."

Kahkahasının sesi daha da mutlu geliyor. "Bildiğim iyi oldu. Peki, neden tüm makyaj malzemelerini seçerek başlıyorsun?"

Bir düzineden fazla beyaz plastik sepete bakıyorum ve geri çekiliyorum. "Buradaki her şey doğru renkte mi?"

"Şart değil." Ve bundan memnun görünüyor.

"Orospu çocuğu-"

"Bunu söyleyemezsiniz. Biz burada aile

dostuyuz." "Arı sokması." Yüzümü

buruşturuyorum.

Bir kıkırdama krizine giriyor, sonra kameraya bakıyor. "Çekime başlamadan yaklaşık beş dakika önce bana ne dediğini duyabilseydiniz..."

"Aklı bir karış havada olan sendin," diyorum, sonra kameraya da bakıyorum. "O öyleydi. Ben masumum."

Masey homurdanıyor. "Buna kimse inanmaz."

"Evet, yapacaklar. Beni tanımıyorlar." Göz

kırpıyorum. "Ürünlerini seç, aptal."

"Tamam. Peşinen özür dileyeceğim tatlım. Ve senden," diyorum kameraya.

Sonra başımı sallayarak ilk sepete yaklaştım. Astarlar. İlk önce onu koyduğunu hatırlıyorum.

Ama burada yirmiden fazla olmalı. Şişeler, sıkma tüpleri, düz tavalar. Bazıları beyaz. Diğerleri pembe. Bazıları düpedüz yağ. Şimdiden kafam karıştı.

Güllerle aşılandığını söyleyen sıkma bir tüp aldım. En azından güzel kokmalı. Ama sonra içinde hyaluronik asit olduğunu okudum. Asit mi? Bu yüzünüz için kötü değil mi? Şansımı denemek istemiyorum, o yüzden bırakıyorum. Kameraya hazır ışıltılı kadife astar olduğunu söyleyen bir tane daha alıyorum. Tamam, kamera önündeyiz ve kadife de güzel, o zaman bu iyi olmalı.

Ben ne bilirim ki?

Bir sonraki sepette fondötenler var. Yine şişeler, sıkma tüpleri ve tavalar. Burada bir tema seziyorum... Pigmentlerin rengi birbirinden farklı. Bazı ambalajlar ürünün tam kapatıcı olduğunu söylüyor. Ama Masey'nin saklayacak pek bir şeyi yok. Özellikle birkaç çilini kapatmak istemezdim. Çok güzeller, bu yüzden onlardan kaçınıyorum. Makyaj dünyasında mat, parlak olmayan anlamına mı geliyor? Birçok şişe bunu söylüyor. Bazılarında SPF var ve bu sorumlu görünüyor... ama şu anda güneş battı ve bu gece buna ihtiyacı olmayacak. Sonra Natural Glow Perfecting Liquid diye bir şey gördüm. Markayı hiç duymamıştım ama bu sürpriz olmadı. Şişeyi yüzüne tuttum. Sanırım doğru renk bu.

Omuz silkerek masanın üzerine koydum ve bir sonraki sepete geçtim. Neyse ki sonraki birkaç seçenek çok daha kolay. Gömleğine uygun bir allık tonu seçiyorum. Ruju da aynı şekilde. Bronzlaştırıcının amacını az çok anladım, bu yüzden South Beach Suntan Glow adında bir tane seçiyorum. Biraz koyu ama hepsi öyle gibi görünüyor. Özellikle oompa-loompa turuncusu görünenden kaçınıyorum.

Kontür ile ne yapacağımdan emin değilim, bu yüzden diğer tavalardan daha az korkutucu görünen bir çubuk şey alıyorum. Çoğunlukla ambalajı ilginç olduğu için cool fair adlı bir tonda bir pudra seçiyorum. Masey buna bougie diyor.

Ardından, tüp içinde bir göz astarı ve bir göz farı paleti alıyorum. Bu son kısım en kafa karıştırıcı olanı. Bir sürü renk, hatta neon. İnsanlar gözlerine gün ışığı sarısı mı sürüyor? Bu benim için bir cehennem hayır. Sonunda Hawaiian Beach adında güzel kahverengimsi tonları olan bir palet seçiyorum. Ne de olsa Maui'deyken... Son olarak bir maskara ve sabitleyici sprey diye bir şey seçiyorum.

Bitirdiğimde biraz yorgun hissediyorum. "Bitirdim

mi?" "Eyeliner." Köşedeki sepeti işaret ediyor.

Önümdeki kalemler, tüpler ve kontür çubuğu arasında göz gezdiriyorum. "Farklı şeyler mi yapıyorlar?"

"Çok."

Boku yedim. "Um..."

"Sadece elinden

geleni yap."

"Benim yüzümden güleceksin."

"Birlikte güleceğiz çünkü çok tatlısın." "Yağcılık

seni her yere götürür."

"Umarım öyledir." Göz kırpıyor.

"Ugh," diye homurdanıyorum seçeneklerime bakarken. Sonunda mor bir kalem göz kalemi

alıyorum. Mor ona yakışıyor. Bu işe yaramalı, değil mi? "Şimdi bitti mi?"

"Şimdi her şeyi uygulayacaksın."

"Oh, korkunç kısmı." Derin bir nefes alıyorum. "Tamam, bunu sen istedin..." "Beni güzelleştireceğinden eminim."

Kamerayı tamamen unutarak yüzünü avuçluyorum. "Zaten öylesin."

Dudaklarını kıvıran ve gözlerini ışıldatan memnun gülümseme, her gün oraya koymak istediğim bir gülümseme. Bir hava öpücüğü için ağzını bana doğru kapatıyor.

Bu işin içinden çıkamayacağım çok açık. Astarı aldım ve şişeyi inceledim. Talimatlar yok.

"Bundan ne kadar kullanmalıyım?"

"Bana en iyi tahminini söyle."

Omuz silkerek avucuma yarım dolar büyüklüğünde bir şey sıkıştırıyorum ve yüzüne sürmeye başlıyorum. Ama beyaz ve ona hayalet gibi bir parlaklık veriyor. Biraz yapışkan. Ve içine işlemiyor. Çok mu fazla kullandım? Süngeri alıp birazını siliyorum. Kalanını da yüzünde gezdiriyorum.

içi

nd "Herkes az önce ne yaptığını ve neden yaptığını anlat."

e. "Bu astar. Elime biraz sıktım. Sürdüğümde çok beyaz göründü, ben de sünger şeyle birazını çıkardım ve geri kalanını sürmeye çalıştım." "Astar ne işe yarar?"

"Şey, bir duvarı boyamadan önce, yüzeyi düzeltmek için astar sürersiniz ve... evet. Bu şekilde boya daha iyi uygulanıyor...sanırım? Ben pek boya yapmam."

Gülüyor. "Sırada ne var?"

"Um..." İpucu yok. "Bir duvarı boyamadan önce, astarın kurummasına izin vermelisin." Sanırım. "Öyleyse... göz astarını da yapalım."

"Tamam."

Çubuğu tüpten çıkarıp daha önce yaptığını gördüğüm gibi göz kapaklarının üzerinde kaydırıyorum. Sonra bunu etrafa yayıyorum. Sanırım kuruması da gerekiyor.

Ama şimdi ne olacak? "Vakıf mı?"

Omuz silkiyor. "Karar senin." "İpucu mu?"

Masey başını sallar.

"Yaşam hattı mı? Bir arkadaşımı arayabilir miyim?" Kıkırdaması kalbimi aydınlatıyor. "Hayır."

"Çok kötüsün. Sana sonra acı çektireceğim. Nasıl olduğunu biliyorum..."

Kızardı. "Biliyorum ama şu anda makyaja odaklanmış durumdayız." Belki dikkatini dağıtabilirim. "İstemediğine emin misin-"

"Hayır." Sonra bana gülümsedi. "Peki, sonra görüşürüz."

İç çekiyorum. "Bu beni idare eder. Tamam, peki... kapatıcı. Bu sıvı tüpüyle neyi gizleyeceksin ki? Bir tabancayı gizleyemez."

Az önce içtiği şarabı neredeyse tükürüyordu. "O tür bir gizlenme değil."

"Doğru. Um..." Herhangi bir leke ya da yara izi görmüyorum. Görmediğim koyu halkaları kapatmak için gözlerinin altına sürdüğünü hayal meyal hatırlıyorum ama olsun. Tüpten çubuğu alıyorum. Masey açık tenli ama bu bile biraz açık görünüyor. "Bu doğru renk mi?"

Yardımcı olmadan omuz silkiyor.

"Tamam, sadece... buraya koyacağım." Bir gözümün altına bir miktar sürüyorum, tekrar daldırıyorum ve işlemi tekrarlıyorum. "Ve buraya." Kaşlarımı çatıyorum. Çok fazla gibi görünüyor.

"Her yere bulaşmaması için biraz kurummasını bekleyeceğim. Biraz fondötene ne dersin?" Şişeyi elime alıp kapağını açıyorum. "Şöyle uyguluyoruz..." Bir pompası var, bu yüzden birazını doğrudan yüzüne fişkırtmaya çalışıyorum.

Damla doğrudan göğüs dekoltesine düşüyor.

Akan topağa bakıyor, bana bakıyor ve bir kahkaha patlatıyor.

"Bu planladığım gibi gitmedi." Sütyenine damlamak üzereydi, ben de parmağımla almak için uzandım... sonra ikinci bir düşünceye kapıldım. Bunu kamera önünde yapmalı mıyım? Boyundan aşağısı olmaz dedi ama bu acil bir durum. Onu elliymişim gibi görünmek istemediğim için elimi geri çektim. Ama sıvı hala akıyor. Ya bu şey sütyenine bulaşırsa? Yüzüne nasıl bulaştıracağım? "Kahretsin. Tamam. Kamerada çok kişisel olmaya çalışmıyorum..." Parmak ucumu akan pigment damlasının altına kıvırıyorum. "Yüzünüze böyle sürün." Parmağımı bir yanağın üzerinde kaydırıyorum. "Ve voilà."

Gözlerini kocaman açmış ve gülmemek için kendini zor tutuyormuş gibi görünerek başını sallıyor.

"Kesinlikle."

"Geri kalanını farklı bir şekilde deneyeceğim." Parmağıma bir pompa daha sıkıyorum, bunu diğer yanağına sürüyorum, sonra aynısını alnına, ardından burnuna ve çenesine sürüyorum. "Bu her şeyi kaplamaya yetecektir."

Şimdi ne olacak?

Sünger olayı sanırım. Umarım çok fazla ürün emmez. Eğer emerse, daha fazla alabilirim, ama bu şey ucuz görünmüyor ve zaten dört pompa kullandım...

"Karıştıralım." Onun bu kelimeyi kullandığını hatırlıyorum ve kendimle biraz gurur duyuyorum. Ama süngeri sıvının ilk topağına doğru sürüklediğimde, bu şeyden birazının *çok* uzun bir yol kat ettiğini hemen anlıyorum. "Oops. Çok fazla kullandım."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Ses tonundan anladığım kadarıyla öyle. Bu kötü olacak.

"Hımm... hadi biraz fazlasını alalım." Bir mendil alıp daha önce yaydığım fazlalıkları silmeye çalışıyorum ama mendili kaldırdığımda cildi lekeli ve düzensiz görünüyor.

Kahretsin.

Parmağımla bir yanaktan diğerine daha fazla aktarıyorum ve ürünü etrafa yaymak için süngeri kullanıyorum. Ama bu da yüzünün çizgili görünmesine neden oluyor. "Neyi yanlış yapıyorum?"

"Pekâlâ. Bir ipucu. *Bir*," diye vurguluyor. "Süngeri zıplatın. Sürüklemeyin."

"Zıplatmak." Top gibi mi? "Tamam."

Bunun her şeyi daha fazla mahvetmemesini umarak, tenine vurmaya başladım.

Harika olmasa da daha iyi görünüyor. Ama bu noktada, herhangi bir iyileşmeyi kabul edeceğim. Bu yüzden yüzünün diğer kısımlarına geçiyorum, sıvıyı göz kapaklarının üzerinde, çene çizgisinin etrafında ve çok fazla olduğu için boynunda gezdiriyorum. Mendille tekrar kaydırmak istemiyorum, bu yüzden zıplatmaya devam ediyorum. Ama fondöten başparmağımdan ve parmaklarımdan aşağı sızıyor. Bu boku yüzüne nasıl sürüyor? Bana bir kaplama gibi geliyor.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor. "Bizim için anlat." "Karıştırma. Karıştırma..."

Sonunda geri çekilip yaptığım işi inceledim. Fondöten bir kat gomalak gibi görünüyor, kalın ve doğal değil. Bu da ne böyle? Başlığında "doğal" yazıyor. Ya yalan söylediler... ya da ben çok fazla kullandım.

Zamanla kuruyup daha iyi bir şeye dönüşeceğini umarak gülümsüyorum. "Bu renk sana çok yakışmış."

"Öyle mi?" Masey'nin sesi kuşkulu geliyor.

"Evet." Bronzlaşmış gibi görünüyor. Bu makyajın yapması gereken bir şey değil mi? Omuzlarına ya da göğsünün üst kısmına uymuyor ama belki de bunun bir önemi yoktur?

"Şimdi kapatıcıyı karıştıralım." Kuru olmalı. Fondöteninin koyu tonunun yanında bu kadar soluk

bir şeyin nasıl iyi görüneceğinden emin değilim. Birbirlerine karışırlar mı?

Sıvıya hafifçe dokunuyorum ve çoğunlukla her iki gözün altında birer tane olmak üzere iki rastgele şekilli leke halinde kurumuş olduğunu fark ediyorum. Bu yüzden daha sert ovuyorum. Ama işe yaramıyor.

"Siktir."

Masey histerik bir kahkaha atar. "Bunu söyleyemezsin."

"Aile dostu. Doğru..."

Panik yapmamaya çalışıyorum. Belki gözlerinin altına biraz viskozite eklersem kapatıcı yayılır.

Ben de süngerini ıslak tarafa çeviriyorum. "Kapatıcıyla biraz fondöten karıştıralım." Süngerini orada zıplatmaya başladığımda, geri çekiliyor. "Yavaşça."

Doğru. *Güzel kızın gözünü morartma*. Ama hey, bu yöntem işe yarıyor. Sayılır. Mükemmel değil ama bok yayılıyor. Birazcık.

Birkaç dakika sonra pes ettim. Her şey tekrar kurudu ve şimdi kımıldamıyor. Çatlamış ve kalın görünüyor ama...

Devam etme zamanı.

"Hadi allık yapalım. Bir fırça ve Glowtasmic'in bu kompakt ürünüyle başlayacağız..." Paketi ters çeviriyorum. "Climax. Cidden bir allığa bu ismi mi vermişler? Bu şeyi nasıl aile dostu tutacağız?"

Masey kahkahayı patlatmaya hazır görünüyor. "Bu sadece bir isim. Yüzüme geri dönün bayım."

Hayal meyal, allığın fırçayla sürüldüğünü hatırlıyorum, bu yüzden ince, yoğun bir fırça alıyorum - sapında karıştırma fırçası olduğu yazıyor - ve yanağında gezdiriyorum. Gözlerim irileşti. Sıcak pembe gömleğine uyması için seçtiğim neşeli allık şimdi on sent büyüklüğünde, palyaço renginde bir örnek gibi görünüyor.

Kahretsin.

Oh, pekala. Bu işi batıracağımdan zaten şüpheleniyordum, o yüzden bunu kabullenip daha sonra utanç faktörüyle uğraşabilirim.

"Ama tabii ki rengin dağılmasını isteyeceksiniz." Yığından gerçekten büyük, kabarık bir fırça alıyorum. "Küçük karıştırma fırçasını yere bırak ve kedi kuyruğuna benzeyen bu şeyi al ve yüzünde gezdir." Yanaklarında büyük daireler çiziyorum ve neyse ki renk yumuşamaya ve yayılmaya başlıyor.

"Mükemmel. İşlemi tekrarlayalım."

Ben yaparım. Yanakları tam olarak eşit değil, ama hey, bu kötü bir ilk çaba değil.

Bir sonraki adıma geçmeden önce akıllıca davranıp bir fırça dolusu bronzlaştırıcı alıp yakındaki beyaz bir mendilde test ediyorum. Pigmentli. Bu konuda dikkatli olmalıym.

"Pekâlâ. Şimdi bronzlaştırıcı. Masey'nin fondötenini ona iyi bir bronzluk verdiği için fazla bir şeye ihtiyacı yok." Her geçen dakika daha da koyulaşılıyor gibi. Bu nasıl mümkün olabilir? "O yüzden allığı karıştırmak için kullandığımız bu büyük fırçayla hafifçe daldıracağız." Bronzlaştırıcıya dokunuyorum. "Bunu burun ve çene boyunca süpürelim ve alın boyunca toz haline getirelim. Evet. Belki bu da göğsünün yüzüyle aynı tonda görünmesini sağlar, o yüzden biraz da buraya sürelim."

Yüzü artık yapay olarak bronzlaşmış görünüyor ama bu, göğüslerinin üzerindeki açık renkli kabarıklıkların üzerindeki görünüşte lekeli koyu parlaklıkla karşılaştırıldığında hiçbir şey değil.

Berbat görüldüğü için, bu dağınıklığı henüz göremediğine sevinerek cesaretlendirici bir gülümseme taklidi yapıyorum ve sonra fırçayı bırakıyorum. Kaybedilmiş bir dava.

"Şimdi kontür yap." Ama koyu grimsi kahverengi olan bu çubukla ne yapacağım? Hiçbir fikrim yok. "Ama zaten o kadar mükemmel görünüyor ki, buna ihtiyacımız olduğunu sanmıyorum. O yüzden... devam ediyoruz." Onu sepetine geri atıyorum.

Gülmekten kükrüyor.

Ona sakinleştirici bir bakış attığımda sandalyesine geri yerleşiyor. "Mükemmel. Devam et."

"Biraz pudra alalım. Buna Cilt Mükemmelleştirici Aydınlatıcı Peçe diyorlar. Neden sadece pudra demiyorlar?"

"Çünkü bu size tozun ne yaptığını söylemiyor."

Kaşlarımı çatıyorum. "Cilt Mükemmelleştirici Aydınlatıcı Peçe de öyle."

"Elbette öyle. Cildimi mükemmelleştirecek ve biraz ışıltı katacak, bu nedenle ürün adında *aydınlatıcı* kelimesi var. Ve bu bir örtü, bu yüzden diğer cilt ürünlerim için bana pürüzsüz bir tuval sağlayacak."

"Sen öyle diyorsan."

Sırıttıyor. "Evet. Şimdi acele et yoksa bütün gece burada olacağız." "Bu şaheserin geri kalanını aceleyle bitirmemi mi istiyorsun?" "Asla."

Onu duymamış gibi davrandım. "Tamamdır. Hadi şu peçe saçmalığını uygulayalım." Kompaktın içindeki pudrayla yüzünün tozunu alıyorum. Alışının sert kenarlarını yumuşatıyor, çok koyu bronzlaştırıcıyı hafifletiyor ve neredeyse normal görünmesini sağlıyor... eğer yüze yayılmış bir macun kıvamı normalse. "Maskaraya geçelim."

Sonunda, ne yapacağımı bildiğim bir şey. Makuahine pek makyaj yapmaz ama her zaman iyi bir siyah kirpiği sevdiğini söylemiştir. Ben de daha önce seçtiğim tüpü elime aldım. "Bu Purrfect Lash Maskara. Kimin ürettiğini söyleyemem. Muhtemelen zaten biliyorsunuzdur, o yüzden bunu kirpiklerinize sürün." Masey'e bakıyorum. "Sadece ucuna mı? Gözünü çıkarmak istemiyorum."

"Sen nasıl istersen."

Hâlâ bana yardım etmiyor, bu yüzden bunu yapabileceğim en görkemli tren kazası haline getirmeye devam etmeliyim.

Bunun için maskara fırçasını kirpiklerine birkaç kez sürüyorum. Bu şeyden ne kadar lazım? Annemin birkaç kat maskaradan bahsettiğini duymuştum, o yüzden... "Tamam, kurummasını bekleyip göz kalemini çekeceğiz. Gözlerini kapat."

Kalemin kapağını çıkarıyorum, sonra dönüp onun da itaatkâr bir şekilde uyduğunu görüyorum. Gözünün iç köşesinden dışa doğru mor bir çizgi çekiyorum. Sanırım kirpik çizgisine yaklaştırmam gerekiyor, ama elim o kadar sabit değil ve onu dürtmek istemiyorum, bu yüzden daha çok kapağının ortasında bir karalama oluyor. Yeterince yakın.

"Aç."

Öyle. Oh, bu korkunç. Gerçekten kötü.

İç çekiyorum. "Hadi biraz kedi gözü işi yapalım. Bu çok seksi." "Ciddi misin?" Masey bana aklımı kaçırmışım gibi bakıyor.

"Hey, bu benim şovum, değil mi? Ve buradaki noktalar ya da her neyse" -şakaklarıma bastırıyorum- "seksi. Yakın."

Görevini yerine getirerek kirpiklerini yanaklarına indiriyor. "Onlar nokta değil; kanat." Bildiğim iyi oldu. "Tamam o zaman. Kanatlar seksidir."

Bunu nasıl yapacağımı bilmediğim için, ilerledikçe uyduruyorum. Tahmin edilebileceği gibi, kanatlarım hiç uyuşmuyor.

Ne zaman onları birbirine benzetmeye çalışsam, daha büyük bir karmaşa yaratıyorum.

Sonunda, kaşlarının hemen arkasında kalın mor şeritler belirince omuz silkiyorum. "Olabilecek en iyi şey bu."

Bir kez daha bakınca korkunç olduğunu anladım. Kahverengi göz farını siktir et. Bu güzel bir şeyi ziyan etmek için çok korkunç.

Gün ışığı sarısı.

O bakmıyorken parmağımı kameranın önünde dudaklarıma götürüyorum, sonra Hawaiian Beach paletini kutuya geri koyuyorum. Onun yerine neon olanı alıyorum.

"Biraz renk katalım..." Hangi fırçayı kullanacağım hakkında hiçbir fikrim yok, bu yüzden küçük bir tane koparıyorum ve kismuk sarısı tonunu gözünün her yerine sürüyorum. "Ve bunu kaşlarından kirpiklerine doğru yay." Geri adım attığımda yüzümü buruşturdum. Bu çirkin ve yanlış ama... "Mükemmel. Şimdi ekleyelim çünkü... neden

Değil mi? Daha fazlası daha iyidir." Başka bir fırça alıp neon yeşile batırıyorum ve göz kapağına sürüyorum. Gözünün ortasına biraz turuncu sürüyorum. Evet, tamamen berbat.

"Bir kaş ürünü seçtin mi?" diye soruyor, gözleri hala kapalı.

"Hayır."

"Monitörün yanına bak."

Ben yaparım. Kahretsin, bir yığın tüp ve kalem daha var. "Kaş jeli alıyorum. Şimdi süreceğim.

Fırça gibi bir şeyi var. Kullanışlı."

Sol kaşına sürdüğümde kritik hatamı fark ettim. Cehennem gibi pigmentli ve kaşlarının çok ötesine bulaşıyor, birincisi. İkincisi, rengi yanlış. Tüpün dibine baktığımda renginin bal sarısı olduğunu gördüm.

Masey'nin koyu renk kaşlarında ise berbat ötesi. Ben de diğer kaşına ekledim.

Benden nefret etmeden önce makyajını bitirmeliyim.

"Bir kat daha rimel ve biraz rujla tamamlıyorum." Bu da yüzündeki her şeyle korkunç bir şekilde çatışıyor. "İşte oldu. Sabitleyici sprej ile sonlandıralım. Sanırım bu yüz için saç sprej gibi bir şey." Cildine sprej sıktığımda, sanki biri bokun içine kusmuş gibi kokuyor. "Bu korkunç. Bu da ne?"

."

"En sevdiklerimden biri değil." Masey yüzünü yelpazelerken öğürmemeye çalışıyor gibi görünüyor. Bunun sprej kurutmak için mi yoksa kokuyu dağıtmak için mi olduğunu bilmiyorum ve sormuyorum. "Bitti mi?"

Görünüşündeki hasarı inceliyorum. Dürüstçe söyleyebilirim ki şu anda Masey'den daha şık görünen sarhoş striptizciler gördüm. "Evet. Ve günlük işimi bırakmayacağım. Vay anasını."

"Neredeyse bakmaya

korkuyorum." "Korkmalısın."

El aynasını ona uzattığımda sırtıyor. "Drumroll, lütfen."

Ritmik bir şekilde ellerimi masanın üstüne vuruyorum, sonra da ona doğru işaret ediyorum.

"Büyük açıklama zamanı.

Ve git!"

Masey el aynasını yüzüne kaldırır ve nefesi kesilir. Şok olmanın çok ötesinde görünüyor. Hayal kırıklığı iyi bir tanım olabilir. Hatta iğrenmiş.

"Ta da!" Işınlıyorum. "Sana destansı bir tren enkazı

sunabileceğimi söylemiştim." "Bu en çılgın beklentilerimin bile

üstünde ve ötesinde." "Bir şey değil."

"Bence kefaretin olarak -yani ödül olarak- beni bu şekilde öpmelisin." Gözlerimi

kapatabilirim. "Sıra sende. Buraya getir, tatlım."

Yüzünü tuttuğumda dudaklarıma kocaman bir öpücük konduruyor, sonra da kıkırdamaya başlıyor. "Gerçekten hiç bu kadar kötü göründüğümü sanmıyorum." Ve bu konuda mutlu görünüyor. "Ayrıca... karpuz ruj sana göre değil."

Aynayı kaldırıyor ve bana koyu renge bulanmış ağzımı gösteriyor. "Bunu unutmayacağım.

Bilirsin, bir dahaki sefere giymek istediğimde giymek için."

Masey daha sert gülüyor. "Bu gecikmiş Erkek Arkadaşım Makyajımı Yapıyor yarışmasında bana katıldığınız için teşekkürler. Umarım siz de Trace kadar keyif almışsınızdır ve neleri yapmamanız gerektiği konusunda çok şey öğrenmişsinizdir. Bu haftanın ilerleyen günlerinde bazı gizli cilt bakımı cevherleri hakkındaki yazımı izleyin. Tatilden sonra normal yayın programına geri döneceğim, ancak o zamana kadar Hawaii'nin ve Trace ile geçirdiğim zamanın tadını çıkarıyor

olacağım. Kucaklamalar ve ruj! Ve...aloha."

Herkese bir öpücük verdikten sonra kamerayı kapatıyor ve başını sallayarak bana bakıyor. "Bu mükemmeldi. Sanırım seni daha fazla öpmeliyim."

"Lütfen yap."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Oalı sabahı Harlow ve Noah, Masey ve benim birlikte daha fazla zaman geçirebilmemiz için Ranger'ı bir gün daha tutmaya gönüllü oldular. Öğle yemeğinden kısa bir süre sonra, küçük adamımın birkaç eşyasını kardeşimin evine bıraktık. Sonra Noah ve ben mutfakta elimizde bira, kızlar da

havuzun yanındaki bir çift sandalyeye oturmuşlar. İkisi de gülümsemiyor.

"Bu konuşma derin görünüyor," diyorum kaşlarımı çatarak ve başımı onlara doğru sallayarak.

"Evet." Noah manzaraya bakıyor. "Harlow endişelendi."

"Olmamalı. Masey'e iyi davranmak için elimden geleni yapıyorum, onu güldürüyorum ve-"

"Harlow senin için endişelendiği kadar onun için endişelenmiyor, kardeşim."

Geri çekiliyorum. "Ben mi?"

Noah sezon dışı saçlarını kaşıyor ve yüzünü buruşturuyor. "Pazar gecesi sen ve ben telefonu kapattıktan sonra konuştuk. Harlow Masey konusunda bu kadar ciddi olmana şaşırdı."

"Kısa bir süre önce kimyamızın iyi olduğunu söyleyebilirdim ama son birkaç gün hayatımın en mutlu günlerinden biriydi. Henüz aynı sayfada değiliz ama en azından yakında aynı bölüme geçeceğimizi umuyorum."

"Karım Masey'nin kalıcı bir ilişkiye hazır olduğundan emin değil." "Ben ona aşığım."

"Siktir. Ona söyledin mi?"

"Çok fazla kelimeyle değil. Doğru zamanı arıyorum, bu yüzden nasıl hissettiğini daha iyi anlamaya çalışıyorum."

Bazen, çok sert ve hızlı düştüğünü düşünüyorum. Pazar gecesi gibi.

Makyaj videosunu çekmeyi bitirdikten sonra yüzünü gıcır gıcır temizledi. Çok kalın katlar sürdüğüm için biraz zaman aldı. Ondan sonra, seksi başlatarak beni şaşırttı. Gecenin yarısında seviştik ve güldük. Her şey mükemmeldi.

Ama diğer zamanlarda, uzaklaştığına yemin edebilirim. Pazartesi sabahı, açıklanamaz bir şekilde çekingen, neredeyse soğuk görünüyordu.

"Bir fikrin var mı?" diye soruyor

kardeşim. "Hayır."

Masey'nin şefkatini bana bakışında, beni öpüşünde ve benimle sevişmesinde hissediyorum. Aynı zamanda çamaşırları katlamayı beceremediğimde gülüşünde ya da sahilde yürürken bana

şakacı bir şekilde su atmasında da. Sonunda kardeşimin neden kendi çocuğunu feda etmeye razı olduğunu anladım.

Harlow'un, onsuz da olsa istediği hayata sahip olmasını sağlamak için mutluluk.

Ne hissettiğimi söyleyemeyeceğime göre -Harlow'a katılıyorum- Masey'ye ciddi olduğumu kanıtlamak için ne yapabilirim? Gerçekten bilmiyorum. "Yakında bir şeyler olacak."

"Daha bir hafta bile olmadı."

"Lanet olsun, yıllarca Thom'la birlikteydi ve ona bok gibi davrandı. Eğer onu asla ikna edemezsem, gelecek hafta gidecek. Ve her şey bitecek."

Noah ikilemimi anlamış gibi başını sallıyor. "Ona kendini özel hissettirmelisin." "Denemediğimi mi sanıyorsun?"

O sırada annem mutfığa giriyor, bir baston yardımıyla yavaş yavaş yürüyor. Ayağa kalkıp odayı geçmesine yardım ediyorum.

"Makuahine?"

"Merdivenlerden yalnız mı indin?" Noah azarlar.

"Hafif yaralıyım, etrafta dolaşmaktan aciz değilim." Kardeşime bakıyor, sonra da beklentiyle bana bakıyor. "Noah neden bahsettiğini biliyor, keikikāne."

"Ve dinliyorum."

Dün, Masey'e son çektiği videoları düzenlemesi için zaman tanıyarak bazı müşteri telefonlarına geri döndüm, böylece ona profesyonel alan tanıyabileceğimi biliyordu. Sonra bir kadın filmi sırasında kanepede kucaklaştık, ardından bir aksiyon-macera filmi izledik, böylece uzlaşabileceğimi biliyordu. Sonra bu sabah, Masey'i yatakta kahvaltı ile uyandırdıktan sonra, yerel bir sanat ve el sanatları festivalini el ele gezdik, böylece onunla seks yapmaktan daha fazlasını yaparak zaman geçirmek istediğimi biliyor.

Yine de bu yeterli değil.

Annem verandadaki Masey'e bakıyor. "Böyle şeyleri hissedirim. Ondan vazgeçme." Noah ve Harlow hakkında da sezgileri vardı.

Kardeşime uyuyan oğlum için birkaç şey daha bıraktıktan sonra, oyun parkındaki tüylü başını okşuyorum ve yarın onun için geri döneceğime söz veriyorum. Hanımlar ön tarafta bize katılıyor.

"İkinize de tekrar teşekkürler." Ağabeyime ve yengeme el sallıyorum, sonra annemin yanağından öpüyorum. "Hoşça kal, Makuahine."

Masey Harlow'a döner. "Her şey için teşekkürler."

"Ne dediğimi unutma."

Başını sallıyor. "Yapmayacağım. Seni çok seviyorum."

Baldızım ona arsız bir sırıtış gönderiyor. "Tabii ki biliyorsun."

İkisi de gülüyor, sonra Masey'nin elinden tutup onu kamyonetime götürüyorum ve içeri giriyoruz. "Harlow'la ne konuştunuz?"

Kıpırdamıyor ama sorum karşısında geri çekildiğini hissediyorum. "Bana düşünmem için bazı şeyler verdi."

"Paylaşmak ister misin? Dinlemekten mutluluk duyarım."

"Teşekkürler, ama..." Uzaklara bakıyor, kaşları çatılmış. "Bunu kendi başıma çözmem gerekiyor."

İçim daralıyor. Yarın anakaraya gitmiyor ama ben onun elimden kayıp gittiğini hissediyorum. Kafamın içinde, iki haftalık aşk ilişkiyi atlatmak için dört yılım olduğunu fark ediyorum. Onunsa on yılı atlatmak için bir yıldan az zamanı vardı. Yine de Masey için bir tatil kaçamağından fazlasıyım, değil mi?

Belki de değildir.

Lanet olsun, Masey'i kazanmak kaybedilen bir savaşsa neden savaşmaya devam edeyim? Çünkü

öylece bırakamam. Noah, Masey'i özel hissettirmemi söyledi. Onu sevdiğimi *göstermek* için daha fazla yol bulmalıyım.

Ranger'ı izlediği için ona bir akşam yemeği borçlu olduğumdan, onu en sevdiğim deniz ürünleri barlarından birine götürdüm. Biraz içki içip kahkahalar atıyoruz, sahilde çalan kitschy küçük müzik grubuyla dans ediyoruz.

Daireme döndüğümüzde, onu yatağa atıyorum, aletimin her umutsuz santimini içine dolduruyorum, onu hararetle öpüyorum ve vücudumla ona aşık olduğumu söylüyorum. Öpücükler ve inlemelerle, sırtımı tırmalayarak, fısıltıyla yalvararak ve kollarımda uyumadan önce orgazm olarak cevap veriyor, görünüşe göre tatmin olmuş.

Ama onu kazanmaya daha yakın hissetmiyorum.

Çarşamba günü, kendimi gergin hissediyorum. Güne seksle başlıyoruz. Kahvaltıyı seksle bitiriyoruz. Duş alıyoruz ve daha fazla seks yapıyoruz. Ona dokunmadan duramıyorum. Seksin onu kalbimdekine ikna edemeyeceği gerçeğini çoktan kabullenmiştim, ama kelimeleri ağzımdan kaçırmadan başka bir şey yapamıyorum.

Artık neyi yapmıyoruz? Güvenli seks. Sanırım doğum kontrol haplarına geri döndü ve prezervatifin anlamını görmüyor. Ben mi? Onu tuzağa düşürmek istemiyorum ama ona mümkün olduğunca yakın olmamaktan nefret ediyorum. Ranger'ı ve gelecekteki tüm çocuklarımızı birlikte büyüttüğümüzü hayal ediyorum. Çok net görüyorum. Eğer mucizevi bir şekilde hamile kaldıysa, yeni yıldan hemen önce ilk bebeğimizi birlikte doğurabiliriz. Bu akıllara durgunluk veren bir şey. Ve biraz da korkutucu... Ama çok heyecanlanırdım.

Onun da aynı şekilde hissedip hissetmeyeceği hakkında hiçbir fikrim yok.

Akşam yaklaşırken ve Ranger'ı almak için dışarı çıktığımızda, ardından bu akşamki yelkenciliğim için marinaya gitmem gerekmeden önce erken bir akşam yemeği yerken, bana döndü. "Ne düşünüyorsun?"

Ona söylemek isterdim. Söyleyemem.

Onun yerine omuz silkiyorum. "Bu gün batımı gezisinden eve döndüğümde yapmak istediğin özel bir şey var mı?"

Şu başladığımız Netflix şeyini bitirelim mi? Bir şişe şarap açıp konuşalım mı?"

Dudaklarında bir gülümseme beliriyor, sonra daha da yaklaşıyor. "Lanai'de sevişmek mi?"

Erkek tarafım tahmin edilebilir bir mutluluk dansı yapıyor. Lanet olası kalbim, beni iyi vakit geçirmekten daha fazlası olarak düşünmesine izin verip vermeyeceğini merak ediyor.

Dostum, ne zaman bir kadın sana kendini nasıl hissettirdiğinden daha fazla değer verdi?

Hiçbir zaman. Berbat bir şey.

Peki neden farklı olmasını bekliyorsun? "Eğer istersen," diye mırıldandım sonunda.

Kaşlarını çatıyor. "Bu seni üzdü mü? Özür dilerim. Öyle söylememeliydim ya da öyle varsaymamalıyım-" "Sorun değil." Başka ne diyebilirim ki? Sorunlarımın hiçbiri onun suçu değil.

"Öyle değil." Ellerimi daha sıkı kavırıyor. "Son dört gündür bana kendimi harika hissettirdin.

Seni nasıl gülümsetebileceğimi söyle."

Fikir o anda ortaya çıkar. Aptalca mı? Muhtemelen. Ama elimde başka bir şey yok. "Biliyor musun, Voldemort'u saymazsak hiç gerçek bir kız arkadaşım olmadı."

"Onu neden sayasın ki?"

"Kesinlikle. Tıpkı Thom'u saymazsak senin gerçek bir sevgilin olmadığı gibi."

"Ve artık kesinlikle yok."

"Belki de ihtiyacım olan şey erkek arkadaş dersleridir." Masey gülüyor. "Sen delisin."

"Ben ciddiylim."

Başını sallar. "Hayır. Sen mükemmelsin. Boğucu olmadan özen gösteriyorsun. Mesafeli olmadan yer veriyorsun. Dinliyorsun. Yardım ediyorsun. Bencil, huysuz ya da güvensiz değilsin."

Arkadaşlarına, ailene, işine ya da telefonuna benden daha fazla ilgi göstermiyorsun. Caitlyn'le ilgili sonuçlara atlamama rağmen, başka kadınlarla flört etmiyorsun. Açıklama yapmadan ortadan kaybolmuyorsun. İyi bir sporcusun. Rahat birisin. Eğlenceli bir mizah anlayışın var. Etrafındaki insanları geliştiriyorsun. Her zaman nazik ve vericisin. Senden önce tüm bunları bulabileceğimi düşünmüyordum."

O zaman neden onları sonsuza dek istemiyorsun? Bu soruyu ona haykırmak istiyorum.

Koluma yumuşak bir el koydu. "Trace, sana öğretebileceğim hiçbir şeye ihtiyacın yok." "Ama bir şeye ihtiyacım olduğunu mu düşünüyorsun?" Sesinde bunu duyuyorum.

"Evet, yanlış kadınlara aşık olmayı bırakmak için. Orgazm odaklı olanlara yöneliyorsun." Tıpkı Masey'nin tanıştığımızda olduğu gibi.

Omuz silkiyor. "İlişkilerden daha fazlasını istiyorsan, geleceğini paylaşacak iyi bir adam arayan birine ihtiyacın var."

"Peki ya sen? Sen ne istiyorsun?" Birdenbire temkinli görünüyor. "Neden soruyorsun?"

"Hiç tahminin yok mu?" Ağabeyimin koca kışlı malikanesinin önüne geldiğimizde meydan okuyorum. Masey kaşlarını çatı. "Trace..."

Daha fazla konuşmadan Harlow, Ranger'ı yanıma getirdi. Oğlumu görmek harika, ama Masey'nin başka neler söylemiş olabileceğini bilmek istiyorum.

Bir lanetle kapıyı iterek açtım. Baldızım gülümseyen oğlumu kollarıma bırakıyor ve "Ona karşı dikkatli ol" diye fısıldıyor.

Ranger'ı öpüyorum ve ona sarılıyorum. Kamyona bakarken, Noah'nın bir bebek bezi çantası ve Ranger'ın eşyalarından oluşan küçük bir bavul taşıdığını ve Masey ile ayaküstü sohbet ettiğini görüyorum.

"Deniyorum amına koyayım," diye mırıldanıyorum Harlow'a. "Korkuyor."

Ve çok sinirliyim. "Söyle bana... Bana aşık olmasına izin vermeye yakın mı?"

Harlow aniden gülümser ve Ranger'ın başını okşar. "Diş çıkarma işi giderek ciddileşiyor. Dün gece diş etlerine bir şeyler sürmek zorunda kaldım. Ama Nolan'a karşı çok tatlıydı, onu okşamaya ve oyuncaklarını paylaşmaya çalıştı."

Bana bakan kardeşime bakıyorum. Ona belli belirsiz bir baş selamı veriyorum. Evet, Harlow'la bir dakikaya daha ihtiyacım var.

Masey, "Bu gece bunu aklımda tutacağım," diye güvence veriyor. "Özellikle iyi çalışan bir şey var mı?"

"Kullandıklarımızı çantaya koyduk." Noah çantayı kaldırıyor. "Ve eğer diş çıkarma oyuncaklarından bazılarını dondurursanız..."

Masey konuşmaya daldığı anda Ranger'ı daha yakın tutuyorum ve Harlow'a bakıyorum. "Öyle mi?"

"Okuması zor ama sanırım öyle. Sessiz, bu da düşündüğü anlamına geliyor. Bu iyi haber." Öyle mi? "Teşekkürler."

"Onu rahat bırakın ve sizi özlemesi için zaman tanıyın."

Bunun nasıl ters etki yaratmadığını sormak için ağzımı açtığımda Noah ve Masey'nin tekrar sessizliğe gömüldüğünü fark ediyorum. Baldızımı sorgulama zamanım sona erdi.

"Tavsiyeye ihtiyacın olursa beni ara, tamam mı?" Göz kırpmıyor ve sanki ondan bahsediyormuş gibi Ranger'ın yanağını okşuyor. "Harlow Teyze anlar."

Oğlum coos. İlgi odağı olmayı seviyor.

"Unutmadan..." diye söze girdi ağabeyim. "Clint ve Bethany'nin düğünü Cumartesi akşamı Keeley ve Maxon'ın evinde. Umarım siz de geliyorsunuzdur. Çocuklar için ohana'da birkaç

bakıcımız olacak."

Clint ve Bethany'i seviyorum. Zor bir yoldan geçtiler. Ve geleceklerine birlikte başladıklarını gördüğüme sevindim. Sonunda Los Angeles'ta yarım kalan işleri tamamladılar. Küçük kardeşlerinin üniversiteye geri dönmesiyle birlikte aile evi artık yerleşti. Beth de San Diego'daki dairesini sattı.

Maui'ye taşıyorlar ve düğümü atıyorlar.

"Orada olmayı planlıyordum." Masey'e döndüm. "Ne dersin? Eşim olur musun? Beni bekarlığa veda partisine gitmekten ve zavallı görünmekten kurtarır mısınız?"

Gerçek şu ki, düğün gibi romantik bir şeyin Masey'nin sahip olabileceklerimizi görmesine yardımcı olacağını umuyorum. Ne de olsa Clint, babasının ölümünden Bethany'yi sorumlu tutmasına rağmen ona aşık olabiliyorsa, Masey'yi kazanmak çok daha kolay olacaktır.

En azından teoride.

"Rahatsız edemem," diye ısrar ediyor Masey.

Harlow, "Olmazsın," diye teminat verir. "Hadi gel.

Eğlenceli olacak." "Eğer eminsen, tamam."

"Harika." Harlow gülümsüyor. "İyi ki düğümü şimdi atıyorlar. Bethany'nin elbisesini gördüm. Muhteşem ama gerçekten vücudu sarıyor. Ve hamile olduğunu ağzından kaçırdı."

"Bu harika." Ama keşke Masey ve ben olsaydık. El sallayarak Ranger'ı kamyonete bindirdik ve yola koyulduk.

Hızlı ve sıradan akşam yemeğimiz sırasında Ranger yemek yemekten çok bezelye kavanozunu diş etlerinin arasında ezmeye niyetli görünüyor. Yemek boyunca mutlu şarkı çığlıklarını atıyor, avuçlarını mama sandalyesine vuruyor, görünüşe göre benimle birlikte olmaktan memnun. Bu kalbime iyi geliyor, özellikle de Masey gerçekten sessiz olduğu için. Ve neredeyse hiç yemek yemedi.

"Yemeğinde bir sorun mu var tatlım? Tavuk az mı pişmiş?"

"Hayır. Sorun değil. Geri kalanını ben alırım. Sadece o kadar aç değilim. Ayrıca, etrafta gerçekten yakışıklı bir adam varken kim yemek yemek ister ki?" Ranger'ı mama sandalyesinden kaldırıyor ve kucaklıyor. Ve huzurlu görünüyor.

İşte bu. Ne zaman Masey'nin bırakın hazır bir aileyi, başka bir ilişkiye bile hazır olmadığından endişe etsem, oğluma gerçekten aşık olduğunu kanıtlıyor. Ranger'a olan hisleri konusunda açık ve dürüst olabiliyor çünkü Ranger onu incitmeyecek, sadece bir şeyler atıştırmak, biraz eğlenmek ve şefkat için ona bakacak.

Çok daha fazlasını istediğimi biliyor. Ve karşılığında onu incitebileceğimden korkuyor. Demek ki bana karşı bir şeyler hissediyor.

"Saat kaçta marinada olmanız gerekiyor?" Restorandan çıkarken Masey soruyor.

Güneş ufka doğru batıyor. Gitmek istemiyorum. Ama Terry'yi iptal edemem. Neredeyse elli yaşına gelmiş ve sonunda hayatını birlikte geçirmek istediği kadını bulmuş iyi bir adam.

"Otuz dakika. Size bir soru sorabilir miyim?"

"Tamam." Kamyona tırmanırken sesi tereddütlü geliyor.

Ranger arka koltuktan bir şey söyleyecekmiş gibi konuşuyor.

"Thom'la aranızdaki kırılma noktası neydi? Devenin belini kıran saman çöpü neydi?"

Masey ellerini kucağında birleştiriyor. "Pek çok şey vardı."

Bu konuda konuşmak istemiyor. Thom onu incitmiş ve küçük düşürmüştü. Ama bir şey o anı hızlandırdı.

"Genel özet. Betsy What's-her-name'den daha fazlasıydı, değil mi?"

"Bu çok fazlaydı ama... evet." İç çekiyor. "Şimdi geriye dönüp o son aya bakıyorum ve ne kadar aptal olduğumu anlıyorum. Bariz olanı kabul etmek yerine -birbirimiz için yaratılmadığımızı, onu artık sevmediğimi ve beni aldattığını- sorunlarımızın bağlılık eksikliği ile ilgili olduğunu düşünmeye devam ettim."

"Yani... onu daha fazlası için zorladın mı?"

Masey başını sallar. "On yıldır birlikteydik. Herkes sonunda ne zaman evleneceğimizi soruyordu. İlk başta sorulara gülüp geçtim. Ama abonelerim bile, on yıl sonra bana evlenme teklif etmediyse, etmeyeceğini belirttiler. Dedikodular ve son dakika iş seyahatleri de eklenince kendimi güvensiz hissettim ve bağlılığına dair bir kanıt istedim. Bu yüzden ona bir ültimatom verdim. Ağzımdan çıktığı anda, bunun çirkin bir şekilde sona ereceğini biliyordum."

"Evlenme teklif etmeyi reddetti mi?"

"Evet. Ve Betsy ile kaçamak yaptığını itiraf etti." Gözlerini deviriyor. "Kendine Candy Kitty diyen hiçbir kadını ciddiye alamam."

"Ve bu kadar mıydı?" "Evet."

"Evlenme teklif etseydi?"

"O anda evet derdim. Ve kendime mutlu olduğumu söyledim. Kendimi peri masalımızın gerçek olduğuna ikna ederdim." Başını sallıyor. "Beş yıldan kısa bir süre içinde perişan olur ve boşanırdık." İkiden az olduğunu sanıyorum ama sayılar önemli değil.

"Muhtemelen psikopat olduğumu düşünüyorsun." Konuşmayı hafifletmeye çalışıyor. "Sevmediğim bir adamdan evlenme teklifi istemek."

"Hayır. Sanırım kafan karıştı."

"Artık değilim. Thom'dan uzaklaşmak aydınlatıcı oldu. Bana katlandığın için teşekkürler."

"Sana sadece katlanmıyorum, tatlım. Beni mutlu ediyorsun."

Yine o güzel, somurtkan dudağını ısıırıyor. "Ben de mutluyum."

Evet, statüko ile.

Belki de bu gece gitmem daha iyi olur.

Birkaç dakika sonra onu ve Ranger'ı eve bırakıp marinaya doğru yola çıkıyorum. Terry gergin ama heyecanlı. Kız arkadaşı Ainsley daha genç ve çok azimli. Çarşamba ikisinin de boş olduğu tek geceydi. Ama iyi haber şu ki, su o kadar kalabalık ya da dalgalı değil. Gökyüzü turuncular, pembeler ve morlarla doluyken dostum dizlerinin üzerine çöküyor ve sevdiği kadına hayatını onunla geçirmesini teklif ediyor. Kadın soluk soluğa kalırken, mutluluk gözyaşları dökerken ve evet diye bağırırken ben arka planda eriyorum. İkisi de kendinden geçmiş durumda; bunu görebiliyorum.

Bunu istiyorum ve Masey ile istiyorum.

Evlenme teklif etmek ilk seferinde benim için işe yaramadı. Yanlış sebepler. Yanlış kadın. Ve bir daha asla diz çökmeyeceğime yemin ettim. Ama belki de aşağılanma ve reddedilme korkumu yenmenin zamanı gelmiştir.

Kulağa çılgınca gelebilir ama Masey'e evlenme teklif etmeye cesaret edebilir miyim?

Cumartesi, 14 Nisan

Sonraki birkaç gün bulanık geçti. Çarşamba gecesi eve geç döndüm. Terry ve Ainsley limana yanaştıktan sonra bir kutlama içkisi içmek için onlarla gelmemde ısrar ettiler. Parti havasında oldukları ve Masey'ye beni özlemesi için zaman tanımak istediğim için kabul ettim. Ama onların düğün planlarını dinlemek canımı acıtıyordu. Ve ondan uzak kalmak çok zordu. Yine de onlarla takıldım.

neredeysse gece yarısı.

Daireme döndüğümde her yer sessizdi. Şingirdamasınlar diye anahtarlarımı avuçladım. Masey yatağında uyuyordu, Ranger da yanına kıvrılmıştı. Onları görmek kalbimi yerinden oynattı.

Oğlumun başına bir öpücük kondurduktan sonra onu kucağıma aldım, biberonunu ısıttım, altını değiştirdim ve karnını doyurdum, sonra beşiğinin başında durup tekrar uykuya dalmasını izledim.

İç çekerek odama gittim ve Masey'i kendime doğru kıvrarak yatağa girdim. Onu yalnız bırakmak için çok uğraştım ama yarı uyanıkken onu öpmekten kendimi alıkoyamadım, sonra onunla seviştim - iki kez - sonra onun doymuş bir uykuya dalmasını izledim.

Masey'e evlenme teklif edersem ne olur? Saatlerce uyukladıktan sonra bir cevap bulamadım.

Haftanın geri kalanında hiçbir şey planlandığı gibi gitmedi. Perşembe sabahı bir son dakika rezervasyonu aldım. Masey ve Ranger, Harlow ve Nolan ile sahilde bir oyun randevusu ayarladıkları ve beni kiralayan tatilci bana bir servet teklif ettiği için kabul ettim. Ayrıca biraz kız kıza vakit geçirmenin Masey'nin adada kalırsa nasıl yaşayacağını hayal etmesine yardımcı olacağını umuyordum.

Perşembe öğleden sonra Masey'nin Erkek Arkadaşım Makyajımı Yapıyor videosu yayına girdi. Görünüşe göre video hızla izlenmiş ve yorumlar da son derece olumluydu. Ne yazık ki bu konuda fazla konuşamadık ve Ranger kismaya başladığı için bakma şansım olmadı. Beş saat sonra onu acil servise götürdük ve gecenin çoğunu orada geçirdik, sadece bir virüsü olduğunu duymayı bekledik - Tanrı'ya şükür daha ciddi bir şey yok - bu da kendi seyrini izlemek zorunda kalacaktı.

Masey her adımda destekleyici ve yanımdaydı - yardım eli, yorulduğumda bir omuz, endişelendiğimde ve Ranger'ı iki yaşında baryumlu biberonla beslemeye çalıştığımda cesaretlendirici bir söz

Sınavlar için sabahları. Kısacası, o mükemmel bir yardımcıydı.

On iki saat sonra, küçük adamım yine bir şampiyon gibi yemek yiyordu. Hayret bir şey.

Ama Masey ve ben çok yorgunduk. Günün çoğunu vardiyalı olarak uyuyarak geçirdik ve o akşam Clint ve Bethany'nin ertesi öğleden sonraki düğününde ne giyeceğimize karar verdik. Fark ettiğim bir şey vardı. Ranger iyileştiği anda tekrar sessizleşti.

Şimdi, büyük olay için giyinirken, zar zor konuşuyor. Yanlış bir şey söyleyeceğimden korkuyorum.

Ayakkabılarımı giydikten sonra ona arkadan yaklaşıyorum, omuzlarını kavriyorum ve tacını öpüyorum. "Çok güzel görünüyorsun."

Yüzünü bana dönüyor, üzerinde allık pembe, omuzları açık sade bir elbise var. Boğazına ve kulaklarına inciler takmış, kemik rengi sandaletler giymiş ve sıkı bir gülümseme takınmış. "Teşekkür ederim. İyi görünüyorsun. Vay canına."

Aşağı yukarı tanıştığımız gece giydiklerimi giydiğim için yeni bir şey değil. "Hazır mısın?" Küçük bir el çantasına uzanıyor, sonra onu yerine bırakıyor. "Belki de bensiz gitmelisin."

İçimdeki her şey onu gelmeye zorlamak istiyor. Umut ve mutluluk dolu bir akşam muhtemelen bizim için iyi olurdu. Ama ben istemiyorum.

"Bu neyle ilgili?"

"Bethany ve Clint'in büyük gününü mahvediyormuşum gibi hissediyorum. İkisiyle de hiç tanışmadım."

"Bir artı bir için LCV yaptım ve çok heyecanlandılar." Sonra omuz silkmek için kendimi zorladım. "Gitmek istemiyorsan seni zorlamayacağım ama yanımda olmanı çok isterim."

Bana döndü. Gözlerinde yaşlar

görüyorum. Kalbim yerinden çıkacak
gibi oldu. "Tatlım?"

"Neden?"

"Seni yanımda istiyor muyum?"

"Evet."

Doğru cevabı bulmak için çabalıyorum. Aslında başka bir şey soruyor, benim yanıtlamaktan korktuğum bir soruya yanıt arıyor. Konuşmayı hafif tutmalı ve yanımda onunla çok daha iyi görüldüğüm hakkında şaka mı yapmalıyım? Düşündeki birkaç bekâr insandan biri olmak istemediğim için tekrar homurdanmalı mıyım? İkisi de doğru gelmiyor. Harlow'un Masey'nin hislerimi duymaya hazır olmadığını söylediğini biliyorum ama yemin edebilirim ki bana bir şey için yalvarıyor -güvence mi?

"Tatlım, sana bir şey söylemem gerek. Bu" -aramızda bir işaret yapıyorum- "artık benim için sadece seksle ilgili değil. Bir süredir de değildi."

Şaşırmış gibi dudaklarını birbirine bastırıyor... ama aslında şaşırmıyor. "Artık benim için de mesele sadece seks değil."

Ve bu çok büyük bir rahatlama. "Korkuyor musun?" "Dehşete düştüm."

Yüzünü avuçlarım. "Üzülme. Bugün hiçbir şeye karar vermek zorunda değiliz. Sadece bir düğüne katılacağız ve iyi vakit geçireceğiz."

Küçük baş sallaması beni cesaretlendirmiyor. "Peki ya yarın?"

Masey icraatçı biri, bu yüzden elbette her sorunu fark ettiği anda çözmek istiyor ama bu sorunumuzu daha da derinleştiriyor. "Bu o zaman için bir sorun. Şimdilik benimle gel."

"Pekala."

Çenesini kaldırıyorum ve dudaklarına uzun, yumuşak bir öpücük konduruyorum. "Her şey yoluna girecek."

En iyi şortunu giymiş ve şık mokasen ayakkabılarını giymiş Ranger'ı alıp yola koyulduğumuzda onun belirsizliği aramızda kanıyor.

Yaklaşık yirmi dakika sonra Keeley ve Maxon'ın Sunshine Coast Oda ve Kahvaltısı'na ulaşıyoruz.

Gün bulutsuzdur. Palmiyeler hafif tropikal esintiyle sallanıyor. Huzurlu görünüyor. Mükemmel.

Yaklaşamadık bile. Arabadan iner inmez sorun ortaya çıktı.

Keeley, Norah Jones'un "Come Away With Me" şarkısını söylemeye çalışırken arızalanan ses sistemini test etmektedir. Britta ve annesi Eleanor yemeklerin son rötuşlarını yaparken Evan da tamir etmeye çalışarak küfür ediyor. Ranger'ı ve eşyalarını bakıcılara teslim ediyorum, arkadaki ohana'da bir avuç çocukla birlikte yerleşiyorlar.

Döndüğümde Masey Bethany'nin yüzünü yapıyordu çünkü tuttuğu makyöz işe yaramamıştı. Harlow ayakkabılarını bulmak için her yeri didik didik ararken onlara takılıyor. Nia herkese yardım etmeye çalışıyor ama nefes nefese ve rahatsız edici derecede hamile. Maxon ve Griff dışarıda sandalyeleri yerleştirirken nikâh memuru Lono da podyumunu plumeria süslemeli sunağa yerleştiriyor. Bu arada Evan'ın arkadaşı Sebastian fotoğrafçıyı ve pastacıyı yönlendiriyor. Clint'in iki küçük erkek kardeşi ve arkadaşı Asher, sabırsız damadın bu lanet gösteriyi yola koymalarını talep etmesini engellemeye çalışıyor.

Kısacası, zar zor organize edilmiş bir bok gösterisi.

Noah ve ben birlikte durup başlarımızı salladık. "Gelebildiğine sevindim, kardeşim." Omzuma vurdu. "İyi misin?" Pek sayılmaz.

"Neden?"

"Bok gibi görünüyorsun."

"Ne oluyor lan? Tıraş oldum ve duş aldım."

"Olmayı bekleyen bir tren enkazı gibi görünüyorsun. Ama bunu biliyorum çünkü seni diğer tüm

insanlardan daha iyi tanıyorum, kim senin saçma gülümsemeni satın alacak. Masey ile daha iyi bir şey yok mu?"

"Evet...ve hayır. Fil nihayet aramızda açıkta kaldı ama ikimiz de onunla ne yapacağımızı bilmiyoruz."

"Gece yeni başlıyor ve düğünden sonra her zaman ilginç şeyler olur." Bana göz kırpmıyor. "En azından benimkinden sonra oldu."

Beni neşelendirmeye çalışıyor ve çabasını takdir ediyorum ama... "İyy. Siktir git."

Kardeşim gülüyor. "Hadi gel. Gidip yardım edebilir miyiz bakalım. Konuşmak istersen beni nerede bulacağını biliyorsun."

Yardımcı olmak, üzülmekten ve Masey'nin ne düşündüğünü merak etmekten daha iyi olduğu için ağabeyimi takip ediyorum.

Tanrım, adam olmam lazım.

Evan ses sisteminde bir ilerleme kaydedemedi, ben de yardım ettim. İkimizin arasında, Keeley'yi geline koridorda şarkı söylemesi için ısıtıyoruz. Noah görevlilerin -Harlow, Nia ve Asher'in nişanlısı Samantha- toplanmasına yardım ediyor ve onları yerlerine oturtuyor.

Bir an, sanki günü kargaşa kazanacakmış gibi görünüyor. Bir dakika sonra güneş ufka yaklaşır ve sanki evren iki muhteşem insanın düğününün başlamak üzere olduğunu biliyormuş gibi gökyüzünü nefes kesici bir renk cümbüşüyle aydınlatır. Sonra aniden herkes yerini bulur, bir yaylı çalgılar dörtlüsü klasik müziği başlatır ve görevliler Clint ve sağdıçlarının karşısında beklemek üzere koridora doğru ilerler.

Keeley Christina Perri'nin "A Thousand Years" şarkısını söylemeye başladığında yanımda Masey'nin gerildiğini hissediyorum. Bethany her kıvrımı saran, kalçalarının yarısını ve göğüs dekoltesinin büyük bir kısmını ortaya çıkaran ve damadın gözlerini kamaştıran beyaz bir dantel ve file ile koridorda süzülürken onu yatıştırmak ve güven vermek için elini tutuyorum. Yine de, soluk dalgalı saçları, sade duvağı ve memnun gülümsemesiyle muhteşem görünüyor.

Tören kısa ve içtendi. Clint'in erkek kardeşi Bret'in ikinci sıradaki yeni baldızının asistanına bakması ve damada yüzüğü vermek için dürtülmeye ihtiyaç duyması dışında tören sorunsuz geçiyor.

Clint ve kardeşlerinin, beklenmedik bir şekilde vefat ettiği gün en büyük oğlunu Bethany ile tanışması için cesaretlendiren babaları için yaptıkları dokunaklı anma töreninin ardından damat, karısının dudaklarına kibarlıktan daha uzun bir öpücük kondurur. Ardından American Authors'ın "Best Day of My Life" adlı neşeli şarkısının melodileri eşliğinde gülerek, el ele güzel yapraklarla kaplı koşu yoluna geri dönerler.

Yirmi dakika sonra resimler tamamlanır ve herkes ön taraftaki genişletilmiş lanai'nin altında, derme çatma dans pistinin yakınında toplanır. Clint ve Bethany pistteki ilk turlarını bitirir bitirmez DJ herkesi katılmaya davet ediyor. Masey'i belirlenen dans alanının en az kalabalık köşesine çekiyorum.

Çekinmeye çalışıyor. "Pek iyi bir dansçı değilim." "Zar zor idare ederim. Sadece sana sarılmak istiyorum."

Neyse ki müzik tanrıları bize eşlik ediyor ve DJ'in "Best Part" adını verdiğini söylediği, daha önce hiç duymadığım duygusal bir şarkı çalıyor. Bu an için mükemmel. Masey, çölde mahsur kaldığım zamanlardaki suyum gibi hissettiriyor. Sonra Daniel Caesar kadınına onu seviyorsa bir şey söylemesi için yalvarıyor. Dostum, çok ama çok iyi anlıyorum. "Kadın bir filmse, en iyi parçası odur." diye mırıldanmaya devam ediyor. İç çekiyorum. Hâlâ Masey'nin benim sonsuza dek mutlu sonum mu yoksa nihai trajedim mi olacağını öğrenmeyi bekliyorum.

Kahretsin, bu duygusal saçmalığa bir son vermeliyim.

Onun yerine Masey'e odaklanıyorum, ritimle sallanıyorum, sırtını okşuyorum ve alnına bir öpücük konduruyorum.

"Trace?"

Sesi titriyormuş gibi geliyor ve kaşlarımı çatıyorum. "Evet, tatlım?" "Ne yapıyorsun?" Korkusunu duyuyorum. "Beni mahvediyorsun."

"Ya da belki sadece senin başkası için iyi olmanı istemiyordumdur." "Trace, bize neler oluyor? Bu çılgınlık."

"Öyle, ama kendimi durduramıyorum."

O güzel dudağını ısıyor ve mavi gözleri yaşlarla doluyor. "Ben de yapabilir miyim bilmiyorum. Denedim."

Çok uğraştım..."

Kalbim durdu. Tanrım, duvarlarının yıkıldığı anın bu olmasını umuyorum. Umarım benim olduğunu kabul etmeye hazırdır. Ama lanet olası bir kalabalığın ortasında sıkışıp kaldım, oğlumu, arabamı ve kadınımı toplayıp evime götürmeme en az bir saat var.

Sikeyim.

"Benimle gel." Masey'i dans pistinden çıkarıp eve doğru götürdüm.

"Nereye gidiyoruz?"

"Herhangi bir yer."

Ama iyi bir noktaya değindi. Onu hangi cehenneme götürüyorum?

Eve çıkarken bahçeyi tarıyorum. Düğün küçük bir düğündü, ama birdenbire her yerde insanlar varmış gibi görünüyor. Onu ana evin içine sokuyorum, orada romantik bir yer bulmayı umuyorum, böylece kendimizi gizleyebiliriz. Tek gördüğüm Britta ve annesinin daha fazla meze hazırladığı. Birkaç metre ötede barmen çılgınca içkileri karıştırıyor. Her yerde bir kargaşa var.

Orospu çocuğu.

Çıldırılmış gibi görünüyor olmalıyım çünkü Keeley yatak odalarından birinden çıkıp doğrudan bize doğru geliyor. "İyi misin, Trace?"

Tartışıyorum. Kaba görünmek ya da şu anda mahremiyete ihtiyacımız olduğunu duyurmak istemiyorum ama bu fırsatın kaçmasına izin veremem.

Masey beni kurtardı. "Yalnız kalmamız gerek. Bir yer var mı..."

Maxon'ın karısı kırmızı bir bukleyi kulağının arkasına sıkıştırıyor ve bana doğru işaret ediyor. "Um... beni takip et." Tanrıya şükür.

Telaşla mutfığa giriyor ve duvardan bir anahtar alıp arka tarafa geçerken biz de onu takip ediyoruz.

Bize havuz kenarında rehberlik ederken ay yükseliyor. Bir tarafta doğal taş ve muhteşem bir şelalenin kucakladığı parıldayan su ile diğer tarafta Pasifik arasında tek başına bir yapı duruyor.

Sade beyaz kapının önünde dönüp anahtarı elime tutuşturuyor. "Bu havuz kabinini yeniledik ve iki kişilik rahat bir kulübe haline getirdik. Gelecek aya kadar açmayı planlamıyoruz, ama sanırım keyifli hale getirmek için yeterli parçayı yerleştirdik. Hazır olduğunuzda romantik olup olmadığını bana söyleyebilirsiniz."

"Teşekkür ederim." Elini tuttum. "Gerçekten. Sana borçluyum."

"Hayır, yapmayacaksın. Seni arayan biri olursa ben müdahale ederim." Sonra göz kırıp gitti.

"Acele et." Masey dönüp kendini bana bastırıyor, boynuma doğru öpücükler konduruyor. anahtarı kilide sok.

Sonunda yol veriyor ama ben şimdiden titriyor ve yanıyormuşum gibi hissediyorum. Bu kadının içine girmek ve sonsuza dek kalmak için ölüyorum.

Kapıyı iterek açıyorum, sonra yakındaki ışık düğmesini çeviriyorum. Muhteşem koa kirişli tavana dizilmiş peri ışıkları, yastıklı yatak başı ve rahat bir kilim üzerindeki soluk yorganlarla beyaz gölgelik yatağı aydınlatıyor. Bir tarafta, tavandan tabana bir pencere okyanusun mücevherini gösteriyor. Diğer tarafta ise kahve makinesi, atıştırmalıklar, bistro masası ve iki kişilik pençe ayaklı

küvet bulunmaktadır.

Tek umursadığım Masey.

"Vay canına," diyor odanın içinde dolaşırken ve yumuşak yatak takımını okşarken. "Çok güzelmiş." "Hayır, sen öylesin. Buraya gel."

Yüzünü bana dönüyor. Yavaşça yaklaşırken kalbim hızla çarpıyor, bakışları benimkinden hiç ayrılmıyor. "Trace..."

Sonunda dokunabileceğim kadar yakınımaya geldi ve bir kolumu ona dolayarak onu kendime doğru çektim ve gözlerimi kapatarak bana bastırılmış hissinin tadını çıkardım.

Bu ona sarıldığım son anlardan biri olamaz.

"Lütfen direnmeye çalışmayı bırak. Sadece bunun olmasına izin ver." Yüzünü tutuyorum. "Bırak olalım." "Korkuyorum."

"Biliyorum. Ben de ölümüne korkuyorum. Bunu beklemiyordum." "Ben istemedim. Hazır değilim."

Lanet olsun. Tutuşum sıkılaştı. "Öyle söyleme, tatlım." "Ama-"

"Hazır olup olmadığımızı bilmiyorum. Ben hazır değilim. Ama artık bununla savaşmayacağım."

Parmaklarını bileklerime doluyor, hem gözleriyle hem de dokunuşuyla bana yapıyor. "Artık yapabileceğimi sanmıyorum."

"Her şey yoluna girecek. Bir yolunu buluruz. Ama sana bir şey söylemem gerek." Alnımı onunkine bastırıyorum. "Seni seviyorum."

ON İKİNCİ BÖLÜM

Masey nefes almayı bırakmış gibi görünüyor. Bana göz kırpıyor, bakıyor, araştırıyor. Kımıldamıyor.

Kalbim çarpıyor. Kaçacak mı? Kalacak mı? Ya da o üç kelimeyi bana geri söyleme ihtimali var mı?

Sonunda Masey yutkunur. "Oh, Tanrım. Trace..."

Tüm söyleyeceği bu mu? Konu aşk olduğunda, neden hep denklemin kaybeden tarafında oluyorum? "O kadar şaşırmış olamazsın."

"Öyleyim. Berbat davrandım. Benimle yatman için en iyi arkadaşımı ayarladım. Bunu düşünmek bile içimi ürpertiyor. Ve şimdi ilişkilerinin nasıl olduğunu biliyorum-"

"İlişki dışı ilişkilerimi mi kastediyorsun?"

"Seni kullandığım için bana nasıl kızmazsın? Başka bir kelime bulamıyorum ve niyetim bu değildi ama-"

Nefesinin ortasında yakaladığım bir öpücükle sözünü kesiyorum. Birden altımda sessizleşti. Sertleşti. Endişesini hissediyorum.

Dudaklarımı tekrar onun dudaklarına değdirdiğimde, yavaşça uysallaşılıyor ve kollarını bana doluyor, parmak uçlarında yükselerek büzüşe büzüşe benimle buluşuyor.

Sonunda rahatlıyor ve öpücüğümle iç çekiyor. Yavaşça kendimi geri çekilmeye zorluyorum. Keeley bizi yataklı bir odaya yerleştirdi ve bundan faydalanmak isterdim ama şu anda seksin dikkatimizi dağıtmasına ihtiyacımız yok. Çok cazip ama hayatımdaki diğer tüm kadınların aksine, seks olmadan da *beni* istediğinden emin olmalıyım.

"Tamam, yani kızgın değilsin."

"Değilim," diye onu temin ederim. "Nasıl olabilirim ki? Geçmişimi bilmiyordun ve başka türlü tanışamayabilirdik."

"Doğru." Bana utangaç bir gülümseme veriyor. "Biliyor musun, tüm abonelerim senin çok seksi olduğunu ve önümüzdeki yirmi yıl boyunca kendimi senin yatağına zincirlemem gerektiğini düşünüyor."

"İtiraz etmezdim." Burnunu öpüyorum ve gülümsemeye çalışıyorum. Ama bu sabahki yorumlardan bazılarına da göz attım. "Bazıları bana sıkıca sarılmanı ve asla bırakmammanı öneriyordu."

Bakışlarını kaçırıyor. Anında onun mavi gözlerine bakmayı özlüyorum. Onların ardında ne gibi

sırlar sakladığını görmek istiyorum.

Parmağımınla çenesini kaldırdığımda dişlerinin yine dudağına battığını görüyorum. Ve gözyaşları yanaklarına doğru yuvarlanıyor.

"Hey." Ceketimin koluyla damlaları sildim. "Makyajın için ne kadar uğraştığını biliyorum. Üzülmene gerek yok. Gerçekten kızgın değilim. Başka bir şey varsa konuşabiliriz, değil mi?"

"Belki."

Bu hayırdan iyidir. "Konuştuğumuz için mutluyum."

"Çok korkuyordum."

"Aramızda olan her şey çok ani olduğu için mi?"

Bana kendini küçümseyen bir kahkaha atıyor. "Sen de öyle düşünüyorsun. Normal insanlar bu konuda endişelenir. Ben değil... Ben hayatımı planlamayı severim ve bunun-senin ve benim-geleceğini hiç görmedim. Ama seninleyken kendimi çok iyi hissediyorum. Kendim gibi hissediyorum. Son zamanlarda sessiz kaldığım için özür dilerim."

"Harlow düşündüğünü söyledi. Ama tek söylediği buydu. Senin güvenini kırmadı." Masey'nin *Mona Lisa* gülümsemesi onu daha da güzel gösteriyor. "Bu yüzden genellikle onunla konuşurum."

O Fort Knox. Ama bu sefer ona pek bir şey söylemedim. Dürüst olmak gerekirse ne söyleyeceğimi bilemedim."

"Seni neyin engellediğini söyle bana." Koyu renk bir kıvrımı kulağının arkasına sıkıştırıyorum.

"Bir haftadan kısa bir süre içinde bir şekilde bu duyguları geliştirmiş olmamız değilse-"

"Öyle değil. Sana bir sürü bahane sunabilirim. Çoğunlukla benimle ilgili." İç çekiyor. "Mesele şu ki, Thom'un nasıl bir pislik olduğunu anlamam on yılımı aldıysa ve yine de ilişkiyi bitiren o olduysa, kendimi bir daha o duruma sokmayacak kadar öğrendim mi? Ve bunu yapana kadar, başka birinin kalbini riske atmaya hakkım var mı?"

Onun endişesi *bu mu*? Bu hiç aklıma gelmemişti. Belki de gelmeliydi. Masey pek risk alan biri değildir. "Kararlarına güvenmiyorsun, ha?"

"Pek iyi bir geçmişim yok. Senin de öyle. Yani, ilk ve tek 'kız arkadaşın' Voldemort'tu."

Gülüyorum. Buna itiraz edemem. "Bunca zamandır itirazının bana olduğunu düşünüyordum." "Hayır." Bana deli saçması konuşuyormuşum gibi bakıyor. "Sana söyledim, sen harikası."

"Ya da kariyerim."

"Tabii ki hayır. Bu işi seviyorsun. Sana para kazandırıyor ve seni mutlu ediyor. Bunda neden bir kusur bulayım ki?" "Voldemort buldu."

Masey sanki cevap belliymiş gibi bana bakıyor. "İşte bu yüzden o Voldemort."

"Beni yakaladın. Peki ya benim geçmişim? Seçimlerim?"

"Karşı cinsle mi?" Başını sallıyor. "Beni tanımadan önce yaptıkların için seni yargılayamam."

"Peki ya oğlum? Ranger-"

"Kıymetlim! O hiç sorun değil. Onu çok seviyorum. İnan bana, isteksizliğimle hiçbir ilgisi yok."

"Yani... belki bir gün anne rolüne bürünmek seni rahatsız etmiyordur?"

"Biraz bile değil." Gülümsüyor. "Acaba bana izin verir misin diye merak ediyordum."

Yani geleceği ve bunun neye benzeyebileceğini düşündü mü? Gülümsüyorum. "Maui'ye taşınmaktan nefret etmeyeceğini varsayıyorum?"

"Bilmiyorum. Burası berbat bir yer. Bakacak güzel bir şey yok. Yapacak bir şey yok. İyi yemek yok, harika insanlar yok ya da..." Masey gözlerini devirir. "Dur. Dediğim gibi, Thom fiyaskosundan ders çıkarmak ve gelecekte daha iyisini yapmak konusunda çok daha endişeliyim."

"Tatlım, Thom'la on yıl geçirip hiçbir şey öğrenmemiş olamazsın. Tıpkı benim de hayatımın çoğunu sahada geçirip bir şeyler öğrenmemiş olmamın mümkün olmadığı gibi."

Omuz silkiyor. "Olabilir. Hayatı bir dizi tek gecelik ilişkiden ibaret olan bir adama karşı bir

şeyler hissetmek beni biraz rahatsız ediyor-"

"Değildi."

"Ama Voldemort dışında hiç kız arkadaşın olmadı mı?" Masey'nin kafası karışmış görünüyor.

"Ben yapmadım. Ama uzun süreli arkadaşlıklarım vardı. Mesela Caitlyn. Dört yıl boyunca takılmak için birbirimizi rastgele aradık."

"Dört yıl mı?" Bana bön bön baktı. "Bu nasıl bir ilişki değildi?"

"İnan bana, değildi."

"Siz ikiniz ne hakkında konuştunuz?"

"Seks."

Gözlerini deviriyor. "Onun dışında."

"Biz yapmadık. Onun kendi hayatı vardı, benim de kendi hayatım. Çıplak olmadığımız ya da soyunmadığımız sürece birbirimize yapacak ya da söyleyecek bir şeyimiz yoktu."

"Yani hiç biriyle çıkmadın mı? Bir kere bile mi?"

"Hayır." Bunu nasıl açıklayabilirim? "Hiçbir ortak noktamız yoktu." "Seks dışında mı?"

"Seks hariç."

Gerçekten şaşkın görünüyor. "Ama önemli biriyle birlikte olmak çok daha güzel." Sırıtıyorum.

Az önce itiraf ettiği şeyin farkında mı? "Öyle mi düşünüyorsun?"

Masey kızarıyor, sonra bakışlarımla yüzleşiyor. "Evet. Tanıştığımız gece. Tanıştığımız gece... Eğer annen bileğini incitmemiş olsaydı, eminim seks iyi olurdu. Ne de olsa sen"-iç geçirdi-"harikası. Ama bunu biliyorsun. Pratik yapmak mükemmelleştirir."

"Öyle derler." Eskiden yatakta en iyi olmayı önemserdim. Sonra tekrar, başka hiçbir şeyim yoktu. Şimdi tek umursadığım Masey için olabileceğimin en iyisi olmak.

"Ama fazladan bir gün daha beklediğimiz ve seni daha fazla tanıdığım için daha da iyiydi. Ve aramızdaki bağ derinleştikçe bu beni daha da şaşırttı."

"Öyle oldu. Ve bu benim için de bir sürpriz oldu." Masey'nin engellerini aşmak için bu kadar uğraşmamın bir başka nedeni daha. Tüm o anlamsız sekse geri dönebileceğimi sanmıyorum. Bunu kesinlikle istemiyorum. "Seninle geçen her gün daha da güzelleşiyor tatlım."

Yüzünü okşuyorum, bekleyen dudaklarını öpüyorum ve ağzıyla sevişiyorum. Yavaş. Şefkatli. Kapsamlı. Hiç konuşmadan binlerce sevgi sözcüğü. Ama gömleğimin düğmelerine uzandığında, bileklerini tutuyorum.

"Şimdilik konuşalım,

tamam mı?" "Haklısın."

Onu köşedeki rahat, büyük boy bir sandalyeye götürüyorum, pelüş kırık beyaz bir sandalye, yere çöktüğüm anda bulut gibi oluyor. Sonra Masey'i kucığıma çekiyorum.

"Dur. Ben çok büyüğüm," diye itiraz ediyor ayakta durmaya çalışırken.

Onu daha sıkı tutuyorum. "Pfft. Hayır, değilsin. Otur şuraya. Seni tutmama izin ver."

Bana bakıyor ve gözlerinin bana evreninin başlangıcı ve sonu olduğumu söylediğine yemin edebilirim.

Sakin ol, koca oğlan. Seni sevdiğini söylemedi ki. Yakınından bile geçmedi.

Sonunda başını göğsüme yasladı. "Dışarıda çok güzel bir düğün oluyor ve biz burada kendi kozamızın içindeyiz. Müziğin hafif tınılarını duyabiliyorum..."

Ben de yapabilirim. Ve B-52s'i kaçırdığımız için mutsuz değilim. "Bunun için özür dilemeyeceğim." "Ve işte buradayız, kendi 'Love Shack'imizde." Kıkırdıyor.

"Gerçekten mi?" Başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Gergin olduğunda-"

"Bayat şakalar yapıyorum. Biliyorum. Özür dilerim."

Aslında, çok şirin. "Gergin olma. Sadece biz varız. Keeley yalnız kalmamız gerektiğini biliyordu.

Gerçek şu ki, dışarıdaki herkesin bunu anlayacağını düşünüyorum. Onlar da çok şey yaşadı."

"Çok fazla. Aman Tanrım... Harlow bana kardeşlerinden ve eşlerinden biraz bahsetti. Tüm o acı, intikam ve ihanet. O ebeveynler!"

"Gerçek iş parçaları, ha?"

"Vay canına. Harlow artık tüm bunları geride bıraktığı için çok mutlu. Ve birkaç ay öncesine kadar tanışmamış olmalarına rağmen Bethany ile gerçekten kardeş oldukları için kendini kutsanmış hissediyor."

Başımı sallıyorum ve Masey'nin başının üstünü öpüyorum. "Ve hepsi için mutluyum. Ama ben bizim hakkımızda konuşmak istiyorum."

"Özür dilerim. Haklısın." İç çekiyor. "Buradan nereye gideceğimizi bilmek istiyorsun." "Evet, ama hala düşünüyorsun, değil mi?"

Başını sallıyor. "Yapmak zorundayım. Bir şey söylemeden önce gerçekten emin olmak istiyorum..."

Çünkü çok temkinli. Ne hissettiğini duymak için sabırsızlanıyorum ama zorlamak beni bir yere götürmeyecek. "Anlıyorum."

"Deniyorsun. Ve bu da benim-" *Aşk* mı? Nefesimi tutuyorum. Aptalca ya da değil, umuyorum. "Seninle ilgili çok şeye hayranım," diye bitiriyor sonunda.

"Teşekkürler." Hayal kırıklığına uğramamaya çalışıyorum. "Kardeşime seninle henüz aynı sayfada olmadığımızı ama en azından aynı bölüme yaklaştığımızı düşündüğümü söyledim. Yanılıyor muyum?"

"Hayır." Masey başını kaldırıp bana baktı. "Sen değilsin."

Bu da bir şeydir. "Burada benimle çalışabilir misin? Benden hoşlanıyorsun, değil mi?" "Tabii ki."

"Benden *hoşlanıyor* musun?"

Alay ediyorum. Gülüyor.

"Hoşlandığımı biliyorsun."

"Benden... çok mu hoşlanıyorsun?" Kolundan aşağıya doğru okşuyorum. Eteğini yukarı çekmemek, külotunun içine uzanmamak ve onu baştan çıkarmamak için her şeyimi veriyorum. Ama seks bana onun kalbinde ne olduğunu söylemiyor.

"Çok, çok. Kendimi sekizinci sınıftaymışım gibi hissediyorum." "Sekizinci sınıfta birinden bu kadar çok mu hoşlandın?" "Sevdiğimi sanıyordum." Kaşlarını çatı.

Tıpkı Thom'dan hoşlandığını düşündüğü gibi. Bu düşüncenin alevlenmesine izin veremem. "Ama artık on üç yaşında değilsin."

"Tanrıya şükür."

"O zamandan beri birkaç şey öğrenmişsin."

İç çekiyor. "Öyle sanıyorsun ama neden on yılımı Thom'la geçirdim? Bunu kendime defalarca sordum. Ailem ondan hoşlanmıyordu. Kardeşim ondan *nefret ederdi*. Annemle aramıza hâlâ düzeltemediğim bir kama soktu. İyiye gidiyor ama günden güne. Peki neden kendi kalbimi

dinlemedim? Ne zaman artık birlikte olmamamız gerektiğini ve ayrılmam gerektiğini düşünsem, kendimi korkunç ve sadakatsiz hissettim ve kendimi bundan vazgeçirmeye çalıştım. Belirsiz memnuniyetsizliğim için kendime türlü nedenler sundum ve bunun geçeceğine yemin ettim."

"Duygularını saklamayacağına dair ikimize de söz ver. Eğer seni rahatsız eden bir şey varsa, bana getir.

Bunun hakkında konuşacağız. Ben de aynısını yapacağım."

"Sen hiç ilişki yaşamadın ve bir ilişkiyi sürdürme konusunda benden daha çok şey biliyorsun." Başını sallıyor.

"Ya da belki bildiğim her şey akademiktir ve mantıklı olanı yapmak bir sorunun ortasında daha zor olacaktır."

"Belki."

Yüzünü avuçlarım. "Ya da belki artık daha yaşlı ve akıllısıdır ve hissettiklerini bastırmanın tehlikelerini biliyordur, bu yüzden bunu bir daha yapmayacaktır."

"Umarım değildir."

Benimkinin hemen altındaki dudaklarına karşı koyamıyorum, bu yüzden dudaklarına bir öpücük konduruyorum, oyalanıyorum, tadını çıkarıyorum, sonra bir iniltiyle geri çekiliyorum. "Beni çoktan daha fazla sevmeye ihtimalin var mı?"

"Bence bu hemen hemen kesin bir sonuç."

İçimdeki devasa şüphe gorili nihayet göğsümden inerken yüzüme yayılan gülümsemeye engel olamıyorum. "Şimdi mi?"

"Ama emin olmak istiyorum."

"Ben de senin emin olmanı istiyorum."

"Peki... şimdi ne olacak?" Dudağını şakacı bir şekilde ısırtıyor, sonra odanın diğer ucundaki görkemli yatağa bakıyor. "Burası son derece romantik. Ve Keeley bizden odanın romantizme ne kadar elverişli olduğunu kendisine bildirmemizi istedi..."

Yaptı, ama... "Bence bunun romantik olduğunu biliyor. Sen ve ben de bunu biliyoruz. Tıpkı ikimizin de seksin romantizm anlamına gelmediğini ve her zaman aşkın bir ifadesi olmadığını bildiğimiz gibi. Neyin romantik olduğunu biliyor musun? En azından benim için?"

"Ne?"

Kollarımı ona doladım ve ayağa kalktım. Ayakları yeri buluyor, ayakkabıları zarif bir gümbürtüyle yere iniyor.

Elimi uzattım. "Dans et benimle."

Masey gülümsüyor ve parmaklarını usulca kalkık avucumun üzerine koyuyor. "Beni kendinize aşık etmek için çok uğraşıyorsunuz Bay Weston."

"Let Me Love You" şarkısı eşliğinde bir o yana bir bu yana sallanmaya başlıyoruz. Şarkıyı daha iyi duyabilmek için Fransız kapısını aralıyorum, sonra ona gülümsüyorum. "Evet, öyleyim Bayan Garrett. Oraya vardığınızda bana haber verin, tamam mı?"

"Tamam."

Sessizliğe gömülüyoruz, müziğin ve birbirimizin tadını çıkarıyoruz. Gözlerimi kapatıyorum. Daha önce hiç bu kadar memnun hissettiğim bir an hatırlamıyorum. Daha fazla heyecanlandığım, daha fazla pompalandığım ve daha fazla tahrik olduğum çok oldu. Ama hiç orgazmdan ziyade huzurdan kaynaklanan bir tatmin hissetmemiştim.

Bu duygu çok daha yüce ve kalıcıdır. "İz mi?"

"Evet, tatlım?"

"Merak etmeyin. Seni çok fazla bekleteceğimi sanmıyorum."

Pazartesi, 16 Nisan

"Nereye gidiyoruz?" Masey katamaranın yan korkuluklarına ölümüne tutunmaya devam ediyor.

Korkması gereken biri varsa, o da benim. Bugün o gün. Ya tamam ya devam. Onu benimle kalmaya ikna etmeliyim. Eğer yapamazsam 48 saat içinde gitmiş olacak. O zaman parmaklarımın arasından kayıp gidecek. Bu bizim için son olacak.

Ve kalbimin bu darbeden kurtulacağını sanmıyorum.

Bir planın var dostum. Ona sadık kal.

"Çok uzak değil," diye onu temin ettim. "Sadece Maui ve Lanai arasında, batıya doğru takılacağız. Çok sevimli görünüyorsun." Çenesinden öpüyorum ama turuncu can yeleğinin etrafından ona ulaşmak zor.

"Sevimli mi? Yeşil olduğuma eminim."

"Biraz bile değil. Seni deniz mi tuttu?"

Başını iki yana sallar. "Ama sana suyun beni korkuttuğunu söylemiştim."

Burada olmamızın sebeplerinden sadece biri bu. "Bunu düzelteceğiz. Doğru noktaya ulaştığımızda demir atıp yüzeceğiz."

"Yüzmek mi? Bu tekneden inmemi mi

bekliyorsun-" "Katamaran."

"Her neyse. Atlayalım mı?" Başını sallar. "Uh-uh. Hayır, hayır, hayır."

Sinirlerime rağmen dudaklarımda hoşgörölü bir gülümseme beliriyor. "Evet, evet, evet. Tam burada seninle olacağım. Her saniye. Ben ve can yeleği sayesinde boğulmayacaksın."

Masey uzun uzun limana bakıyor, sonra yüzünü buruşturarak tekrar suya bakıyor. "Ama orada çok fazla okyanus var."

"Okyanusu seviyorsun."

"Ona bakmayı seviyorum. Uzaktan. *İçinde* olmak istediğimi hiç söylemedim."

"Tatlım..." Kollarımı ona doluyorum ve bunu hayatımın sonuna kadar yapabilmeyi umuyorum.

"Söz veriyorum. Seni güvende tutacağım. Senin için makyajın korkutucu dünyasına atladım. Biraz karşılık verir misin?"

"Bu aynı şey değil! Fosforlu kalemde boğulamazsın."

"Sen öyle diyorsun," diye takılıyorum. "Ayrıca koruyucu giysiler giyerken ve benimleyken boğulamazsın. Yemin ederim."

Dudağını ısıyor. "Çok korkuyorum."

"Biliyorum. Ama su hayatımın çok önemli bir parçası ve bunu seninle paylaşmak istiyorum. Üç saat. Onan sonra hala zevk almıyorsan, sana işkence etmeyi bırakacağım."

"Pekala."

"Teşekkür ederim. Sana zarar gelmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun? Seni seviyorum." Masey'e nasıl hissettiğimi söylemek giderek kolaylaşıyor, çünkü onun da düştüğüne ikna oldum. Sadece bunu itiraf etmesini çok istiyorum. Bunu yaptığında, kendimi ona adayacağımı umuyorum.

"Bilerek değil."

"Su yukarı sıçrayıp seni altına çekmeyecek ve bütün olarak yutmayacak."

"Bundan emin olamazsın."

Ona gülmek istemiyorum ama elimde değil. "Evet, gülüyorum. Şöyle söyleyeyim. Ranger'ı birçok kez buraya getirdim ve bayıldı."

"Henüz daha iyisini bilmiyor."

"Ama daha iyisini bilmemek için hala hayatta."

İç çekiyor ve rahatlamaya çalışıyor. "Pısrıklık yapıyorum, değil mi?" "Bu yeni bir deneyim."

"Ve ben bunu iyi idare edemiyorum." Masey sakinleştirici bir nefes alır. "Sorun yok. Sorun yok. Her şey yoluna girecek."

"Olacak. Çok güzel görüldüğünden bahsetmiş miydin?"

Başını sallıyor. "Söyledin. Hâlâ yalan söylediğini düşünüyorum. Panik çekici değildir."

Yine güldüm. "Sen ve ailen büyürken hiç böyle şeyler yapmadınız mı?"

"Hiç zamanımız olmadı. Babam pediatrik kardiyovasküler cerrahtı. Herkesin vazgeçtiği vakalara

bakardı. Hafta sonları pek boş vaktimiz olmazdı ve o asla dışarıda olmak istemezdi.

telefonunun ya da çağrı cihazının kapsama alanının dışında. Annem hemşire olduğu için o da tuhaf saatler geçirirdi. Erkek kardeşimin de birlikte bir şeyler yaptığı bir sürü erkek arkadaşı vardı."

"Seni hiç davet etmediler mi?"

"Hayır. Aramızda dört yaş var. Chase -pardon, artık herkes ona Zyron diyor- lisenin son birkaç yılında çok sık kampa giderdi. Sen on yedi yaşındayken, on üç yaşındaki kız kardeşini tüm arkadaşlarıyla birlikte götürmek ister miydin?"

"Lanet olsun, hayır." Bu fikir beni dehşete düşürüyor. "Hepsi sana saldırmaya çalışırdı." "On üç yaşındaydım!"

"Bu da bana genç erkeklerin ne kadar azgın olduğunu anlamadığını söylüyor. Ayrıca, bahse girerim o zaman bile ateşliydin."

"Gawky," diye beni temin ediyor. "Diş telleri, çiller ve vücudumun hiçbir yerinde kıvrım yok."

Yüzünü bana çeviriyorum, sonra bir ısıklıkla onu aşağı yukarı süzüyorum. "Sonra işler değişti çünkü şimdi harika görünüyorsun. Ve bikinine bayıldım. Hiçbir şey Hawaii'yi amının üzerindeki büyük bir plumeria gibi anlatamaz."

Koluma vuruyor. "Bu kıyafetle ilgili ilk fark ettiğin şey bu mu?"

"Geri kalan kısmın çoğu kapalı ama..." Onu döndürdüm ve baktım. Evet, Masey'i seviyorum ve o harika bir kadın ama ben bir erkeğim ve... vay canına. "Bu bikini altlarının tatlı kıcını gösterme şekli yasadışı olmalı. Bu katamaranın dört yatak odası olduğunu söylemiş miydin?"

Ellerimi tutuyor ve beni içeriye doğru götürüyor. "Tamam. Hadi gidelim."

Ayaklarımı dikiyorum. Umarım yakında bunun tadını çıkarırız. Ama önce başka planlarım var. "Ben yaparsam tekneyi kim kullanacak?"

"Lanet olsun."

Kollarımı Masey'e dolayarak onu tekrar kendime yaklaşıtıyorum. "Gerçekten, her şey yolunda. Çok eğleneceğiz."

Hiperventilasyona yakın görünüyor ama başını sallıyor.

"Güzel." Dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyorum ve onun için burada olduğumu hissettiriyorum. "Haritalara, rüzgâra ve akıntıya baktım. Demir atmak istediğim noktaya neredeyse geldik. Kumlu bir bölgenin hemen üzerinde olacağız. Seni çapa takımına kadar götüreceğim. Sana işaret verdiğimde, onu bırakacaksın-"

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum."

"Sana göstereceğim." Ve eğer bana kalırsa, bunu kısa sürede öğrenecek. "Ben dümende olacağım, konumlandırma ile ilgileneceğim, tamam mı?"

"Eğer eminseniz..."

Ben. "İşaret verdiğimde, bu kolu bırak. Aşağıdaki kapak açılacaktır. Çünkü bu geminin iki motoru var, çapanın bir dizgini var ve..." Masey'nin yüzündeki şaşkınlığı görünce duruyorum. "Biliyor musunuz? Şu anda önemli değil. Sadece elimi tut ve kendine bunu başarabileceğini söyle."

Başını sallıyor ve ben onu kık tarafa götürüp çapayı nasıl bırakacağını gösterirken cesur bir yüz ifadesi takınmaya çalıştığı belli oluyor. "Çok zor görünmüyor. Ben hallederim."

"Biliyorsun."

"Çapa dibe ulaştığında duracak mı?"

"Hayır. Yeterince zincirimiz olur olmaz, sana bunu durdurmanı söyleyeceğim." "Eğer burada değilsen, nereden biliyorsun?"

"Ben bir profesyonelim, tatlım. Burada sadece birkaç saat kalacağımız için dürbünü üçe bir oranında açacağız. Eğer geceyi burada geçirecek olsaydık, bire beş gibi bir oran belirlerdim." Bana boş boş baktığında gülüyorum. "Merak etme. Her şey yoluna girecek."

Başını sallıyor ve ben de onu biraz nişastasını kaybedene kadar öpüyorum. Ama bizde bir öpücük diğerine dönüşür,

Sonra birkaç tane daha. Kahretsin, neden bir düzine yapmıyoruz? O zaman... kim sayıyor?

İsteksizce başımı kaldırdığımda sert nefes aldığını ve pembeleştiğini fark ediyorum. Bir milyar SPF'li güneş kremi sürdüğü için yandığını sanmıyorum.

Tanrım, onunla ilgili her şey beni büyülüyor. Bugün sonumuzun başlangıcı olamaz. Geleceğimizin başlangıcı olmalı.

"Trace? Neden bana öyle bakıyorsun?"

"Vakit geldi." Burnundan öperim. "Sadece benim sesimi dinle ve kolu kaldır. Ben söyleyince tekrar indir.

Bu kadar."

"Anladım."

Onu son bir kez öptükten sonra dümene geçiyorum. Seçtiğim noktaya geldiğimizde ona işaret veriyorum. Çapa dizgininden aşağı iniyor, sonra çapa oturana kadar motorları hafifçe ters çeviriyorum. Masey'e kolu kaldırmasını söylüyorum, sonra da motoru kapatıyorum.

Şimdi eğlence

başlayabilir.

"Başardım!"

Kararsızca durduğu yere doğru koşuyorum ve elini tutuyorum. "Yaptın. Gördün mü? Şimdi yüzeceğiz ve her şey harika olacak. Söz veriyorum."

"Ranger'ın burada olmamasına biraz üzıldüm."

"Bir dahaki sefere." Eğer bir dahaki sefer varsa. Ama şimdi değil. Oğlumu seviyorum ama bugün Masey ve benimle ilgili. "Ayrıca, kuzeni Nolan'la eğleniyor. Önce bir şeyler atıştıralım mı? Yoksa sadece dalmak mı istiyorsun?"

"Kararlar, kararlar. Önce kusmak mı yoksa boğulma riskini göze almak mı istiyorum?"

Şimdi melodramatik davranıyor ve aptal gülümsemesi bana bunu bildiğini söylüyor. "En kötü durum senaryolarını bırak. Bugünün özel olmasını istiyorum."

Beni sevdiğini söylemeye o kadar yakın ki, tadını alabiliyorum.

"Biliyorum. Ben de korktuğun için sana takılıyorum. Önce yüzelim." "Hadi yüzelim."

Bu tekneyle ilgili en sevdiğim şeylerden biri suya kolay erişim. Sadece birkaç merdivenden inmemiz ve doğrudan sıcak Pasifik'e atlamamız gerekiyor.

En alt basamakta, balıklama daldım. Buraya binlerce kez geldim. Günbatımı şampanya gezileri için birçok insanı buraya getiriyorum, bu yüzden burayı iyi biliyorum. Hava sıcak, berrak ve pazartesi öğleden sonrası ıssız.

Tekrar ortaya çıktığımda tekneye doğru yüzüyorum ve kollarımı Masey'e uzatıyorum.

"Atla, tatlım." Tereddüt etti. "Korkuyorum."

Eninde sonunda ona yüzmeyi öğreteceğim. Şu anda sadece suyun onun düşmanı olmadığını kanıtlamam gerekiyor. "Bana güveniyor musun?"

Masey tereddüt etmeden "Evet," diye yanıtlıyor.

Bazı insanlar için bu büyük bir mesele olmayabilir. Benim içinse çok büyük. Masey kolay kolay güvenmez ve bu da birlikte ne kadar ilerlediğimizin bir başka göstergesi.

"Seni seviyorum. Atla. Seni yakalayacağım. Her zaman."

Derin bir nefes aldı, çok gergin görünüyordu. Sonra başını sallıyor ve bir sıçrama yaparak kollarıma atlıyor.

Onu yaklaşıtıyorum ve bir öpücükle ödüllendiriyorum. "Su iyi hissettiriyor, değil mi?" Bir süre durakladıktan sonra başını eğiyor. "Öyle."

Sesi şaşırmış gibi geliyor ama ben şaşırmadım. "Güzel. Burada çok çalışıyorum ama hiç iş gibi gelmiyor, biliyor musun? Adayı, esintiyi ve benimle birlikteyken hayatı seven insanları seviyorum. Derin bir nefes al ve rahatla."

"Deniyorum. Dört yaşındayken bir kuzenimin evine gitmişim. Havuzun kenarında oynarken ayağım takıldı ve havuza düştüm. Eğer amcam beni kurtarmak için orada olmasaydı..."

Oh, lanet olsun. "Hatırlıyor musun?"

"Ayrıntıları değil ama o paniği asla unutmayacağım. Havaya geri çıkamayacağımı anladığımda suyun başıma doğru yaklaşmasını da. Muhtemelen on saniyeden daha kısa bir süre sonra Jeff Amca beni çıkardı ve hepsi bu kadar. Ama haftalarca kabuslar gördüm. Ondan sonra ne zaman arkadaşlarımdan biri yüzmek ya da plaja gitmek istese bahaneler uydurdum. Bir daha asla suyla yüzleşmedim."

Ve eğer benimle kalmasını sağlayabilirsem, etrafı sürekli suyla çevrili olacak.

Şimdilik, küçük konuşmalarla dikkatini dağıtıyorum. Birkaç su sıçratma oyunu oynuyoruz. Çok geçmeden bana sadece bir eliyle tutunmaya başladı, sonra hiç tutunmadı. Paniğe kapılırsa teknenin kenarında kaç yere tutunabileceğini gösterdiğimde, teknenin etrafında yüzmek için bana katılıyor. Bir saat geçti. Sonra bir saat daha. Güneş batmaya başlıyor. Onu burada yaşarken, benimle ve Ranger'la kaygısız günler geçirirken, Hawaii'nin ve birlikte kurduğumuz hayatın tadını çıkarırken hayal ediyorum. Onu aynı bikiniyle, göbeğini yuvarlayarak, aramızda yüzen oğluma tezahürat yaparken hayal ediyorum.

Tanrım, bu şimdiye kadarki en iyi hayat gibi görünüyor.

Ve tek bir sözüyle beni yıkabilir ya da yapabilir. Bunu doğru yapmalıyım.

Ama baskı yok, dostum.

Sonunda Masey'nin katamarana binmesine yardım ettiğimde, suda benimle birlikte son derece rahat görünüyor. Gururdan patlamak üzereydim. Bıraktığı ve bana güvendiği için çok heyecanlıyım.

Ona asla Thom gibi davranmayacağımı bilecek kadar bana güveniyor mu?

Tuzlu sudan arınıp kurulandıktan sonra onu mutfığa çağırıyorum ve bar taburelerinden birine oturtuyorum. Dışarıya bakıyorum. Güneş batmadan önceki iki dakika mükemmel olacak.

İşte bir şey yok.

İki plastik bardak ve soğuttuğum şampanya şişesini elime alıyorum. "Bunları arka tarafa götürür müsün? Masaya oturalım. Seninle konuşmak istiyorum."

"Tamam." Ama şüpheli görünüyor. Hayır, endişeli. "Her şey yolunda mı?" Umarım öyledir. "Evet. Hemen geliyorum."

Masey başını sallıyor ve kıça doğru ilerliyor. Şortumu giyiyorum ve ellerimi ceplerime sokuyorum. Kahretsin, titriyorum. On gündür tanıdığım bir kadının benimle birlikte olmak için tüm hayatını bir kenara bırakacağını düşünecek kadar deli miyim?

Dışarıda rüzgar esiyor. Şişeyi açıp dolduruyorum, ona gülümsemek için elimden geleni yapıyorum ama aslında o kadar gerginim ki kusabilirim. Flashback'ler çok kötü. Ama bu daha iyi sonuçlanmalı, değil mi?

"İyi misin?" Gerçekten endişeli görünüyor.

Voldemort'un aksine.

Bir nefes verdim. Masey bugün bana güvendi. Şimdi de onun bize güvenmesine ihtiyacım var.

"Tatlım, seninle geçirdiğim her dakikadan zevk aldım. Tanıştığımız andan itibaren senin özel olduğunu biliyordum. Annemin bileğini burktuğu gece bana yardım ettiğinde bu daha da belirginleşti. Sonra yine özverili bir şekilde kiralık evinden vazgeçip benimle -iki gündür tanıdığın bir adamla- kalmaya geldiğinde, böylece bir başkası biraz daha güvende olabildi."

"Seninle olmayı çok sevdim. Ve videomda rol aldın. Bu benim için çok önemliydi."

"Ben de. Dinleyicileriniz ve tutkunuz konusunda bana güvendiğiniz için teşekkür ederim. Ama gerçek şu ki, senin on günlük erkek arkadaşın olmak istemiyorum."

Yüzü düşüyor ve dudaklarını sertçe ısırıyor, bu sefer ağlamak üzereymiş gibi görünüyor. "Çiçekli bir vedaya ihtiyacım yok, Trace. Anlıyorum. Ayaklarının altında olmamı hiç planlamamıştın ve... aşkın sonsuza dek sürmediğini biliyorum."

Bunun bir öpücük konuşması olduğunu mu düşünüyor?

"Öyle." Omuzlarını tutuyorum. "En azından *benim* aşkım öyle, lanet olsun." Güneşin ufka doğru zengin renklerle süzülüşünün ya da tuzlu esintinin farkında bile değilim. Onun mavi gözlerinde ve acılarında kayboldum. Bir konuşma hazırlamıştım ve tamamen yok oldu. "Benim için o sensin, tatlım. On günlük erkek arkadaşın olmak istemiyorum çünkü erkek arkadaşın olmayı hiç istemiyorum. Ben Thom değilim. Seninle evlenmek isteyip istemediğimi anlamak için on yıla ihtiyacım yok. Muhtemelen bizi hiç birbirimiz için yaratılmış olarak düşünmedin ama ben öyle görüyorum. Birbirimize en çok ihtiyaç duyduğumuz anda birbirimizin hayatına girmemizin bir sebebi var. Ve şu an karşında durduğum kadar eminim ki hayatım sensiz asla tamamlanmayacak." Tek dizimin üzerine çöküyorum ve cebimden dün aldığım yüzüğü çıkarıyorum. "Masey, tatlım, beni gelmiş geçmiş en mutlu adam yapıp benimle evlenir misin?"

Yüzünde şok ifadesi belirir. Gözleri sulanır ve şişer. Titreyen eliyle ağzını kapatıyor ve ağlamaya başlıyor. "Ciddi misin?"

"Tek dizimin üstünde sana yüzüğümü, kalbimi ve geleceğimi sunuyorum. Bundan daha ciddi bir şey olamaz."

"Aman Tanrım." Yüzüme bakıyor, sonra yanımda dizlerinin üzerine çöküyor. "Hiç beklemiyordum... Düşünmemiştim..."

"Çarşamba öğleden sonra bir uçağa binip sonsuza dek uçmana izin vereceğimi mi sandın?"

"Başka bir şey ummaktan korkuyordum."

"Her şeyi istiyorum ve bunu seninle istiyorum. Sadece söyle."

Yutkunuyor ve ben onun doğal ihtiyatının devreye girdiğini görüyorum. Çekinceler başladı. Kaşlarını çatı. "Annemle ya da kardeşimle tanışmadın ya da..."

"Onların fikirleri fikrinizi gerçekten değiştirecek mi?"

"Hayır." Başını yavaşça sallıyor. "Özür dilerim. O kadar şaşkınım ki düşünemiyorum. Ama hayır. Seni yine de sevecekler. Ben sadece... bunun olacağını tahmin etmemiştim."

Sinirlenmemeye çalışıyorum. "Biliyorum. Ama bunu hayal edemiyor musun? Sen, ben ve Ranger hep birlikte? Ben işime devam ederken sen işini büyütüyorsun? Yeni bir ev? Ve bir gün başka bebekler? Birkaç mil ötede en iyi arkadaşın? Sonsuza kadar cennette kalmak?"

"Kulağa harika geliyor, gelmiş geçmiş en mükemmel varoluş gibi." Gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlanırken yanağımı okşuyor. "Seni seviyorum."

Rahatlama göğsümü dolduruyor. Onu tutup kendime doğru çekiyorum ve alnımı alnına bastırıyorum. "Tatlım, ben de seni seviyorum. Bu bir evet mi?"

Dudağını ısırtıyor. "Evet demek istiyorum. Hiçbir fikrin yok... Ama adaya geçmişimi gömmek için geldim. Gelecek hakkında çok fazla düşünmüyordum. Bunu düşünmek için yirmi dört saatim olabilir mi?"

Geri çekiliyorum. Ciddi mi o?

Masey beni tekrar yakaladı. "Bu seninle ilgili değil, Trace. Düşüncesizce davranmak istemiyorum. Sana gerçekten kalbimde bir evetle gelebileceğimden ve seni mutlu edebileceğimden emin olmamı istemiyor musun?"

"Ben zaten ikna oldum."

"Sevindim ama biraz soluklanmam lazım. Bunu ne zaman düşünmeye başladın?"

"Clint ve Bethany'nin düğününde," diye itiraf ediyorum.

"Bana da ilham verdi. Ama bu fikre ve bunun bizim için ne anlama geleceğine kafa yormak için iki günün vardı. Benimse iki dakikam vardı."

Huzursuzluk içimi parçalıyor. "Beni ya seviyorsun ya da sevmiyorsun."

"İstiyorum. Lütfen..."Yüzümü kavıyor ve ben ezilmiş hissetmemeye çalışıyorum. "Benden bir okyanus ötesine taşınmamı ve tüm hayatımı değiştirmemi istiyorsun. Bunu en azından biraz düşünmem gerekmez mi?"

Buraya taşınacağını ya da bunun onun için bir fedakarlık olduğunu varsaydığımı inkar edemem, ama eğer

"Los Angeles'a taşınabilirim."

İşime yeniden başlamam gerekecek ve ailemi çok özleyeceğim ama...

Sevgi onun yüzünü yumuşatır. "Bunu teklif etmen harika ama buna gerek yok. Orada kalmak için ısrar etmiyorum, sadece... Kendimi hayal etmeme, umut etmeme ya da..." Bana kendini küçümseyen bir gülümseme veriyor. "Eğer on yıl önceki adamı benimle evlenecek kadar önemseyene ikna etmeye yetmediyse, neden on gündür tanıdığım adamın ikna edeceğini düşünüyüm ki?"

Dişlerimi sıkarak bir küfür savuruyorum ve ayağa kalkıyorum. Ne dediğini anlıyorum. Mantıken haklı. Gerçekçi olmak gerekirse, neredeyse hiç kimse bir sezondan, takvim yapraklarından daha az tanıdığı biriyle geçirebilmek için tüm hayatını değiştirmeye söz vermez. Hatta bir maaş döneminden bile az.

Ben akıllı başında bir adamım ve düşüncesiz değilim. Ama iş aşka gelince, kendimi kaptırıp aşırı iyimser olabiliyorum ve kendimi beceriyorum.

Görünüşe göre Voldemort'tan pek bir şey öğrenememişim.

"Trace," diye yalvarıyor bana ayağa kalkarken. "Lütfen. Yirmi dört saat mi?"

"Elbette." Yüzüğü cebime geri sokuyorum, kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ve umutlarım yıkılıyor. "Geri dönmeliyiz. Noah'ya çok geç kalmayacağımı söyledim."

Bu doğru değil. Kardeşime onu arayacağımı ve bu gece ya da sabah Ranger'a gelip gelmeyeceğimi bildireceğimi söyledim. En azından o kadar uzun süre burada kalabilecek kadar erzak stokladım, eğer içecek bir şeyimiz olursa kutlamayı ertelemek istemediğimi düşündüm.

Şimdi, sadece buradan siktir olup gitmek istiyorum.

Şişeyi ve el değmemiş şampanya kadehlerini alıp mutfığa götürüyorum. Her adımda bir ton pişmanlığı sürüklüyormuşum gibi hissediyorum.

Ve Masey neden tam arkamda? Onu duyabiliyorum. Onu hissedebiliyorum. Beni ne kadar incittiğini görmek mi istiyor?

"Trace?"

Dönüp ona bakamam. Bakamam. Voldemort'un reddi cüzdanımı ve gururumu incitti. Birkaç hafta sonra birbirimizi perişan edeceğimizi fark ettim. Keşke sürtük dürüst olsaydı, ama Voldemort'un yalan söylemesi şaşırtıcı olmamalı.

Masey'nin vücudunda dürüst olmayan bir kemik bile yok. Kendine güvenmiyor ve beni gerçekten güvenecek kadar uzun süredir tanımıyor. Çok erken evlenme teklif ettim. Her şeyi berbat ettim. Bu onun suçu değil.

Ama kalbimi ikiye ayıracak, muhtemelen sonsuza dek.

Her şeyi lavaboya koyuyorum, ellerimi tezgâha dayıyorum ve onunla yüzleşmeden önce derin bir nefes alıyorum. Yüzünden akan gözyaşları kalbime bir bıçak gibi saplanıyor. "Öyle mi?"

Yüzümü ellerinin arasına aldı. "Hayır demedim."

"Gerçekçi olalım. Yapacaksın. Bana siktirip gitmemi söyleyemeyecek kadar iyisin."

"Hayır. İhtiyatı elden bırakıp evet demekten çok korkuyorum. Thom'la birlikteyken hiç aklımın sesini dinlemedim. Asla. Ona güvenmemi söyledi, ben de güvendim. Bizim için en iyisini istediğini ve bunun henüz evlenmek olmadığını söyledi, ben de ona inandım. Aklım bana bu ilişkinin yanlış olduğunu söylüyordu ama kalbim bunu çözeceğimizde ısrar ediyordu. Biz birbirimiz için yaratılmışız." Gözlerini deviriyor. "Beni terk ettiğinde, bir dahaki sefere kafamla düşüneceğime yemin ettim."

Dilimin ucunda, benden şüphe etmesine neden olacak ne halt ettiğimi sormak var. Ama bu benimle ilgili değil. Bunların hiçbirisi değil. Bu onun korkusuyla ilgili. Bağlanmaya hazır

olmamasıyla ilgili.

"O zaman bunu yapmalısın." Omuzlarımla yanından geçip gidiyorum. Pişman olacağım bir şey söylemek istemiyorum. Sonuçta, hayatını başka bir adama adamak isteyecek kadar iyileşmediği için onu suçlayamam.

Sessizlik içinde katamaranı alacakaranlığın içinden geçirip limana geri götürüyorum. Limana yanaşmak, her şeyi toparlamak, çöpü atmak, eşyalarımı almak çok uzun sürmüyor, sonra başımla ona işaret ediyorum

Bob. "Hadi gidelim."

İncinmiş ve azarlanmış görünüyor ve bu da göğsüne bir başka bıçak darbesi. "Benimle konuşacak mısın?" "Tatlım, bu noktada söyleyecek ne var ki? Adada birkaç günün kaldı. Eğer yatakta geçirmek istersen, seni şımartırım." Gerçi bunu daha derin bir aşka düşmeden nasıl yapacağımı bilmiyorum. "Ne de olsa cennete iyi seks için geldin. En azından ben sana bunu verebilirim."

Kamyonetime ulaşmak için otoparka doğru yöneldiğimde kolumu tuttu. "Kes şunu. Hemen şimdi. Seninle seks için buluşmak istediğim için çok üzgünüm. Seni tanıımıyordum ama bunu beklemenin insanlık dışı bir şey olduğunun farkındayım. Keşke seninle sadece tanışmak için buluşmak isteseydim. Keşke birlikte geçirdiğimiz zamana daha açık fikirli bir şekilde girseydim. Keşke geri dönebilseydim ve her şeyi farklı yapabilseydim."

"Bu senin veda konuşman mı?"

"Hayır. Bu bir özür. "Lütfen bana bir gün ver de bokumu çıkarayım konuşması. Bu bir rica."

Bir düzine gereksiz duyguyla saldırayabilirim ama Masey'i seviyorum. Belli ki kafası karışık ve mücadele ediyor. Onu daha fazla incitemem. Ayrıca, bir görevdeymiş gibi bize doğru gelen tiki bir adam var ve bahse girerim istediği son şey bir seyirci. "Tamam."

Başka ne diyebilirim ki?

İç çekerek yürümeye devam ediyorum. Masey'nin çantasında kamyonетimin anahtarları var. Arkamda, onları aradığını duyuyorum. Ama onları bulduğunda, birlikte Noah ve Harlow'un evine doğru garip bir yolculuk yaparak yirmi dakika geçireceğiz.

Sabırsızlanıyorum.

Bugün incindiğimi ve moralimin bozulduğunu düşünürsem, yarın Masey beni gerçekten reddettiğinde hayatım ne kadar berbat olacak?

Bay Preppy yaklaşıp bana bakıyor. Her neyse. Yeterince işim var zaten. Tepe lambasının hemen ötesinde kamyonetim var. Ranger'ı geri alana kadar saniyeleri sayacağım ve Masey ile aramda bir tampon olacak.

Eğer Amanda Lund'a tatil evini kullanmayı teklif etmeseydiniz, onu bırakıp gidebilirdiniz...

Ama ben aptalın tekiyim. Hala onunla geçirebileceğim her anı istiyorum.

Yabancıya yaklaştığımda bana yaklaşıyor ve omzuma vuruyor. Bu bir çarpma ya da tökezleme değil. Bu sözsüz bir yüzleşme.

Yukarı baktım. Ivy-League görünümlü hıyar bana hırlıyor, belli ki kavga etmek için can atıyor. "Ne oluyor lan?"

"Uzak dur ondan," diye homurdanıyor.

Masey?

Arkamda soluğunu duyuyorum, sonra çantası betona düşüyor. "Thom? Burada ne işin var?" Bu onun eski sevgilisi mi?

"Ne demek istiyorsun, burada ne işim var? Buraya senin için geldim. Seni görmeye. Hatalı olduğumu ve üzgün olduğumu söylemek için. Makyaj videona koyduğun bu ezikten daha iyisini yapabileceğini söylemek için." Bana ters ters bakıyor. "Seni sevdiğimi ve bunu telafi etmek istediğimi söylemek için." Dizlerinin üzerine çöküp bir kutuyu açarak göz kamaştırıcı bir yüzük çıkardığında gözlerime inanamıyorum. "Benimle evlenmeni istiyorum, bebeğim."

Şaka mı yapıyor? Bunca ay sonra onu geri mi istiyor? Bu mükemmel değil mi? Déjà vu'yu tekrar yaşıyoruz.

Lanet olsun. Görünüşe göre hayatımı yalnız geçireceğim.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Masey

D Thom'la ayrı kaldığımız aylar boyunca, beni ne kadar incittiğiyle ilgili yüzlerce konuşma provası yaptım. Suçlu hissetmesini ve utanmasını istedim. En çok da pişman olmasını istedim. Şu anda, eski sevgilime söyleyecek tek bir kelime bulabiliyorum-

Erkek arkadaşım. "Ne?"

Thom benim ilk aşkı, ilk öpücüğüm, ilk sevgilimdi. Her sabah konuştuğum ilk kişi ve her gece konuştuğum son kişiydi. Alışkanlıklarını, düşüncelerini, tutkularını biliyordum. Onun hakkında her şeyi biliyordum. Ama bir saat önce biri bana bugün diz çökmüş, elinde yüzükle geri geleceğini söyleseydi, ona deli olduğunu söyler ve kendi kendime gülüp geçerdim.

Şu an gülmüyorum. Tamamen kafam karıştı. Onun için ne değişti?

Elimde olmadan bizi izleyen Trace'e bakıyorum, o kadar hareketsiz ve teslim olmuş ki içim acıyor. "Beni duydun, Mase. Evlen benimle. Beni çok mutlu et."

Peki ya benim mutluluğum? "Betsy'yi seçtin. Ne olmuş ona?"

"O bir hataydı," diye ısrar ediyor Thom. "Sana anlatamayacağım kadar pişman olduğum aptalca bir anı karar."

Anı bir karar mı? "Ama onunla aylarca yattın."

"Ve sensiz perişan haldeydim. O sen değilsin. O geçmişte kaldı. Sen, bebeğim..." Ayağa kalkıp ellerimi tutuyor ve sıkıca kavırıyor. "Sen benim geleceğimsin. Sadece bunu görmekten çok korkuyordum."

Ve çok yaklaştı. Geri çekiliyorum. Onu yakınımnda istemiyorum. Aynı posta kodunda bile istemiyorum. "Dokunma bana."

"Ah, böyle yapma, bebeğim."

Yirmi dolarına bahse girerim ki Betsy onunla ilişkisini bitirdi. "Seni terk mi etti?" "Ne fark eder ki? Seninle evlenmek istiyorum."

O da öyle yaptı. "Bak, Thom-"

"Beni dinle. Hep evlenme teklif etmemi istedin. İşte buradayım. Ve bak." Yüzüğü itti

burnumun dibinde.

Büyüleyici bir yuvarlak elmas; bunu inkar edemem. Muhtemelen dört karat gözümü kamaştırmak ve beni kör etmek içindir. İkisi de değilim.

Peki Trace tüm bunlar hakkında ne düşünüyor? Hüzünlü yüzüne bir kez daha bakınca göğsümde bir şeyler sızlıyor.

Thom'a "Bu yaptığın şeyi doğru yapmaz," dedim. "Ben satın alınamam."

"Tabii ki hayır. Sadece korkunç, devasa bir hata yaptığımı fark ettiğimi görmeni istiyorum. Bunun bedelini ölene kadar istediğin şekilde memnuniyetle öderim."

"Thom, öylece gelemezsin ve-"

"Bunu yapma bebeğim. Sana ihtiyacım var. Hadi ama. Bana ikinci bir şans ver. Her zaman söylediğin gibi, kaderimizde varmış."

Onu sevmiyorum ve onun da beni sevmediğinden eminim. Hiç sevdiğinden de emin değilim. "Artık öyle düşünmüyorum."

"Birlikte çok fazla geçmişimiz var. Tek ihtiyacım sen iken başka birine ihtiyacım olduğunu düşünmekle hata ettim, ama..." Bir elini göğsüne vuruyor. "Korkuyordum. Daha fazlası için baskı yapıyordun ve ben bağlanmaktan korkuyordum. Ne istediğimden emin değildim. Ama artık biliyorum. Tek ihtiyacım olan ikinci bir şans. Bu sefer daha iyi olacak. Daha çok güleceğiz ve eğleneceğiz. Ve sana karşı çok iyi olacağım."

Şaşkına döndüm. Ona sadece göz kırpabiliyorum. Aylar ve aylar önce, hala yaralı gururumu ve kırık bir kalp olduğunu düşündüğüm şeyi emzirirken söylemesini istediğim her şeyi söylüyor, ama şimdi? Saçmalık ölçüm cihazım ping atıyor.

Daha şaşırtıcı olan ne? Onun için hiçbir şey hissetmiyorum.

"Lütfen." Ben daha konuşmadan omuzlarımı tutuyor. "Kalbin hayır diyemeyecek kadar iyi. Seni hak etmiyorum ama sensiz de yaşayamam. Sadece evet de. Göreceksin, ben yeni bir adamım."

Hayır, gördüğüm şey Betsy onu terk ettiği için çaresiz olduğu. Thom yalnız kalamayacak kadar güvensiz -her zaman öyleydi- ve bana geri dönebileceğini düşünüyor, sanki ben bir teselli ödülümüşüm gibi. Ayrıca, artık kafamı kullandığıma göre, saflığımdan ve peri masalı hayallerimden yararlanarak beni izin vermem gerekenden çok daha uzun süre yanında tutmak için kendini beğenmiş narsist bir sümük olduğunu da görüyorum.

"Hey, sana ona dokunmamamı söyledi." Trace her şeyi kamyonetinin kasasına atıyor, sonra Thom'a yaklaşıyor. "Çek ellerini onun üzerinden."

"Sen onun erkek arkadaşı değilsin. Benim. Buradan sonrasını ben hallederim. Kaybol." Eski sevgilim ona küçümseyen bir bakış attı ve elini salladı.

Trace'in bir şekilde onun altında olduğunu mu düşünüyor?

Tabii ki Thom istiyor. O bir züppe. Ama bundan daha fazlası, korkuyor. Artık çok açık.

Thom her zaman beni arka cebinde taşıdığını, istediği zaman bana geri dönebileceğini ve benim de onu bekliyor olacağımı düşünürdü. Betsy onu ne zaman terk etti bilmiyorum. Fark etmez. O zamandan beri başka kadınlarla yattıysa şaşırmam. Ama onu ürküten şey Trace ile halka açılmamdı. Şu anda burada olmasının tek nedeni beni kendi alanında ve kontrolü altında tutmak istemesi, böylece yedek planı olabileceğim, gerçekten önemseydiği için değil.

Thom'a ters ters bakıyorum ve parmağımı yüzüne doğru sallıyorum. "Trace'le böyle konuşma. Bu ne cüret? Onu tanımiyorsun. Ona karşı olan hislerimi bilmiyorsun. Sen-"

Thom beni o kadar sıkı kavırıyor ki parmaklarının morluklar bırakacağından eminim. "Ben sadece senin için en iyisini istiyorum ve bu o değil. Her zaman korunaklı ve fazla güvenen biri

oldun ama sana şunu söyleyeyim... Bu adamı araştırdım. Hayatta hiçbir yere gitmiyor. Senin yükselen şöhretine tutunuyor. Kanıtla bana.

ona izin verecek kadar aptal değil."

Trace, Thom'la benim arama girip eski sevgilimi itiyor. "Masey aptal değil. Sana hiçbir Şey kanıtlamak zorunda değil. Ve sana ona dokunmamamı söyledi."

"Siktirip gitmenin neresini anlamıyorsun, tekne çocuğu? Sen kardeşin değilsin. Zar zor geçinen bir erkek fahişeden başka bir Şey değilsin. Masey benim ve istersem ona dokunurum. Git başka bir amcık bul. Bu bana ait."

Şaşırdım. Thom yle demedi.

Oh, ama yaptı.

Ben daha ona ağzımı aamadan Trace geri çekilip suratına bir yumruk indiriyor ve Thom kıının üstüne düşüp ulumaya başlıyor. "Bir hiç olabilirim ama ona tekrar zarar vermeni engellemeye yeterim. O sadece bir amcık değil; duyguları ve kırdığın kalbi olan bir kadın. Eğer hayatına tekrar girip onunla evleneceksen, en azından ona doğru davranacak kadar değer ver."

Görüyorum. O anda her Şeyi çok net görüyorum. Geçmişim ve bugünümün çarpışmasından daha fazlasını görüyorum - kelimenin tam anlamıyla. Kanlı burnunu tutan ve sendeleyerek ayağa kalkan Thom'u görüyorum, kızkılık fantezilerimin beni Beyaz Atlı Prens olduğuna inandırdığı serseriye. Ve aramızda duran Trace'i, alaycı kalbimin hayallerimin erkeği olarak kabul etmeme izin vermediği koruyucuyu ve sevgiliye görüyorum. şimdiye kadar.

Geleceğimi görüyorum.

Kalbim yerinden fırlayacakmış gibi, elimi Trace'in omzuna koydum. "Teşekkür ederim ama bunu yapmamalıydın."

Çenesini sıkıyor ve kaşlarını çatıyor. "Evet. Kusura bakmayın. Sizi yalnız bırakayım. Anahtarlarımı verirsiniz..."

"Ve iyi ki kurtuldun, pislik," diye takılıyor Thom. "Suç duyurusunda bulunacağım."

Thom'a doğru dönüyorum. "Kapa eneni! Kapa eneni Thomas Mazelton Wilmer. Buradasın nk Betsy benden çok daha hızlı akıllandı ve seni züppe, egoist kıının üstüne attı ve Trace'in benimle birlikte yapman için sana defalarca yalvardığım makyaj videosunda oynayacak kadar erkek olduğunu gördün. Sen de buraya uabileceğini düşündün -sanırım Harlow bizi nerede bulacağını söyledi- ve birkaç kelime söyleyip yüzüme bir yüzük fırlattın, ben de on ay sonra sürünerek geri geldim. Ha! Aptal olan sensin. On gün geç kaldın çünkü nazik ve duygularımı önemseyen bir adamla tanıştım. Uzlaşıyor. Dinliyor. Komik biri. Ve zeki-"

"Pfft. Kulağa kaltak gibi geliyor."

Bu boktan beyinli pislige artık katlanamıyorum. Onunla on saniye bile geçirdiğim için utanıyorum.

Doğruca Thom'un üzerine yürüyorum ve onu kıının üstüne itene kadar durmuyorum. "O senin olabileceğinden yüz kat daha iyi bir adam. Yatakta bir tanrı olmasının yanı sıra, beni seviyor. Gerçekten, beni hak ettiğime ya da bulacağıma hiç inanmadığım bir şekilde seviyor. Ben onu seçtim. Hayatımın geri kalanında da her gün onu seçeceğim. O yüzden defol git gözümün önünden ve bir daha da gelme. Oh, ve eğer şikayetçi olacağını düşünüyorsan, tekrar düşün. Thurman hesabını nasıl aldığını herkese anlatacağım. Tüm kanlı detayları. Ve elimde resimler var..."

Yüzü buruşuyor. "Yapamazsın."

Onun ilk endişesi bu - başka birini sevmem değil, Trace'i semem değil, hatta on günlük erkek arkadaşımın daha iyi bir adam olduğunu söylemem bile değil. Thom'un ilk endişesi Thom hakkında.

Ne kadar şaşırtıcı.

"Dene beni."

Tekrar ayağa fırlar. "Artık kim olduğunu bilmiyorum Masey. Benim tatlı kızım

gitti."

"Kesinlikle haklısın. Onu sen öldürdün. Onun yerinde kim olduğunu ve artık kimi istemediğini çok iyi bilen bir kadın var. O yüzden git." Ona Trace'e yaptığı el sallama hareketinin aynısını yapıyorum. "Yüzüğünü, yalanlarını ve zavallı kışını benden ve bu adadan götür. Seni bir daha asla görmek istemiyorum. E-V-E-R. Anladın mı?"

"Tamam. Ben de seni bir daha görmek istemiyorum." Trace'e bakıyor. "O tamamen senin. Mızımlılığın, muhtaçlığın ve berbat seksin tadını çıkar."

Trace çenesini sıkıyor ve bana doğru bakıyor.

"Yapabilir miyim?" Yine Thom'u yumruklamak mı istiyor? "Buyur." Bunu daha fazla hak eden kimse yok.

Trace geri çekiliyor ve yumruğunu Thom'un karnına indiriyor. Onu kenara itip Thom'un omuzlarını tutuyorum, sonra da hak eden eski sevgilimin taşaklarına iyi yerleştirilmiş bir diz atıyorum.

Thom inliyor ve kasıklarını tutarak yan yatıyor.

Trace onun üzerinde duruyor. "Masey'den önce bir erkek fahişe olmuş olabilirim ama bildiğim iki şey var. Birincisi, seks için çok az çaba harcadığın için karşılığında da çok az şey aldın. Ben daha fazla çaba gösterdim.

-çok daha fazlasını- ve bana hayal ettiğim her şeyi verdi. İkincisi, aşk her şeyi çok daha ateşli ve iyi yapar."

Ona gülümsüyorum. "Öyle. Beni eve götürüp tekrar kanıtlar mısın?" "Elbette."

"Beni böyle bırakıp gidemezsin," diye sızlanıyor Thom biz uzaklaşırken.

Ona geri döndüm. "Sanırım benden ayrıldığın gün ben de sana aynı şeyi söylemiştim. O yüzden bana söylediğini sana da söyleyeceğim. Evet, söyleyebilirim. Ve sadece senin için özel bir şey ekleyeceğim. Hasta la fuck-off."

Elini tuttuğumda ve kamyonetine doğru ilerlediğimizde Trace gülme isteğine direniyor gibi görünüyor.

Kapının kilidini açmak için fob'a bastıktan sonra Trace gülerek direksiyonun arkasına geçiyor. "Hasta la fuck-off?"

"Ağzımdan kaçtı. Gergin olduğumda klişe şeyler söylediğimi biliyorsun."

"Evet." Kamyoneti çalıştırdı ve park yerinden çıktık.

Arka camdan Thom'u görmek için dönüyorum, hâlâ yerde büzülmüş.

İyi kurtulduk.

"Tanrım, bu özgürleştiriciydi." Korkunun ve başarısızlığın baskıcı ağırlığı nihayet ortadan kalktı. "Harikaydın."

"Beni savunduğun için teşekkürler." Tereddütsüz desteği bana onun nasıl bir adam olduğunu gösterdi. Aynı zamanda aptal olduğumu da gösterdi.

"Bir şey değil." Omuz silkiyor. "Sanırım uğrayıp Ranger'ı almalıyız. Seni bu gece Harlow'la bırakmamı ister misin?"

Ne düşündüğünü biliyorum ve o bir deli. "Hayır, ciddi dim. Beni eve götürmeni istiyorum." "Benim evime mi?"

"Evet." Artık bana evim gibi geliyor. Muhtemelen Trace orada olduğu içindir.

"Bak Masey, Thom konusunda sana yardım ettiğim için mutluydum. O pisliğe haddini bildirebilmen için sana yardım edebilmek güzeldi ama söylediğin her şey için seni sorumlu

tutmayacağım. İstemediğini biliyorum-"

"Geceyi benimle geçir."

Yutkunuyor. "Yapamam, tatlım. Sadece... yapamam. Eğer yaparsam, bu beni mahveder."

Gözlerim yaşla doldu. Korkunç hissediyorum. "Özür dilerim. Haklısın. Yine çok şey istiyorum.

Hayır, yanlış şeyi istiyorum. Bir kez daha deneyeyim, tamam mı?"

Omuz silkiyor. "Sadece yirmi dakikalık bir yolculuk. Seni konuşmaktan alıkoyacak değilim."

Bu doğru; yapamaz. Ama dinlemekten başka seçeneği yokmuş gibi hissetmesini istemiyorum. Dinlemek istemesini istiyorum çünkü en çok duymaya ihtiyacı olan şeyi söyleyeceğim. "Başka şekilde ifade edeyim. Hayatının geri kalanını benimle geçir."

Kamyonu yolun ortasında durdurdu ve bakışlarını bana çevirdi. "Ne?"

"Ne hissettiğimi ya da düşündüğümü bilmek için yirmi dört saate ihtiyacım yok. Sana ihtiyacım var. Seni istiyorum. Seni seviyorum. Hayatının geri kalanını benimle geçir." Bana bakakalınca, suskun ve kararsız görününce, onu öpmek için eğildim. "Sana meydan okuyorum."

"Bunu yapamazsın."

"Az önce söyledim. Mükemmel evlenme teklifini berbat ettiğim ve seni şüpheye düşürdüğüm için özür dilerim."

"Thom'a onu unuttuğunu kanıtlamak için benimle evlenmek zorunda değilsin. Taşaklarına indirdiğin diz bunu yaptı." "Bunu hak etti ama evet dememin nedeninin onunla hiçbir ilgisi yok. Seninle evlenmek istiyorum."

Seni. Çünkü sen benim diğer yarısın." Koyu renk gözlerine bakıyorum, beni anlamasını ve bana inanmasını istiyorum, neredeyse en başından beri onu sevdiğimi şimdi çok net gördüğüm şekilde beni sevmesini istiyorum. "Evet de. Lütfen..."

Tereddüt ediyor.

"Eğer yapmazsan, sana iki kez meydan okumak zorunda kalacağım."

Bana kısa, asitli bir kahkaha atıyor. "Bu çok ciddi. O zaman gerçekten ciddi olmalısın."

"Kalbimin her atışıyla," diyorum usulca, sonra çenemi omzuna dayıyorum. "Benim için bir yüzüğün var, değil mi?"

"Evet." Cebini karıştırıyor. Benimkine uzanıp oval pırlantalı sade beyaz altın yüzüğü parmağıma takarken elleri titriyor. "Benimle gerçekten evlenecek misin, tatlım?"

"Evet! Mutlulukla." Kendimden o kadar geçmişim ki, ona doğru bir gülümseme gönderiyorum ve dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. Bu adamla ait olduğum yerdeyim.

Arkamızda frenler gıcırıyor ve kornalar çalmaya başlıyor. Trace ağzını yırttı.

"Kahretsin." "Muhtemelen yolun ortasından çekilmeliyiz."

"Evet." Ayağını gaz pedalına bastırıyor ve kamyon ileri doğru yalpalıyor. "Ve sanırım tanıdığımız herkesi aramalı ve onlara iyi haberi vermeliyiz."

"Kardeşin ve en iyi arkadaşıyla başlayalım ki bu gece Ranger'ı tutabilsinler. Ondan sonra... diğer herkes bekleyebilir, çünkü seni ayak parmaklarının ucundan hayatımın sonuna kadar öpmek için sabırsızlandığım dudaklarına kadar yalamak istiyorum. Ve söz veriyorum, sen benim için çılglık atana kadar aradaki en iyi kısımlara odaklanacağım."

Başını eğiyor. "Kendi sözlerimi bana karşı kullanamazsın."

"Az önce kullandım. Buna ne diyorsun?"

"Beni sonsuza dek sevmen için sana meydan okuyorum."

"Bir cesarete asla karşı koyamayacağımı biliyorsun." Gülümsüyorum ve elimi kalçasına atıyorum.

"Tamamdır."

Seksi koruma Tanner'ın bekâr anne Amanda'nın kalbinin etrafındaki buzdan duvarları nasıl erittiğini görmek için okumaya devam edin...